

JOI, 26 NOIEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Prezentarea raportului anual al Curții de Conturi - Anul 2008 (dezbattere)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este prezentarea raportului anual al Curții de Conturi.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, președinte al Curții de Conturi. – Dle președinte, onorați deputați, doamnelor și domnilor, mă simt onorat să pot participa la dezbaterile dumneavoastră de astăzi, referitoare la raportul anual al Curții de Conturi Europene privind punerea în aplicare a bugetului aferent exercițiului financiar 2008, pe care vi l-am prezentat deja, dle președinte, dumneavoastră și Comisiei pentru control bugetar, la data de 10 noiembrie.

Acest raport anual conține patru mesaje principale.

În primul rând, Curtea emite, pentru al doilea an consecutiv, o opinie fără rezerve privind conturile. Ea concluzionează că aceste conturi oferă o imagine fidelă, din toate punctele de vedere semnificative, a poziției financiare, a rezultatelor și fluxurilor de numerar ale Uniunii Europene la sfârșitul anului. Cu alte cuvinte, conturile finale pentru 2008 prezintă o imagine fidelă și reală, deși trebuie să ne îndreptăm atenția asupra remedierii punctele slabe prezente în sistemele câtorva direcții generale ale Comisiei.

În ceea ce privește legalitatea și regularitatea tranzacțiilor secundare, cel de-al doilea mesaj principal este acela că nivelul neregulilor a scăzut la nivel global în ultimii ani. Însă nivelul neregulilor rămâne prea ridicat în unele domenii.

La fel ca și în anii anteriori, pentru 2008, Curtea emite o opinie fără rezerve în ceea ce privește veniturile și angajamentele. Situația plăților rămâne, însă, una eterogenă.

În ceea ce privește cheltuielile administrative și alte tipuri de cheltuieli, Curtea emite o opinie fără rezerve, ca și în anii trecuți. Totodată, Curtea emite o opinie fără rezerve în ceea ce privește educația și cetățenia, estimând că rata erorilor a scăzut sub 2 %. Acest rezultat se datorează în principal proporției ridicate a plăților în avans din 2008, aceste plăți având un risc mai redus de eroare decât cele intermediare și finale. Sistemele din acest domeniu continuă, însă, să fie evaluate drept doar parțial eficiente.

În ceea ce privește agricultura și resursele naturale, Curtea concluzionează că plățile au fost, în toate aspectele semnificative, legale și regulate, cu excepția celor pentru dezvoltarea rurală. Aceasta este prima dată când Curtea emite o opinie cu rezerve, nu una defavorabilă. Rata globală de eroare pentru acest grup de politici este sub 2 %, în scădere față de anii anteriori. Deficiențele sistemelor de supraveghere și control pentru dezvoltarea rurală au contribuit semnificativ la evaluarea acestor sisteme de către Curte ca fiind doar parțial eficiente.

Totodată, Curtea emite o opinie cu rezerve în ceea ce privește grupul de politici privind afacerile financiare și economice, din cauza erorilor depistate la tranzacțiile referitoare la cel de-al șaselea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică.

Pentru grupurile de politici privind coeziunea, cercetarea, energia și transportul și ajutoarele externe, dezvoltarea și extinderea, Curtea emite în continuare opinii defavorabile, concluzionând că acestea sunt afectate de erori semnificative, însă la diferite niveluri.

Coeziunea rămâne domeniul în care se înregistrează cele mai multe erori. Curtea estimează că nu ar fi trebuit rambursată o sumă cel puțin egală cu 11 % din totalul de 24,8 miliarde de euro, suma rambursată pe parcursul anului 2008 pentru perioada de programare 2000-2006.

Comisia a susținut că mecanismele de corectare și recuperare reduc efectele erorilor. Cu toate acestea, Curtea consideră că statele membre nu furnizează informații suficient de complete și de fiabile privind corecțiile financiare, pentru a putea susține această afirmație. Totodată, Curtea a găsit cazuri în care statele membre înlocuiau cheltuielile neeligibile, respinse de Comisie, cu alte cheltuieli, de asemenea neeligibile.

În ceea ce privește perioada de programare 2007-2013, aproape toate plățile sunt cu titlu de prefinanțare, iar pentru acestea condițiile sunt relativ puține. Prin urmare, este prea devreme să spunem dacă modificarea regulilor sau a sistemelor a redus nivelul erorilor. Cu toate acestea, întârzierile în aprobarea descrierilor sistemelor din statele membre, a evaluărilor de conformitate și a strategiilor de audit au încetinit punerea în aplicare a bugetului și pot accentua riscul ca sistemele de control să nu poată preveni sau depista erori în faza inițială.

Deși există în continuare un nivel semnificativ de erori în ceea ce privește cercetarea, energia și transportul, măsurile corective luate de Comisie au ajutat la reducerea acestora. Cu toate acestea, cerințele juridice sunt complexe, iar sistemele de control continuă să fie doar parțial eficiente.

Și plățile pentru ajutor extern, dezvoltare și extindere continuă să fie afectate de erori în mod semnificativ, sistemele de ajutor extern și asistență pentru dezvoltare prezentând puncte slabe mai ales la nivelul delegațiilor și organismelor de punere în aplicare.

Per total, ratele de eroare par să fie în scădere, însă cadrele juridice rămân unele complexe, iar problemele persistă în cazul unor sisteme de control. Reducerea nivelului de plăți neregulate va impune, deci, îmbunătățirea continuă a sistemelor de supraveghere și control și, după caz, simplificarea regulilor și a reglementărilor.

Cel de-al treilea mesaj principal al raportului anual este acela că recomandările Curții din anii anteriori, privind îmbunătățirea sistemelor de supraveghere și control, rămân în vigoare, pentru că măsurile respective fac parte dintr-un proces permanent și va mai trece suficient timp până când vor putea fi considerate drept efectiv îndeplinite.

Prioritatea rămâne soluționarea punctelor slabe depistate de Curte în domeniile în care s-au găsit cele mai multe probleme, dintre care tocmai am menționat unele.

Totodată, trebuie acordată atenție îmbunătățirii mecanismelor de recuperare și corectare financiară, în anticiparea închiderii perioadei de programare 2000-2006.

De asemenea, Comisia trebuie să monitorizeze în continuare eficacitatea sistemelor și să identifice domeniile în care s-ar putea atinge mai multe obiective prin controalele de cheltuieli deja existente sau cele în care ar trebui revizuite programele ori schemele implicate.

În contextul acestor revizui, autoritățile legislative și Comisia trebuie să stabilească un nivel al riscului rezidual de iregularitate pe care să-l atingă sistemul, și anume riscul admisibil de eroare, nu să specifice numărul de verificări ce trebuie efectuate, așa cum se întâmplă în prezent.

Există, însă, o limită a reducerii nivelului iregularității, care poate fi atinsă prin îmbunătățirea eficacității sistemelor de supraveghere și control.

Ajung, astfel, la cel de-al patrulea și ultimul mesaj principal al acestui raport anual. Simplificarea rămâne o prioritate dacă se dorește înregistrarea unor reduceri semnificative și durabile la nivelul plăților neregulate. Domeniile în care Curtea depistează un nivel mult prea ridicat al erorilor sunt cele în care există cerințe legale complicate și neclare, precum regulile de eligibilitate. Un exemplu de domeniu în care s-au făcut deja eforturi serioase pentru simplificarea schemelor de cheltuieli este agricultura, principalul domeniu în care Curtea a observat îmbunătățiri.

Curtea își menține părerea că regulile și regulamentele bine concepute, clar de interpretat și simplu de aplicat reduc riscul de eroare, diminuând, totodată, costurile de control.

Cu toate acestea, simplificarea trebuie aplicată cu prudență, pentru a găsi echilibrul corect între simplificare și stabilirea obiectivelor de politică, evitând efectele secundare neintenționate, precum apariția unor cheltuieli pentru scopuri mai puțin concrete.

De asemenea, după cum a subliniat și Curtea, simplificarea trebuie aplicată în paralel cu principiile de claritate a obiectivelor, realism, transparență și responsabilitate în revizuirea sau reformarea măsurilor privind cheltuielile Uniunii Europene. Propunerile de revizuire a reglementărilor financiare, propunerile pentru un

nou cadru financiar și un buget reformat vor oferi șansa de a face acest lucru pe perioada mandatului noii Comisii.

Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona va impune modificări în gestionarea fondurilor Uniunii Europene și în analiza utilizării acestora, accentuând rolul acestui Parlament. Aceste modificări vor avea implicații importante asupra activității Curții și ar trebui să consolideze responsabilitatea și transparența, contribuind la dezvoltarea încrederii cetățenilor în instituțiile Uniunii Europene.

Dle președinte, onorați membri, acesta este un moment important de reînnoire pentru Uniunea Europeană, iar reformele avute în vedere reprezintă o șansă deosebită pentru îmbunătățirea continuă a gestiunii financiare a Uniunii Europene. În vremuri de reînnoire și reformă trebuie, însă, să ne reamintim și de lecțiile trecutului. Din punctul meu de vedere, Curtea joacă un rol capital în astfel de circumstanțe, furnizând rapoarte și opinii care identifică problemele existente și fac recomandări pentru viitor. Prin urmare, Curtea speră să colaboreze și în viitor cu instituțiile sale partenere, pentru a profita din plin de șansele pe care le are la dispoziție și pentru a îmbunătăți gestiunea financiară a Uniunii Europene.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Dle președinte, Comisia salută raportul anual al Curții pentru anul 2008. Am avut deja șansa de a-i mulțumi Curții pentru excelența cooperare din acest an. Dialogul nostru a fost unul foarte fructuos, iar acest raportul este extrem de constructiv.

După cum tocmai a declarat dl președinte Caldeira, nivelul neregulilor a scăzut în ultimii ani. Situația a început să se îmbunătățească simțitor acum cinci ani și, începând cu anul 2004, „zona roșie”, reprezentată de domeniile în care Curtea depistează cele mai multe erori și pentru care ne acordă un „cartonaș roșu”, s-a redus la jumătate.

Pentru 2008, raportul prezintă o opinie favorabilă asupra conturilor, pentru cel de-al doilea an consecutiv, acesta fiind rezultatul unor reforme riguroase și al trecerii la contabilitatea de angajamente.

În al doilea rând, pentru prima dată, agricultura, ca domeniu global, a devenit „curată și verde”. Această situație poate fi atribuită eforturilor substanțiale de simplificare din ultimii ani. În al treilea rând, grupul de politici intitulat „educație și cetățenie” a devenit de asemenea verde.

Situația se îmbunătățește în general în ceea ce privește cercetarea, iar Curtea arată că neregulile sunt legate în principal de al șaselea Program-cadru, ceea ce ne permite să sperăm că regulile aprobate și simplificate pentru al șaptelea Program-cadru vor avea un rezultat mai bun.

Din nou, la fel ca anul trecut, Curtea nu a constatat situații care ar putea pune în pericol sistemele de gestiune și control. Totodată, Curtea consideră că toate rapoartele anuale de activitate ale serviciilor Comisiei oferă asigurări rezonabile, cu sau fără rezerve, pentru faptul că sistemele de control intern asigură legalitatea și regularitatea tranzacțiilor secundare. Acestea fiind spuse, raportul evidențiază în mod clar ce lucrări trebuie efectuate în continuare.

„Zona roșie” reprezintă acum aproximativ 30 %, ceea ce corespunde cheltuielilor de coeziune, acesta fiind singurul domeniu în care Curtea nu a constatat progrese semnificative în ceea ce privește neregulile. Probabil acest lucru era de așteptat pentru că, în 2008, Curtea nu a auditat plățile efectuate în cadrul sistemelor îmbunătățite, create pentru noua perioadă de programare 2007-2013. În această privință, Comisia consideră că constatările Curții privind coeziunea coincid în mare parte cu propria noastră evaluare generală.

În ceea ce privește fondurile structurale, Comisia și-a exprimat o serie de rezerve în 2008, din cauza deficiențelor sistemelor de control pentru Belgia, Germania, Italia, Spania, Bulgaria, Regatul Unit, Franța, Polonia și Luxemburg. Comisia este transparentă în ceea ce privește locurile în care se înregistrează probleme ale sistemului. Numele acestor state membre au fost publicate în luna iunie în raportul de sinteză al Comisiei.

Totodată, Curtea ne reamintește de rolul esențial pe care îl au informațiile complete și fiabile oferite de toate statele membre în ceea ce privește corecțiile financiare. Avem nevoie de acestea pentru a dovedi că sistemele de control multianual funcționează și pentru a combate efectele erorilor depistate.

Totodată, Curtea recomandă Comisiei să depună în continuare eforturi pentru a primi asigurări în acest sens, prin rezumatele anuale ale tuturor statelor membre, precum și prin inițiative voluntare ale anumitor state membre, sub forma declarațiilor naționale, ori inițiative ale instituțiilor supreme de audit.

Comisia este de acord că trebuie să putem conta pe aportul de calitate al statelor membre. Observăm îmbunătățiri, însă avem în vedere și consolidarea temeiului juridic, pentru a accelera procesul.

În final, Curtea subliniază importanța unor obiective clare, a unor reguli transparente și ușor de înțeles și a unei supravegheri eficiente. Acestea reduc riscul de erori și costurile de control. Totuși, aceste obiective nu pot fi atinse de pe o zi pe alta și, desigur, viitoarele revizuii ale bugetului, ale cadrului financiar și ale regulamentului financiar reprezintă ocazii ce nu trebuie ratate.

Acum trebuie să îmbunătățim asigurările primite de la statele membre în ceea ce privește fondurile structurale, să acționăm în direcția simplificării, ceea ce va impune modificarea legislației ce guvernează diferitele programe. În prezent se discută despre revizuirea Regulamentului financiar, iar Comisia va formula propuneri în primăvara anului 2010. Totodată, trebuie să definim împreună un raport acceptabil între costuri și riscuri – așa-numitul „risc admisibil de eroare”.

În trecut, Parlamentul European a susținut eforturile Comisiei de a obține o declarație de asigurare pozitivă. Acum, că ne putem măsura eforturile, sper că pot conta pe susținerea sa permanentă, pentru a putea progresa.

Procedura de descărcare de gestiune pentru execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008 începe în ultimele zile ale mandatului acestei Comisii și se preconizează că se va încheia în primele luni de activitate ale următoarei Comisii. Chiar dacă ea se referă la bugetul anului trecut, să o transformăm într-o procedură avangardistă!-

Ingeborg Gräßle, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dle președinte al Curții de Conturi, dle comisar, ziua de astăzi este una de succes pentru Curtea de Conturi, însă și pentru Comisia pentru control bugetar, pentru Comisie și, mai ales, pentru dumneavoastră, dle Kallas. Activitatea dumneavoastră a fost una încununată de succese, lucru cu care nu se pot mândri toți colegii dumneavoastră.

În ultimii ani, am asistat la îmbunătățiri evidente la nivelul gestiunii bugetare și financiare, iar această îmbunătățire se datorează sfaturilor și consultanței oferite de Curtea de Conturi. Din acest motiv, doresc să mulțumesc călduros Curții de Conturi și să o felicit pentru elaborarea de rapoarte din ce în ce mai ușor de înțeles. Sistemul tip semafor este o soluție bună, deoarece transmite mesaje clare. Am reușit să răspundem aspirațiilor tuturor persoanelor implicate în utilizarea acestui sistem. Totodată, doresc să mulțumesc birourilor Comisiei care s-au implicat în această activitate, pentru că au operat corect și au înțeles că trebuie făcut ceva în aceste domenii. Cu toate acestea, un procent de 31 % din buget încă este colorat în roșu. Desigur, ne vom axa pe acest aspect în anii următori.

Există câteva domenii care ocupă o poziție mai bună conform clasificării Curții de Conturi, precum ajutorul extern. Cu toate acestea, știm, desigur, că ajutorul extern ocupă o poziție mai bună doar pentru că ajutorul bugetar nu se poate controla și pentru că utilizarea fondurilor, de exemplu prin intermediul ONU, poate fi reclamată de directorul general implicat, însă nu poate fi supusă nici măcar unei rezerve, în cadrul raportului anual. Ne vom concentra pe viitoarea procedură de descărcare de gestiune pentru execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008, pentru fondurile structurale și ajutorul extern. La nivelul delegațiilor există peste 5 000 de funcții pentru ajutor extern, iar la nivelul Direcției Generale Relații Externe și al departamentului de ajutor pentru dezvoltare din Bruxelles, peste 2 000 de funcții. Acesta este un aspect ce ar trebui discutat cu noul comisar pentru relații externe.

În cazul fondurilor structurale, am înregistrat progrese prin numirea și condamnarea publică a celor implicați, însă nu am ajuns la capătul drumului. Trebuie să ne ocupăm de problemele din acest domeniu, încă de la sursă. Ați menționat unele state membre și cred că Comisia trebuie să depună mai multe eforturi în ceea ce privește cele mai noi state membre, România și Bulgaria, altfel ne vom confrunta cu probleme de lungă durată. Lipsa de strategie a Comisiei în ceea ce privește aceste două țări este extrem de îngrijorătoare. Aceste state trebuie susținute mai mult, altfel, UE, în calitate de comunitate bazată pe principiul statului de drept, este în pericol de a se destrăma.

Doresc să vă felicit și să vă spun că vă puteți baza pe solidaritatea și pe cooperarea deosebit de constructivă a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) în procedura de descărcare de gestiune.

(Aplauze)

Bogusław Liberadzki, în numele Grupului S&D. – (PL) Dle președinte, permiteți-mi să încep asemenea dnei Gräßle, exprimându-mi stima pentru dl Kallas și pentru Curtea de Conturi pentru cooperarea lor îndelungată, care a făcut ca, de la an la an, atunci când analizăm statisticile, să observăm o îmbunătățire evidentă a gestionării bugetului, raportării, rapoartelor anuale și evaluărilor. Totodată, observăm eforturile depuse în aceste domenii, pentru a asigura corectitudinea procedurilor noastre bugetare, din toate punctele de vedere. În al doilea rând, observăm eforturile depuse pentru a ajunge la un acord în domeniile ce necesită

îmbunătățiri și observăm că în aceste domenii se înregistrează, mai apoi, îmbunătățiri, începând de la proceduri și până la gestionare, monitorizare, control și forma raportului final.

Suntem foarte preocupați în legătură cu domeniile în care nu s-au observat îmbunătățiri semnificative. Dl Caldeira le-a menționat în discursul său. Doresc să revin asupra a două dintre aceste domenii, care par să fie deosebit de importante. Primul domeniu este cel al fondurilor de coeziune și al fondurilor de politică regională. Din punctul nostru de vedere, este foarte important să primim răspunsuri la două întrebări. În primul rând, de ce nu au evoluat deloc programele planificate și declarate de Comisie pentru recuperarea fondurilor ce au fost cheltuite în mod necorespunzător sau, cel puțin, pentru explicarea acestor situații? În al doilea rând, s-a declarat că în anul 2008 situația va fi cu siguranță mai bună. Cu toate acestea, 2008 a fost aproximativ la fel ca 2007, deci aceste declarații nu s-au concretizat.

Avem o întrebare pe care vom dori s-o adresăm în timpul audierii comisarilor: măsurile preconizate au fost preconizate corect, iar declarațiile făcute au fost corecte și sunt încă valabile?

Salutăm orice tip de simplificare, însă nu și dacă aceasta înseamnă să acceptăm prevederi primitive. Salutăm formula plăților în avans, pentru că facilitează utilizarea fondurilor de către statele beneficiare. La urma urmei, obiectivul a fost unul destul de simplu – fondurile ajung la utilizator, iar beneficiile dorite vor fi obținute la timp. Cu toate acestea, se pare că, probabil mai ales în ultimii doi ani, o parte dintre fonduri au fost folosite de statele beneficiare pentru a-și îmbunătăți rezultatul actual, din punct de vedere bugetar, însă nu pentru punerea în aplicare, în conformitate cu domeniul pentru care a fost acordat sprijinul financiar.

Prin urmare, deși apreciem direcția în care ne îndreptăm, avem unele rezerve în ceea ce privește câteva domenii, pe care le vom discuta cu mare plăcere în timpul audierii comisarilor.

Luigi de Magistris, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să-i urez bun venit și să-i mulțumesc președintelui Curții de Conturi, cu care am colaborat în mod productiv în această perioadă.

În calitate de președinte al Comisiei pentru control bugetar, am susținut întotdeauna că rolul Curții de Conturi este unul fundamental. Este fundamental deoarece Curtea operează într-un sector foarte sensibil, pe care cetățenii întregii Uniuni Europene îl privesc cu mare interes și cu simț critic în ceea ce privește transparența, exactitatea și legalitatea cheltuielilor și a gestionării fondurilor publice.

Consider că trebuie să subliniem astăzi faptul că Curtea trebuie să se bucure întotdeauna de independență și autonomie în desfășurarea activității sale; acest lucru este fundamental dacă dorim să putem evalua corect și să luăm decizii bune. De asemenea, doresc să cer Curții să ofere Parlamentului și Comisiei pentru control bugetar posibilitatea de a-și desfășura activitatea într-un mod cât mai productiv.

Trebuie să găsim echilibrul corect, care să permită cheltuirea eficace și eficientă a fondurilor publice, pentru că aceste fonduri vizează obiective importante, precum dezvoltarea economică și crearea de locuri de muncă. Totodată, trebuie instituite penalizări severe pentru nereguli și erori grave, precum cele descoperite de Curte în ultimul exercițiu financiar și trebuie luate măsuri pentru evitarea formalităților și a birocrăției inutile. După cum spunea domnul Kallas, Parlamentul trebuie să depună eforturi pentru a găsi un echilibru al riscului admisibil de eroare.

Raportul pe care l-am citit cu mare interes, oferă câteva analize, însă cuprinde și multe aspecte neclare. Trebuie să luptăm pentru a obține rezultate optime în ceea ce privește aceste aspecte neclare.

După cum au menționat colegii mei deputați, principalele probleme se referă mai ales la fondurile structurale și de coeziune. Este adevărat faptul că, în exercitarea activității sale, Curtea indică erori și nereguli în legătură cu aceste fonduri. Cu toate acestea, persoanele care pot analiza în profunzime problema pot înțelege că, în spatele erorilor evidențiate, se află aspecte și mai grave, după cum arată experiențele judiciare din mai multe state, din ultimii ani. Poate fi vorba de fraudă, poate fi vorba de înșelăciune. Mă refer mai ales la una sau două erori dezvăluite, precum încălcarea regulilor privind achizițiile, suprafacturarea și așa mai departe. Trebuie să muncim pentru a înregistra progrese în acest domeniu.

Din punctul meu de vedere, Comisia trebuie să promoveze statele membre cu un comportament corect și să le pedepsească și să le penalizeze pe cele care nu respectă regulile. Totodată, consider că este important ca OLAF să folosească sugestiile Curții de Conturi drept punct de pornire și să-și îmbunătățească în continuare munca, deoarece acest lucru este în interesul tuturor. Cred că doar prin cooperarea între mai multe instituții, precum Parlamentul, Curtea de Conturi și OLAF, vom putea proteja interesele financiare ale tuturor cetățenilor UE.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Cu siguranță astăzi putem spune foarte multe lucruri bune. Pentru a doua oară consecutiv, putem vorbi despre o opinie fără rezerve în ceea ce privește conturile. Nivelul neregulilor este în scădere. Sistemul tip semafor, care în trecut avea toate luminile aprinse în roșu, arată tot mai multe lumini aurii, galbene și, mai ales, verzi. Toate acestea sunt aspecte pozitive.

Un alt aspect pozitiv îl reprezintă agricultura, care era o preocupare majoră. Ani la rând, am considerat că SIAC, sistemul care asigură gestionarea comună a cheltuielilor agricole, era un sistem bun. Am văzut cum unele state membre, precum Grecia, nu au reușit să participe la acest sistem. Desigur, toate aceste lucruri evoluează în direcția bună.

În același timp, există surse de îngrijorare. Printre acestea se numără coeziunea, cercetarea și dezvoltarea, energia, transporturile și întregul capitol privind ajutorul extern, dezvoltarea și extinderea. Astfel, din punctul meu de vedere, din problematica descărcării de gestiune pe care o discutăm astăzi, trebuie să selectăm câteva aspecte asupra cărora să ne concentrăm. Coeziunea va fi unul dintre aceste aspecte. Doresc să-i reamintesc Parlamentului de binecunoscutul comentariu de la alineatul (6.17), în care se menționa că aproximativ 11 % din cheltuielile pentru fondurile structurale, Fondul european de dezvoltare regională și Fondul social european nu ar fi trebuit să fie de fapt efectuate. Consider că trebuie să ne adresăm comisarilor responsabili în legătură cu acest subiect și să observăm starea de fapt.

Este vorba, apoi, despre ajutorul extern, dezvoltare și extindere; întregul pachet de fonduri pe care îl alocăm Națiunilor Unite. Încă o dată, am citit în Raportul anual al Curții de Conturi că, la fel ca alte organizații, Curtea are acces insuficient sau nu are deloc acces la conturile Națiunilor Unite, ceea ce înseamnă că sumele mari de fonduri europene alocate acestei organizații nu pot fi controlate corect.

O a treia problemă ce trebuie soluționată se referă la întregul sistem de cogestiune. După cum a indicat raportorul general, 80 % din fondurile europene se cheltuiesc de fapt în cadrul cogestiunii, de către statele membre și Comisie. Acum trebuie să facem din nou presiuni asupra miniștrilor de finanțe ai statelor membre, în special, pentru a ne asigura că aceștia își asumă responsabilitatea și că vor declara în scris că și-au desfășurat în mod corect activitatea, că administrația lor a cheltuit fondurile în mod corect și că s-au efectuat controale.

Eu însumi sunt responsabil de resursele proprii ale Comisiei pentru control bugetar. Dosarul referitor la TVA mă preocupă în continuare. Am publicat o serie de rapoarte în această privință, chiar și în mandatul parlamentar anterior. Conform estimărilor, în Europa, valoarea totală a fraudei legate de TVA se ridică la 80-100 de miliarde de euro. Curtea de Conturi a formulat câteva observații și în acest sens. Prin urmare, doresc ca, la descărcarea de gestiune, să se acorde o atenție deosebită acestei probleme.

Aș dori să închei prin a menționa descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului celorlalte instituții. Eu însumi sunt raportor pentru descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Parlamentului. Din punctul meu de vedere, aspectele cheie în această privință trebuie să se refere la procedurile de achiziție publică, unde problemele sunt evidente. În final, în ceea ce privește descărcarea de gestiunea pentru execuția bugetului Consiliului, am acordat această descărcare săptămâna aceasta. Acest raport al Curții de Conturi ridică, de asemenea, o serie de aspecte foarte defavorabile privind Consiliul. Din punctul meu de vedere, trebuie să facem presiuni permanente asupra Consiliului, pentru ca acesta să asigure accesul la conturile sale și, astfel, Parlamentul să poată controla în mod corect acest tip de... (*vorbitorul s-a îndepărtat de microfon*) de asemenea.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, dezbaterile de astăzi este una dintre cele mai importante dezbateri din Parlamentul European, pentru că alegătorii noștri, contribuabilii și cetățenii statelor membre ale UE sunt foarte interesați de transparența funcționării instituțiilor europene și, în special, a Comisiei Europene. Pe de o parte, acesta este un argument pentru eurosceptici, iar, pe de altă parte, cu toții știm că în ultimii ani s-au înregistrat multe nereguli în acest domeniu. Vă voi aminti de situația de la sfârșitul anului 1999 și începutul anului 2000, când Curtea de Conturi a publicat o serie de critici devastatoare la adresa Comisiei Europene, critici pe deplin justificate la momentul respectiv. Astăzi, putem înregistra progrese evidente în acest domeniu, însă atrag atenția asupra importanței acestei dezbateri, pentru că, dacă dorim ca Uniunea Europeană și instituțiile UE să aibă o autoritate sporită, aceste principii de transparență sunt extrem de semnificative. Dacă, săptămâna trecută, această autoritate a fost subminată prin modul în care au fost aleși principalii lideri ai Uniunii Europene, ea este recâștigată prin dezbateri precum cea de astăzi.

Doresc să spun că ar fi bine ca dl Caldeira să dezvolte puțin un anumit subiect. Domnia sa a vorbit despre șase state care returnează informația în mod eronat și a menționat două state mari, Polonia și Marea Britanie. Dorim să aflăm detalii privind aceste neconformități și avem tot dreptul să cerem acest lucru.

Doresc să subliniez faptul că plățile în avans reprezintă un fapt foarte pozitiv, însă comportă și un anumit dezavantaj, pentru că, de fapt, guvernele folosesc frecvent acești bani în scopuri electorale.

Søren Bo Søndergaard, în numele Grupului GUE/NGL. – (DA) Dle președinte, doresc să spun că sunt mulțumit că, aparent, s-au înregistrat progrese în ceea ce privește plățile neregulamentare din bugetul UE. Acesta este, desigur, un lucru bun. Cu toate acestea, s-a observat, totodată, că există probleme enorme în ceea ce privește coeziunea, iar coeziunea este cel de-al doilea domeniu din buget ca mărime, totalizând 36,6 miliarde de euro în 2008. Faptul că cel puțin 11 % din suma totală aprobată nu ar fi trebuit plătită este o problemă gravă pentru contribuabilii obișnuiți din UE. Aceasta este o problemă uriașă. Cum putem explica faptul că, an după an, în sens literal, se plătesc miliarde de coroane, încălcându-se regulile sau, poate, chiar într-un mod efectiv fraudulos?

În recomandările sale, Curtea de Conturi se axează pe îmbunătățirea mecanismelor de control și pe simplificarea regulilor, iar acesta este un lucru bun. Întrebarea este, însă, dacă aceste irosiri pe scară largă pot fi reduse prin simpla monitorizare și simplificare a regulilor, sau dacă ne confruntăm cu un eșec structural fundamental. Grupul nostru crede în solidaritate. Susținem redistribuirea banilor de la regiunile bogate către cele mai sărace regiuni și țări din interiorul și din exteriorul UE, însă, dacă citiți raportul, problema este dacă UE a găsit modalitatea corectă de a face acest lucru. Este eficient ca fiecare țară să plătească un sistem care apoi acordă subvenții celor mai îndepărtate elemente din anumite țări, fără să uităm că aceste cheltuieli sunt suportate de statele cele mai bogate? Toată lumea știe că, cu cât este mai lung un traseu, cu atât este mai mare pericolul ca ceva să se piardă pe drum. Prin urmare, trebuie să avem o dezbatere fundamentală privind fluxurile de numerar în UE.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, îmi pare rău că trebuie să nu fiu de acord, însă, în calitate de contabil cu experiență, nu împărtășesc optimismul colegilor mei în ceea ce privește opinia auditorilor.

Raportul anual al Curții de Conturi privind conturile pe anul 2008 nu arată îmbunătățiri semnificative. La 10 ani de la demisia Comisiei Santer și după multe promisiuni de reformă, fondurile UE încă nu sunt ținute sub control. Auditorii spun că conturile sunt prezentate în mod fidel, însă nu menționează și dacă sunt reale și, într-adevăr, este greu de spus că sunt reale dacă își exprimă preocuparea în legătură cu calitatea informațiilor financiare.

Raportul dezvăluie că, la 10 ani de la inițierea reformei administrative, Comisia Europeană nu deține un sistem contabil integrat, iar direcțiile introduc în sistemele locale tranzacții care nu au fost aprobate de contabilul șef al Comisiei Europene. Totodată, în ceea ce privește legalitatea și regularitatea cheltuielilor UE, auditorii au justificat doar 9 % din cheltuielile pentru anul 2008, un procentaj similar celui din trecut. Au emis o opinie defavorabilă privind 43 % din buget, și anume partea referitoare la fondurile de coeziune, cercetare, energie și transporturi, ajutor extern, dezvoltare și extindere. Pentru restul de 48 %, au emis o opinie fără rezerve.

Un astfel de raport ar impune demisia comitetului de audit al oricărei companii și lichidarea ulterioară a acesteia, însă, aici, nimeni nu e îngrijorat. Auditorii au identificat chiar o sumă de 1,5 miliarde de euro care, după spusele lor, nu ar fi trebuit plătiți.

Primul argument pe care-l veți auzi este acela că auditorii nu consideră aceasta o fraudă, ci o eroare. Vor spune că fraudă implică o intenție criminală, pe care ar trebui s-o dovedim și, astfel, ar trebui să apelăm la poliție.

Cel de-al doilea argument este acela că regulile sunt prea complexe. Se spune acest lucru de câțiva ani, dar regulile nu s-au schimbat, deci trebuie să dăm vina pe Comisia Europeană pentru că menține reguli complexe, care încurajează erorile?

Cel de-al treilea argument este că statele membre trebuie învinuite pentru erori. Ei bine, tratatele specifică în mod clar că Comisia Europeană este răspunzătoare pentru gestionarea fondurilor Uniunii Europene și, de fapt, este singurul organism care are dreptul de a opri plățile dacă nu primește dovezi suficiente că fondurile sunt cheltuite în mod corect.

Adevărul este că aceste erori arată că s-a abuzat de banii contribuabililor. Dar, să fim sinceri, nimănui nu-i pasă de acest lucru. Este vorba doar de banii contribuabililor. Este vorba doar de banii unor persoane care se luptă să-și plătească creditele și să-și educe copiii. Însă acest lucru nu este suficient. Pe lângă plățile de 116 miliarde de euro pentru anul 2008, auditate de Curtea de Conturi, din vistieria Uniunii Europene au ieșit și

alte 40 de miliarde de euro. Un procent de treizeci și cinci la sută din buget este acum ascuns într-un bilanț lunar, sub numele de „prefinanțare”, iar auditorii nu pot informa contribuabilii europeni dacă acești bani au fost cheltuiți corect.

Aceste plăți suplimentare în avans s-au efectuat chiar în acele domenii în care Curtea de Conturi a depistat cel mai mare număr de erori. Cât timp va permite Parlamentul să se abuzeze de banii contribuabililor?

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Dle președinte, în numele Partidului Olandez pentru Libertate, doresc să-i mulțumesc președintelui Curții de Conturi pentru raportul anual pe 2008 al instituției sale.

La urma urmei, acest raport ne-a arătat tuturor că aproximativ 11 % din banii alocați pentru Fondul de coeziune pentru anul 2008 nu ar fi trebuit cheltuiți niciodată. Aceasta reprezintă 4 miliarde de euro aruncați pe fereastră. Consiliul, Comisia și, cu câteva excepții, și acest Parlament, doresc ca acest lucru să nu se afle. Partidul meu consideră că această intenție este una sordidă.

Aș dori să aflu ce intenționează Comisia să facă în acest sens. Cum se va asigura că aceste 4 miliarde de euro vor fi returnate? De exemplu, este pregătită să ceară statelor să returneze banii pe care nu ar fi trebuit să-i cheltuiască? Dacă nu, de ce nu?

Totodată, doresc să aflu de la Curtea de Conturi Europeană dacă, în vederea transparenței cheltuielilor Comisiei, Curtea examinează și toate declarațiile membrilor Comisiei Europene. Dacă da, Curtea poate trimite Parlamentului aceste declarații și dacă nu, de ce nu? Aș dori să primesc un răspuns în această privință de la Curtea de Conturi Europeană.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Dle președinte, dezbateră privind votul de aprobare este mai interesantă de la an la an, pe măsură ce deputații în Parlamentul European intră tot mai mult în detalii. În această dezbateră este important, în primul rând, să stabilim faptele, în al doilea rând să explicăm cauzele acestor fapte și, în al treilea rând, să tragem concluzii.

În ceea ce privește faptele, pentru noi, deputații europeni, sunt foarte interesante metodele utilizate de Curtea de Conturi. Totuși, și mai interesant este faptul că, la secțiunea rezultate, Comisia Europeană nu este de acord cu diagnosticul Curții de Conturi. Pe parcursul dezbaterii, am dori să clarificăm divergențele de opinie dintre Comisie și Curtea de Conturi. În al doilea rând, este foarte important să stabilim dacă ne confruntăm cu greșeli, cu neconformități sau cu infracțiuni. Dacă amestecăm toate aceste categorii, imaginea devine una neclară și se creează confuzii; nu vom ști dacă trebuie să corectăm greșelile sau să chemăm poliția.

În ceea ce privește explicarea cauzelor, doresc să atrag atenția tuturor asupra faptului că documentul pe care îl avem în față ne arată că ne confruntăm cu iregularități grave în sistemul de achiziții publice. În acest sens, problema nu este doar una de mișcări financiare, ci și de explicare și simplificare a problemelor referitoare la achizițiile publice.

Un ultim aspect se referă la concluzii. Pot exista tipuri foarte diferite de concluzii. În primul rând, concluziile privind metodele de control, concluziile privind responsabilitatea, dar și concluziile privind viitoarea politică. Acestea sunt cele mai ușoare. Este foarte ușor să tragem concluzia că, deoarece banii se cheltuiesc încorect și încă avem dubii în această privință, cel mai bine este să reducem cheltuielile în domeniul respectiv. Trebuie să fim foarte atenți la astfel de concluzii, pentru că monitorizarea financiară este ceva, monitorizarea eficacității politice este altceva, iar o decizie privind viitoarele direcții ale activității UE este cu totul altceva.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Dle președinte, în primul rând doresc să-i mulțumesc dlui da Silva Caldeira pentru prezentarea raportului Curții de Conturi, care a devenit, dintr-o oportunitate de scandal și de apel la eurofobie, un exercițiu foarte constructiv, cu mesaje motivaționale clare privind capacitatea de îmbunătățire a instituțiilor europene și a statelor membre, sugerând instrumentele necesare pentru realizarea acestor îmbunătățiri.

Toate acestea s-au desfășurat fără a știrbi cu nimic rigoarea și profesionalismul ascendent al Curții de Conturi, care, de asemenea, a fost prima care a pus în aplicare, pentru ea însăși, toate principiile menționate de dl da Silva Caldeira. Am fost membră a Comisiei pentru control bugetar într-un moment crucial și vă mulțumesc pentru modificările pe care le-ați făcut, pentru că ne sunt de mare ajutor.

Desigur, doresc să-i mulțumesc și dlui Kallas, pentru că a ascultat cu înțelepciune solicitările Parlamentului European, exprimate în Comisia pentru control bugetar, iar aceasta nu a fost o sarcină ușoară. Sistemul de control al gestiunii evoluează și sperăm că se va extinde și se va aprofunda.

Susțin declarația formulată acum puțin timp, conform căreia s-a obținut cea mai bună declarație de asigurare de până acum, însă, deși aceasta este o poveste de succes pentru cele trei instituții implicate, Curtea de Conturi, Comisia și Parlamentul, mai avem de parcurs un drum lung.

De exemplu, încă ne preocupă contradicțiile evidente din raport, dintre Curtea de Conturi și Comisie, în domeniul important al susținerii bugetare și al adaptării la planurile naționale de reformă.

Un alt element care ne îngrijorează în acest an este controlul celui de-al treilea pilon al Fondului european de dezvoltare, gestiunea comună împreună cu organizațiile. Colegii mei de la Națiunile Unite, Uniunea Africană și alte organizații au discutat deja acest subiect. Cel de-al treilea pilon reprezintă între 6 și 7 % din FED și, desigur, trebuie găsite formule eficiente, pentru a elimina această intolerabilă lipsă de transparență.

În ceea ce privește personalul, fluctuația este din nou mult prea ridicată și există prea mulți angajați temporari, ceea ce înseamnă că se pierde continuitatea, atât de esențială pentru acest tip de program. Totodată, există o lipsă de sistematizare a controalelor efectuate de delegații. De asemenea, după cum declară Curtea de Conturi, există erori semnificative și o incidență ridicată a erorilor necuantificabile, situație ce ar trebui îmbunătățită.

Cu toate acestea, ne încurajează direcția în care se îndreaptă, în colaborare, Comisia și Curtea de Conturi, pentru a ajunge la definiția unei marje admisibile de eroare. Considerăm că aceasta este direcția corectă.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Dle președinte, dle Kallas, dle Caldeira, constat că există și părți bune și părți rele în prezentarea raportului anual al Curții de Conturi privind bugetul UE. În primul rând, doresc să mulțumesc Curții de Conturi pentru acest raport mai clar, mai îndrăzneț și mai politic, care este mai ușor de înțeles pentru noi.

Domeniile pozitive se referă la gestionarea întregului buget. Spre deosebire de ultimii ani, situația s-a îmbunătățit în această privință. Acest lucru se datorează, mai ales, gestionării mai bune a fondurilor în domeniul agriculturii și al resurselor naturale, domeniu care a reprezentat principala noastră îngrijorare în ultimii ani.

Pentru prima dată, dle Caldeira, nu formulați o opinie defavorabilă în raportul dumneavoastră, iar aceasta este o veste bună. Raportul subliniază faptul că, acolo unde UE însăși controlează și administrează fondurile, bugetul este gestionat bine. Dacă este gestionat eficient, este o altă problemă. Doresc să-l felicit pe dl Kallas în acest sens. Această îmbunătățire vizibilă se datorează meritelor dumneavoastră și a avut loc în mandatul dumneavoastră. Felicitări!

Cu toate acestea, statele membre au acum răspunderea de a-și îmbunătăți sistemele de control. Există în permanență motive pentru a critica gestionarea bugetară în UE, însă nu la nivelul Uniunii, după cum am văzut deja, ci la nivelul statelor membre. Aici se află problemele. Spre exemplu, politica de coeziune, pusă în aplicare de statele membre și pentru care se alocă aproximativ o treime din fonduri, este principalul domeniu cu probleme. Spuneți că există nereguli în legătură cu 11 %, iar deputatul neafiliat a spus că cifra era de 4 miliarde de euro. Acest lucru nu este corect. Este vorba despre puțin peste 2,5 miliarde de euro, despre care spuneți în mod expres că reprezintă bani ai contribuabililor, ce nu ar fi trebuit cheltuiți. Trebuie să spunem acest lucru foarte clar și trebuie să introducem controale clare.

Cu toate acestea, consecința este aceea că Comisia Europeană trebuie să facă în continuare presiuni asupra statelor membre și vă vom susține în acest sens, dle Kallas. Trebuie să punem în aplicare o politică de numire și condamnare publică. Trebuie să condamnăm în mod public statele membre risipitoare, care încă există și trebuie să descriem situația în mod clar.

În ansamblu, ați ajuns la concluzia că trebuie simplificate regulamentele. Dorim să vă susținem în acest sens și dorim să formulăm încă o solicitare. Trebuie să ne concentrăm nu doar pe regularitate, ci și pe eficiență, pentru a ne asigura că banii contribuabililor sunt cheltuiți corect.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să mă refer la capitolul 7 din raportul Curții de Conturi, cu privire la cercetare, energie și transporturi.

În primul rând, doresc să-mi exprim recunoștința față de Curtea de Conturi, pentru activitatea sa asiduă. Cu toate acestea, acest capitol arată în mod clar că Curtea de Conturi nu poate acorda calificative pozitive acestui domeniu, în raportul său anual. În acest domeniu, cheltuielile se ridică la peste 9 miliarde de euro. Potrivit evaluării Curții de Conturi, rata de eroare este între 2 și 5 %. Cu alte cuvinte, pe baza acestui calcul, s-au cheltuit incorect între 180 și 450 de milioane de euro. Concluzia Curții de Conturi este că situația este „parțial

eficientă”, iar eu consider că această evaluare reprezintă cel mult nota 6, pe o scară de la 1 la 10. Din punctul meu de vedere, este ciudat faptul că Comisia nu consideră că este necesar să-și exprime opinia în această privință. Mi se pare că tăcerea Comisiei este deosebit de elocventă.

În recomandarea sa, Curtea de Conturi menționează că Comisia trebuie să-și continue activitatea de simplificare a reglementărilor financiare. Sunt de acord. Comisia responsabilă a purtat discuții în aceleași direcții. Cu toate acestea nu sunt de acord cu faptul că Comisia, exprimându-și opinia privind recomandarea Curții de Conturi, utilizează această recomandare într-un mod complet eronat. Curtea de Auditori susține că obiectivul de simplificare a reglementărilor trebuie combinat cu obiectivul unui control eficient din punctul de vedere al costurilor, care va fi suficient pentru a asigura corectitudinea cheltuirii banilor. Dimpotrivă, Comisia susține că dorește un control eficient din punctul de vedere al costurilor și sugerează că există un risc admisibil de eroare, ce trebuie luat în calcul încă de la început. Acesta nu este un mod rezonabil de gestionare a banilor contribuabililor. Comisia trebuie să-și regândească declarația, iar Parlamentul trebuie să susțină Curtea de Conturi în activitățile sale esențiale.

Kay Swinburne (ECR). – Dle președinte, salut raportul Curții de Conturi și salut faptul că, pentru prima dată, avem un set de conturi curate, fără un raport defavorabil asupra acestora, după mulți ani de eșecuri în acest proces și după o misiune care i-ar fi impus oricărei societăți private să încalce mai multe directive ale UE.

Cu toate acestea, doresc să mă concentrez asupra domeniului în care s-au observat în permanență puncte slabe semnificative, și anume fondurile structurale și de coeziune. Deși Comisia poate să considere că este o realizare faptul că doar 11 % din cea mai mare parte a bugetului – cheltuielile de coeziune – prezintă erori, din punctul meu de vedere este șocant faptul că s-a constatat că aproape 5 miliarde de euro, dintr-un buget de 46 de miliarde de euro, nu ar fi trebuit plătite niciodată, conform Curții de Conturi.

Trebuie să spun că regiunea mea, Țara Galilor, care a primit deja fonduri structurale din acești 46 de miliarde de euro, ar fi putut cheltui și justifica fără probleme respectivele 5 miliarde. Țara Galilor nu a trebuit să returneze niciun fond, pentru cheltuieli eronate, deși comportamentul întregului Regat Unit nu a fost evaluat ca fiind unul pe deplin regulamentar.

Erorile par să apară la nivelul instituțiilor de punere în aplicare și, prin urmare, cer ca Parlamentul European și Comisia să solicite statelor membre să efectueze un audit riguros al fondurilor primite. În Țara Galilor, fondurile structurale și de coeziune de la UE sunt administrate de guvernul Adunarea Galeză, prin intermediul diferitelor instituții, așa că desfășurarea unui audit oficial nu poate fi prea costisitoare.

Cu toate acestea, unele proiecte finanțate de UE acum șapte ani sunt supuse, în prezent, auditului financiar al Curții de Conturi. Nu înțeleg ce rezolvă acest lucru. Avem nevoie de o confirmare anuală, care să poată identifica erorile și să asigure conformitatea cu cel mai înalt standard.

Când este vorba de banii contribuabililor, așa cum se întâmplă la nivelul UE, în cazul bugetului regional, standardele de responsabilitate nu pot fi niciodată prea ridicate.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Doresc să spun câteva lucruri despre cheltuielile Comisiei Europene în cadrul relațiilor externe. Potrivit Curții de Conturi, în 2008 s-au înregistrat mai multe erori în acest domeniu decât în 2007; iar aceste erori au fost constatate în toate domeniile de politică externă.

Consider că este șocant faptul că se produc atât de multe erori în ceea ce privește achizițiile pentru proiecte. Comisia monitorizează procedurile de achiziție din statele membre, așa că primesc solicitări regulate de ajutor din partea reprezentanților noștri din municipalități și provincii, care menționează existența unor proceduri complicate și obscure.

Teama de a nu greși în ochii Comisiei este mare. Însă, ce drept are Comisia să monitorizeze autoritățile locale dacă greșește în mod repetat, în ceea ce privește achizițiile pentru propriile sale proiecte? Care este părerea domnului comisar în această privință?

Comisiei îi place să se prezinte drept cel de-al 28-lea donator. Mă întreb cât de eficientă este această abordare și consider că este regretabil faptul că raportul Curții de Conturi, de altfel unul foarte bun, nu cuprinde informații detaliate privind eficacitatea, acest subiect fiind adus în discuție doar tangențial, în rapoarte separate. S-ar putea include în viitor și informații privind eficacitatea politicilor?

Spre exemplu, am citit în raport că, în ceea ce privește asistența bugetară, nu se desfășoară suficiente controale privind respectarea condițiilor de plată. Cu alte cuvinte, Comisia le-a oferit statelor o sumă semnificativă de

bani, fără a aplica suficiente controale. Ce condiții impune, însă, Comisia? De asemenea, în ce măsură analizează dacă asistența bugetară contribuie în mod efectiv la dezvoltarea statelor respective? Nu găsesc nicio mențiune în acest sens în raport și nici nu cred că s-ar putea găsi ceva de acest gen, având în vedere abordarea adoptată.

În principiu, când am citit cât de neglijent cheltuiește Comisia fondurile ce i-au fost alocate, mă întreb dacă nu ar fi mai bine să lăsăm cheltuielile pentru dezvoltare în mâinile statelor membre. În mod evident, Comisia nu a ținut foarte mult cont de recomandările Curții de Conturi și, astfel, doresc să-l întreb pe președintele Curții dacă nu este descurajant faptul că, an după an, Comisia nu a remediat problemele în această privință.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) În ceea ce privește anul financiar 2008, Curtea de Conturi Europeană a depistat multe erori la nivelul fondurilor structurale, al dezvoltării regionale și al programului de cercetare. Acest lucru se datorează faptului că regulile privind finanțarea nerambursabilă sunt prea numeroase și prea complicate.

Curtea de Conturi Europeană subliniază pe bună dreptate importanța simplificării regulilor. În octombrie, autorități din patru state membre i-au transmis președintelui Comisiei Europene o opinie privind reducerea presiunii reglementărilor UE. Acestea au recomandat înființarea unei comisii externe, independente pentru a reduce presiunea reglementărilor la nivelul Uniunii. Acesta reprezintă un pas în direcția corectă, în contextul unei strategii legislative mai bune. Care este poziția Comisiei Europene în această privință?

Eforturile de îmbunătățire a managementului financiar nu trebuie să se rezume, însă, la simplificarea regulilor. Este nevoie și de accentuarea supravegherii și a controlului. Comisia Europeană și statele membre trebuie să elaboreze un plan de acțiune în acest scop. Pentru început, declarațiile privind gestiunea națională trebuie să conducă la o declarație de asigurare pozitivă pentru Europa. Curtea de Conturi Europeană consideră că un astfel de plan de acțiune este un instrument util pentru îmbunătățirea gestiunii financiare? În opinia mea, un astfel de plan de acțiune ar face să i se acorde gestiunii financiare prioritatea politică de care are atât de mare nevoie. La urma urmei, dle președinte, doamnelor și domnilor, scopul nostru este să ne asigurăm că cheltuielile UE ajung în locul potrivit, la momentul potrivit.

Philip Claeys (NI). – (NL) Cel mai recent raport anual al Curții de Conturi Europene oferă din nou informații uimitoare privind modul în care Uniunea Europeană gestionează banii contribuabililor europeni. Curtea de Conturi a constatat, pe baza unor eșantioane realiste, că, în perioada 2000-2006, un procent de aproximativ 11 % din suma totală de 36,6 miliarde de euro, acordată în cadrul Fondului de coeziune, nu ar fi trebuit plătit. Aceasta înseamnă că mai mult de 4 miliarde de euro au fost alocate în mod eronat, ca finanțări nerambursabile.

Analizând situația din Belgia, Curtea de Conturi susține, de asemenea, că o mare parte a fondurilor cheltuite în Valonia, în special în Hainaut, au fost cheltuite în mod defectuos. Aceasta confirmă ceea ce a spus un coleg deputat în acest Parlament, cu câteva luni înainte de ultimele alegeri europarlamentare, și anume că finanțările nerambursabile din fonduri europene nu conduseseră la rezultatele așteptate în Valonia, mai ales în comparație cu alte regiuni europene și că răspunderea pentru aprobarea acestor proiecte nu era doar a regiunii, ci și a Uniunii Europene.

În prezent, majoritatea transferurilor financiare sunt foarte indirecte și parcurg multe etape intermediare. Abordarea acestei probleme trebuie să constituie o prioritate și, desigur, trebuie îmbunătățite mecanismele de control existente.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle președinte, dle președinte al Curții de Conturi, dle vicepreședinte al Comisiei: dle președinte Caldeira, vă mulțumesc pentru acest raport de înaltă calitate, dle Kallas, vă mulțumesc pentru toată activitatea dumneavoastră și vă felicit pentru noua numire în cadrul Comisiei Europene. Salutăm această numire.

În ceea ce privește conturile anuale, la fel ca și anul trecut, Curtea a emis o declarație de asigurare pozitivă, fără rezerve. Doresc să-i felicit pe dl Taverne, contabilul-șef și pe dl Brian Gray, predecesorul său și, totodată, să-mi exprim dezacordul față de capitalul propriu negativ, de 47 de miliarde de euro, care provine în principal din creanțele pe care le avem asupra statelor membre, în baza angajamentelor asumate de acestea pentru pensiile personalului. Doresc să vă reamintesc că suma totală este de 38 de miliarde de euro la 31 decembrie 2008, ceea ce reprezintă o creștere de 4 miliarde de euro pe an.

În ceea ce privește tranzacțiile secundare, dle președinte Caldeira, i-ați putea spune Parlamentului dacă Curtea emite o declarație de asigurare pozitivă sau negativă? Opinia Curții este împărțită în cinci alineate, care menționează opiniile fiecărui grup politic și îmi este greu să diferențiez aceste opinii de declarația de asigurare,

prevăzută în articolul 248 din tratat, potrivit căreia Curtea poate face, de asemenea, evaluări specifice pentru fiecare domeniu principal de activitate comunitară.

În ceea ce privește conținutul, cu excepția cheltuielilor de coeziune, observațiile sunt pozitive. În ceea ce privește cheltuielile de coeziune, există mult prea multe erori. Doresc să vă întreb dacă sunteți de părere că numărul de sondaje, de exemplu 49 pentru Fondul social, care cuprinde mii de tranzacții, este suficient ca să vă puteți forma o opinie. Principala problemă, însă, se reflectă în domeniul cogestiei cu statele membre și este aceea că mult prea multe erori se datorează modului complex în care funcționează finanțele europene.

Doresc să închei discutând despre cogestie și despre lanțul de audit și să repet propunerea de a implica mai mult în acest proces curțile naționale de conturi pentru că, potrivit deciziei Consiliului, nu vom primi niciodată declarații naționale de la guverne. Articolul 287 alineatul (3) din Tratatul de la Lisabona vă oferă autoritatea de a aborda curțile naționale de conturi, dle președinte Caldeira. Doresc să reiterez această propunere.

Jens Geier (S&D). – (DE) Dle președinte, dle Kallas, dle Caldeira, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să vă mulțumesc, dle Caldeira, pentru introducere și doresc să vă mulțumesc dumneavoastră și membrilor Curții de Conturi pentru acest raport. Parlamentul va investiga cu atenție informațiile pe care le-ați furnizat și va lua măsurile care se impun, în următoarele luni. Mă bucur că rata de eroare a politicii agricole comune, până acum inacceptabilă, s-a redus. Cu toate acestea, după citirea raportului Curții de Conturi, am impresia că un stat membru, și anume România, este răspunzător pentru majoritatea neregulilor actuale. Se pare că ar trebui să ne concentrăm mai mult, în viitor, pe pregătirea personalului și pe punerea corectă în aplicare a sistemelor de control în noile state membre, înainte de aderarea acestora, dacă este posibil acest lucru.

Fondurile structurale europene, menționate de mulți colegi deputați, reprezintă o altă sursă de îngrijorare. Este adevărat că numărul de plăți neregulamentare a scăzut față de anul trecut, însă încă există mari probleme în a asigura gestionarea ajutoarelor, fără producerea de nereguli. Doresc să le transmit facțiunilor eurosceptice din acest Parlament că este vorba de 11 % din totalul plăților și nu de 11 % din buget. Suma este de 2,7 miliarde de euro, nu de 5 miliarde de euro. Recunosc că și 2,7 miliarde de euro înseamnă prea mult, dar trebuie să fim exacti și sinceri.

Aceste nereguli se datorează în principal plăților excesive și utilizării incorecte a fondurilor. De exemplu, dacă se folosesc bani din Fondul social european (FSE) pentru plata salariului unui administrator public sau dacă se folosesc bani din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) pentru achiziția unui teren pentru construcții, în mod evident persoanele responsabile nu dețin suficiente informații privind utilizarea corectă a finanțărilor sau statele membre nu vor sau nu pot să administreze corect fondurile, ori poate toate variantele de mai sus.

Când vom revizui procedura de solicitare a fondurilor, va trebui să instituim reguli clare, transparente, care să fie mai ușor de înțeles. Statele membre trebuie să se asigure că solicitările sunt gestionate cu mai mare atenție la nivel național.

Evident, orice irosire sau orice neregulă comisă în legătură cu banii contribuabililor europeni înseamnă prea mult. Cu toate acestea, orice persoană care analizează în mod imparțial Uniunea Europeană și acest raport al Curții de Conturi Europene va găsi puține motive de supărare. Raportul oferă o serie de elemente ajutoare pentru activitatea noastră, care constă în a îmbunătăți și în a spori eficiența Europei pe zi ce trece. Pe această bază, vom desfășura procedura de descărcare de gestiune a Comisiei Europene.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Doresc să mulțumesc Curții de Conturi pentru raportul său anual, deosebit de clar și doresc să-i mulțumesc îndeosebi dlui comisar Kallas, pentru eforturile depuse în ultimii ani. Din punctul meu de vedere, domnia sa poate susține pe bună dreptate că a înregistrat mari progrese în această perioadă.

Doresc să subliniez trei aspecte ale acestui raport anual. Primul este acela că problemele cele mai mari încă se înregistrează la nivelul statelor membre. Mulți dintre colegii mei deputați au oferit deja exemplul politicii regionale, pe care nu pot decât să-l subliniez. Prin urmare, doresc să adresez Comisiei următoarea întrebare referitoare la declarațiile naționale care există în unele state membre: ați putea prezenta o propunere specifică pentru ca aceste declarații să devină obligatorii pentru toate statele membre ale Uniunii Europene?

Cel de-al doilea aspect pe care doresc să-l subliniez se referă la volumul și complexitatea regulilor europene: o altă problemă deja adusă în discuție de numeroși colegi deputați. Am putea iniția o dezbatere fundamentală

privind modul în care dorim să ne cheltuim fondurile și regulile care să stea la baza acestor cheltuieli? Din punctul meu de vedere, în prezent, mecanismul se bazează prea mult pe suspiciuni și prea puțin pe încredere și, la final, situația conduce la tot mai multe nereguli.

Ultimul aspect este agricultura. Desigur, este excelent că întregul sector agricol a primit undă verde pentru prima dată, însă nu trebuie să ne felicităm prea tare. Dezvoltarea rurală este principala problemă și această politică agricolă ar trebui să înregistreze cea mai mare expansiune în următorii ani. Totodată, contează nu doar legalitatea, ci și eficiența, pentru că, în ceea ce privește fondurile agricole, suntem încă deficitari în ceea ce privește atingerea obiectivelor de natură și de mediu.

Vicky Ford (ECR). – Dle președinte, finanțele europene reprezintă un subiect îngrijorător pentru alegătorii din circumscripția mea și pentru populația Marii Britanii. La urma urmei, Regatul Unit este cel de-al doilea contribuabil la bugetul european, ca mărime, așa că alte state membre ar putea să-și amintească, atunci când dezbate cheltuirea acestor bani, că mare parte din ei provine din buzunarele contribuabililor britanici.

Dacă există un aspect care îndepărtează cetățenii britanici de Bruxelles, acela este percepția acestor cetățeni că banii lor pot fi irosiți la nivelul Uniunii Europene. Același lucru este adevărat și pentru alte state. Aceasta nu este doar o dezbatere asupra unui set de conturi, ci un deficit fundamental de încredere a persoanelor de acasă, pe care le reprezentăm, în instituțiile europene.

Trebuie să luăm notă de această opinie a auditorilor. Da, situația este mai bună decât în anii anteriori, însă, așa cum un întreprinzător se gândește de două ori înainte de a face afaceri cu o companie despre care s-a emis o opinie cu rezerve, așa se vor gândi și rezidenții noștri de două ori la relația cu UE, cât timp vor exista aceste rezerve.

Nu putem pretinde că este vina auditorilor. Auditorii nu cheltuiesc bani: banii îi cheltuiesc birocrațiile și guvernele, și aici, și în țările noastre de origine. Noi trebuie să le reabilităm acțiunile.

Cu toate acestea, o opinie fără rezerve nu este suficientă. De când am împlinit 18 ani, primesc un extras de cont lunar de la bancă. Sumele se adună. Opinia de audit nu ar avea rezerve. Însă știu că nu mi-am cheltuit întotdeauna banii în mod înțelept.

Dacă dorim să merităm măcar puțin respect din partea contribuabililor din țările noastre de origine, în această perioadă dificilă din punct de vedere economic, trebuie să le tratăm banii cu respect. Mesajul meu adresat politicianilor, atât celor de acasă, din întreaga Uniune Europeană, cât și celor care se află astăzi aici, în această a doua sală din Strasbourg, inutilă și costisitoare, este acela că trebuie să nu mai irosim banii contribuabililor.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Avem nevoie de o revoluție a democrației! Dle președinte, dle comisar, bine ați venit în noua lume a Tratatului de la Lisabona. Aceasta este o șansă pentru dumneavoastră. De 11 ani, urmăresc rapoartele prezentate în acest Parlament, iar înainte le-am urmărit în calitate de jurnalist; la urma urmei, toate sunt foarte asemănătoare. Cu toate acestea, acum aveți șansa de a privi către viitor. Profitați de competențele profesionale ale acestui Parlament – nu ne-am reunit astăzi, aici, din pură întâmplare; îi văd pe domnii Søndergaard, Chatzimarkakis, Staes și, lângă noi, pe colegul meu, dl Ehrenhauser – și restructurați activitatea Curții de Conturi. Analizați ce funcționează în altă parte, de exemplu în Germania, unde se pot evalua eficiența din punctul de vedere al costurilor și semnificația cheltuielilor, sau în Austria și dezvoltați un concept, poate ca parte a unui raport de inițiativă al Parlamentului, care să descrie în ce mod pot fi făcute mult mai bine lucrurile pe care deja le faceți, astfel încât să vă puteți îndeplini obligațiile în mod adecvat.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, din punctul meu de vedere, noi, deputații în Parlamentul European, avem, față de fiecare contribuabil european, obligația de a monitoriza cu atenția cuvenită utilizarea corespunzătoare, justificată și legală a impozitelor sale la nivelul Uniunii Europene. Datorăm acest lucru fiecărui cetățean european care plătește impozite, indiferent de naționalitate.

Stimați colegi, în opinia mea, Curtea de Conturi Europeană a desfășurat o activitate riguroasă și profesionistă în elaborarea raportului pentru anul 2008. Prin urmare doresc să le mulțumesc dlui președinte Caldeira și fiecărui membru al Curții de Conturi. Totodată, cred că s-a dezvoltat o cooperare tehnică adecvată între Curtea de Conturi Europeană și Comisia pentru control bugetar din Parlamentul European, ceea ce garantează că Parlamentul își poate desfășura în mod corespunzător activitatea de monitorizare. Meritul este și al dlui comisar Kallas, pentru îmbunătățirile semnificative ce se pot observa în ultimii ani, din punctul de vedere al activităților de gestiune financiară ale Comisiei Europene.

În același timp, sunt de acord cu colegii mei care spun că raportul Curții de Conturi nu conține doar aspecte pozitive, ci și aspecte înfricoșătoare și alarmante. Aceste elemente pe care trebuie să le menționăm includ

faptul că Curtea de Conturi a trebuit să declare că rata de eroare pentru utilizarea fondurilor de coeziune a fost de 11 %. Din punctul meu de vedere, pentru a remedia erorile, trebuie să stabilim fără greșală cine a fost responsabil pentru fiecare omisiune, când și unde, astfel încât să putem garanta remedierea acestor erori data viitoare.

Edit Herczog (S&D). – Dle președinte, când mă întâlnesc cu alegătorii mei descriu frecvent această instituție ca pe un calculator, unde statele membre asigură elementele hardware, Comisia, produsele software, Parlamentul este probabil tastatura, unde se poate interacționa și, în același ton, controlul Curții de Conturi este, cu siguranță, panoul de control al calculatorului. Niciodată nu cumpărăm un calculator în funcție de panoul de control, dar niciun calculator nu funcționează o perioadă îndelungată fără un sistem de panou de control integrat.

Doresc să felicit Curtea de Conturi pentru că reprezintă un panou de control adecvat pentru această instituție și pentru că își îmbunătățește activitatea, de la an la an, dar și pentru că ne amintește să ne facem temele în ceea ce privește îmbunătățirea.

După cei șase ani petrecuți aici, am învățat din rapoartele Curții de Conturi că greșim frecvent și că trebuie să încercăm să le reamintim colegilor din statele membre ce trebuie să facă. Pentru mine, însă, cel mai important mesaj este acela că, la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, va trebui să reducem complexitatea, să asigurăm condiții mai bune pentru cheltuielile la nivel local și să oferim în timp util banii persoanelor care îi solicită, indiferent că este vorba de întreprinderi mici și mijlocii, de cercetători sau de agricultori din statele noastre de origine.

Mesajul pentru noi este acela că trebuie să îmbunătățim competențele la nivel local. Trebuie să reducem în continuare complexitatea la nivel european. Trebuie să susținem o cooperare mai bună între sistemele de audit ale statelor membre și trebuie să colaborăm în viitor.

Vă mulțumesc pentru ultimii cinci ani de colaborare.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, doresc să mulțumesc Curții de Conturi pentru activitatea sa excelentă, precum și dlui Kallas; mă bucur că mergeți înainte. Nu mă deranjează modul în care deputații britanici își exprimă criticile, însă, potrivit celor citite în ziare, mulți politicieni britanici nu sunt nici pe departe sinceri în ceea ce privește utilizarea banilor. Desigur, aceasta nu înseamnă că nu putem aduce îmbunătățiri, însă rămâne de văzut dacă situația din statele membre chiar este mult mai bună decât cea de la nivelul UE.

În zonele în care UE este direct răspunzătoare pentru buget, erorile sunt mici. Deficiențele se înregistrează la nivelul statelor membre. 2,7 miliarde de euro reprezintă, desigur, o sumă semnificativă. Este o sumă excesiv de ridicată și situația este complet inacceptabilă. Această sumă reprezintă o porțiune mare din bugetul UE, iar statele membre au o responsabilitate clară în acest sens. După cum au spus câțiva colegi, consider că Comisia trebuie să se asigure că acele state care refuză să-și divulge conturile financiare și să transmită un raport de audit vor face acest lucru. În calitate de comisar sau Comisie – desigur, nu știți ce responsabilitate veți avea în viitor – trebuie să vă asigurați că situația din aceste țări se va îmbunătăți, pentru a se putea colecta informațiile și pentru a se putea monitoriza supravegherea. Contribuabilii din Europa au nevoie de acest lucru. Totodată, avem nevoie de un sistem de monitorizare mai bun și mai eficient, prin care să putem evidenția exemplele de bună practică.

La finalul discursului său, dl Søndergaard a sugerat o idee care ar putea reprezenta direcția corectă, și anume un sistem bugetar complet nou, care să asigure un control mai bun al statelor membre asupra fluxurilor de numerar.

(Aplauze)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Dle președinte, poate cunoașteți filmul *Ziua cârțiței*, în care un bărbat trăiește în permanență aceeași zi? Deși acesta este doar al treilea an în care sunt deputat european, deja mă simt ca protagonistul aceluia film. În fiecare an, Curtea de Conturi vine aici pentru a ne spune că, din păcate, nu ne poate da o declarație de asigurare și, în fiecare an, Comisia Europeană face, din punctul său de vedere, tot posibilul pentru a sublinia fiecare rază de speranță.

Recunosc că s-au înregistrat progrese, de exemplu în domeniul agriculturii, însă problemele fundamentale nu au dispărut. Desigur, puteți mări rata permisă a erorilor, după cum propune Comisia Europeană, însă

aceasta ar însemna doar să mutăm ștacheta. Dacă jucătorii unei echipe de fotbal nu marchează, antrenorul nu mută poarta, ci are grijă ca ei să joace mai bine. Pentru acest lucru, este nevoie de muncă în echipă. Într-adevăr, o declarație pozitivă se poate obține doar prin muncă de echipă, prin colaborarea auditorilor europeni cu cei naționali și prin intermediul declarațiilor naționale de gestiune, după cum s-a arătat deja.

Din păcate, unele state membre au o mai mare libertate în utilizarea banilor europeni decât în utilizarea fondurilor naționale proprii; e mai ușor să mergi la cumpărături cu cardul altcuiva decât cu cel propriu. Însă, dle comisar, factura o veți plăti dumneavoastră. Dacă dumneavoastră și succesorul dumneavoastră nu veți reuși să remediați activitățile de control, situația va fi una defavorabilă nu numai pentru controlul bugetar în Uniunea Europeană și pentru dumneavoastră, Comisia Europeană, ci și pentru legitimitatea existenței și activității noastre.

Prin urmare, dle comisar, puteți fi sigur că Parlamentul vă va urmări îndeaproape pe dumneavoastră și pe succesorul dumneavoastră în această privință.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Dle președinte, dle comisar, dle Caldeira, doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a-i mulțumi dlui Caldeira și echipei sale. Raportul domniei sale ne va fi foarte util în deliberările ce vor conduce la descărcarea de gestiune.

Am o senzație de déjà vu, pentru că, după câte îmi dau seama, Consiliul se remarcă din nou prin absență, la fel ca anul trecut. Sunt atât de critică deoarece Consiliul, una dintre principalele noastre instituții comunitare, nu poate și nu trebuie să nu se implice în această dezbatere.

Ne așteptăm, pe bună dreptate, ca toate statele membre să asigure control și transparență, însă așteptăm acest lucru și de la propriile noastre instituții, iar Consiliul este responsabil în mod solidar pentru ceea ce se întâmplă sau nu se întâmplă în statele membre.

Desigur, neregulile bugetare nu afectează bugetul Consiliului la fel de grav cum afectează sectorul agricol, însă, totuși, vom avea întrebări privind achizițiile publice, plățile întârziate sau plățile restante și supraestimările repetate. Vom discuta aceste aspecte cu Consiliul în următoarele săptămâni.

Este adevărat că erorile nu sunt același lucru cu fraudă și că recuperarea plăților este un mecanism util. Un alt mecanism util este procesul de numire și condamnare publică în domeniul politicii agricole, care s-a dovedit a fi eficient în Bavaria și în restul Germaniei. Consider că ar trebui să utilizăm și în continuare această metodă, pentru că ne-am dat seama că statele membre și societățile implicate reacționează.

Sperăm că Președinția suedeză va fi pregătită să discute aceste subiecte în următoarele zile și de asemenea...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Dle președinte, dle Caldeira, dle comisar, doresc să mulțumesc Curții de Conturi Europene pentru activitatea admirabilă desfășurată în beneficiul contribuabilului european.

Conturile UE permit o marjă de eroare de 2 %. Doresc să spun că problema salariilor și a altor cheltuieli administrative trebuie abordată cu o mai mare atenție. Nu ne putem permite să existe incertitudini în aceste privințe.

Există, însă, și alte categorii de costuri pentru care atingerea unei marje de eroare de 2 % ar părea dificilă sau chiar imposibilă. Potrivit Curții de Conturi, 11 % din totalul sumelor cheltuite pentru politica de coeziune sunt sume ce nu ar fi trebuit cheltuite deloc. Situația a fost aceeași și în ultimii doi ani.

Deoarece situația este de așa natură încât nu se poate atinge pragul de 2 %, doresc să întreb dacă Comisia sau Curtea de Conturi s-a gândit că această cifră de 2 % ar trebui revizuită, astfel încât, an după an, să nu trebuiască să spunem că nu avem cum să atingem pragul în anul respectiv și că nu vom putea face acest lucru nici anul următor. În viitor, va trebui să fim mai atenți și să asigurăm o eficiență din punctul de vedere al costurilor mai mare decât în prezent, iar procedura de solicitare va trebui simplificată.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle președinte, o analiză a raportului anual al Curții de Conturi privind execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008 ne conduce la concluzia că situația este mai bună decât în anii anteriori. Este deosebit de mulțumitor faptul că s-a putut extinde în mod semnificativ gestionarea corectă a bugetului. Am observat o îmbunătățire evidentă în cazul cheltuielilor pentru agricultură și dezvoltare rurală, care reprezintă peste 40 % din bugetul UE. Aceasta este o modificare crucială față de rapoartele anterioare. Este rezultatul reformei și simplificării PAC. Acum plătim fonduri doar pe baza unor cerințe tehnice.

Pe de altă parte, Curtea indică o serie de aspecte controversate, pentru că a depistat că 11 % dintre solicitările de fonduri formulate de statele membre în domeniul politicii de coeziune conțineau greșeli. Repet, vorbesc despre solicitări. Multor persoane li se poate părea că aceste date nefavorabile se datorează neglijenței Comisiei sau statelor membre. Desigur, poate fi o fărâmă de adevăr în aceasta, însă cred că problema se află altundeva. Principalul motiv al numeroaselor deficiențe financiare în domeniul politicii de coeziune și dezvoltare regională îl reprezintă existența unor reglementări legale complexe și mult prea complicate pe care, într-adevăr, Curtea le recunoaște în raportul său.

Încurajez Curtea de Conturi să intensifice în continuare cooperarea cu organismele omologe din statele membre. În final, doresc să spun că trebuie să acordăm o atenție mai mare problemei educației și să oferim informații mai bune beneficiarilor politicilor comunitare și instituționale, care pun în aplicare și gestionează programe specifice.

În concluzie, după părerea mea, Comisia trebuie să depună toate eforturile, îndeosebi pentru a simplifica reglementările financiare, fără a renunța la mecanismele de monitorizare de bază, care previn abuzurile. Cu toate acestea, beneficiarii de fonduri europene se luptă frecvent cu un păienjenis de reglementări care nu sunt complet clare, ceea ce, practic, face imposibilă întocmirea unor conturi care să satisfacă pe deplin Curtea. Situația aceasta trebuie schimbată și repet: simplificare și informare, dar și monitorizare.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Dle președinte, și eu doresc să felicit Curtea de Conturi pentru activitatea sa excelentă, precum și Comisia Europeană și mă declar încântat, pentru că observ că situația generală s-a îmbunătățit. Doresc să subliniez în special faptul că aceasta este prima dată când cheltuielile agricole nu mai sunt marcate cu roșu. Lucrurile merg bine în ansamblu, însă încă există probleme în ceea ce privește cheltuielile pentru politica de coeziune, la care s-au referit deja o parte dintre onorabilii mei colegi. Cu toate acestea, sunt destul de optimist în ceea ce privește viitorul.

Trebuie să vedem și veștile bune. Sistemul de recuperare a fondurilor UE funcționează: în 2008 s-au recuperat 1,6 miliarde euro și în prezent se află în curs de desfășurare alte recuperări, dovadă a faptului că sistemul funcționează corect. Procentajul fraudelor depistate este extrem de redus; s-au identificat fraude doar în câteva cazuri izolate. Există probleme doar în câteva state membre, ceea ce arată că sistemul funcționează bine la nivel global și că sunt atinse obiectivele politicii de coeziune.

Pe termen lung, trebuie revizuit sistemul de coeziune și trebuie transferată o proporție mai mare a responsabilității finale către statele membre, contribuind la simplificarea regulilor. Tratatul de la Lisabona prevede acest lucru în articolul 310, în baza căruia este permisă cooperarea pentru punerea în aplicare a bugetului între Uniunea Europeană și statele membre, spre deosebire de situația de până acum, în care Comisia era unica responsabilă.

În final, doresc să arăt că mesajul Curții de Conturi privind necesitatea simplificării regulilor a ajuns la Consiliu și la Comisie și sper în mod sincer că schimbările...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Raportul pe anul 2008 oferă noi motive pentru efectuarea unei analize pătrunzătoare și pentru luarea de măsuri, inclusiv de către Parlamentul European. Vă mulțumesc pentru acest raport. Această abordare, această cooperare, a condus la îmbunătățiri demonstrabile în ultimii ani.

Cu toate acestea, în calitate de coordonator pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), doresc să fac câteva observații în ceea ce privește politica regională. Este adevărat că rata de eroare de 11 % a politicii regionale se bazează pe acele trei state membre și cum se corelează acest lucru cu previziunile dumneavoastră? Este adevărat că majoritatea deficiențelor au fost depistate la procedurile de achiziție? Este adevărat că era prea devreme pentru ca raportul să reflecte îmbunătățirile în situația cheltuielilor în baza noului regulament pentru perioada 2007-2013? După cum știți, s-au adus multe îmbunătățiri pe parcursul anului trecut. În această situație și având în vedere modificările respective, acele modificări ale legislației actuale, putem continua în spiritul acestei tendințe ascendente de îmbunătățiri, pe tot parcursul perioadei ce se încheie în 2013.

Totodată, este important ca aceste îmbunătățiri în transpunerea legislației europene să fie puse în aplicare mult mai riguros în ceea ce privește regulile de achiziție, să aibă loc o ameliorare a capacității de depășire a obstacolelor și a punerii în aplicare, mai ales la nivelul statelor membre. La urma urmelor, în relația dintre

autoritățile naționale și cele europene se observă fricțiuni puternice. Prin urmare, trebuie numite țările respective.

Atunci, această valoare de 11 % va putea deveni, din roșie, ceea ce este inacceptabil, galbenă și, într-un final, verde. În acest scop am fost aleși de cetățeni, pentru a obține mai multe rezultate și o claritate sporită în acest domeniu. Totodată, am plăcerea de a-mi exprima susținerea pentru sugestiile de simplificare din raportul dumneavoastră.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Dle președinte, îi mulțumesc din inimă Curții de Conturi pentru acest raport corect și foarte util. Ascultând dezbaterile de astăzi, mi-a venit în minte un proverb danez, potrivit căruia un pahar este, în același timp, pe jumătate plin și pe jumătate gol. Cu alte cuvinte, totul se rezumă la optimism sau pesimism. Mi se pare că aici se află poate prea multe persoane care, astăzi, au fost mult prea optimiste. Și dl comisar a fost prea optimist. Pur și simplu, nu cred că acest lucru este suficient. Dacă un ministru de finanțe danez ar fi fost responsabil pentru acest buget, care poate fi acceptat ca ne reprezentând erori în proporție de sub 50 % și din care mai puțin de jumătate – 47 % – are culoarea verde, ministrul în cauză ar fi fost pur și simplu demis.

Mi se pare regretabil faptul că încă trebuie făcute atât de multe lucruri, precum și faptul că lucrurile se mișcă așa de încet. Îmi dau seama că este dificil și îmi dau seama că regulile pot fi foarte complicate. Îmi dau seama și că s-au făcut progrese, dar acest lucru nu este suficient. Dacă analizați viteza cu care am îmbunătățit partea verde a bugetului, veți vedea că lucrurile se mișcă prea încet. Invit Comisia să-și asume răspunderea ce-i revine. Aveți instrumentele necesare. Trebuie să reacționați mai repede.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, până acum ne-am axat pe fondul de coeziune, situație justificată având în vedere volumul bugetului. Cu toate acestea, doresc să atrag atenția asupra unui domeniu în care anul trecut s-au cheltuit doar 2,7 miliarde de euro, însă care comportă probleme semnificative.

Curtea de Conturi Europeană, căreia doresc să-i mulțumesc foarte mult, a elaborat o semi-capodoperă, reușind să aducă transparență administrației fragmentate din domeniul ajutoarelor pentru dezvoltare și identificând în mod clar problemele cu care ne confruntăm în continuare. N-aș dori să spun că acest domeniu nu are un principiu universal și structuri transparente, însă, într-adevăr, se confruntă cu probleme considerabile.

S-au înregistrat, spre exemplu, îmbunătățiri în ceea ce privește plățile pentru proiecte, însă, cu toate acestea, pentru unele proiecte nu se pot efectua audituri pentru că lipsesc chitanțele, lăsând la o parte faptul că, în primul rând, nici măcar nu se prezintă unele chitanțe sau că nu există oportunități de desfășurare a unor audituri de monitorizare. Din nou, subiectul ajutorului bugetar ridică probleme speciale, pentru că nu se pot urmări sau monitoriza banii sau utilizarea acestora. Din punctul meu de vedere, trebuie să ne gândim cu atenție la posibilitatea integrării Fondului european pentru dezvoltare (FED) în bugetul general, din rațiuni de transparență, trasabilitate și gestionare. Aceasta ne-ar permite să combinăm și să coordonăm FED împreună cu alte domenii, precum ajutoarele pentru dezvoltare, politica externă, politica de vecinătate și alte politici din același domeniu, pentru a cuprinde o imagine de ansamblu completă și transparentă. Aceasta este propunerea mea.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după cum s-a menționat deja, raportul Curții de Conturi Europene ne aduce, în primul rând, câteva vești bune: proporția cheltuielilor comunitare, caracterizate printr-un nivel ridicat al neregulilor, a scăzut de la 60 % în 2005 la 31 % în 2008. Acesta este un rezultat semnificativ; indică o abordare pozitivă, pe care trebuie s-o urmărim și în continuare.

În ceea ce privește fondurile structurale și, mai exact, politicile de coeziune, încă există probleme și dificultăți. Cred că în lunile și anii următori trebuie să ne concentrăm asupra acestor domenii.

În ceea ce privește fondurile structurale, în comparație cu analiza Curții pentru perioada 2000-2006, sistemele de gestionare și monitorizare pentru perioada 2007-2013 asigură reglementări mai stricte și fiabilitate și transparență sporite în ceea ce privește cheltuielile, precum și o responsabilitate mai mare a statelor membre.

Curtea de Conturi subliniază necesitatea unei simplificări accentuate. Prin urmare, trebuie depuse multe eforturi pentru a putea simplifica regulile în continuare.

Calitatea creșterii economice și a transparenței în utilizarea resurselor comunitare reprezintă obiective ale aceleiași bătălii și nu trebuie să le uităm. Cred că o altă modalitate de a face acest lucru constă în accentuarea caracterului public al dezbaterilor noastre, dezbateri care ne privesc pe noi, însă, mai ales, pe cetățeni.

Politicile de coeziune, fondurile structurale și politicile regionale sunt și vor rămâne un element crucial al proiectului european. Ele au dat substanță valorilor fundamentale ale Uniunii Europene. Trebuie să conlucrăm pentru a garanta eficiența și transparența în anii următori.

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, doresc să mulțumesc Curții de Conturi pentru prezentarea foarte clară a conținutului unui raport masiv, care conține vești bune și proaste – din fericire nu și urâte, pentru că, într-o anumită măsură, am remediat aspectele cele mai deficitare ale practicilor noastre contabile.

Doresc să discut mai ales despre agricultură, care a primit o evaluare relativ favorabilă și, prin urmare, a fost aproape ignorată în această dezbatere. Procedez în acest mod pentru că vreau să mă asigur că în viitor nu vom da înapoi.

Este important să ne reamintim, în această dimineață, că situația agriculturii s-a îmbunătățit pentru că am separat plățile de producție, într-o mare măsură. Oferim plățile în mod direct agricultorilor activi, producătorilor activi, drept pentru care s-a redus foarte mult posibilitatea de erori.

Cu toate acestea, prin intermediul mecanismului de modulare, folosim acum acești bani în domeniul dezvoltării rurale, situație în legătură cu care s-au exprimat îngrijorări serioase. Din acest motiv îmi este teamă să nu regresăm în viitor.

Mă îngrijorează și modul în care vom putea justifica aspecte precum gospodărirea apelor, schimbările climatice și biodiversitatea. Gândiți-vă la complexitatea, de altfel justificată, a regulilor ce vor guverna aceste elemente dacă se vor cheltui bani publici în aceste direcții. Gândiți-vă la dificultățile și la costurile antrenate de respectarea acestor reguli.

Grație fostului prim-ministru britanic, Tony Blair, al cărui guvern nu are un trecut tocmai curat în ceea ce privește propriile conturi, asistăm la o revizuire a bugetului Uniunii Europene.

Totodată, în cadrul acestei revizuirii, vom asista la efectuarea unor cheltuieli în domenii în legătură cu care Curtea de Conturi a manifestat îngrijorări evidente, în special în domeniul cercetării și inovațiilor. Să fim, deci, atenți și să nu lăsăm ca lucrurile bune pe care le-am realizat să fie distruse prin ceea ce vom face în viitor.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, când eram elev, profesorii spuneau frecvent: Încrederea este bună, controlul este și mai bun.

(Vorbitorul este de acord să i se dea cuvântul unui alt deputat, care dorește să adreseze o întrebare, în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Dle președinte, doream să vă întreb dacă ați observat că, în această dezbatere importantă, dl Martin, care ne-a oferit tuturor multe sfaturi, a intrat în sală la ora 10.00, a luat cuvântul la ora 10.09 și a părăsit sala la ora 10.12.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Îmi amintesc de două reguli de bază din copilărie. Mi s-a spus odată: „Când cineva vorbește cu tine, lasă-l să termine de vorbit. Dacă adresezi o întrebare, cel puțin așteaptă răspunsul”. Plecând de la acest principiu, ar fi fost frumos ca domnia sa să fi rămas în sală, pentru a putea urmări dezbateră din Parlament. Aceasta este părerea mea.

Controalele și îmbunătățirile sugerate de Curtea de Conturi contribuie în mod semnificativ la utilizarea mai eficientă și mai economică a fondurilor UE. În calitate de deputat în Parlamentul European interesat de agricultură, mă bucură faptul că utilizarea fondurilor în domeniul agriculturii a fost evaluată pozitiv și că, în medie, nu s-au depistat nereguli semnificative. Cu toate acestea, situația se prezintă ca medie și chiar în aceasta constă problema. Există o zicală în agricultură care spune că, în medie, lacul era adânc de o jumătate de metru, însă vaca tot s-a înecat. Cu alte cuvinte, atunci când, în medie, totul este corect și când majoritatea covârșitoare a statelor poate aplica regulile administrative în mod corespunzător, trebuie să ne ocupăm, în particular, de statele care nu respectă normele, de elementele nocive. Este important să se dea nume în această privință. Dle președinte, vă rog să nu cedați. Puteți fi mai explicit în ceea ce spuneți, iar Parlamentul vă va susține.

Situația privind rata de eroare în dezvoltarea rurală este oarecum diferită. Chiar dacă rata de eroare este inferioară celei de anul trecut, este, totuși, mult mai ridicată decât cea pentru cheltuielile agricole. Cu toate acestea, trebuie să spun în această fază că majoritatea problemelor identificate se datorează aplicării incorecte și neînțelegerii complexelor reglementări ale UE. Aceasta nu înseamnă neapărat că banii sunt iroșiți. Trebuie

să colaborăm cu toții pentru a modifica și îmbunătăți reglementările UE, astfel încât statele membre să le poată aplica mai ușor.

PREZIDEAZĂ: DNA DURANT

Vicepreședintă

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, raportul Curții de Conturi pentru 2008 a ajuns la concluzia că există o îmbunătățire generală în ceea ce privește legalitatea și regularitatea tranzacțiilor bugetare ale Uniunii Europene. Cu toate acestea, relevă faptul că cheltuielile asociate cu politica de coeziune sunt încă problematice, deoarece conțin cele mai multe erori.

Fondurile disponibile pentru politica de coeziune reprezintă aproape o treime din bugetul UE. Este una dintre cele mai fundamentale și, de asemenea, una dintre cele mai simbolice politici a integrării europene și a principiului solidarității, care se află la baza acesteia.

Așadar, trebuie să fim ambițioși și să ne asigurăm că procedurile sunt puse în aplicare în mod corespunzător. Trebuie însă să luăm în considerare caracteristicile specifice ale politicii de coeziune, care este foarte descentralizată, fiind prin urmare gestionată de către autoritățile regionale din statele membre. Erorile observate de către Curtea de Conturi nu sunt rezultatul unor tentative de înșelăciune din partea promotorilor proiectului, ci un rezultat al complexității condițiilor de eligibilitate.

După părerea mea, soluția nu constă, așadar, în îngreunarea procedurilor, ci în simplificarea acestora, atât la nivel comunitar, cât și în statele membre. La nivel comunitar, măsurile de simplificare se dezbate în Consiliu și în Parlament. La nivel național, lucrez personal la simplificarea procedurilor franceze, în strânsă cooperare cu reprezentanții aleși și cu factorii de decizie naționali și locali.

În această perioadă de dificultăți economice, ar fi foarte regretabil ca promotorii de proiecte, al căror număr este încă ridicat, să aibă probleme în ceea ce privește accesul la fondurile europene care le stau la dispoziție.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Dnă președintă, ne confruntăm cu un subiect important și aș dori să spun în primul rând că gestionarea bugetului s-a îmbunătățit foarte mult. Există însă probleme și aș dori să menționez câteva dintre ele:

Prima se referă la politica instituțiilor cu privire la clădiri și proprietăți. Când am elaborat bugetul pentru 2008 pentru Parlament și alte instituții, am observat că lucrurile nu erau tocmai în ordine în acest domeniu. Sper că vom putea lansa o investigație amănunțită pentru a afla de ce prețul plătit pentru proprietăți și clădiri care aparțin instituțiilor este mai ridicat decât prețul mediu al pieței. La încheierea acestui studiu vom ști dacă există ceva dubios în legătură cu acest subiect sau, ca alternativă, vom afla că totul este în ordine.

Al doilea subiect asupra căruia doresc să atrag atenția se referă la situația României și a Bulgariei, care a fost deja menționată aici. Știm care sunt problemele și trebuie să găsim modalități prin care să ajutăm România și Bulgaria, astfel încât lucrurile să se rezolve. Și acesta este un subiect politic. Până la urmă, care este sensul extinderii dacă acceptăm drept membri țări care nu-și pot organiza în mod adecvat gestionarea bugetelor?

Cel de-al treilea subiect se referă în special la acțiuni externe legate de Națiunile Unite, deși, în orice caz, trebuie să fim capabili să facem verificări, pentru a garanta faptul că publicul știe că totul este în regulă.

Mai mult decât orice, trebuie însă să fim conștienți de faptul că numărul domeniilor fără erori a crescut, iar pentru aceasta trebuie să le mulțumim dlui comisar Kallas și Curții Europene de Conturi. Ambii au făcut o treabă excelentă.

(Aplauze)

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, o întrebare simplă: S-a afirmat că multe dintre încălcările normelor sunt cauzate de lipsa de înțelegere a procedurilor și a regulamentelor.

Acceptați această explicație? În caz afirmativ, ce procentaj al acestor încălcări ar fi cauzat de această situație nefavorabilă, și nu de încălcarea intenționată a normelor?

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Aș dori și eu, în primul rând, să-i felicit pe reprezentanții Curții Europene de Conturi pentru raportul pe care l-au prezentat, și pe dl comisar Kallas pentru efortul cu mult îmbunătățit al Comisiei Europene cu privire la cheltuirea fondurilor europene. Provenind din Bulgaria, pot să observ la fața locului deosebita strictețe a Comisiei față de cheltuirea fondurilor și faptul că acțiunile acesteia au în mod

categoric un impact. Aș dori să menționez un subiect legat de faptul că acesta este ultimul raport al Curții Europene de Conturi în cadrul tratatelor actuale. Următorul raport de anul viitor se va baza pe Tratatul de la Lisabona. Acesta conține o serie de întrebări care au fost puse și care încă nu au primit un răspuns explicat în mod corespunzător, inclusiv în ceea ce privește crearea bugetului și a procedurilor de cheltuire a bugetului. Sunt de părere că toate instituțiile, inclusiv Parlamentul European, împreună cu Consiliul și Comisia Europeană, fără să mai amintesc, bineînțeles, de implicarea activă a Curții Europene de Conturi, ar trebui să facă tot posibilul pentru a găsi un răspuns la aceste probleme, astfel încât să avem aceeași viziune în ceea ce le privește.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dnă președintă, nu iau cuvântul pe baza procedurii „catch the eye”; pur și simplu doresc să-mi exprim părerea de rău cu privire la faptul că locurile Consiliului sunt de-a dreptul goale. Consiliul este o autoritate bugetară, iar noi observăm, printre altele, că avem multe probleme în statele membre. Este un regret pe care am dorit să-l exprim, dnă președintă.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Am fost prezent în timpul dezbaterii. Una dintre cele mai cruciale întrebări pe care le-am auzit - și aș dori să-l rog în mod explicit pe dl Caldeira să explice acest lucru cu grijă - este următoarea: care este situația celor 11 % din cadrul politicii de coeziune care nu ar fi trebuit să fie plătite? În decursul dezbaterii, s-au dat nenumărate explicații referitoare la acest aspect. Unii au vorbit despre 4 miliarde de euro, alții despre 2 miliarde, și așa mai departe. Consider că este deosebit de important pentru demararea exercițiului de descărcare de gestiune ca dvs. să ne explicați în mod clar și univoc care sunt cu adevărat factorii implicați în această situație. Aș dori, de asemenea, să-mi exprim deosebita recunoștință față de dl comisar Kallas pentru munca pe care a depus-o în ultimii ani. După părerea mea, Comisia pentru control bugetar a considerat mereu cooperarea cu dvs. ca fiind foarte constructivă. Nu am împărtășit întotdeauna același punct de vedere, dar probabil că veți primi în curând un alt mandat în noua Comisie, un nou post, și vă doresc toate cele bune în această misiune.

Președinta. – Aș dori să îl informez pe dl Martin că am observat că a cerut să ia cuvântul pentru o problemă personală și că îi voi da cuvântul, însă, în conformitate cu Regulamentul de procedură, o voi face la sfârșitul dezbaterii și după Comisie.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Dnă președintă, sunt întru totul de acord cu dl Audy. Consiliul se face remarcant prin absență, la fel ca și liderii partidelor politice. În calitate de vicepreședintă a Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, am simțit și eu că nici președinții celorlalte grupuri nu au considerat această dezbatere ca fiind importantă. Totuși, Consiliul iese cel mai mult în evidență prin absența sa.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, președinte al Curții de Conturi. – (FR) Dnă președintă, aș dori în primul rând să le mulțumesc tuturor deputaților europeni care au luat cuvântul. Comentariile dumnealor vor fi cu siguranță foarte apreciate de către toți cei care lucrează la Curtea de Conturi și care s-au aflat în spatele raportului prezentat astăzi în plen.

În timpul care mi-a fost acordat într-o dezbatere atât de intensă și de interesantă, este cam dificil să răspund la toate întrebările care mi-au fost adresate în mod direct. Aș dori să încep cu întrebarea dlui de Jong, care dorea să știe dacă m-am simțit descurajat de faptul că nu mă aflu, precum președintele Curții de Conturi, în poziția de a da o DAS pozitivă. Răspunsul meu ar fi că, în calitate de auditor, aș fi încântat să dau un astfel de aviz la timpul potrivit, însă nu este de datoria auditorilor să fie mulțumiți de avizele pe care le dau. Auditorii trebuie să se sprijine pe o bază solidă, pe probe obținute pe teren.

Sincer să fiu, în calitate de auditor, aș prefera să dau un aviz precum cel pe care l-am dat anul acesta. Nu-i voi spune dlui Audy dacă este un aviz pozitiv sau negativ, însă este un aviz realist care subliniază punctele în care s-au făcut progrese. Am observat o scădere drastică a erorilor în anumite domenii, mai ales în domeniul agriculturii, însă există și domenii care necesită mai multă atenție. Prin urmare, în loc să fiu optimist sau pesimist, prefer, ca auditor, să fiu realist.

Cred că acesta este sensul în care mesajul nostru ar trebui să fie înțeles în ceea ce privește perspectivele de viitor. Mai mulți deputați europeni au întrebat ce se poate face pentru rezolvarea acestor probleme. Curtea de Conturi și-a adus contribuția în acest raport și în rapoartele precedente, semnalând faptul că recomandările sale referitoare la îmbunătățirea sistemelor de supraveghere și control în statele membre sunt importante și declarând că, în ceea ce privește Comisia, este la fel de importantă și simplificarea cadrului de reglementare, ceea ce înseamnă că lucrurile nu trebuie să se complice mai mult decât este cazul. Nu putem trece de la un stadiu în care ne dorim să facem totul și să controlăm totul - ceea ce necesită controale excesive - la un stadiu în care să nu existe niciun fel de supraveghere. În caz contrar, nu vom fi capabili să găsim echilibrul necesar, care să ne permită îndeplinirea obiectivelor politicilor.

Mulți dintre dvs. ați spus că acest raport nu vorbește despre eficacitatea utilizării fondurilor. Au împiedicat cele câteva erori sau iregularități identificate realizarea proiectelor? Evident, Curtea de Conturi trebuie să emită în rapoartele sale un aviz cu privire la declarațiile financiare - și aici vorbim în mod clar despre un aviz pozitiv - și la tranzacțiile aferente ale acestor conturi. Iar aici vorbim despre conformitatea acestor tranzacții cu regulile pe care trebuie să le urmeze.

Însă Curtea de Conturi vă furnizează dvs. și, în special, comisiilor parlamentare competente, Comisiei pentru control bugetar, toate rapoartele noastre legate de eficiența politicilor și de corectitudinea cu care sunt folosite fondurile din diferite domenii. Sper să găsiți în acele rapoarte informații semnificative cu privire la ceea ce s-ar putea îmbunătăți în contextul acestor politici. Cu toate acestea, după cum se specifică în raportul nostru - iar eu am subliniat acest lucru în intervenția mea - este important să profităm de această oportunitate pe care ne-o oferă pentru viitor reforma regulamentului financiar și noul cadru pentru perspectiva financiară, și de oportunitatea pe care ne-o oferă reforma bugetară de a lua în considerare anumite aspecte fundamentale.

Permiteți-mi, d-nă președintă, să închei prin a spune că metodologia noastră respectă standardele internaționale ale auditului. Considerăm că modelele noastre sunt suficient de relevante pentru a ne permite să tragem concluzii. Dl Audy a pus următoarea întrebare: sunt modelele dvs. suficiente? Răspunsul este da. Bineînțeles că dacă am avea mai multe resurse, am putea eventual să realizăm mai multe, însă resursele noastre sunt limitate și trebuie să le gestionăm cu atenție.

În final, câteva cuvinte despre rolul pe care l-ar putea juca în viitor Curtea de Conturi și curțile de conturi din statele membre. Întotdeauna lucrăm cu curțile de conturi din statele membre și cu auditorii naționali pe baza cooperării și a încrederii reciproce. Această abordare este prevăzută prin tratat - și reafirmată prin Tratatul de la Lisabona - iar, prin respectarea ei, facem tot ceea ce putem pentru a ne asigura, în ansamblu, că putem aduce o valoare adăugată rolului pe care îl are auditul extern în Uniunea Europeană.

Acestea sunt, d-nă președintă, observațiile mele în variantă foarte succintă, deoarece nu am vrut să abuzez prea mult de timpul dvs.

(Aplauze)

Siim Kallas, *vicepreședinte al Comisiei*. – D-nă președintă, vă mulțumesc pentru această dezbatere și pentru vorbele bune adresate Comisiei. Doresc să menționez două puncte referitoare la trecutul din 2008 și din ultimii ani. În primul rând, s-a subliniat un lucru important: transparența. Vă reamintesc că, împreună, am realizat un mare progres. Toate informațiile privind beneficiarii fondurilor UE sunt acum publice, iar acest lucru a reprezentat și el una dintre schimbările majore ale acestei perioade.

Al doilea punct legat de trecut se referă, printre altele, la faptul că am discutat câți bani s-au pierdut și câți bani ar trebui recuperați. Aș dori să ilustrez acest lucru printr-un singur număr dintr-un titlu foarte complicat. Se găsește în anexa VI a raportului nostru de sinteză și este „lista care conține scutirile de recuperare”, ceea ce reprezintă de fapt o sumă de bani pierdută în întregime și în mod ireversibil. În raportul din 2008, această sumă se ridica la 18 380 363,22 EUR, reprezentând sub 0,01 % din bugetul UE. Suma aceasta este pierdută. Am discutat despre toate aceste miliarde care nu au fost gestionate așa cum trebuie în fondurile structurale, însă o parte dintre ele au fost, în cele din urmă, recuperate. Procesul nu este perfect și trebuie să lucrăm din greu la el, iar câteodată erorile sunt corectate. Este un proces lung și trebuie să-l luăm în serios.

Să trecem acum la câteva puncte legate de viitor. În viitorul foarte apropiat, vom demara discuțiile privind noul regulament financiar și noile perspective bugetare. Foarte multe lucruri sunt legate de acest proces. Declarațiile naționale și participarea statelor membre necesită un temei juridic mai solid. Putem, în mod clar, să continuăm cu această simplificare, discutată aici atât de mult și atât de des. După cum a menționat deja președintele Caldeira, obiectivele sunt definite de peste 500 de programe acceptate de către Comisie, Parlament și Consiliu. Fiecare program își are propriul temei juridic, propriile obiective, iar totul trebuie măsurat, inclusiv banii care au fost cheltuiți în conformitate cu aceste obiective. Acesta este un aspect esențial.

În cadrul ultimei reuniuni plenare, când am vorbit despre descărcarea de gestiune a bugetului aferent exercițiului financiar 2007, una dintre idei a fost aceea de a reduce numărul de programe și de a avea proiecte și programe mai vaste, care ar fi mult mai ușor de supravegheat. Aceasta este o chestiune esențială și, după cum spunea unul dintre deputați că s-a întâmplat în cazul dezvoltării rurale, nu putem să măsurăm obiectivele - mai ales în acțiunile externe, unde avem de-a face cu obiective foarte politice - și să spunem că acele obiective sunt atinse. Este o chestiune esențială, însă face parte din cadrul viitoarelor discuții legate de reglementările financiare.

În ceea ce privește dialogul, care a fost semnalat aici ca fiind important, trebuie să spun că am încercat să facem tot ceea ce ne-a stat în putință pentru a avea un dialog bun cu Parlamentul, cu Comisia pentru control bugetar și cu Curtea de Conturi. Și mie îmi place să dezbăt orice temă cu persoane cu viziuni diferite, atitudini diferite și aprecieri diferite. Aceasta este viața de zi cu zi. Ceea ce nu-mi place este faptul că anumite persoane folosesc în mod intenționat și în mod constant date incorecte. Nu putem vorbi despre dialog atunci când datele nu sunt corecte. Putem veni cu aprecieri, interpretări și viziuni diferite, însă datele trebuie să fie corecte. Îmi doresc din tot sufletul ca și acest principiu să fie respectat în viitoarele noastre dialoguri.

(Aplauze)

Președintă. – Dle Martin, doriți să luați cuvântul la finalul acestei dezbateri?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dnă președintă, îmi pare rău că trebuie să profit de această ocazie pentru a face o observație pentru care, conform ordinii de zi, am trei minute la dispoziție. Nu voi avea însă nevoie de trei minute.

Am avut o abordare foarte constructivă în discursul meu, iar în dezbateri am subliniat în mod foarte constructiv ceea ce s-ar putea face acum pe acest nou fundament. Pentru a ajunge la această apreciere, am urmărit dezbateri din această dimineață cu mare atenție. Am fost prezent mult mai devreme decât a afirmat colega mea, am plecat mai târziu, iar acum sunt din nou aici. Mi se pare foarte regretabil faptul că, în mod evident, dna Gräble consideră că este necesar să vină cu atacuri personale sub centură. Mi-aș dori să fie și dumneaei mai constructivă și să vedem mai puține articole incorecte scrise de dumneaei în ziarul german *Bild Zeitung*. Aș prefera să aud sugestii constructive în legătură cu modul în care am putea salva situația și în legătură cu posibilitățile pe care le-ar putea obține Curtea de Conturi pentru a face acest lucru. În plus, este mare păcat că tocmai dna Gräble este persoana care îngreunează în mod inutil munca deputaților neafiliați, persoana care ne discriminează, ne împiedică accesul la informație, nu ne oferă ocazia de a colabora cu angajații, iar apoi consideră că este necesar să ne atace pe baza unor date incorecte. Ar trebui să învățați ce înseamnă democrația, dnă Gräble.

Președinta. – Ne vom opri aici. Dezbateri a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elisabeth Köstinger (PPE), în scris. – (DE) Este adevărat că încă mai există deficiențe semnificative în anumite domenii, în special în cel al politicii de coeziune, însă scăderea cotei de erori în domeniul agriculturii și al resurselor naturale la sub 2 % mă face să privesc cu optimism înspre viitor. Mai ales în contextul în care acest domeniu reprezintă majoritatea cheltuielilor Uniunii Europene, rata comparativ scăzută de 2 % poate fi considerată ca fiind satisfăcătoare. În viitor, ar trebui să ne concentrăm toate eforturile pe două domenii. Primul este cooperarea dintre Comisii și statele membre. Scopul este de a identifica datele imprecise și incorecte din cele mai diferite domenii ale cheltuielilor și de a corecta erorile. Al doilea domeniu se referă la îmbunătățirea modalităților de plată ale UE atât în cazul plăților către statele membre, cât și în cazul recuperării banilor UE de la statele membre.

Véronique Mathieu (PPE), în scris. – (FR) Aș dori să felicit Curtea de Conturi pentru raportul său anual privind punerea în aplicare a bugetului UE aferent exercițiului financiar 2008. Doresc să atrag atenția asupra alineatului privind agențiile Uniunii Europene, în care Curtea de Conturi susține că a emis un aviz fără rezerve pentru toate agențiile audiate, cu excepția Colegiului European de Poliție.

În acest stadiu, este relevant să ne reamintim că ne-am confruntat cu o situație similară în cazul descărcării de gestiune a bugetului aferent exercițiului financiar 2007. Curtea de Conturi a publicat un raport conținând o declarație de asigurare cu rezerve în ceea ce privește conturile și tranzacțiile aferente ale CEPOL, indicând în special faptul că creditele erau folosite pentru finanțarea cheltuielilor private. Raportorul a solicitat amânarea descărcării de gestiune pentru CEPOL, fiind urmat de Comisia pentru control bugetar. Cu toate acestea, votul reuniunii plene de la 23 aprilie 2009 respinge această propunere cu 226 voturi pentru și 230 împotriva, cu o mobilizare masivă a Grupului Socialist din Parlamentul European și a Grupului Verts/ALE.

Având în vedere că, astăzi, Curtea de Conturi a ridicat alte probleme legate de CEPOL, este esențial să recunoaștem eroarea fundamentală de a fi acordat descărcarea de gestiune în aprilie, votând împotriva avizului raportorului și al comisiei competente.

4. Proiect Google privind digitalizarea mondială a bibliotecilor (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri cu privire la întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei, în legătură cu proiectul Google de a transpune în format digital patrimoniul literar mondial, de Klaus-Heiner Lehne, în numele Comisiei pentru afaceri juridice (O-0101/2009 – B7-0224/2009).

Angelika Niebler, în numele autorului. – (DE) Dnă președintă, dle președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, doamnelor și domnilor, tuturor vă este cunoscut Google, motorul de căutare pe internet. Probabil că sunteți la curent și cu noul proiect Google Books, pe care l-a dezbătut toată lumea în ultimele luni. Scopul proiectului este de a scana cărțile din biblioteci și de a le pune la dispoziție pe internet, astfel încât cititorii să aibă un acces rapid și ușor la un număr mare de lucrări pe internet.

Din perspectiva cititorilor și a utilizatorilor de internet, aceasta este o idee minunată. Însă ce înseamnă ea pentru autori, pentru oamenii creativi, pentru artiști și pentru editori? Ce rol vor juca aceștia în publicarea lucrărilor lor pe internet? Trebuie să analizăm cu atenție aceste întrebări în următoarele luni. S-ar putea să fiți deja la curent cu faptul că editorii și autorii din SUA au inițiat proceduri juridice împotriva Google, din cauza scanării și publicării lucrărilor pe internet. Din câte știu, disputa juridică s-a rezolvat, părțile înțelegându-se în afara instanței. Totuși, acestea sunt întrebări la care nu s-a răspuns și care nu se referă numai la acțiunea lansată de Google, deoarece cu siguranță vor apărea cazuri similare și în viitor. Iată de ce trebuie să răspundem la aceste întrebări cât mai repede.

Trebuie să adaptăm drepturile de autor la era digitală? Trebuie să schimbăm structurile actuale? Aici mă gândesc în mod special la rolul organismelor de gestiune colectivă, pe care l-am discutat de mai multe ori în Parlament. Se creează noi monopoluri în rețeaua de internet? Cum ar trebui să reacționăm? În ce măsură va schimba acest lucru structurile din țările noastre, de exemplu în cazul librăriilor din regiuni? Care sunt diferitele interese în acest caz și cum putem găsi un echilibru potrivit între ele?

Autorii și editorii doresc să fie recompensați din punct de vedere financiar pentru munca lor. Acest lucru este, bineînțeles, valabil și atunci când lucrările lor sunt disponibile pe internet. Bibliotecile vor să-și pună arhivele la dispoziție pe internet, fără să fie nevoite să semneze mai întâi un acord de acordare a licenței cu fiecare deținător al drepturilor de autor. Interesele consumatorilor sunt clare: și-ar dori foarte mult să aibă un acces rapid și ușor la conținuturile de pe internet. Nu am ajuns încă la stadiul la care să putem discuta despre soluțiile posibile, însă trebuie să ne punem multe semne de întrebare, acesta fiind și scopul întrebării cu solicitare de răspuns scris pe care Comisia pentru afaceri juridice a adresat-o Comisiei.

Trebuie să facem distincții - referitoare, de exemplu, la conținut - pentru a rezolva problemele legate de drepturile de autor? Iar dacă da, ce fel de distincții? Comisia se îndreaptă spre această direcție, concentrându-se în primul rând asupra situației fondurilor de carte. Ar trebui oare să existe în viitor un proces de digitalizare în masă, sau este sistemul nostru actual de acordare a licențelor suficient pentru a rezolva problema? Cum poate fi simplificată clarificarea drepturilor de autor în era internetului? După cum știți, dreptul de autor este în primul rând un drept național, iar în acest sens trebuie să ne punem din nou întrebarea: este aceasta o abordare modernă? Ce ar trebui să facem în viitor cu lucrările orfane - altfel spus, cu cărțile ale căror deținători ai drepturilor de autor nu pot fi identificați sau localizați? Ar trebui oare să facem diferența între lucrări literare și lucrări științifice sau academice? Un autor de romane, de exemplu, trăiește din publicarea cărților sale, însă atunci când un om de știință își publică lucrările pe internet, este în primul rând interesat în a-și face un nume în domeniul său și se bazează mai puțin pe banii câștigați de pe urma lucrărilor sale. Există, așadar, numeroase întrebări pe care trebuie să ni le punem și mă bucur că am posibilitatea de a le discuta cu dvs.

Aș dori să abordez un ultim punct important, iar acesta se referă, din nou, la organismele de gestiune colectivă. Uitați-vă cât de ușor este în ziua de astăzi să descărcăm muzică de pe internet. Mergem pur și simplu pe platforma iTunes și cumpărăm melodii la prețuri de 20, 30, 40 sau 50 de cenți. Care sunt implicațiile acestui lucru pentru organismele de gestiune colectivă? Mai avem nevoie de ele? M-aș bucura dacă Comisia ar putea să ne informeze, din nou, cu privire la situația actuală din acest domeniu.

În Parlament, i-am solicitat Comisiei timp de ani de zile să examineze organismele de gestiune colectivă. Pentru a mă exprima destul de vag, acestea sunt în același timp structuri monopoliste, stabilite de-a lungul mai multor decenii. Mă interesează să știu care sunt planurile Comisiei. Ultimul punct pe care doresc să-l menționez este că, dacă luăm o platformă precum Google, care pune totul la dispoziție în mod gratuit, pe internet se va crea un monopol. Trebuie să ne gândim cum să procedăm pentru a ne asigura că nu vom

rămâne cu un singur distribuitor, care să decidă mai apoi asupra condițiilor de accesare a conținuturilor pe internet. Aștept cu nerăbdare dezbaterile pe care o vom avea cu dvs. în următoarele săptămâni și luni, cât și răspunsul Comisiei la prima întrebare adresată de către Comisia pentru afaceri juridice.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Dnă președintă, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru afaceri juridice pentru adresarea acestor întrebări. Ați adresat atât de multe întrebări importante și fundamentale, care trebuie neapărat discutate în lunile următoare. Acest subiect este în mod categoric unul intens dezbătut, interesant, palpitant și puternic orientat către viitor. Voi face, în primul și în primul rând, un rezumat al acestui subiect concret.

În primul rând: proiectul Google Books. În esență, este vorba despre o inițiativă de asigurare a unui instrument de găsim, căutare și cumpărare de cărți de către o gamă largă de utilizatori. Pentru deținătorii drepturilor de autor, proiectul ar putea reprezenta un canal comercial suplimentar și, prin urmare, o sursă suplimentară de venit. Permiteți-mi să adaug faptul că în Europa, proiectul Google Books se desfășoară în colaborare cu bibliotecile și privește numai cărțile de domeniu public. Cărțile cu drepturi de autor sunt incluse în proiect numai prin intermediul Programului de parteneriat Google, adresat editorilor care doresc să încheie acorduri cu Google.

Acordul de soluționare a acțiunii comune în justiție se referă la proiectul Google Books din Statele Unite și urmărește să pună capăt unei proceduri de litigiu care este în desfășurare de peste patru ani. În cazul în care va fi aprobat, va reprezenta o sursă suplimentară de venit pentru deținătorii de drepturi de autor și, cel mai important, va pune la dispoziție pentru căutarea online și accesul utilizatorilor din Statele Unite lucrările epuizate și orfane, care nu fuseseră disponibile până în prezent. În plus, stimulentele sale financiare ar putea scoate din umbră deținătorii drepturilor de autor ai lucrărilor orfane. -

Acum, când vine vorba despre proiectul Google Book Search, Comisia vede inițiativa Google ca pe o demonstrație a faptului că noile modele de afaceri evoluează pentru a le asigura tot mai multor utilizatori accesul aproape imediat la o cantitate vastă de lucrări. Deoarece Comisia Europeană favorizează procesul de a transpune în format digital cărțile din bibliotecile europene - și nu numai - și deoarece acest proces este o sarcină de proporții uriașe, ce necesită sprijinul sectorului privat, Comisia este în favoarea inițiativelor de genul proiectului Google Book Search, câtă vreme acestea respectă drepturile de proprietate intelectuală și nu duc la o distorsionare a competiției.

În ceea ce privește acordul privind Google Books, Comisia s-a angajat în mod activ să se consulte cu editorii europeni și cu Google. În septembrie 2009, Comisia a organizat o audiere publică, reunind acționarii europeni și părțile implicate în vederea unui schimb de idei și a clarificării diferitelor elemente ale acordului.

Între timp, au avut însă loc schimbări importante. Din cauza numeroaselor obiecții față de acordul inițial din partea concurenților companiei Google, a guvernelor străine (Franța și Germania) și a Departamentului de Justiție al SUA, termenii acestuia au fost revizuiți, iar aceste revizii i-au fost trimise Curții din SUA la 13 noiembrie 2009.

În primul rând, domeniul de competență al acordului revizuit a fost limitat în mod semnificativ. Acordul acoperă acum numai cărțile fie înregistrate la Oficiul SUA pentru drepturile de autor, fie publicate până la 5 ianuarie 2009 în Regatul Unit, Australia sau Canada. Toate celelalte cărți se află în afara domeniului de competență al acordului. Prin urmare, numai autorii și editorii din Statele Unite, Regatul Unit, Australia și Canada vor fi reprezentați, în viitor, în conducerea Registraturii drepturilor privind cărțile (*Books Rights Registry*), entitatea care administrează termenii acordului.

În al doilea rând, editorii din alte țări decât Statele Unite, Regatul Unit, Australia și Canada vor trebui acum să negocieze în mod individual pentru a participa la serviciile Google Books din Statele Unite.

Noua versiune a acordului dezvăluie două aspecte. În primul rând, faptul că neparticiparea la acest acord nu reprezintă întotdeauna un avantaj. În momentul în care ești în afara acordului, nu mai poți controla ceea ce face Google cu copiile pe care le-a scanat până acum.

În al doilea rând, faptul că editorii din statele membre ale UE - cu excepția Regatului Unit - nu vor mai participa la o transformare majoră a pieței cărților. Proiectul Google Books din Statele Unite se va bucura de un salt major în față, fără a mai avea edituri europene în componența sa. Chiar dacă serviciile negociate în cadrul acestui acord vor fi disponibile numai pentru utilizatorii Statelor Unite, această absență ar putea dăuna diversității culturale.

În acest sens, Comisia a făcut și va face în mod repetat apel la statele membre: în primul rând, să-și intensifice politicile de digitalizare; în al doilea rând, să analizeze posibilitățile parteneriatelor de tip public-privat pentru digitalizare; iar, în al treilea rând, să garanteze că tot materialul digitalizat va fi disponibil prin intermediul proiectului Europeana. Dacă statele membre vor face aceste lucruri, acordul Google Books va deveni un catalizator, și nu o amenințare, pentru inițiativele europene din domeniul accesului la cultura digitalizată.

Și astfel ajung la cea de-a doua întrebare pe care ați adresat-o. Dezbateră cu privire la acordul Google Books a demonstrat faptul că Europa nu își poate permite să rămână în urmă în ceea ce privește frontiera digitală. Europa trebuie să acționeze rapid. În acest sens, Comisia și-a luat angajamentul complet de a lucra la un cadru privind drepturile de autor care să faciliteze digitalizarea la scară largă a colecțiilor din bibliotecile europene.

Considerăm că normele referitoare la drepturile de autor trebuie să fie suficient de flexibile, astfel încât să nu complice în mod inutil crearea bibliotecilor online.

Róza, contesă de Thun și Hohenstein, în numele Grupului PPE. – (PL) Dnă președintă, aș dori să vă mulțumesc dvs. pentru declarație, Comisiei pentru afaceri juridice pentru întrebare, dnei Niebler pentru comentarii, iar dlui comisar pentru răspunsul dat. Acestea sunt chestiuni extrem de importante și pentru Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor. Procesul de digitalizare a cărților deschide noi oportunități, oportunități minunate, însă el trebuie - și doresc să subliniez acest lucru - să servească intereselor editurilor și ale cititorilor, cu alte cuvinte, ale companiilor europene și ale consumatorilor.

Versiunea precedentă a acordului cu Google risca monopolizarea tuturor lucrărilor literare de către o companie privată, risc care încă nu a fost complet eliminat. Compania Google a fost cea care a scanat milioane de titluri cu drept de autor din întreaga lume. Până acum, a utilizat aceste scanări în mod ilegal, aplicând doar principiul american al utilizării echitabile, fără a cere permisiunea autorilor sau a editurilor.

Noul acord continuă să sfideze un principiu fundamental al Convenției de la Berna, care spune că deținătorilor de drepturi de autor trebuie să li se ceară permisiunea înainte ca lucrările lor să fie utilizate, nu să li se dea pur și simplu opțiunea de a se sustrage, ceea ce ar plasa responsabilitatea, eforturile și costurile pe umerii autorului. Acordul privește cărțile din întreaga lume care au fost publicate în limba engleză în țările acoperite de convenție.

Când a scanat cărțile, Google a mizat pe categoriile lucrărilor epuizate și orfane. Ambele categorii sunt foarte vag definite. De cele mai multe ori, găsirea autorilor lucrărilor orfane este posibilă cu puțină ambiție. Cărțile epuizate sunt de multe ori lucrări pe care autorii sau editurile le-au scos în mod intenționat din ciclul de tipărire. Nu implică acest lucru riscul ca Google să-i priveze pe editori de libertatea de a-și stabili propria politică editorială, iar pe autori de potențialele lor venituri?

Legat de consumatori: Industria editorială ar putea fi subminată pe termen lung de către proiectul Google, dacă deținătorilor drepturilor de autor nu li se plătesc redevențele cuvenite. Pentru a rămâne competitive, editurile nu vor mai produce cărți valoroase, revizuite de către experți și costisitoare. Pentru consumatori, acest lucru va însemna înlocuirea publicațiilor de înaltă calitate cu publicații ieftine, neverificate, fără imaginație, însoțite în plus de reclame omniprezente.

Din aceste motive, mă aștept din partea Comisiei Europene la conceperea unei politici care să permită dezvoltarea digitalizării, fără a avea însă un impact negativ asupra creativității și a intereselor pieței și ale cititorilor din Europa.

Sergio Gaetano Cofferati, în numele Grupului S&D. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt de părere că acordul între Google și editorii din SUA conține anumite elemente vădit interesante și anumite perspective importante chiar și pentru noi. Cu toate acestea, este important ca, odată cu aceste aspecte pozitive, să evaluăm și chestiunile problematice pe care le conține.

Pentru ca acordul să fie pozitiv, trebuie să schimbăm felul în care privim întregul subiect al drepturilor de autor, depășind conflictul care există între dorința de a avea acces liber la produsele culturale online și între protejarea exclusivă, fără excepții, a drepturilor de autor.

Este adevărat că sistemul conceput de Google le-ar oferi utilizatorilor, per ansamblu, oportunitatea extraordinară de a accesa lucrări, în special lucrări care nu se mai tipăresc sau care sunt dificil de găsit din punct de vedere bibliografic și, în același timp, le-ar oferi autorilor și editurilor ocazia de a-și îmbunătăți oferta culturală și de a-și extinde publicul. Însă este la fel de adevărat că, având în vedere faptul că acordul se referă doar la cărți și lucrări înregistrate la Oficiul SUA pentru drepturile de autor sau cele publicate în Regatul

Unit, Canada sau Australia, și că nu se preconizează nicio măsură specifică pentru lucrările europene sau pentru cele din restul lumii - Google totuși nu a făcut, până acum, altceva decât să-și declare intenția generală de a încheia acorduri similare și cu alte țări - Google se află, în virtutea acordului, într-o poziție de monopol, nu în ultimul rând din cauza resurselor enorme de publicitate care vor fi atașate noului sistem.

Impactul va avea consecințe și asupra industriilor culturale europene, în primul și în primul rând din cauza întârzierii pe care o va avea Europa în întreg proiectul de digitalizare a bibliotecilor. În plus, numeroase cărți europene au fost deja înregistrate începând din anul 1980 la Oficiul din SUA pentru drepturile de autor. Prin urmare, li se vor aplica noile norme de accesare a sistemului Google. Mult mai multe lucrări europene au fost păstrate în biblioteci americane care i-au oferit companiei Google posibilitatea de a-și digitaliza propriul catalog.

Comisia Europeană a lansat un proiect european, care până la ora actuală a avut un impact mai redus decât se preconizează că va avea Google Books. Acordul dintre Google și industriile culturale din SUA scoate astfel în evidență necesitatea unei sinteze între protecția producției și a drepturilor de autor și între accesibilitatea pentru consumatori, nu în ultimul rând în lumina revoluțiilor tehnologice din ultimul deceniu. Riscul este ca Europa să rămână în urmă în dezvoltarea acestui potențial nou model.

Vă spun sincer, dle comisar: propunerile care au fost făcute aici nu mi se par potrivite pentru rezolvarea problemei cu care ne confruntăm. Avem nevoie de o soluție care să unească țările Europei și nu de una care să plaseze povara responsabilității de a acționa pe umerii statelor membre.

Liam Aylward, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, salut acțiunea Comisiei pentru afaceri juridice de a adresa Comisiei această întrebare în timp util. Proiectul de transpunere în format digital a cărților are impact asupra mai multor domenii politice europene și ale statelor membre, cum ar fi drepturile de autor, competiția, digitalizarea bibliotecilor și cultura, și, de aceea, trebuie să fie dezbătut și necesită o atenție echilibrată.

Digitalizarea cărților are multe avantaje evidente, atât la nivel cultural, cât și la nivel economic. Prin ea, literatura și învățătura vor deveni mai accesibile pentru generația digitală. Va contribui la diseminarea cunoștințelor și a culturii. Le va permite studenților, academicienilor și universităților accesul la informație și la cercetare.

Pentru ca Europa să se afle în fruntea unei economii de succes, bazată pe cunoaștere, trebuie să progresăm prin tehnologii noi și să rămânem în față în cursa pentru cunoaștere. Propriul meu stat membru, Irlanda, era cunoscut ca insula sfinților și a cărturarilor, cu o mare tradiție în domeniul creației literare; iar încurajarea și promovarea cititului și a literaturii sunt mereu binevenite. Din păcate, trebuie să spun că toți sfinții s-au dus. Totuși, proiectul de digitalizare nu trebuie să se desfășoare în detrimentul procesului creativ din spatele literaturii, iar nivelul de trai al numeroaselor părți interesate nu trebuie să fie influențat în mod negativ. Este important să subliniem faptul că digitalizarea trebuie acceptată numai dacă drepturile părților interesate, printre care se numără autori, editori, ilustratori, graficieni și traducători literari, sunt reprezentate și protejate.

Având în vedere potențialul pericol al digitalizării pentru piața cărților tipărite, este esențial să garantăm remunerarea echitabilă a drepturilor deținătorilor, iar acesta este un subiect pe care l-am deschis direct cu Comisia în luna octombrie a anului trecut. Din răspunsul Comisiei observ că aceasta a lansat deja o consultare publică și a organizat audieri în vederea unui schimb de opinii cu părțile interesate. Salut acești pași pozitivi și, în cazul în care legislația Uniunii Europene privind drepturile de autor va fi adaptată, trebuie să existe o cooperare puternică cu părțile interesate, astfel încât modificările să le reprezinte interesele, facilitând, în același timp, o economie bazată pe cunoaștere.

Eva Lichtenberger, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, prin activitățile Google Books, strategia europeană a unei abordări ușoare, ținute și a sublinierii numeroaselor preocupări, care au fost exprimate în decursul acestei strategii, a fost pur și simplu depășită de realitate. Ne confruntăm cu digitalizarea vastă a cărților de către Google, inclusiv a cărților scrise de autori europeni, care nu și-au dat permisiunea și care acum sunt surprinși și deranjați de prezența lor în Google Books, prezență pe care nu și-au dorit-o.

Legat de acest subiect, aș dori în primul rând să spun că, atunci când vorbim despre drepturile de autor, nu vorbim despre o simplă chestiune de bani. Este vorba despre suveranitatea autorilor, care ar trebui să aibă dreptul de a fi implicați în a decide dacă, în ce mod și în ce formă se digitalizează și se folosesc cărțile lor. Aceasta este o întrebare esențială și o necesitate majoră. Legată de această chestiune este și problema extrem

de critică a așa-numitelor lucrări orfane, ale căror autori nu pot fi localizați. Trebuie să găsim o soluție eficientă și practică la această problemă.

Fiecare dintre noi a trecut prin situația de a fi împrumutat cuiva o carte preferată, de a nu o fi primit înapoi, iar apoi, de a nu o mai fi putut cumpăra de nicăieri, fiindcă nu se mai tipărea. Google Books ar fi, desigur, o soluție foarte bună în astfel de cazuri, pentru că ar prezerva valori din lumea literară și din alte domenii apropiate, valori care altfel ar dispărea din patrimoniul nostru cultural. Cu toate acestea, soluția trebuie concepută astfel încât totul să aibă sens. Google Books nu poate pur și simplu să ignore anumite lucruri pe baza unei presupuneri. Trebuie să se încerce găsirea autorului și protejarea drepturilor sale. Aici intervin organismele de gestiune colectivă și aş dori să văd găsirea unei soluții corecte. După cum a spus și dna Niebler, trebuie să discutăm despre rolul organismelor de gestiune colectivă în acest context.

Oricine are dreptul să respingă noile tehnologii, dar bineînțeles că trebuie să-și asume și consecințele și că s-ar putea ca în viitor să realizeze că nu face parte din bogatul fond de cunoaștere care s-a creat. Acesta este astăzi subiectul principal. Poate că este nevoie de excepții statutare pentru a găsi o soluție relativ eficientă la această problemă.

Emma McClarkin, în numele Grupului ECR. –Dnă președintă, pentru iubitorii de carte din electoratul meu din East Midlands și din întreaga Europă, acestea sunt vești bune. Cred că urmează izbucnirea unei revoluții a cărții și salut declarația Comisiei.

Inițiativa Google reprezintă un progres inevitabil și logic, având în vedere evoluția economiei digitale odată cu noile motoare ale pieței și cu noile dorințe ale consumatorilor. Cred că acest tip de inovație din sectorul privat este binevenit, atâta vreme cât va lăsa loc competiției în viitor, precum și unei protecții corespunzătoare.

Bibliotecile, deși reprezintă o sursă importantă de informații, sunt foarte puțin utilizate, doar nouă din zece cărți fiind accesate, iar mii de cărți nu le sunt accesibile consumatorilor, din cauză că nu se mai tipăresc sau din cauza non-viabilității publicării.

Cărțile publicate online le vor oferi autorilor ocazia de a recâștiga o parte din recunoștința și, într-adevăr, din banii cuveniți pentru lucrările lor.

Cu toate acestea, faptul că un astfel de acord de asigurare a digitalizării masive a cărților nu poate fi aplicat în Uniunea Europeană reprezintă unul dintre cele mai ilustrative exemple ale legilor fragmentate ale UE cu privire la drepturile de autor. Trebuie să creăm un cadru european al drepturilor de autor care să fie, în secolul 21, adecvat scopului. Europa trebuie să profite de ocazie pentru a prelua controlul asupra situației și pentru a garanta facilitarea digitalizării cărților în Europa, dar și faptul că acordul Google Books va lua în considerare normele europene privind drepturile de autor.

Ar trebui să încurajăm participarea jucătorilor europeni la acest spațiu, chiar și în diferite limbi și genuri. Pentru cei ca mine, cărora le place să simtă pagina între degete, acest acord nu va înlocui necesitatea unor librării fabuloase precum cele din electoratul meu din East Midlands. Într-adevăr, departe de a desființa librăriile, posibilitatea de a accesa cărți online ne oferă un mod complet nou de învățare și acces la cultură.

Departe de a ne distruge bibliotecile, aceasta va contribui la arhivarea și protejarea lor și le va oferi consumatorilor noștri mai multe posibilități în alegerea modului în care doresc să acceseze cărți pentru educație și plăcere.

Este o șansă a autorilor de a-și lărgi piața și publicul. Sunt de părere că acesta este începutul unei redescoperiri a marilor opere și al declanșării unei explozii culturale. Este un lucru pe care trebuie să-l salutăm și să-l încurajăm în mod pozitiv.

Patrick Le Hyaric, în numele Grupului GUE/NGL. –(FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mulți dintre noi au spus că Google este practic un monopol mondial, care încearcă să-și însușească patrimoniul cultural, literar și jurnalistic al întregii lumi. Europa n-ar trebui să accepte să fie controlată de Google. În plus, strategia Google de a oferi serviciul în mod gratuit nu este decât o fațadă, deoarece transformă operele intelectuale în bunuri, în schimbul cărora obțin, prin intermediul publicității, un venit anual de peste 23 de miliarde de dolari.

După cum ați spus și dvs., dle Kallas, Europa trebuie să se angajeze într-un program de digitalizare. Cu toate acestea, procesele intentate de către autori din Statele Unite împotriva Google Books, pentru plagierea operelor lor, nu trebuie să servească la stabilirea, aici, a unui model de digitalizare care să transforme, la rândul său, literatura originală, lucrările jurnalistice sau științifice într-o marfă.

Din acest punct de vedere, am dori să știm exact la ce se referă Comisia prin termenul atât de des utilizat de „licență colectivă”. Ideea de a crea o piață europeană pentru drepturile autorului ne preocupă foarte mult din acest punct de vedere. Nu trebuie să confundăm operele literare, care reprezintă un patrimoniu comun, cu spiritul de afaceri, care implică transformarea culturii într-o marfă.

Considerăm că Uniunea Europeană, împreună cu statele membre, ar trebui, așadar, să garanteze drepturile autorilor, dreptul la proprietate intelectuală al scriitorilor, al jurnaliștilor și al oamenilor de știință. Sistemele de digitalizare publică lansate într-o serie de state membre ar trebui susținute și combinate cu proiectul european European, în scopul de a împiedica însușirea privată a proprietății culturale publice.

Înainte de a lua vreo decizie, sunt de părere că Parlamentul ar trebui să inițieze o conferință strategică europeană care să reunească instituțiile europene, statele membre, syndicatele autorilor, bibliotecile și chiar operatorii de telecomunicații, pentru a elabora un model european de digitalizare publică ce respectă autorii și operele acestora și permite accesarea lor în număr cât mai mare. Acest proiect, împreună cu European, ar trebui să funcționeze în paralel cu celelalte sisteme care există în lume.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dnă președintă, misiunea de a digitaliza patrimoniul literar al Europei, nu numai în scopul de a-l conserva și de a-l păstra în memorie, dar și în scopul de a-l disemina și de a-i promova influența, precum și de a le permite europenilor accesul la cultura lor fantastică, reprezintă o provocare majoră în care autoritățile publice ar trebui să dea dovadă de mai multă implicare.

În momentul de față, Google se află în linia de foc, deoarece strategia sa comercială implică o tentativă de obținere a unui avantaj decisiv și durabil prin monopolizarea nu a conținutului unei biblioteci virtuale mondiale, ci a accesului la această bibliotecă, și prin preluarea, în schimb, a costurilor aferente acestui proces de digitalizare.

Alături de colegii mei din grupurile politice europene de dreapta, mă opun categoric oricărei situații exclusive care s-ar putea transforma într-un monopol. Celelalte probleme majore referitoare la proprietatea intelectuală și la respectarea drepturilor de autor în cazul lucrărilor care nu se mai publică sau a celor orfane nu sunt insurmontabile. Legislația poate fi adaptată astfel încât acestea să fie incluse.

Întrebarea reală care se pune este însă următoarea: care sunt alternativele care există în Europa? Site-ul European, care funcționează de câteva luni, nu conține decât 5 % dintre operele digitalizate din Europa. Jumătate din conținutul său provine din surse furnizate de către Franța, care, în sfârșit, se află în frunte prin Gallica, portalul Bibliotecii naționale a Franței și prin INA (Institutul național al audiovizualului).

Cu toate acestea, fondurile alocate sunt derizorii în raport cu nevoile. Google este dispus să investească 15 milioane de euro pe an pentru digitalizarea rapidă și punerea la dispoziție, în zece ani, a aproximativ 20 de milioane de lucrări. Cât suntem dispuși să punem pe masă? Dacă nu reușim să răspundem la această întrebare, mi-e teamă că Google va fi singurul capabil să răspundă nevoilor pe care le au bibliotecile.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Dnă președintă, potențialele beneficii și posibilități pe care proiectul Google Books le oferă consumatorilor, cercetătorilor și majorității editorilor și autorilor în vederea conservării patrimoniului cultural sunt, într-adevăr, incontestabile. Nu trebuie, însă, să tratăm cu indiferență consecințele juridice, asupra cărora aș dori să mă concentrez, în calitate de reprezentant al Comisiei pentru afaceri juridice.

În primul rând, condițiile care trebuie îndeplinite sunt, bineînțeles, clare. Mă gândesc la necesitatea de a respecta drepturile de autor și la realizarea unui sistem adecvat de plată a redevențelor care li se cuvin autorilor. Proiectul Google se bazează, din păcate, pe un sistem juridic anglo-saxon și pe realități nord-americane privind piața care sunt complet nepotrivite pentru sistemul Uniunii Europene. În acest sens, activitatea Google în Uniunea Europeană se confruntă cu obstacole nu numai de natură juridică, ci și de natură etică. Google presupune că un deținător de drepturi de autor care nu dorește să facă parte dintr-un acord este obligat să informeze Google în această privință. Acest lucru nu este, desigur, în conformitate cu legea noastră, care prevede că, înainte de scanarea unei cărți și punerea la dispoziție a acestei scanări, este necesară obținerea permisiunii autorului și plata taxei corespunzătoare.

Un alt subiect este acela al așa-numitelor „cărți orfane”, adică al cărților în cazul cărora nu s-a putut identifica deținătorul drepturilor de autor. În majoritatea statelor membre, organismele de gestiune colectivă reprezintă interesele deținătorilor cunoscuți ai drepturilor de autor și, de asemenea, pe cele ale celor necunoscuți, de exemplu prin securizarea pe o perioadă de timp a unui venit din vânzări, în cazul în care deținătorul drepturilor de autor va fi găsit.

Aș dori, de asemenea, să subliniez necesitatea de a adapta prevederile juridice europene din domeniul drepturilor de autor la provocările erei digitale. În același timp, susțin în totalitate opinia dnei Reding și a dlui McCreevy, precum și afirmațiile dlui Kallas, potrivit cărora digitalizarea lucrărilor protejate prin drepturi de autor trebuie să respecte pe deplin principiul drepturilor de autor și remunerarea echitabilă a autorilor, astfel încât aceștia să poată beneficia la maximum de accesul la lucrările lor al publicului larg european. Pentru că nu trebuie, bineînțeles, să ratăm această ocazie în Europa.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Dnă președintă, oportunitățile pe care ni le oferă internetul au inspirat compania Google să readucă la viață în spațiul virtual cărți care nu se mai tipăresc, care au fost uitate sau care au dispărut în negura vremurilor. Ideea măreață de a crea o variantă modernă a Bibliotecii din Alexandria a dat însă naștere la dispute pe tema drepturilor de autor.

Acordul încheiat în urmă cu două săptămâni a mulțumit Asociația americană a autorilor publicați (Authors Guild) și Asociația editorilor americani, precum și câteva dintre organizațiile europene echivalente. Acesta permite scanarea și publicarea contra cost a titlurilor din patru țări. Este vorba despre Statele Unite, Regatul Unit, Australia și Canada. Utilizatorii de internet din aceste țări vor avea posibilitatea de a citi gratuit 20 % dintre cărțile electronice (costurile fiind acoperite prin publicitate) și vor fi nevoiți să plătească pentru a citi restul de 80 %.

Din punctul de vedere al autorului și al editurii, acest lucru va avea un avantaj dublu. În primul rând, va genera o plată unică de 60 până la 300 de dolari din partea Google pentru dreptul de a scana cartea, iar în al doilea rând, cartea electronică va genera 63 % din profituri prin serviciul Google Books. Cu alte cuvinte, autorii vor câștiga bani chiar și din publicarea unei singure pagini din cărțile lor pe internet.

Cu toate acestea, puține persoane iau în considerare faptul că utilizatorii europeni non-britanici a Google Books, de exemplu un utilizator belgian sau polonez de internet, nu vor avea acces nici măcar la acele 20 %. Serviciul acoperă mai ales titluri în limba engleză, iar orice editor sau autor european care dorește să participe la program va trebui să negocieze singur cu Google. Europeanii vor avea acces numai la cele mai puțin atrăgătoare categorii de cărți - titluri care aparțin de domeniul public și ale căror drepturi de autor au expirat demult, de exemplu cărți din *Bibliothèque nationale de France*, care nu au fost împrumutate de 200 de ani. Acest lucru nu va avea ca rezultat crearea unei biblioteci electronice complete a titlurilor europene.

În afara anumitor rezerve cu privire la proiectul Google, cum ar fi monopolul companiei asupra pregătirii și distribuirii cărților electronice și nevoia de a-i plăti acesteia o parte din venituri și publicitate, cred că lipsa unui sistem unitar al drepturilor de autor în Europa îl va face inefficient. Agitația juridică din jurul Google a scos în evidență consecințele pe care le are lipsa unei legi uniforme a drepturilor de autor în Uniunea Europeană, precum și imposibilitatea de a veni cu un răspuns unitar la inițiativa Google. Este clar pentru toată lumea că armonizarea drepturilor de autor în Uniunea Europeană a devenit o necesitate urgentă.

Nessa Childers (S&D). – Dnă președintă, Google este o companie americană pe care o cunoaștem bine cu toții și care ne oferă servicii online pe care mulți dintre noi le utilizează zilnic. Având în vedere că sediul ei european se află în Irlanda, știu că este un angajator excelent și un adevărat lider în tehnologia de internet de ultimă oră.

Digitalizarea cărților, precum în proiectul Google Books, are potențialul de a deschide volume uriașe din cunoașterea mondială colectivă și din patrimoniul cultural. Trebuie să susținem eforturile de a face cărțile căutabile, citibile și descărcabile. Suntem cu toții de acord cu faptul că o bibliotecă digitală de genul celei pe care o propune Google va aduce beneficii reale. Acest lucru este valabil pentru librăriile noastre din Europa, care găzduiesc cărți provenite chiar și din secolul 17. Puțini oameni au posibilitatea de a vedea acele cărți, însă prezența lor online va permite întregii lumi să le studieze și să le aprecieze conținuturile.

Totuși, întrebarea pe care trebuie să ne-o punem, ca europeni, este dacă această rețea vastă de cunoaștere și de cultură ar trebui să fie monopolizată de o singură companie privată americană. Nu am niciun dubiu cu privire la faptul că Google dorește să-și mențină faimosul motto „Nu fi rău”. Însă, ce garanții avem că nu ar folosi puterea de monopol pentru a estima aceste cărți la o valoare care depășește posibilitățile cetățenilor de rând? Accesul public la astfel de resurse este de o importanță vitală.

De fapt, trebuie să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a sprijini crearea propriei noastre biblioteci digitale. Europeana pune la dispoziție aproape cinci milioane de lucrări online. Misiunea sa este de a oferi un acces public cât mai larg la colecțiile culturale din Europa. Îmi pare rău că, până acum, doar Franța a contribuit în mod serios și că alte state membre, precum Irlanda, au contribuit mai puțin. Având în vedere

că țara din care provin are o istorie literară atât de bogată și de impresionantă, fac apel la guvernul irlandez să participe mai mult la proiectul Europeană.

Trebuie să prețuim accesul public la cultura și la patrimoniul nostru comun european. Mesajul clar adresat tuturor instituțiilor culturale europene este acela de a digitaliza și de a face acest lucru acum.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dnă președintă, faptul că trebuie să încurajăm accesul la informație și la educație este o chestiune de principiu. În același timp, ar trebui să facilităm și accesul la cultura europeană și mondială, în care cuvântul scris ocupă într-adevăr un loc special. În acest sens, digitalizarea cărților și accesul liber la acestea sunt de dorit, dar numai cu condiția a ceea ce dezbaterem astăzi, și anume a protecției absolute a proprietății intelectuale.

Avem, totuși, instrumente instituționalizate similare în Uniunea Europeană. Mă refer în mod special la Europeană, proiect pe care trebuie să-l consolidăm și să-l promovăm în continuare. Europeană reprezintă, în același timp, o bibliotecă, o școală, o videotecă și o arhivă muzicală, respectând, bineînțeles, drepturile de proprietate intelectuală și oferindu-le tuturor cetățenilor dreptul la acces liber. Mijloacele necesare există. Întrebarea este: cum putem, ca Uniune Europeană, să ne utilizăm puterile pentru a deveni pionieri și a nu ajunge doar să monitorizăm evoluțiile din sectorul privat.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Acesta nu este decât un nou exemplu al trecerii noastre de la galaxia lui Gutenberg la cea digitală. Ritmul lent al procesului legislativ este motivul pentru care lumea afacerilor ne-a ajuns din urmă. Procesul legislativ trebuie să prindă viteză. Trebuie să evităm anarhia și să prevenim formarea monopolurilor. Trebuie să garantăm atât libertatea cititorilor, cât și pe cea a scriitorilor și a comercianților. De asemenea, trebuie să garantăm diversitatea culturală și nediscriminarea limbilor minoritare. Trebuie să facem tot posibilul pentru a elimina analfabetismul digital. Acestea sunt sarcinile pe care le avem, și nu sunt sarcini ușoare.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Dnă președintă, sunt responsabilă pentru noul raport cu privire la Europeană și sunt convinsă că trebuie să găsim un echilibru foarte bun între a respecta, pe de-o parte, drepturile la proprietatea intelectuală și a le oferi, pe de altă parte, un acces ușor tuturor utilizatorilor noștri.

Acest lucru înseamnă că avem nevoie de definiții foarte clare în ceea ce privește modalitatea de reformare a drepturilor de autor. Prin urmare, avem nevoie de decizia Comisiei cu privire la ce tip de utilizare europeană echitabilă ne dorim și de definiții clare cu privire la lucrările orfane. Aș dori să aflu de la Comisie dacă, în cazul în care într-adevăr nu ne dorim să rămânem în urma Statelor Unite, ar trebui să finanțăm digitalizarea operelor de artă europene și să alocăm mai multe fonduri pentru Europeană din noua Strategie de la Lisabona. Altfel, vom lăsa Google să se ocupe de acest lucru, ceea ce nu ar fi cea mai bună soluție pentru evitarea structurii de monopol care deja există.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, este foarte ironic, nu-i așa? Ceea ce a făcut Google prin preluarea de proprietate intelectuală și prin reproducerea acesteia pentru uz privat a fost inițial vizibil ilegal, potrivit concluziilor la care a ajuns chiar Departamentul de justiție din SUA. La o scară mai mică, aceasta este definiția pirateriei. De ce ar trebui să existe vreo diferență între utilizatorii individuali care fac acest lucru și o companie enormă precum Google?

Primul nostru principiu ar trebui să fie, așadar, următorul: nu trebuie să-i privilegiem pe cei puternici.

Al doilea nostru principiu este acela că nu putem să depindem de bunăvoința unui monopol. La fel ca și multe alte persoane prezente aici, sunt de părere că Google este o companie interesantă. Cred că ideea lor este una inovatoare și bună. Însă ce se va întâmpla dacă, mai târziu, Google va crește prețurile, la fel cum au făcut, de exemplu, editurile jurnalelor academice, majorând prețurile de sute de ori? Ce se va întâmpla dacă vor restricționa accesul la anumite cărți? Au o cotă de 15 % rezervată cărților care pot fi cenzurate.

Avem nevoie de o bibliotecă digitală mondială, reglementată de un consorțiu global, inclusiv de universități - care să garanteze calitatea - și de biblioteci naționale; un consorțiu în care Europa va avea, în mod evident, o mult mai mare putere de conducere și de decizie decât în momentul de față. A început cu cărțile; vor urma operele de artă din muzeele europene. Europa nu-și poate permite să piardă această ocazie.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) În timp ce vorbim acum despre digitalizarea patrimoniului mondial literar de către o companie privată - în acest caz, Google - părem a ne ocupa numai de prezent. S-a afirmat într-un discurs că cei de aici vor continua, în orice caz, să recurgă la cărțile tipărite. Însă calea pe care o deschidem acum le va oferi generațiilor viitoare o oportunitate sau un dezavantaj cu care trebuie, în mod evident, să ne confruntăm. Prin urmare, problema principală nu este numai, așa cum s-a spus, faptul că industria culturală

europăană va fi afectată. Nu, o astfel de decizie va influența cultura europeană. De fapt, există pericolul extrem ca o companie să dețină patrimoniul cultural al lumii sau, privind în viitor, prezentul cultural al acesteia. De aceea, este imperativ ca Europa să-și elaboreze propria strategie clară în acest domeniu.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dnă președintă, în primul rând, digitalizarea reprezintă o șansă enormă de a pune la dispoziția unui număr cât mai mare de europeni patrimoniul nostru cultural, european și mondial. Acest proiect se potrivește foarte bine cu obiectivele noii Strategii de la Lisabona.

Se pare însă că, în primul rând, necesită standardizarea întregii chestiuni referitoare la lucrările orfane. În primul și în primul rând ar trebui ca, în acest domeniu, să avem soluții europene armonizate pentru gestionarea veniturilor provenite din lucrările orfane. Statele membre au soluții diferite în această privință.

În al doilea rând, publicarea lucrărilor epuizate necesită o supraveghere specială. După părerea mea, chestiunea lucrărilor epuizate ar trebui să fie armonizată. Nu putem permite crearea unei situații în care să nu existe o reglementare strictă cu privire la lucrările epuizate. În al treilea rând, nu putem accepta în sistemul juridic european metoda de sustragere, deoarece aceasta îi va permite companiei Google să digitalizeze lucrări fără consimțământul autorului.

Cred că ar trebui să adoptăm măsuri mai cuprinzătoare pentru Uniunea Europeană în acest domeniu. Cred, de asemenea, că dacă vrem să concurăm, în sensul pozitiv al cuvântului, cu Google, sau să colaborăm cu această companie, ar trebui în orice caz să accelerăm lucrările la Europeana și, în special, lucrările din statele membre.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, vă voi spune o scurtă poveste, pentru a-mi ilustra punctul de vedere.

Probabil că primul caz în care a apărut problema drepturilor de autor a avut loc în Irlanda, în urmă cu 1 500 de ani, când un călugăr cu numele Finian l-a invitat pe un alt călugăr, numit Columcille, la mănăstirea sa. Finian lucra în acea vreme la un manuscris. Columcille îl descoperise și se trezea noapte de noapte ca să-l copieze.

Finian nu s-a bucurat de acest lucru și l-a cerut înapoi. Nu l-a primit, așa că a apelat la Înalțul Rege. Înalțul Rege a ascultat cazul și a ajuns la o concluzie, și anume - o voi spune mai întâi în irlandeză – *do gach bó a lao, do gach leabhar a chóip* sau „fiecare vacă trebuie să aibă vițelul ei, iar fiecare carte copia ei”.

Aceasta este la fel de relevantă astăzi precum a fost acum 1 500 de ani, deoarece drepturile de autor și drepturile la proprietatea intelectuală trebuie să fie garantate. Spun, așadar, că „fiecare vacă trebuie să aibă vițelul ei, iar fiecare carte copia ei”, la fel cum fiecare autor și artist trebuie să aibă drepturi de autor și drepturi la proprietatea intelectuală.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Dnă președintă, Comisia face tot posibilul pentru a dezvolta zona digitală în societatea noastră. Am impresia că Google - și, în special, proiectul său privind cărțile - a apărut ca un mare factor integrator pentru Uniunea Europeană, pentru că, după cum bine știți, - iar acest lucru apare în toate ziarele - drepturile de autor s-au aflat până acum în mod explicit sub controlul statelor membre și al legislației naționale.

Acum avem nevoie de un fel de abordare comună, pentru care Comisia se bucură să poată veni cu propuneri. Următoarea Comisie va lua cu siguranță toate aceste aspecte foarte în serios, iar acest lucru va fi o prioritate. Suntem de acord cu faptul că publicarea online a cărților este necesară și că trebuie să se întâmple rapid. Se va întâmpla oricum, fie că ne dorim sau nu acest lucru. Cel mai important este faptul că autorii trebuie să fie plătiți pentru cărțile publicate online. Planificăm o directivă-cadru pe această temă - incluzând organismele de gestiune colectivă, care trebuie să fie transparente și răspunzătoare față de membrii săi. Directiva-cadru va apărea undeva între toamna anului 2010 și primăvara anului 2011.

Nu trebuie să rămânem în urmă, și propunem norme europene simple privind cărțile orfane și, de asemenea, cărțile epuizate. Propunerea UE va garanta că lucrările vor fi digitalizate numai în urma unei permisiuni și, în plus, va avea loc o căutare serioasă a lucrărilor orfane.

Să continuăm această discuție. Dorim să le mulțumim, încă o dată, Comisiei pentru afaceri juridice și onorabililor deputați, dna Niebler și dl Lehne, pentru inițiativa lor de a deschide o astfel de dezbateră.

Președintă. – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Bogusław Sonik (PPE), în scris. – (PL) Google Books, noul serviciu oferit de Google, a creat în ultima vreme o serie de controverse. Proiectul se bazează pe accesul liber la un număr mare de cărți scanate, patru milioane dintre acestea fiind scrise de autori europeni. Situația naște întrebări cu privire la îngrădirea libertății internetului și la provocările cu care se confruntă legiitorii din cauza unei societăți informaționale aflate într-o dezvoltare dinamică.

După cum subliniază în mod corect Comisia Europeană, digitalizarea cărților cu drepturi de autor ar trebui să respecte în totalitate principiul drepturilor de autor și să-i recompenseze în mod corespunzător pe autori, care au cel mai mult de câștigat de pe urma accesării lucrărilor lor de către publicul larg european. Însă, în același timp, Comisia a pus problema eficienței sistemului european al drepturilor de autor în fața provocărilor erei digitale: permite actualul *acquis* accesul consumatorilor europeni la versiunile digitalizate ale cărților? Garantează acesta remunerarea autorilor?

Proiectul Google Books pune cărțile la dispoziția unui public mult mai larg de cititori decât ar face-o o bibliotecă obișnuită. Libera publicare a cărților pe internet s-a lovit însă de restricții similare celor care au apărut în domeniul publicării muzicii. Legea nu a ținut pasul cu dezvoltarea comunicațiilor digitale, astfel încât este necesară crearea unui nou cadru legislativ care să permită reglementarea unei realități aflate în continuă schimbare. Este, de asemenea, nevoie de un compromis între beneficiile proiectelor precum Google Books și drepturile autorilor de a fi remunerați pentru lucrările lor.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.50 și reluată la ora 12.00)

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

5. Semnarea actelor adoptate în cadrul procedurii de codecizie: consultați procesul-verbal

6. Votare

Președintă. – Următorul punct este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

6.1. Anul european al voluntariatului (2011) (A7-0077/2009, Marco Scurria) (vot)

– Înainte de votare:

Marco Scurria, raportor. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc Parlamentului, tuturor comisiilor, raportorilor și raportorilor alternativi pentru munca depusă pentru acest raport.

Am pregătit un raport care pune în valoare sectorul voluntariatului. În Europa, există 100 de milioane de persoane care activează în acest domeniu și, în fiecare zi, își oferă cu generozitate timpul pentru binele celorlalți și al comunității noastre.

Aceasta este munca pe care am depus-o, și anume am crescut bugetul și am îmbunătățit activitățile locale și cele de la nivel european în avantajul asociațiilor.

Aș dori să mulțumesc dlui Šefčovič și Președinției suedeze pentru munca excelentă pe care am depus-o împreună.

Cred că acest an va marca începutul unui real interes al Parlamentului în acest domeniu, pe care cineva l-a numit coloana vertebrală a societății noastre.

Din nou, aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au muncit la acest important raport.

6.2. Acordul de cooperare în domeniul științei și al tehnologiei dintre CE/Ucraina (A7-0074/2009, Herbert Reul) (vot)

6.3. Termenii de referință pentru Parteneriatul internațional pentru cooperare în domeniul eficienței energetice (PICEE) și Memorandumul privind găzduirea de către Agenția internațională de Energie a Secretariatului Parteneriatului internațional pentru cooperare în domeniul eficienței energetice (A7-0075/2009, Herbert Reul) (vot)

6.4. Strategia extinderii 2009 privind țările din Balcanii Occidentali, Islanda și Turcia (vot)

7. Urări de bun venit

Președintă. – Stimați colegi, acum am un anunț pentru dumneavoastră, care este poate foarte potrivit, întrucât tocmai am votat raportul privind strategia de extindere din 2009.

Vă informez cu mare bucurie că, alături de noi, este prezentă o delegație de deputați din parlamentul croat, Sabor.

(Aplauze)

Delegația este condusă de dl Mario Zubović, care tocmai a încheiat a zecea reuniune a Comisiei parlamentare mixte UE-Croația.

Stimați deputați ai Sabor, vă urăm bun venit în cadrul Parlamentului European de la Strasbourg. După cum puteți remarca, am discutat despre extindere în această săptămână și dorim o aderare cât mai grabnică a Croației la Uniunea Europeană.

(Aplauze)

Bineînțeles, sunteți în fața ultimelor runde dificile ale negocierii și vă încurajăm cu căldură să vă sporiți eforturile de pregătire.

Stimați colegi, sperăm să îi primim foarte curând pe observatorii croați în Parlamentul European și să muncim împreună cu dumneavoastră în cursul acestei legislaturi parlamentare.

Multe mulțumiri pentru vizita cu care ne-ați onorat azi.

8. Votare (continuare)

8.1. Eliminarea violenței împotriva femeilor (vot)

8.2. Pentru o soluție politică în ceea ce privește pirateria în largul coastei somaliene (vot)

8.3. Mediile fără fum de tutun (vot)

8.4. Ratificarea și punerea în aplicare a convențiilor OIM puse la dispoziția publicului (vot)

8.5. Summitul mondial FAO privind securitatea alimentară - Lupta împotriva foametei în lume (vot)

9. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Propunere de rezoluție: Documentul de strategie privind extinderea, prezentat de Comisie în 2009, cu privire la țările din regiunea Balcanilor de Vest, Islanda și Turcia (B7-0185/2009)

Cristian Dan Preda (PPE). - Vroiam să subliniez înainte de toate calitatea efortului făcut de dl Gabriele Albertini pentru construcția moțiunii, vroiam de asemenea să spun că am votat în favoarea acestei moțiuni, considerând că extinderea este un gest politic important al Uniunii. Vreau, de asemenea, să precizez că am votat altfel decât grupul meu politic în mai multe probleme, în esență legate de Kosovo, întrucât am o opinie diferită față de a majorității țărilor europene în privința Kosovo. Astfel, am votat diferit în cazul amendamentului 17 din articolul 19, amendamentului 22, amendamentului 24 și, de asemenea, *after citation* 4 la punctul 10.

Consider în continuare extinderea foarte importantă, dar cred de asemenea că diferențele exprimate de 5 din statele membre trebuie luate în seamă.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Dnă președintă, voturile delegației socialiste spaniole cu privire la Kosovo sunt în favoarea neregnoașterii internaționale a declarației unilaterale a Kosovoului ca stat independent.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Am votat împotriva rezoluției privind strategia de extindere, deoarece conține multe formulări măgulitoare în legătură cu progresul pe care îl înregistrează Turcia în ceea ce privește criteriile de la Copenhaga. Eu nu observ niciun semn de progres. Stimați colegi, vă rog să înțelegeți o dată pentru totdeauna că Turcia este o țară care, cu mai puțin de 100 de ani în urmă, a comis genocid împotriva popoarelor din interiorul granițelor sale și popoarelor care au ieșit recent de sub dominația sa. Astăzi, Turcia continuă să comită genocid, iar populația și clasa politică au un sentiment de mândrie față de aceste acțiuni comise de țara lor. Acum douăzeci de ani, Turcia a sponsorizat organizații teroriste și a exportat terorism. Aceasta continuă să întrețină legături strânse cu organizații teroriste chiar și în prezent. Dacă există voința de a primi în Uniunea Europeană o țară care este încă mândră de genocid și sponsorizează terorismul, atunci acceptați-o. Dar eu mă declar ferm împotriva acestei alegeri.

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND

Vicepreședinte

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, am votat în favoarea acestui raport, însă doresc să aduc în discuție un aspect important în această privință.

Din punctul meu de vedere, Parlamentul European și Uniunea Europeană trebuie să se asigure că toate statele ce doresc să adere la Uniunea Europeană vor demonstra îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga. Este foarte important să ne asigurăm că pot fi puse în aplicare drepturile omului, democrația, libertatea de opinie și statul de drept.

Astăzi am votat și pentru drepturile femeilor și am votat pentru ca femeile să aibă dreptul la o viață fără violență. Cred că, în acest sens, este foarte important să ne asigurăm că drepturile femeilor și ale copiilor sunt respectate în orice țară care dorește să adere la Uniunea Europeană.

Prin aceasta, mă refer în special la Turcia. Turcia trebuie să pună în aplicare reforme și modificări rapide, dacă dorește să adere la Uniunea Europeană, deși, personal, nu cred că acest lucru se va întâmpla prea curând. Cu toate acestea, cel mai important este ca noi, membrii Uniunii Europene, să respectăm normele stabilite, criteriile de la Copenhaga.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, și eu am votat nu, deoarece consider că, mai întâi, Turcia trebuie să îndeplinească toate criteriile, înainte ca noi să formulăm aici o astfel de afirmație pozitivă. În special, doresc să subliniez disputa privind granițele dintre Cipru și Turcia, care nu a fost aplanată anul acesta și ocuparea ilegală a Ciprului, care nu a încetat încă. Cu toate acestea, nu am dorit să votez împotriva celorlalți candidați la aderare. Aș face o excepție în cazul statelor balcanice, cărora aș dori să le urez cât mai curând bun venit în acest Parlament.

- Propunere de rezoluție: Eliminarea violenței împotriva femeilor (B7-0139/2009)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle președinte, m-am abținut de la votul asupra acestei rezoluții, deși problema este una importantă, chiar foarte importantă. Cu toate acestea, nu înțeleg de ce combaterea violenței împotriva femeilor trebuie abordată împreună cu problema libertății reproductive. În timpul dezbaterii purtate ieri

asupra acestui subiect, o parte dintre vorbitori nu au fost deloc la obiect. Dna Senyszyn a acuzat Biserica Catolică de oprire asupra femeilor.

Cu greu s-ar putea gândi cineva la o asemenea absurditate. În Polonia nu există crime din motive de onoare, circumcizia fetelor nu este o practică generală, nu există avort selectiv, nici căsătorii temporare, iar oamenii nu sunt loviți cu pietre pentru adulter, fie el real sau presupus. Femeile nu sunt discriminate în fața legii, iar toate cazurile de violență împotriva femeilor sunt condamnate universal, atât de cetățeni, cât și de Biserica Catolică. Din fericire, afirmațiile extremiste de acest gen nu și-au găsit locul în rezoluție, așa că m-am abținut.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Dle președinte, am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind eliminarea violenței împotriva femeilor. Dedic votul meu celor aproape șapte milioane de femei din Italia care sunt victime ale violenței bărbaților în fiecare an. Desigur, îl dedic și tuturor femeilor din Europa care se regăsesc în aceeași situație.

Uneori, suntem tentați să credem că acest fenomen se produce la marginea societății, însă, de fapt, actele de violență asupra femeilor au loc mai ales acasă. Astfel, acest fenomen ne afectează direct.

Femeile în vârstă întâmpină dificultăți mai mari în a se proteja. Prin urmare, nu trebuie să uităm de această categorie, deoarece violența nu se manifestă doar la nivel fizic, ci și la nivel cultural. Violența poate să însemne și a-i refuza unei persoane libertatea de circulație.

Să nu uităm că, înainte de a ajunge la maturitate, femeile sunt tinere fete, iar violența împotriva unei tinere fete îi va distruge acesteia viața pentru totdeauna.

Sper, deci, că începând cu acest moment, Parlamentul va lua măsuri concrete pentru a se asigura că toate aceste lucruri nu rămân doar la stadiul de bune intenții.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Dle președinte, violența împotriva femeilor este o problemă larg răspândită în Europa și în lume. Numai în Suedia, stat cu o populație de nouă milioane de locuitori, se înregistrează în fiecare zi abuzuri asupra unui număr de 380 de femei. A cincea parte din populația de sex feminin este supusă violenței, iar 45 % dintre femeile cu vârste cuprinse între 16 și 64 de ani au fost victime ale violenței, într-un anumit moment din viața lor. Situația este îngrozitoare. Violența domestică este o încălcare cumplită a integrității personale. Bărbații și femeile trebuie să aibă același drept la integritate fizică.

Violența înregistrată la nivelul continentului nostru arată că mai avem foarte mult de lucru pentru promovarea egalității în Europa. UE nu poate ignora în continuare aceste fapte. Prin urmare, salut rezoluția privind eliminarea violenței împotriva femeilor și solicit noii Comisii și Consiliului să-și asume responsabilitatea ce le revine în această privință. Doresc să mă asigur că Comisia va fi obligată să prezinte o propunere de îmbunătățire a situației referitoare la violența împotriva femeilor.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Dle președinte, am votat în favoarea acestei rezoluții cu foarte mare convingere, deoarece consider că trebuie ca grupurile politice să-și unească forțele în direcția unui scop comun, acela de a denunța, populariza și combate toate formele de violență împotriva femeilor.

Sunt deosebit de sensibilă la situația femeilor implicate în conflicte, deoarece am trăit, am participat și am acordat ajutor pe întreaga perioadă a conflictului din Bosnia și Herțegovina și am colaborat parțial și cu Crucea Roșie la Darfur. Cred că Programul Stockholm este un instrument fantastic, ce ne oferă posibilitatea de a transforma cuvintele în fapte. Doresc să mulțumesc Președinției suedeze pentru că a inclus în acest program capacitatea femeilor și combaterea violenței împotriva acestora. Voi depune eforturi pentru ca punerea în aplicare a Programului Stockholm să acorde prioritate combaterii violenței împotriva femeilor.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Dle președinte, doresc să subliniez faptul că violența împotriva femeilor este o chestiune deosebit de importantă și mă bucur că Parlamentul abordează această problemă. Trebuie să acordăm o atenție sporită infracțiunilor agresive, brutale, motivate de rațiuni sexuale, comise împotriva femeilor, care nu sunt soluționate întotdeauna în mod adecvat de către sistemele juridice din unele state europene. Sentințele dictate de tribunale în aceste cazuri sunt, deseori, extrem de îngăduitoare, iar din acest motiv femeile înclină, în unele situații, să nu mai raporteze autorităților juridice incidentele grave care li s-au întâmplat. Există, astfel, o statistică a infracțiunilor invizibile. Din acest motiv, în cazul infracțiunilor extrem de grave, violente și cu motivații sexuale, îndreptate împotriva femeilor, trebuie să acordăm o atenție mai mare eforturilor de standardizare a sentințelor, pentru a insufla siguranță și a le inspira justiție și satisfacție morală femeilor ce au fost afectate într-un mod atât de crud.

Doresc să accentuez ideea că nu am putut vota în favoarea textului final al rezoluției, din cauza atitudinii sale ideologice și radicale față de problema avortului, atitudine aflată în conflict cu valorile creștine.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Dle președinte, aș dori să ofer o explicație privind votul asupra combaterii fumatului, dacă este posibil. O declarație foarte scurtă.

Președintele. – Dle Wojciechowski, conform regulamentului, subiectele trebuie tratate în ordine. Tocmai am discutat subiectul eliminării violenței împotriva femeilor și acum vom trece la soluția politică pentru pirateria din largul coastelor Somaliei. Fiecare lucru la rândul său!

- Propunere de rezoluție: O soluție politică pentru pirateria din largul coastelor Somaliei (RC-B7-0158/2009)

Louis Bontes (NI). – (NL) Partidul Olandez pentru Libertate (PVV) a votat împotriva propunerii de rezoluție pentru Somalia și doresc să explic de ce.

PVV consideră că monitorizarea vaselor din largul coastelor Somaliei nu este de competența UE; dimpotrivă, această problemă este integral răspunderea NATO. Nu există o armată europeană, iar statele europene nu au de ce să se implice în acest caz. Această chestiune privește exclusiv NATO.

Totodată, PVV consideră că pe navele comerciale ar trebui să se afle soldați de marină, pentru a putea face față atacurilor directe ale piraiților. În concluzie, pirateria din largul coastelor Somaliei trebuie oprită, însă nu în acest mod.

- Propunere de rezoluție: Mediile fără fum de tutun (B7-0164/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Recomandările Consiliului privind mediile fără fum de tutun au scopul de a ajuta statele membre să protejeze cât mai eficient populația împotriva fumului de tutun. Acest lucru este în conformitate cu obligațiile internaționale asumate prin Convenția Cadru a OMS privind controlul consumului de tutun.

Susțin această recomandare. Fumatul este una dintre cele mai frecvente cauze ale bolilor ce conduc la decese premature. Printre acestea se numără bolile cardiovasculare, cancerul și bolile cronice ale căilor respiratorii și, într-o măsură mai redusă, scăderea fertilității la bărbații și femeile tinere.

Într-o perioadă de criză demografică și de dezvoltare a unor noi metode de fertilitate, extrem de costisitoare, trebuie să ne concentrăm mai mult pe conștientizarea populației. Trebuie să începem din familie, pentru a ne proteja copiii împotriva efectelor nocive ale fumatului.

Doresc să închei prin a solicita ca monitorizarea constantă să includă răspunsurile la activitățile industriei tutunului, al căror scop este acela de a submina măsurile anti-fumat.

Axel Voss (PPE). – (DE) Dle președinte, doresc să vorbesc despre două aspecte ale mediilor fără fum de tutun. În primul rând, am votat pentru ca statele membre să primească autoritate în acest domeniu, pe de o parte datorită conceptului subsidiarității și pe de altă parte pentru că noi nu avem nicio autoritate. Deși mă declar în favoarea unui mediu fără fum, consider că în acest caz trebuie să respectăm regulile.

Un al doilea aspect pe care îl consider deranjant este acela că Uniunea Europeană sponsorizează cultivarea tutunului. Această situație va înceta, iar eu am votat pentru, deoarece nu consider că se completează cu ideea interzicerii fumatului. Prin urmare, trebuie să fim coerenți. Dacă dorim să combatem fumatul, nu trebuie să sponsorizăm cultivarea tutunului.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Grupul Conservator German (CSU) ar dori ca la nivelul întregii Europe să fie introduse reguli clare și practice pentru protejarea persoanelor nefumătoare. Cu toate acestea, din punctul meu de vedere, „la nivelul întregii Europe” nu înseamnă neapărat „din Europa”. În multe state membre există deja reglementări pentru protejarea nefumătorilor, iar alte state sunt pe cale să introducă astfel de reglementări.

La fel ca majoritatea colegilor mei din Parlamentul European, iar acesta este un lucru îmbucurător, nici eu nu cred că Bruxelles-ul trebuie să impună reglementări pentru protejarea nefumătorilor sau că noi am putea face acest lucru într-un mod mai eficient. Uniunea Europeană nu are nicio autoritate în acest domeniu. Suntem responsabili doar pentru sănătatea și siguranța la locul de muncă. În aceasta constă adevărata problemă, deoarece, pentru mine, cel mai important este să fie protejați copiii și tinerii, iar acest grup, care

are nevoie de protecție, nu ar fi acoperit de reglementări care se referă doar la sănătatea și siguranța la locul de muncă.

Prin urmare, statele membre trebuie să ia măsuri în acest sens. Am votat pentru și mă bucur că acest amendament a fost acceptat.

Marian Harkin (ALDE). – Dle președinte, provin dintr-o țară care a interzis fumatul la locul de muncă. Într-adevăr, la momentul respectiv eram membră a parlamentului irlandez și am susținut cu convingere această interdicție.

Cu toate acestea, poziția Parlamentului European este oarecum diferită, pentru că noi trebuie să avem în vedere principiul subsidiarității. Într-adevăr, poate exista o problemă în ceea ce privește protecția sănătății lucrătorilor – există legislație în acest domeniu, precum și legislație în ceea ce privește radiațiile electromagnetice –, însă nu putem cere statelor membre în care există deja interdicții privind fumatul să respecte principiul egalității între diferitele tipuri de cazări din industria ospitalității. Ieri, am votat asupra rolului parlamentelor naționale și asupra atribuțiilor acestora privind legislația propusă de UE în domeniul subsidiarității, conform noului Tratat de la Lisabona, așa că trebuie să fim foarte atenți să votăm în mod coerent.

La început vorbeam cu colegul meu și am ratat votul asupra Anului european al voluntariatului. Doresc să spun că susțin pe deplin propunerea Parlamentului de declarare a acestui an al voluntariatului, pentru că, în mandatul anterior, eu am condus campania pentru declararea anului 2011 în această calitate.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle președinte, mă emoționează explicarea acestui vot, pentru că însăși mama mea s-a născut în fabrica de tutun din acest oraș, Strasbourg, unde lucra bunicul meu. Această fabrică tocmai s-a închis.

Când serviciul francez pentru producția de tutun și chibrituri, societate publică la momentul respectiv, s-a transformat într-o companie privată, angajaților li s-a spus că acest lucru nu le va afecta locurile de muncă. Astăzi, putem înțelege preocuparea altor sectoare de servicii publice, care se confruntă cu aceleași probleme.

De fapt, putem înțelege și justifica pe deplin campania împotriva fumatului, cu efectele sale nocive asupra sănătății populației. Din păcate, producția franceză de tutun a dispărut. Fabrica de tutun din Strasbourg s-a închis, dar oamenii încă fumează. Se fumează tutun importat din străinătate.

Din acest motiv, susțin prețurile stabilite pentru cultivatorii de tutun din Europa, cel puțin atât timp cât oamenii încă mai fumează în Europa. Prefer ca tutunul să fie cultivat aici decât să fie importat de altundeva.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Dle președinte, vă mulțumesc pentru că mi-ați permis să iau cuvântul. Susțin intenția Uniunii Europene de a reduce consumul de tutun, însă nu cred că această acțiune trebuie să se bazeze pe reducerea sprijinului acordat producătorilor de tutun. Spun aceasta deoarece producția de tutun nu are legătură cu consumul. Dacă reducem sau eliminăm producția sau dacă retragem sprijinul acordat fermelor care produc tutun, încă se va consuma tutun, însă tutun importat. Combaterea producătorilor de tutun nu este metoda corectă de reducere a fumatului. Acest lucru ar echivala cu a încerca să reducem consumul de bere în rândul tineretului combătând producătorii de hamei. Din acest motiv, am aprobat prin votul meu poziția conform căreia producția de tutun nu influențează și consumul.

- Propunere de rezoluție: Summitul mondial FAO privind securitatea alimentară - eradicarea foametei de pe fața pământului (RC-B7-0168/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Criza alimentară nu este doar o problemă economică și umanitară, ci și una de pace mondială și securitate.

Susțin cu bucurie rezoluția aprobată, însă am rezerve în ceea ce privește soluția la problema foametei mondiale. Summitul mondial privind securitatea alimentară nu a luat direcția dorită de organizatori. Deși lupta împotriva foametei este o problemă cu dimensiuni socio-economice, financiare și culturale, în cadrul reuniunii, discuțiile au fost restrânse doar la nivelul tehnic. Chiar și Jacques Diouf, directorul general al FAO, a fost dezamăgit de această reuniune și de faptul că reprezentanții țărilor occidentale nu au participat. Reprezentanții statelor dezvoltate nu și-au asumat obligații concrete.

Am senzația că problema rezolvării foametei și a sărăciei este mai degrabă un subiect pentru mass-media, nu o problemă concretă, care necesită o soluție urgentă. La baza solidarității trebuie să stea dorința de asumare a unei responsabilități reale, atunci când ne întâlnim cu persoane care se află într-o situație dificilă.

Explicații scrise privind votul

- Raport: Marco Scurria (A7-0077/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass și Nicole Sinclair (EFD), *în scris*. – Partidul UKIP admiră voluntariatul și recunoaște contribuția socială a acestuia. Totuși, acest raport a solicitat politicizarea pură a voluntariatului în scopurile UE și utilizarea banilor contribuabililor britanici pentru realizarea acestei politicizări. Prin urmare, nu am putut susține propunerea.

David Casa (PPE), *în scris*. – Conceptul de voluntariat este crucial în societățile moderne. Voluntariatul se face prin voința liberă a persoanei implicate și poate avea un impact incredibil de pozitiv asupra multor vieți. Anul european al voluntariatului este, deci, o inițiativă importantă. Sunt de acord cu raportorul. Din aceste motive, am ales să votez în favoarea raportului.

Diane Dodds (NI), *în scris*. – Am votat pentru această propunere în semn de recunoaștere a numeroșilor voluntari, care desfășoară o activitate neprețuită, fără a primi recunoașterea pe care o merită. Fără contribuția lor socială, pentru care nu primesc nicio remunerație monetară, Regatul Unit nu ar fi ceea ce este astăzi. Deși contravine întregului principiu al cetățeniei europene, recunosc valoarea serviciilor prestate de voluntari. Prin urmare, am susținut această propunere.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului dlui Scurria privind Anul european al voluntariatului (2011), prin care se solicită instituțiilor UE să acorde un sprijin mai mare acestui sector esențial pentru promovarea solidarității și a incluziunii sociale și care implică milioane de cetățeni europeni. Consider că bugetul și coordonarea trebuie mărite la nivel comunitar, pentru a consolida inițiativele ce fac parte din Anul european al voluntariatului, precum campaniile de conștientizare și schimburile transnaționale orientate către idei și bunele practici.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Voluntariatul este definit, în principiu, ca fiind o manifestare a bunăvoinței. Este oferit fără remunerație, cu generozitate, în mod liber și fără condiționări. Voluntariatul reprezintă un pilon fundamental al oricărei societăți, pentru că munca miilor de voluntari, tineri și bătrâni, care acționează oficial sau neoficial, în domeniul sănătății, al bunăstării, educației, mediului sau culturii, reprezintă o schimbare pentru mii de vieți în fiecare zi.

În acest sens, trebuie să salutăm inițiativa declarării Anului european al voluntariatului, care va evidenția așa cum trebuie chipurile anonime ale acestor voluntari, arătându-ne tuturor eforturile deosebite ale acestora și încercând să creeze condiții mai favorabile pentru ca ei să-și poată desfășura activitățile.

Această idee este în spiritul ideilor Partidului Popular Central Democrat și Social, primul și unicul partid politic portughez care analizează problema voluntariatului și formulează propuneri practice de ajutorare a voluntarilor, de a le acorda demnitatea și recunoașterea pe care le merită.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport, în pofida anumitor contradicții și a unor secțiuni din acesta cu care nu suntem de acord.

Voluntariatul joacă, fără îndoială, un rol important în societate, promovând valoarea solidarității și a ajutorului reciproc, contribuind la integrarea socială și la depășirea atitudinilor discriminatorii, printre altele.

Acest raport abordează aspecte de bază precum sprijinul social acordat voluntarului, axându-se pe probleme precum sănătatea, siguranța, instruirea și diferența dintre munca remunerată și activitățile voluntare.

Cu toate acestea, considerăm că trebuie să ne asigurăm că voluntariatul nu înlocuiește nicio altă acțiune a statelor membre și că nu este folosit ca metodă de îndeplinire a unor necesități care sunt de competența serviciilor sociale. Susținem promovarea activităților organizațiilor non-profit, printr-o susținere eficientă și suficientă. Printre aceste organizații se numără: grupurile de cooperare; colectivităților și societățile locale; asociațiile rezidenților locali; organizațiile sportive, de agrement, culturale, de tineret și cele pentru copii.

Totodată, trebuie să subliniem faptul că voluntariatul depinde în aceeași măsură de timpul liber al lucrătorilor și că este incompatibil cu exploatarea, cu un program de lucru neregulat sau excesiv, salarii reduse și nesiguranța locului de muncă.

Seán Kelly (PPE), *în scris*. – Am votat cu mare plăcere în favoarea declarării anului 2011 ca An european al voluntariatului. Măsura este una extrem de favorabilă pentru numeroasele organizații de voluntariat din

toate statele membre ale Uniunii Europene. Doresc să subliniez ideea că organizațiile sportive joacă un rol central în problema voluntariatului și că, deși acest lucru nu este stipulat explicit în textul legislativ, trebuie, totuși, confirmat. Într-adevăr, cea mai mare asociație de voluntariat din Irlanda este Asociația Athletică Galeză. Eforturile tuturor celor implicați în această importantă instituție trebuie recunoscute și laudate în mod corespunzător.

Barbara Matera (PPE), *în scris.* – (IT) Dle președinte, voluntariatul reprezintă expresia unor valori sociale europene precum solidaritatea și nediscriminarea. Pe de o parte, voluntariatul contribuie la dezvoltarea personală a voluntarilor, iar pe de altă parte creează coeziune socială. Prin urmare, are nevoie de o recunoaștere și de un sprijin corespunzător din partea instituțiilor europene, a statelor membre, a autorităților locale și regionale și a membrilor societății civile, în funcție de cunoștințele individuale ale fiecăruia.

Anul european al voluntariatului (2011) va face ca activitățile organizate în acest domeniu să capete o dimensiune europeană și, prin urmare, sperăm că acest an va avea un impact major asupra societății civile.

Suma estimată, de 3 milioane de euro, pentru activitățile pregătitoare din 2010, creșterea alocărilor aprobate de Parlamentul European la 8 milioane de euro pentru 2011 și un procent ridicat – și anume 1,8 % – de cofinanțare pentru proiecte vor permite atingerea obiectivelor stabilite, având în vedere colaborarea dintre diferitele nivele implicate.

În final, trebuie menționat rolul pe care îl poate avea voluntariatul pentru lucrătorii pensionați, dacă este susținut în mod corect, având în vedere numărul tot mai mare de persoane în vârstă din societatea civilă.

Iosif Matula (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea proiectului de raport privind Anul European al Voluntariatului, din mai multe considerente. Se știe că activitățile de voluntariat prezintă avantaje duble - pentru individ și pentru societate. Pe de o parte, voluntariatul oferă cetățenilor ocazia de a învăța, de a dobândi competențe noi și de a se dezvolta. Pe de altă parte, acesta are și o funcție socială, contribuind la crearea unui sentiment de solidaritate și de apartenență. Având în vedere interdependența tot mai mare a comunităților locale într-o lume globalizată, dar în același timp și exacerbara gradului de individualism, devine esențială stimularea participării sociale a cetățenilor. Mă refer aici la activități care să-i implice, deopotrivă, pe tineri și pe vârstnici. Mai mult, consider că este de mare impact schimbul direct de experiență între organizații de voluntari din cele mai diverse colțuri ale Uniunii Europene, ținând cont de faptul că valorile care îi motivează pe toți sunt aceleași. Scopul este identic: creșterea nivelului de trai și a calității vieții, un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, îmbunătățirea coeziunii sociale și combaterea excluziunii, adică tocmai valorile pe care este fondată Uniunea Europeană.

Emma McClarkin (ECR), *în scris.* – În pofida solicitării de creștere a bugetului, căreia m-am opus și împotriva căreia am votat la nivel de comisie, susțin cu tărie Raportul privind anul european al voluntariatului. Voluntarii sunt frecvent eroi nerecunoscuți. Ei au un impact incommensurabil în comunitățile lor și asupra vieților celor din jur. În perioade dificile din punct de vedere economic, așa cum este aceasta, voluntariatul este cu atât mai important și, de aceea, împreună cu celelalte persoane care au participat la acest raport, doresc nu doar să conștientizez populația în legătură cu beneficiile voluntariatului, ci și să declarăm un an european al acestuia, pentru ca inițiativele finanțate corespunzător să ofere organizațiilor de voluntariat șansa de a încuraja noi voluntari să se implice în mod activ.

Trebuie să ne asigurăm că Anul european al voluntariatului va fi folosit ca platformă pentru recunoașterea contribuției aduse de voluntari în comunitățile noastre și, totodată, să profităm de această șansă pentru a înțelege mai bine barierele impuse voluntariatului și ce anume putem face pentru a le putea desființa și a promova voluntariatul. Iată ceea ce ar trebui să facă UE, să facă schimb de practici optime în domenii precum voluntariatul, nu să creeze tot mai multă birocrație inutilă.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Am susținut raportul privind Anul european al voluntariatului în 2011, al cărui scop este acela de a promova dialogul și schimbul de bune practici de voluntariat între autorități și părțile interesate din statele membre. Având în vedere dezvoltarea individualismului din ultima perioadă, căutarea de noi metode de exprimare individuală sau chiar și tendințele demografice schimbătoare, participarea civică a suferit numeroase modificări.

Prin urmare, voluntariatul trebuie să se adapteze numărului tot mai mare de persoane implicate în voluntariat în diverse moduri și în diverse momente din viața lor. Această adaptare se poate referi la utilizarea potențialului oferit de persoanele în vârstă și la definirea unor noi forme de implicare, cu o flexibilitate mai mare din punctul de vedere al duratei și al modalităților de participare.

Europa are o tradiție îndelungată a voluntariatului și trebuie să ajute la eliberarea potențialului oferit de acesta. Voluntariatul le oferă celor implicați un canal de învățare (este evident că participarea la activități voluntare le oferă cetățenilor noi competențe, contribuie la dezvoltarea lor personală și le accentuează simțul de apartenență la societate). Totodată, voluntariatul întruchipează valori europene precum solidaritatea, participarea civică și nediscriminarea în sectoare variate precum educația, cultura, mediul înconjurător, bunăstarea socială sau sănătatea.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris*. – (PL) Am aprobat raportul privind Anul european al voluntariatului (2011). Statele membre ale Uniunii Europene trebuie să acorde o importanță sporită problemei voluntariatului și trebuie să planifice acțiuni politice care să susțină munca voluntarilor. Amendamentele propuse de Parlamentul European introduc numeroase modificări semnificative asupra propunerii Comisiei, iar acestea trebuie adoptate de Consiliu. Bugetul alocat pentru realizarea obiectivelor Anului european al voluntariatului (2011), de 6 milioane de euro, este insuficient (comparativ, bugetul alocat Anului european pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale este de aproape trei ori mai mare).

Voluntariatul este o activitate gratuită și neremunerată, însă aceasta nu înseamnă că nu generează costuri. Voluntariatul necesită sprijin financiar și politic din partea tuturor părților interesate: organizații neguvernamentale, guverne, organisme administrative ale guvernului național și local și întreprinderi. Angajamentul politic trebuie să se manifeste sub forma unor politici favorabile, care să susțină dezvoltarea și infrastructura voluntariatului. Acest aspect este deosebit de important pentru Polonia, țară care va deține Președinția UE în 2011. Doresc să-i cer guvernului polonez să urmeze exemplul dat de Parlamentul European și să ia măsuri pentru a crește sprijinul financiar acordat Anului european al voluntariatului. Susțin pe deplin propunerea de desemnare a unor mijloace financiare pentru crearea unei baze de date interactive pentru voluntari și organizațiile voluntare, care să fie accesibilă tuturor părților interesate și care să continue să funcționeze și după 2011.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Anul 2011 va fi Anul european al voluntariatului și va avea drept scop recunoașterea și aprecierea voluntarilor și a contribuției sociale a acestora. Propunerea este una minunată. Voluntariatul se desfășoară în întreaga Europă, sub diferite forme, însă oriunde, indiferent de loc, este caracterizat prin aceea că oamenii doresc să-i ajute pe alții fără să fie plătiți, se implică în mod voluntar în acțiuni de protecția mediului ori depun eforturi pentru a se asigura că fiecare cetățean poate trăi cu demnitate.

Trebuie subliniat faptul că voluntariatul are, în mod absolut, o influență pozitivă asupra dezvoltării identității europene, întemeiată pe aceste valori și că este o bază favorabilă pentru dezvoltarea înțelegerii între cetățeni din diferite grupuri sociale și țări din întreaga societate europeană. De asemenea, voluntariatul este important pentru integrare, pentru politica socială și pentru educație. Să reținem că are o foarte mare importanță pentru dialogul intercultural și dialogul între generații și contribuie la dezvoltarea responsabilității sociale.

Să nu uităm că voluntariatul are și o valoare economică. Într-adevăr, este o activitate neplătită și gratuită, însă acest lucru nu înseamnă că nu implică eforturi financiare. Din acest motiv, este important ca voluntariatul să fie sprijinit de Comunitatea Europeană. Voluntariatul necesită o politică bazată pe relații amiabile, care să-i susțină dezvoltarea și infrastructura. Cred că susținerea recompensării și recunoașterii activităților voluntare, utilizând anumite mijloace financiare, va motiva persoanele fizice, întreprinderile și organizațiile.

Oldřich Vlasák (ECR), *în scris*. – (CS) Doresc să-mi explic votul asupra raportului lui Marco Scurria referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind Anul european al voluntariatului. Personal, consider că activitățile voluntare neplătite reprezintă o parte importantă a societății noastre. În țara mea, în Republica Cehă, cele mai numeroase și longevive organizații voluntare sunt cele de pompieri voluntari. Tradiția lor datează dintr-o perioadă în care necesitatea evitării dezastrelor catastrofale precum incendiile aduna întotdeauna câteva duzini de voluntari, al căror scop era acela de a-și proteja proprietățile și pe cele ale vecinilor lor, precum și pe celelalte persoane împreună cu care locuiau. Printre cele mai răspândite și vechi organizații implicate în voluntariat se numără Crucea Roșie din Cehia, Clubul Turiștilor Cehi, asociația de gimnastică Sokol, organizația de tineret Junák și serviciul voluntar de salvamontiști. Toate aceste persoane care ajută în școli, spitale, cluburi sportive sau în munți sau care călătoresc în străinătate pentru a ajuta merită să fie recunoscute. În acest sens, dedicarea anului 2011 în acest scop va fi cu siguranță un lucru benefic. Din acest motiv, am votat în favoarea acestui raport.

- Raport: Herbert Reul (A7-0074/2009)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *în scris.* – (CS) În general, poate fi binevenit orice raport care îmbunătățește cooperarea cu statele vecine ale Uniunii Europene. Comparând poziția statelor vecine ale UE, putem observa că, după Rusia, cel mai important partener este Ucraina. Trebuie susținute obiective precum schimbul de informații în domeniul științei și tehnologiei, punerea comună în aplicare a programelor, schimburile de lucrători și de expertiză în domeniul gestionării instituțiilor științifice și de cercetare.

Cu toate acestea, doresc să-mi exprim o rezervă asupra metodei de evaluare a acordului. Dacă autorii introduc indicatori de eficiență precum „numărul de excursii și întâlniri de lucru” și chiar „numărul de domenii diferite de cooperare”, am dubii serioase în ceea ce privește familiarizarea autorului raportului cu problema în cauză. Secțiunea 7, „Măsuri împotriva fraudei” face o impresie destul de nefericită, în timp ce afirmația 8.2.2 mă determină să-mi pun mari semne de întrebare. Într-o epocă a comunicării electronice, nu pot înțelege de ce un „raport” asupra unui acord necesită călătorii de lucru și participarea la întâlniri ale specialiștilor și oficialităților din UE și Ucraina. În concluzie, mă bucur să susțin acest acord cadru, deoarece știu că, în cadrul celui de-al șaselea Program cadru, dezvoltările științei și cercetării sunt deja integrate într-un mod foarte activ, cu rezultate foarte bune. Lăsând la o parte rezervele menționate anterior, grupul GUE/NGL susține decizia Consiliului.

- Raport: Herbert Reul (A7-0075/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass și Nicole Sinclaire (EFD), *în scris.* – Partidul UKIP nu se opune cooperării în domeniul eficienței energetice, însă insistă ca această cooperare să fie condusă de guverne alese în mod democratic, nu de reprezentanți neautorizați ai acestora, membri într-o organizație supranațională antidemocratică precum UE.

- Propunere de rezoluție: Documentul de strategie privind extinderea, prezentat de Comisie în 2009, cu privire la țările din regiunea Balcanilor de Vest, Islanda și Turcia (B7-0185/2009)

Anne Delvaux (PPE), *în scris.* – (FR) Ne confruntăm cu o avalanșă de solicitări de aderare la UE, așa că votul asupra acestei rezoluții nu ar fi putut sosi într-un moment mai potrivit. UE este un centru de stabilitate al acestui continent. Nu poate rămâne un club închis altor state europene, dar nici nu-și poate deschide porțile în mod nedefinit. În primul rând, Uniunea Europeană trebuie să se asigure că extinderile care au avut deja loc vor reprezenta un succes pentru noile state membre. În ceea ce privește celelalte state care-i bat la ușă, cerința indispensabilă pentru începerea negocierilor de aderare rămâne respectarea strictă a criteriilor de la Copenhaga (democrație, statul de drept, drepturile omului, egalitatea de gen, economia de piață etc.), precum și respectarea necondiționată a legislației internaționale. Negocierile de aderare cu statele candidate trebuie să se bazeze pe criterii măsurabile în mod obiectiv, precum respectul pentru drepturile omului și criteriile economice, dar și să evite orice fel de referințe subiective bazate pe valori, religie sau cultură. Din punctul meu de vedere, trebuie să procedăm astfel: să confirmăm faptul că statele din zona Balcanilor pot fi membre ale UE; să nu uităm că extinderea și consolidarea sunt legate în mod inextricabil; să insistăm asupra respectării criteriilor de aderare, în ceea ce privește Turcia; și, în caz de eșuare a negocierilor, să propunem un acord special de asociere.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) În pofida tuturor criticilor exprimate, s-a văzut fără echivoc că numeroase state își doresc foarte mult să adere la Uniunea Europeană. Istoria brutală și turbulentă a câtorva dintre aceste state, în special a celor din zona Balcanilor, le-a întărit convingerea că ar scăpa de tendințele expansioniste ale vecinilor și de influența Rusiei dacă s-ar adăposti sub umbrela Uniunii Europene.

Analizând statele de pe listă, putem observa destul de ușor inegalitățile dintre diferitele țări, din punctul de vedere al entuziasmului lor și al îndeplinirii condițiilor de aderare la Uniune. Din punctul meu de vedere, Islanda se evidențiază în acest grup, tradiția sa democratică, nivelul ridicat de trai al cetățenilor săi și respectul său pentru *acquis-ul* comunitar făcând-o să ocupe locul fruntaș pentru procesul de aderare.

Uniunea Europeană trebuie să fie conștientă de necesitatea respectării stricte a criteriilor stabilite la Copenhaga și de asumarea a angajamentelor ce rezultă din aceasta. Totodată, ea nu trebuie să refuze, dintr-o încăpățănare oarbă, să-i sprijine pe cei care arată că vor să facă același lucru.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Această rezoluție este o altă situație în care, în legătură cu extinderea și o declarație publicată de Comisia Europeană, intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări 2009-2010”, majoritatea parlamentară dorește să recunoască Kosovo, chiar spunând căsalută

intenția Comisiei de a-și întări legăturile cu Kosovo, inclusiv explorarea posibilității participării Kosovo la programele comunitare.'

Acest lucru încurajează viitoarea aderare a unui teritoriu ce și-a proclamat independența încălcând în mod flagrant legislația internațională, ignorând faptul că este un *stat* ce a rezultat în urma unui război ilegal, un *stat* care funcționează în baza unui statut ilegal, nerecunoscut de ONU.

Nici problema Turciei nu este abordată în mod corespunzător, având în vedere faptul că această țară continuă să ocupe militar zona de nord a Ciprului, care este un stat membru al Uniunii și că nu respectă drepturile poporului kurd așa cum ar trebui.

Având în vedere toate aceste elemente, deși suntem de părere că problema extinderii UE este mai ales o decizie a poporului fiecărei țări care dorește să adere, am votat împotriva raportului, așa cum a fost prezentat, din cauza aspectelor negative ale strategiei pe care dorește s-o urmeze, deși aceasta nu are nicio valoare juridică.

Tunne Kelam (PPE), *în scris*. – Am votat pentru amendamentul 4. Cred cu tărie că trebuie să subliniem că prin nemusulmani ne referim în primul și în primul rând la creștini, prin urmare trebuie să menționăm în mod explicit creștinismul alături de alte comunități religioase. Creștinii încă sunt persecutați în Turcia, iar aceasta rămâne una dintre principalele noastre preocupări. Creștinii și comunitățile lor nu-și pot exercita încă în mod liber credința, așa cum ar trebui să se întâmple într-un stat democratic. Sunt convins că Turcia va fi pregătită să adere la UE în momentul în care va fi la fel de ușor să construiești o biserică creștină în Turcia precum este să construiești o moschee la Bruxelles.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Procesul aderării la UE trebuie să fie monitorizat cu atenție în permanență și orice nouă aderare trebuie să respecte întotdeauna punctele comune de referință dintre statele ce constituie UE.

Înțeleg că aderarea Turciei este considerată un prilej pentru o dezbatere preliminară, însă acest lucru arată că există dubii care, cel puțin, justifică această dezbatere. Dezbateră ar cuprinde întrebări precum: dacă Turcia poate fi considerată parte din Europa, din punct de vedere geografic, dacă secularitatea se datorează doar armatei care o monitorizează, dacă ar fi înțelept ca granițele UE să se întindă până în Kurdistanul irakian și dacă, din cauza enormei sale mase demografice, aderarea Turciei ar distruge echilibrul UE.

De asemenea, există obligația nenegociabilă de a respecta criteriile de la Copenhaga, dintre care primul se referă la drepturile omului.

Francisco José Millán Mon și José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), *în scris*. – (ES) În ceea ce privește rezoluția referitoare la documentul de strategie privind extinderea, prezentat de Comisie în 2009, dorim să subliniem, în numele delegației spaniole a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), că faptul că am susținut-o în general nu înseamnă că suntem de acord și cu recunoașterea Kosovo ca stat independent. Suntem de părere că situația din Kosovo este un stat excepțional și doresc să reamintesc faptul că acesta nu a fost recunoscut de Spania, nici de alte patru state membre.

Prin urmare, atât în cadrul Comisiei pentru afaceri externe, cât și astăzi, în plen, am susținut amendamentele ce corespundeau punctului nostru de vedere.

Am votat în favoarea rezoluției pentru că nu dorim ca poziția adoptată de noi în privința Kosovo să fie înțeleasă drept o atitudine negativă față de procesul de extindere în care sunt implicate acum țări din regiunea Balcanilor de Vest, Turcia și Islanda.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Mă opun cu fermitate strategiei de extindere a Comisiei în ceea ce privește Turcia. Marea majoritate a cetățenilor UE nu dorește ca Turcia să adere și, cu toate acestea, ei trebuie să contribuie la plata miliardelor de euro ce îi vor fi acordați Turciei în calitate de candidat oficial la aderare. Turcia nu este o țară europeană, nici din punct de vedere geografic, nici cultural și nici în ceea ce privește protecția drepturilor omului, a democrației și a statului de drept. Strategia de extindere nu ia deloc în considerare preocupările cetățenilor Europei. Mai degrabă, reprezintă interesele geostrategice ale Statelor Unite. În plus, conflictele nerezolvate de la granițele Turciei vor deveni probleme ale UE în cazul în care Turcia va adera. Îmi pare rău că întreaga strategie de extindere, care, pe lângă Turcia, include Islanda și țările din regiunea Balcanilor de Vest, a fost discutată ca un întreg și nu s-a putut purta o dezbatere corectă, selectivă și diferențiată. Aroganța cu care se discută subiectul aderării Turciei se reflectă în această procedură. Vocile celor care se opun aderării, care reprezintă majoritatea populației, sunt ignorate în mare măsură.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European referitoare la documentul de strategie privind extinderea, prezentat de Comisie în 2009, cu privire la țările din regiunea Balcanilor de Vest, Islanda și Turcia, pentru că, acum 6-15 ani, Lituania, împreună cu statele baltice și alte state din Europa Centrală și de Est, se afla într-o situație similară statelor candidate. Aderarea la Uniunea Europeană le-a oferit țărilor mele și altor state noi membre ale UE, precum și cetățenilor acestora, multe oportunități noi și a contribuit la dezvoltarea economiei și la consolidarea democrației și a drepturilor omului. O dată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Uniunea Europeană va avea un motor nou, mai puternic, ce ne va stimula mult mai bine în această perioadă de criză economică și financiară, conducându-ne spre o nouă fază a extinderii UE. Doar după aderarea la UE, statele balcanice, infamul „butoi de pulbere” al Europei, unde au izbucnit războaiele mondiale, vor putea să elimine barierele împotriva cooperării între cetățeni, structurile de afaceri și experții culturali și științifici din diferitele state, care au apărut în ultimii ani. Este important să nu închidem porțile în fața Turciei, care poate fi considerată legătura Europei cu lumea musulmană. Apropierea de UE schimbă Turcia spre bine și s-a observat că această țară a făcut multe demersuri pozitive în direcția consolidării democrației și a drepturilor omului. Deși deocamdată nu discutăm concret aderarea la UE a Ucrainei, a Republicii Moldova sau a statelor din zona sudică a Caucazului, o astfel de perspectivă poate contribui în viitor la stabilitate, consolidare economică, reducerea corupției și consolidarea statului de drept în aceste țări.

Rovana Plumb (S&D), *în scris.* – Procesul de extindere al UE se desfășoară acum în contextul unei recesiuni puternice și ample, care a afectat atât UE, cât și țările care fac obiectul extinderii. Salut progresele înregistrate de Turcia în îndeplinirea criteriilor de aderare la Uniune și, mai ales, semnarea de către acest stat a Acordului interguvernamental privind conducta Nabucco.

Implementarea acestui acord rămâne una dintre cele mai mari priorități în materie de securitate energetică ale UE. Susțin solicitările adresate guvernului turc pentru continuarea reformării politicilor sociale, îmbunătățirea dialogului social pe piața forței de muncă, precum și intensificarea eforturilor în domeniul drepturilor femeii și al egalității de gen, în special în ceea ce privește combaterea violenței pe criterii de gen.

Nikolaos Salavrakos (EFD), *în scris.* – Votăm împotriva propunerii de rezoluție „Documentul de strategie privind extinderea, prezentat de Comisie în 2009, cu privire la țările din regiunea Balcanilor de Vest, Islanda și Turcia”, deoarece considerăm că nici Turcia, nici Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei nu au înregistrat progrese în respectarea criteriilor de la Copenhaga și nu au dat dovadă de comportamente politice care să le permită să devină membre ale UE. Sperăm că-și vor îmbunătăți eforturile în vederea îndeplinirii criteriilor de aderare, fapt care va fi evaluat în viitor. În orice caz, nu dorim să votăm pentru o propunere de rezoluție care va da naștere la speranțe deșarte și care va fi folosită exclusiv în scopuri interne.

Renate Sommer (PPE), *în scris.* – (DE) Propunerea de rezoluție privind actuala strategie de extindere a Comisiei Europene este foarte echilibrată. Ea recompensează progresele înregistrate de candidații la aderare, însă, în același timp, identifică în mod clar problemele. Turcia, în special, a făcut un pas mare înapoi. Prin urmare, salut criticile explicite formulate împotriva amenințărilor grave sau a restricțiilor autentice asupra libertății de expresie și a presei. Penalizarea fiscală absolut exagerată care i-a fost impusă Grupului Media Dogan, reprezentant al opoziției, este un atac îndreptat împotriva celor care critică guvernul. Au fost formulate, pe bună dreptate, obiecții față de discriminarea minorităților religioase și față de refuzul Turciei de a pune în aplicare protocolul de la Ankara. De asemenea, este important să analizăm cu atenție politica externă a Turciei. Deschiderea sa față de Armenia și față de kurzi nu a fost până acum nimic mai mult decât o politică a gesturilor și a fost criticată de însuși parlamentul turc și de o mare parte din populație. Declarațiile prim-ministrului Turciei pun sub semnul întrebării rolul pe care se spera că l-ar putea juca acest stat în calitate de mediator între Occident și Orient. Laudele Turciei la adresa președintelui iranian, invitația de a asista la o conferință, adresată președintelui sudanez, împotriva căruia s-a emis un mandat de arestare pentru genocid, precum și legăturile sale cu Israelul par să arate că se îndepărtează de Occident. Prin urmare, solicităm, pe bună dreptate, guvernului turc să-și coordoneze politica externă cu cea a UE și să renunțe la obiecțiile sale față de cooperarea dintre NATO și UE.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris.* – Sunt în favoarea deschiderii Uniunii către acele țări care îndeplinesc criteriile de aderare. Ceea ce mă preocupă este faptul că această rezoluție prezintă extinderea ca fiind obligatorie pentru statele în cauză, precum și pentru UE. Propunerea nu ia în calcul faptul că s-ar putea să fie mai bine pentru aceste state ca ele să rămână în afara UE, din rațiuni sociale, economice ori de altă natură. Aderarea la UE reprezintă un pas important pentru statele în cauză și impune purtarea unor dezbateri și consultări cât mai complete cu cetățenii din țările respective. Din acest motiv, m-am abținut.

- Propunere de rezoluție: Eliminarea violenței împotriva femeilor (B7-0139/2009)

Regina Bastos (PPE), în scris. – (PT) Ziua Internațională pentru Eliminarea Violenței Împotriva Femeilor este un stimulnt introdus de ONU și de Consiliul Europei, iar scopul său este acela de a discuta și a da o mai mare vizibilitate victimelor violenței domestice și altor tipuri de tratamente necorespunzătoare.

Din acest punct de vedere, situația din Portugalia este îngrijorătoare. Numărul infracțiunilor de violență domestică înregistrate de Asociația Portugheză pentru Sprijinirea Victimelor (APAV) a crescut cu 9 % față de aceeași perioadă din 2008. Conform APAV, numărul abuzurilor fizice și psihologice, al amenințărilor și al violurilor a crescut simțitor față de anul 2008. În acest an, douăzeci și șase de femei au murit deja în Portugalia, în urma violenței domestice. Cu toate acestea, cea mai mare parte a actelor de violență nu sunt raportate, de teamă și rușine.

UE trebuie să-și intensifice eforturile în direcția combaterii acestei probleme. Sunt de acord că statele membre trebuie încurajate să elaboreze planuri naționale de acțiune pentru combaterea violenței împotriva femeilor. Susținem orice inițiativă ce ar putea contribui la schimbarea atitudinilor, precum și organizarea unui An european pentru combaterea violenței împotriva femeilor, astfel încât să expunem această problemă și să atragem atenție publicului și autorităților asupra acestei situații îngrijorătoare.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea unei propuneri de rezoluție privind eliminarea violenței împotriva femeilor, deoarece sunt de părere că Comisia și Consiliul trebuie să consolideze acțiunile UE în acest domeniu. UE are urgent nevoie de o politică mai cuprinzătoare privind combaterea violenței împotriva femeilor, iar Comisia trebuie să elaboreze un proiect de directivă pentru a asigura o bază juridică clară în vederea combaterii tuturor formelor de violență împotriva femeilor, inclusiv a traficului de carne vie. Trebuie să recunoaștem și să salutăm faptul că Președinția spaniolă consideră această problemă drept o prioritate în planul său de acțiune.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) În această săptămână ziarele portugheze au prezentat în continuu cifre alarmante privind violența domestică, iar părerea mea este că violența împotriva femeilor și a copiilor este un subiect în privința căruia guvernele trebuie să se gândească bine și să ia măsuri serioase.

Condamn toate tipurile de violență, însă mai ales pe aceea utilizată împotriva persoanelor mai vulnerabile, din punct de vedere social, economic sau emoțional, precum copiii și femeile. Prin urmare, statele membre trebuie să încerce să elimine toate formele de violență împotriva femeilor și copiilor, în special traficul de carne vie în vederea exploatării sexuale, violurile și violența domestică.

Infracțiunile ale căror victime sunt numeroase femei și copii din Europa contravin respectului pentru viața și demnitatea umană. Din acest motiv avem nevoie de politici ferme pentru prevenirea violenței și pedepsirea vinovaților.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Cu ocazia Zilei internaționale pentru eliminarea violenței împotriva femeilor, dorim să conștientizăm populația în legătură cu această gravă problemă socială, economică și politică, ce subminează drepturile femeilor în multe domenii, inclusiv la nivel profesional, familial și la nivel social în general. Violența împotriva femeilor reprezintă o încălcare a drepturilor omului și un obstacol pentru participarea lor la viața socială, politică, publică și profesională, împiedicându-le să acționeze în calitate de cetățeni liberi.

Deși numeroasele tipuri de violență diferă în funcție de cultură și tradiții, crizele economice și sociale ale capitalismului sporesc vulnerabilitatea femeilor, atât colectiv cât și individual, contribuind la exploatarea acestora, cufundându-le în sărăcie și marginalizare și stimulând traficul de carne vie și prostituția.

Trebuie, deci, să consolidăm măsurile financiare și politicile al căror scop autentic este acela de a consolida rolul femeilor în societate, promovând drepturi egale la nivel comunitar și național și punând în aplicare planuri reale de combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor, precum și eliminând discriminarea persistentă și protejând și susținând victimele.

Marine Le Pen (NI), în scris. – (FR) La sărbătorirea celei de-a zecea aniversări a Zilei internaționale pentru eliminarea violenței împotriva femeilor, trebuie spus că măsurile preventive care au fost puse în aplicare în acest scop nu au obținut rezultatele așteptate. Cum putem explica acest fenomen? Dacă ar fi să ne bazăm pe dezbaterile purtate în acest Parlament, situația s-ar rezuma la o singură problemă: inegalitatea de gen.

Dacă această inegalitate ar fi cauza fundamentală a acestui fenomen, statele din nordul Europei, recunoscute pentru cultura și obiceiurile lor foarte progresiste, ar trebui să înregistreze cele mai bune rezultate. Situația

nu stă, însă, așa, dimpotrivă. Conform ziarului norvegian *Aftenposten*, într-un an au fost violate 6 % dintre tinerele suedeze cu vârste cuprinse între 15 și 25 de ani.

E nevoie de curaj pentru a afirma că actele de violență împotriva femeilor au coincis cu sosirea în masă a unor imigranți din afara Europei, ale căror tradiții și culturi sunt complet opuse obiceiurilor noastre. Burka, mariajele forțate, poligamia, mutilarea genitală a femeii, crimele din motive de onoare și alte forme de comportament specifice unor epoci trecute sunt inacceptabile.

Prin urmare, este absurd să continuăm să încurajăm această imigrație, dacă dorim să combatem violența împotriva femeilor.

Astrid Lulling (PPE), *în scris*. – (FR) Este absolut normal ca Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen să ne reamintească, cu ocazia Zilei internaționale pentru eliminarea violenței împotriva femeilor, că, în pofida numeroaselor instrumente juridice și a declarațiilor UE, precum și a numeroaselor rezoluții ce au fost discutate în acest Parlament timp de multe decenii, încă ne aflăm departe de o situație cu toleranță zero față de violența împotriva femeilor. Fără doar și poate, violența comisă de bărbați împotriva femeilor reprezintă o încălcare a drepturilor omului și trebuie pedepsită ca atare.

Prin urmare, Parlamentul trebuie să le reamintească statelor membre că au obligația de a-și pune în aplicare legislațiile și politicile ce le vor permite să combată în mod eficient toate formele de violență împotriva femeilor.

Din păcate, am exagerat din nou cu rezoluția ce ne este prezentată astăzi și, mai ales, am ignorat principiul subsidiarității.

Solicitând Consiliului sau Comisiei să creeze un temei juridic pentru combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor dăm dovadă de o gravă necunoaștere a tratatelor. Un temei juridic nu poate fi creat. El există sau nu.

Organizarea unei conferințe la nivel înalt în această privință nu ar face altceva decât să antreneze cheltuieli care ar trebui mai degrabă alocate unor măsuri specifice.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris*. – (FR) Salut votul Parlamentului European privind rezoluția pentru eliminarea violenței împotriva femeilor, cu ocazia Zilei internaționale pentru eliminarea violenței împotriva femeilor. Această zi a fost declarată de ONU în 1999 și, împreună cu rezoluția adoptată astăzi, reprezintă un instrument valoros pentru a le reaminti guvernelor naționale că, în baza tratatelor internaționale, au obligații în ceea ce privește eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor. Din acest motiv, susțin această rezoluție și le solicit statelor membre să-și pună imediat în aplicare legislațiile și politicile naționale privind combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor. Este extrem de important ca Uniunea Europeană să garanteze asistență și sprijin pentru toate victimele violenței, în special pentru acelea afectate de traficul de carne vie, indiferent de naționalitate, precum și să asigure protecția femeilor care sunt victime ale violenței domestice și al căror statut juridic poate depinde de partener.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Când vorbim despre violența împotriva femeilor, discutăm despre o realitate a tuturor statelor membre, fiindcă o femeie din patru este victimă a violenței domestice.

Într-o Uniune care se consideră campioană a drepturilor și libertăților cetățenilor, trebuie să depunem toate eforturile pentru a remedia această situație. Adoptarea acestui proiect de rezoluție este un pas foarte important în direcția găsirii de noi soluții, așa că are votul meu.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Am votat pentru această rezoluție deoarece violența împotriva femeilor este în continuare un fenomen mult prea prezent atât în România, cât și în plan mondial, fiind necesare măsuri urgente pentru combaterea acestui flagel. Nu legislația rămâne problema, ci aplicarea ei în contextul reticenței multor femei de a reclama autorităților violențele la care sunt supuse, preferând a îndura suferințele în tăcere.

Consider ca este necesară o campanie puternică la nivelul întregii societăți, a unei acțiuni continue, de lungă durată, pentru a influența mentalitățile, astfel încât toată lumea să conștientizeze că violența la adresa femeilor este ceva de nepermis și de neiertat. Susțin ca este nevoie totodată de o acțiune coordonată a autorităților și a societății civile pentru sprijinirea victimelor violenței în familie.

Peter Skinner (S&D), *în scris*. – Salut angajamentul Parlamentului față de această cauză. În primul rând, trebuie să ne asigurăm că femeile aflate în cele mai vulnerabile circumstanțe, precum traficul de carne vie, vor primi asistența adecvată.

Mă înspăimântă faptul că Grupul ECR, din care fac parte conservatorii britanici, a depus un amendament care ar reduce amploarea acestei propuneri. Doresc să subliniez faptul că multe victime trăiesc în sărăcie, sunt imigrante sau aparțin grupurilor naționale minoritare. Este illogic și inuman să refuzăm să ajutăm aceste persoane, pentru că scopul asistenței este acela de a-i ajuta pe cei mai vulnerabili.

De asemenea, mă înspăimântă faptul că Verzii nu sunt de acord și solicită ștergerea formulărilor de bun simț privind tolerarea prostituției, pentru că este clar că acesta este unul dintre domeniile în care există multă violență împotriva femeilor.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris* – (EL) Femeile sunt victime ușoare ale oricărei forme de violență, din cauza poziției inechitabile pe care o ocupă în toate societățile în care se constată cazuri de oprimare pe criterii de clasă și gen.

Abuzurile fizice, violurile, traficul de carne vie și așa mai departe sunt forme de violență ce demonstrează dimensiunea sexuală a aspectului de clasă al inegalității femeii.

Cu toate acestea, violența este un fenomen social cu cauze economice, politice și sociale specifice. Aceste cauze, bine înrădăcinate în relațiile capitaliste de producție, nu pot fi eliminate atât timp cât există aceste relații. Mișcările spontane trebuie să ceară să se ia măsuri pentru prevenirea acestui fenomen și pentru ajutarea victimelor, femei și copii, introducând schimbări majore în favoarea populației, la nivel social și politic.

Nu suntem de acord ca ONG-urile și persoanele fizice să creeze centre și agenții de consiliere pentru susținerea femeilor maltratate. Statul trebuie să fie singurul responsabil în acest sens.

Măsurile propuse în rezoluție nu vor putea elimina această problemă, pentru că ele nu se referă la cauze; scopul lor este acela de a gestiona și, prin urmare, vor perpetua problema.

Marina Yannakoudakis (în numele Grupului ECR), *în scris*. – Grupul ECR susține și subliniază pe deplin necesitatea conștientizării și luării de măsuri pentru combaterea violenței împotriva femeilor. Cu toate acestea, nu susținem ideea creării unui temei juridic și a altor directive care să abordeze această problemă [așa cum se prevede în alineatele (10), (11) și (27)].

Recunoaștem că trebuie luate măsuri în acest domeniu, însă credem că statele naționale sunt cele care trebuie să facă acest lucru. De asemenea, Grupul ECR consideră că opțiunile sexuale, libertatea de reproducere și dreptul la sănătate sunt chestiuni în care trebuie să decidă fiecare stat în parte și fiecare stat membru. Din aceste motive, Grupul ECR a ales să se abțină.

- Propunere de rezoluție: O soluție politică pentru pirateria din largul coastelor Somaliei (RC-B7-0158/2009)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Somalia este unul dintre cele mai evidente cazuri de prăbușire totală a puterii centrale și de revenire la un stil de viață beligerant, tribal, această țară fiind epicentrul unei violențe și al unei instabilități care-i depășește cu mult granițele. Coastele Somaliei au fost amenințate constant de grupuri armate care nu doar se luptă pentru controlul zonelor de coastă, ci și comit acte intolerabile de piraterie împotriva altor vase, în special a vaselor comerciale, de mărfuri, de pescuit, de ajutor umanitar și de agrement.

Gravitatea și frecvența acestor evenimente impun reacția neechivocă a întregii comunități internaționale, care trebuie să includă și Uniunea Europeană. UE trebuie să se angajeze să combată pirateria și să facă tot posibilul pentru a-i analiza cauzele și consecințele, dar și pentru a mobiliza toate forțele somaleze și internaționale care sunt disponibile și care au capacitatea de a rezolva această problemă.

Trebuie să îmi exprim aprecierea față de întregul echipaj al fregatei portugheze *Corte-Real*, reprezentat de comandantul său, care s-a distins în lupta împotriva acestei probleme și ale cărui merite au fost recunoscute recent de Organizația Maritimă Internațională.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Când discutăm despre problema Somaliei, trebuie să reținem că nu există o soluție militară pentru criza din acea țară și trebuie să ținem cont de lipsa de resurse financiare din acest stat, provocată la nivel internațional de criza creditelor. Această criză a creat un vid exploatat prin pescuitul ilegal în apele teritoriale și a fost unul dintre principalele motive pentru care pescarii somalezi și-au

pierdut sursele de venituri, deoarece guvernul somalez a fost obligat să suspende paza de coastă a țării, din cauza lipsei resurselor.

Trebuie, deci, să asigurăm ajutoare tehnice și financiare în acest scop, precum și asistență pentru un proces de conciliere și mediere între părțile implicate în conflictul civil.

Comisia și Consiliul trebuie să-și revizuiască, deci, strategia politică pentru Somalia, inclusiv Operațiunea EUNAVFOR Atalanta și trebuie să se axeze pe situația generală care există în țară în acest moment, mai exact pe necesitatea soluționării situației umanitare și pe eradicarea cauzelor fundamentale ale acestei situații catastrofale, care provoacă suferințe milioane de somalezi.

În final, dorim să subliniem faptul că resursele alocate pentru ajutor și dezvoltare sau cele din cadrul Fondului European de Dezvoltare nu trebuie să fie folosite sub nicio formă în scopuri militare.

Richard Howitt (S&D), *în scris*. – Sunt foarte mândru că Regatul Unit conduce lucrările primei misiuni navale a UE în domeniul PESA, Operațiunea Atalanta, prin intermediul unui comandant britanic și al sediului operațional din Regatul Unit. Această operațiune este extrem de importantă pentru protecția vaselor care livrează ajutoare alimentare persoanelor fără locuință din Somalia și pentru protecția vaselor vulnerabile aflate în largul coastelor Somaliei.

Deputații europeni laburiști solicită eliberarea necondiționată a tuturor ostaticilor ținuți de piratii australieni, inclusiv a celor doi britanici, Paul și Rachel Chandler din Kent. Suntem alături de familia acestora și apreciem eforturile permanente ale Ministerului de Externe din Regatul Unit, care își folosește toate legăturile pe care le are în Africa Orientală pentru a negocia eliberarea rapidă a acestui cuplu.

În final, în ceea ce privește misiunea Atalanta, observăm că rezoluția susține extinderea acesteia. Cu toate acestea, doresc să spun că suntem de părere că, la momentul actual, această perspectivă nu trebuie luată în calcul, ci trebuie să ne axăm pe continuarea succesului misiunii la parametrii actuali.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) În prezent, situația din largul coastelor Somaliei este una defavorabilă din toate punctele de vedere și afectează toate țările.

Prin urmare, neavând o soluție politică la problema Somaliei și pentru că zona încă este instabilă, cred că este esențial să urmărim o strategie de accentuare a securității pentru Operațiunea Atalanta, din punctul de vedere al mijloacelor de acțiune disponibile pentru forțele implicate în această operațiune.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) Am votat împotriva rezoluției RC-B7-0158/2009, deoarece sunt de părere că pirateria nu este o problemă militară, ci una de dezvoltare. Prin urmare, cred că problema trebuie rezolvată chiar de la sursă și că soluția nu poate fi una militară, indiferent că este terestră sau navală. Șeful Operațiunii Atalanta a menționat că o soluție maritimă este imposibilă, iar situația din zonă trebuie stabilizată. Cred că trebuie să abordăm problema guvernării, a stabilității instituțiilor și a dezvoltării economice din regiune. Oricât am încerca să ascundem deficiențele, problema va persista. Votând împotriva rezoluției, doresc, totodată, să condamnăm privatizarea acțiunilor ce sunt de competența forțelor armate, așa cum se întâmplă în Spania, unde companiilor private de securitate li se permite să transporte arme de război pe vapoare. De asemenea, cred că trebuie să punem capăt pirateriei din Somalia, dar și pirateriei străine care acționează în apele Somaliei.

Charles Tannock (ECR), *în scris*. – Succesul relativ al Operațiunii Atalanta, acum reînnoită pentru încă un an, subliniază faptul că, deși Politica Europeană de Securitate și Apărare are potențial pentru a obține rezultate semnificative pentru statele membre, încă este neclar de ce NATO nu a putut gestiona de una singură această problemă, evitând, astfel, duplicarea. Însă pirateria rămâne un pericol clar și prezent în mările ce înconjoară Cornul Africii. Trebuie să ne dublăm eforturile, pentru a putea înfrânge această amenințare, nu doar pentru a ne proteja navele, ci și pentru a transmite în mod clar hotărârea noastră agenților Al-Qaida care, actualmente, se simt în siguranță în Somalia.

Securitatea națională nu se oprește la granițele unui stat. Nerezolvarea problemei pirateriei va agrava, pe termen lung, preocupările de securitate ale UE. Totodată, îi cer Comisiei să se gândească în ce mod un sprijin politic mai pronunțat pentru fostul teritoriu britanic Somaliland, o regiune relativ stabilă, prosperă și democratică, ar putea contribui la contracararea amenințării pirateriei din zonă.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – Am votat pentru rezoluția PE pentru o soluție politică în ceea ce privește pirateria în largul coastei somaleze pentru că pirateria maritimă este o realitate și va continua să fie o problemă pentru apele din largul Somaliei. UE trebuie, prin negocieri internaționale și prin măsuri de

protecție, să protejeze navele maritime ce traversează această regiune. O parte a soluției trebuie să fie sprijinul internațional pentru stabilizarea Somaliei. O altă parte a soluției este misiunea „Atalanta”, lansată recent de UE pentru oprirea pirateriei în largul coastei Somaliei. Șase fregate, trei aerobane și 1 200 de persoane provenind din Regatul Unit, Franța și Grecia, vor lua parte la misiune. Alte state vor contribui la misiune în viitor. Misiunea „Atalanta” a reușit să asigure protecția cargourilor de mare risc prin escortarea acestora. 36 de vase pirat au fost interceptate și 14 atacuri directe au fost evitate. Pentru a beneficia însă de această escortă, organismele naționale responsabile, precum și navele maritime, trebuie să notifice misiunea „Atalanta” și să solicite protecție. Este esențial ca navele maritime să nu își asume riscuri inutile și să ceară, în mod oficial și în timp util, protecția misiunii „Atalanta”.

Geoffrey Van Orden (ECR), *în scris*. – Ne declarăm în favoarea unor măsuri internaționale robuste pentru abordarea pirateriei și nu avem dubii că Marina Regală și flotele aliate din Statele Unite și alte națiuni europene nu vor face o treabă bună. Cu toate acestea, nu vedem niciun motiv pentru care UE ar trebui să se alăture unei operațiuni navale. Ne opunem interferenței UE, ca instituție, în probleme de apărare. Aceasta nu ne sporește capacitatea militară și nu face altceva decât să dubleze sau să complice aranjamentele măsurile NATO, care au fost testate în repetate rânduri. Operațiunea Atalanta a fost concepută ca o șansă politică de adăugare a unei dimensiuni maritime pentru PESA în timpul Președinției franceze. În pofida prezenței în mările din jurul Cornului Africii a forței americane CTF 151 și a unui grup maritim al NATO, s-a decis convocarea unei alte flote și a unei alte ierarhii. Totodată, ne preocupă foarte mult propunerile de trimitere a unei misiuni de pregătire PESA în Somalia, în aceste momente, când misiunea EUPOL în Afganistan a fost un eșec și multe state europene nu au dorit să pună la dispoziție trupe și poliție pentru misiunile urgente de pregătire din Afganistan. Pe de altă parte, nu recunoaștem conceptul de „vase de pescuit ale UE”.

- Propunere de rezoluție: Mediile fără fum de tutun (B7-0164/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Salut această rezoluție prin care Parlamentul sprijină politica foarte voluntaristă a Comisiei privind lupta împotriva fumatului. Expunerea la fumul de țigară reprezintă prima cauză a decesului și bolilor în Europa, fumatul fiind o grea povară și asupra sistemelor de sănătate. Sper că demersurile Comisiei vor merge mai departe și, în anii ce vor urma, vom avea dreptul la un mediu sănătos în toate spațiile închise și la locul de muncă. Nu pot să nu constat faptul că în Europa încă avem o politică duplicitară. Dorim să avem mai puține probleme de sănătate din cauza fumatului, însă susținem păstrarea subvențiilor pentru producătorii de țigări, chiar dacă este vorba despre o schemă de reducere graduală. Cred că Politica agricolă comună ar trebui definită pentru recompensarea produselor care contribuie la menținerea și îmbunătățirea stării de sănătate, nu la periclitarea ei. Sper că la întâlnirea din decembrie Consiliul va lua în discuție protecția copiilor, în special în cazurile în care sunt expuși la fumatul adulților în autovehicule personale sau în alte spații închise. Cred că adulții au o responsabilitate în acest sens și, acolo unde legiuitorul poate interveni, trebuie să o facă.

Anne Delvaux (PPE), *în scris*. – (FR) Cred că nefumătorii trebuie protejați împotriva fumatului pasiv, însă trebuie și să-i determinăm pe fumători să fie conștienți de impactul pe care dependența lor îl are asupra propriei lor persoane și asupra celor din jur. Nu trebuie să aibă vreun dubiu. Belgia a luat deja măsuri în acest sens, pentru că a dispus deja interzicerea fumatului în sectorul ospitalității și în toate locurile de muncă, până în 2012.

Acestea fiind zise, doresc să-mi exprim două preocupări. În primul rând, ne îndreptăm spre o societate care impune interdicții totale? Ce facem în legătură cu responsabilitatea individuală? O societate asemănătoare celei descrise de George Orwell în romanul său „1984” îmi dă o oarecare nesiguranță. În al doilea rând, dacă fumătorii trebuie determinați să renunțe la acest obicei nociv pentru ei și pentru cei din jur, acest lucru trebuie făcut cu cel mai mare respect. Tutunul este un drog. A-l interzice ar însemna să negăm că majoritatea fumătorilor sunt dependenți. O interdicție totală ar putea fi considerată un act de excludere, iar acesta s-ar putea dovedi contraproductiv. De ce nu s-a prevăzut, prin urmare, opțiunea de a rezerva anumite zone pentru ei?

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Deși am votat la fel ca Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), trebuie să spun că am câteva observații în legătură cu această propunere de rezoluție.

În primul rând, consider că deciziile privind politicile antitabac trebuie luate de statele membre și că rolul instituțiilor europene trebuie să rămână la nivelul unor recomandări neobligatorii, respectându-se principiul subsidiarității. Pe de altă parte, cred că statele membre trebuie să impună politici antitabac, însă nu și restricții privind libertatea alegerii operatorilor, mai ales în sectorul hotelier, unde proprietarii trebuie să aibă opțiunea

de a alege un mediu cu sau fără fum. În comparație cu această situație, legea adoptată recent în Portugalia era una echilibrată.

Cea de-a doua preocupare a mea se referă la propunerea de întrerupere a subvențiilor directe pentru producția de tutun. Pentru că și Portugalia este producătoare de tutun, cred că acest tip de politică trebuie analizat cu mare atenție; altfel, ar putea fi foarte dezavantajați acei fermieri care nu-și vor mai putea continua producția dacă nu li se va da o alternativă viabilă. Aceasta este opinia mea în ceea ce privește punctul 9 din această rezoluție.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Protecția sănătății umane, a calității vieții angajaților la locul de muncă, precum și protecția publicului general stau la baza acestei rezoluții. Acesta este motivul pentru care am votat în favoarea ei.

Trebuie mărită protecția acordată nefumătorilor, prin prevenirea fumatului pasiv, însă, totodată, trebuie create condițiile necesare pentru monitorizarea și încurajarea fumătorilor să renunțe la acest obicei. Politica de prohibiție trebuie pusă în aplicare în situațiile în care se dovedește necesară.

În ceea ce privește subvențiile directe pentru producție, susținem stimulentele pentru reconversia unităților de producere a tutunului. Cu toate acestea, credem că nu trebuie să creăm o situație care să promoveze importul de tutun din afara UE, avantajând, astfel, afacerile companiilor multinaționale de tutun.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea eliminării punctului 13 din textul original, care menționa: „invită Comisia să prezinte Parlamentului și Consiliului o propunere legislativă în domeniul protecției sănătății lucrătorilor privind interzicerea fumatului până în 2011 în toate spațiile închise la locul de muncă, inclusiv în toate clădirile publice și în transportul în comun din UE.” Eliminarea a fost aprobată, respectându-se principiul subsidiarității în această privință.

Cred că fiecare stat membru încă mai are un drum lung de parcurs pentru a putea crea medii fără fum, a desfășura campanii eficiente de conștientizare și a aplica cele mai bune practici pentru punerea în aplicare a articolului 14 (măsurile de reducere a cererii de tutun depind de nivelul de dependență și de persoanele care renunță la fumat).

Cred, însă, că aceste acțiuni trebuie puse în aplicare de fiecare stat membru, într-o primă fază. Textul original al rezoluției amesteca și confunda producția și consumul de tutun. Prin urmare, salut adoptarea amendamentului propus de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), care elimină punctul 9 din textul original, ștergând referirile la producția de tutun. Aceste două modificări au îmbunătățit varianta finală a rezoluției. Consider că aspectele rămase sunt unele pozitive, așa că am votat pentru.

Robert Goebbels (S&D), *în scris. – (FR)* M-am abținut de la votul asupra rezoluției privind fumatul. Nu am fumat niciodată, însă consider că această hărțuire constantă a fumătorilor este o îngrădire gravă a libertății. Interdicțiile actuale sunt mai mult decât suficiente.

Mă distanțez de această hărțuire constantă și contraproductivă. Dorința de a scăpa de plantațiile de tutun din Europa va conduce la creșterea importurilor din țările terțe.

Elisabeth Jeggle (PPE), *în scris. – (DE)* Politica de sănătate și, prin urmare, protecția nefumătorilor sunt în mod clar de competența statelor membre și nu trebuie supuse unor reglementări centrale. Statele membre trebuie să aibă libertatea de a decide în ce măsură vor să protejeze nefumătorii. Trebuie subliniat faptul că UE nu are nicio autoritate în acest domeniu. Din acest motiv, am votat în favoarea rezoluției Parlamentului pentru summitul de săptămâna viitoare al miniștrilor sănătății din statele membre ale UE.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris. – (FI)* Dle președinte, am votat pentru, deși mi-ar fi plăcut să văd o rezoluție mai drastică. În Europa, fumatul este cea mai importantă cauză unică a deceselor premature. Fumul de tutun este un poluant al mediului înconjurător care conține mai mult de o sută de componente ce fac rău sănătății. Cu toate acestea, în unele părți din Europa nu doar fumătorii, ci și cei care îi înconjoară sunt lăsați să fie expuși la tutun. Fumatul pasiv este o problemă morală, pentru că aceia care suferă nu au de ales. Trebuie, mai ales, să protejăm copiii.

Studiile sugerează că un copil al cărui părinte folosește tutun „fumează” de fapt fiecare a patra țigară fumată de părintele său. În fiecare an, fumatul conduce la decesul prematur al aproape 100 000 de europeni. Multe state membre au pus deja în aplicare o serie de măsuri excelente. Când Finlanda a interzis într-un final fumatul în baruri și restaurante s-a produs un scandal imens. Acum, după doi ani, populația este recunoscătoare. Acest lucru reflectă natura politicii privind sănătatea publică: se pot obține rezultate durabile prin prevenire

și conștientizare, însă legiuitorii trebuie să fie hotărâți să se lupte cu rezistența. Nu sunt de acord cu deputații care susțin că nu este nevoie de legislație obligatorie privind sănătatea și siguranța la locul de muncă, la nivel comunitar. Să nu uităm că recomandările nu au fost suficiente peste tot. Susțin alineatul (13) al rezoluției, conform căruia Comisia i se cere să elaboreze o propunere legislativă de interzicere a fumatului în spațiile de lucru închise, precum și în transportul public.

Fumatul este costisitor pentru societate și, mai mult, cei 70 % dintre europeni care nu fumează sfârșesc prin a plăti. Sunt, deci, de acord cu opinia Parlamentului, exprimată în 2007, conform căreia conținutul Directivei privind produsele din tutun trebuie să fie mai strict și să prevadă răspunderea fabricanților pentru cheltuielile cu asistența medicală, datorată consumului de tutun. Mai întâi, Uniunea trebuie să se preocupe de propriile sale probleme. A sosit momentul ca reducerea treptată a subvențiilor pentru cultivarea tutunului să se transforme în întrerupere completă.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), în scris. – (FR) Dle președinte, am votat în favoarea rezoluției privind mediile fără fum, deoarece consider că este vitală monitorizarea progresului în direcția introducerii pe scară largă a mediilor fără fum în Uniunea Europeană și facilitarea schimburilor de bune practici între statele membre și a coordonării politicii de protecție a cetățenilor împotriva riscurilor fumatului. Totodată, am votat în favoarea păstrării alineatului (9), conform căruia trebuie să înceteze acordarea de subvenții directe pentru cultivarea tutunului, din cauza implicațiilor acestuia asupra sănătății. Acest lucru trebuie să se întâmple până în anul 2010. De asemenea, îi susțin pe colegii mei din Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară care ne-au reamintit că fumatul rămâne cea mai importantă cauză identificată a deceselor și bolilor din Uniunea Europeană. Vă mulțumesc, dle președinte.

Mariya Nedelcheva (PPE), în scris. – (BG) Doamnelor și domnilor, am votat pentru eliminarea referirii explicite la anul 2010 în alineatul (9) din propunerea de rezoluție. În țara mea, cultivarea tutunului este o industrie extrem de importantă și vitală pentru o mare parte a populației din regiunile în care această cultură reprezintă singura sursă de venit. Dintre acestea face parte și regiunea din care provin, Blagoevgrad.

Țara mea a fost unul dintre primii opt cultivatori de tutun din Europa, care, acum un an, au solicitat prelungirea subvențiilor actuale până în 2013, deși acordul stipula că legătura între volumul resurselor alocate și volumul producției trebuia să se încheie în 2010. De fiecare dată când ne întâlnim cu cultivatorii de tutun, una dintre întrebările pe care le adresează cel mai frecvent este: ce se va întâmpla cu noi?

Nu le pot promite minuni, însă lucrăm în colaborare cu guvernul pentru a lua măsuri în urma cărora aceste persoane să nu rămână fără nicio opțiune, fără principala lor sursă de venit. Dragi colegi, pot înțelege argumentele acelora dintre voi care faceți campanie împotriva fumatului. Cu toate acestea, doresc să nu amestecăm lupta împotriva fumatului cu pericolul distrugerii culturilor de tutun din Europa. În acest moment de criză economică, vă cer să rămânem prudenți și înțelepți.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), în scris. – Sunt de acord cu toate măsurile rezonabile în vederea combaterii fumatului și protejării nefumătorilor, motiv pentru care am votat în favoarea rezoluției. Îmi exprim însă îndoiala cu privire la efectele pe care le-ar avea orice fel de măsuri îndreptate împotriva producătorilor de tutun. România are în prezent o suprafață cultivată de aproximativ 1 600 de hectare de tutun, care oferă o producție de aproximativ 3 000 de tone. Cu toate acestea, în România se cultivă puțin tutun față de cantitatea necesară pentru procesatorii români, estimată la aproximativ 30 000 de tone.

Diferența de cantitate, de aproximativ 27 000 de tone, provine din import, în cea mai mare parte din regiuni din Africa sau Asia. Dacă vom descuraja producția tutunului în statele membre, nu vom face decât să încurajăm și mai mult aceste importuri din statele terțe, în detrimentul producătorilor europeni.

Frédérique Ries (ALDE), în scris. – (FR) Această rezoluție este una proactivă și ambițioasă. Cu toate acestea, mă uimește votul majorității colegilor mei, al creștin-democraților în special, care, în urma unor campanii intense desfășurate de grupurile de presiune și părțile implicate, au respins articolul 13.

Prin urmare, aceștia cred că Europa nu are ce căuta în această dezbatere și că nu poate garanta în niciun fel cetățenilor europeni că vor avea parte de zone sănătoase în toate spațiile publice, la locul de muncă și în mijloacele publice de transport. Cu alte cuvinte, nu îi deranjează discriminarea dintre lucrătorii din întreaga Europă. Spre exemplu, populația irlandeză va fi protejată foarte bine de o lege națională, în timp ce rămâne să ne întrebăm dacă, într-o bună zi, populația Greciei sau cea a Republicii Cehe vor avea această șansă sau, mai degrabă, acest drept.

O altă dovadă a faptului că creierul le-a fost „spălat” de grupurile de presiune este faptul că au respins și articolul 9, care se referă doar la una dintre reformele politicii agricole comune, asupra căreia se luase deja o hotărâre, și anume încetarea, până în 2010, a subvențiilor directe pentru cultivarea tutunului.

Vilja Savisaar (ALDE), *în scris.* – (ET) Propunerea menționată în rezoluția privind zonele fără fum are în vedere o schimbare majoră – interzicerea fumatului în instituțiile publice pan-europene și în spațiile publice. Intenția rezoluției a fost ca Comisia să elaboreze actul legislativ necesar, care va intra în vigoare în 2011. Deși foarte mulți delegați, inclusiv eu, au votat pentru interzicerea fumatului în spațiile publice (mai ales la locul de muncă), Partidul Popular a adoptat o poziție opusă. Majoritatea deputaților europeni nu au dat dovadă de considerație față de protejarea sănătății fiecărui cetățean european și, mai ales, a persoanelor care nu fumează, însă sunt obligate să respire fumul din spațiile publice și, prin urmare, suferă de probleme de sănătate. Sper că acest subiect nu va fi lăsat uitării și că va fi introdus încă o dată pe ordinea de zi, pentru că multe state membre nu au introdus până în prezent o interdicție privind fumatul în spațiile publice, deși au avut șansa să facă acest lucru.

Marc Tarabella (S&D), *în scris.* – (FR) Prin această rezoluție, împărtășesc dorința de a evolua în lupta împotriva fumatului pasiv, impus celor care nu fumează. Cu toate acestea, unele persoane profită de situație pentru a introduce în această rezoluție o prevedere care se opune achitării subvențiilor către cultivatorii de tutun. Personal, sunt de acord cu acordarea acestui sprijin pentru persoanele care practică această artă muribundă. Trebuie să știți că tutunul reprezintă mai puțin de 10 % din conținutul țigărilor; se adresează atât de multe întrebări și în legătură cu aditivii care reprezintă peste 90 %, sau în legătură cu nocivitatea acestora?

- Propunere de rezoluție: Summitul mondial FAO privind securitatea alimentară - eradicarea foametei de pe fața pământului (RC-B7-0168/2009)

Liam Aylward (ALDE), *în scris.* – Având în vedere că în fiecare an peste 40 de milioane de persoane mor de foame și sărăcie, inclusiv un copil la fiecare șase secunde și că criza alimentară mondială este una dintre principalele amenințări la adresa păcii și securității mondiale, am votat pentru această rezoluție oportună. Rezoluția solicită Comisiei să efectueze o evaluare completă a impactului politicilor și programelor UE în domeniile agriculturii, dezvoltării și comerțului, pentru a garanta o abordare coerentă, durabilă a securității alimentare globale. Potrivit rezoluției, toată lumea are dreptul la hrană sigură și nutritivă, iar Uniunea Europeană trebuie să acționeze pentru a se asigura că aceste politici pot asigura securitatea alimentară durabilă.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose și Britta Thomsen (S&D), *în scris.* – (DA) Noi, social-democrații danezi, credem în întreruperea treptată a ajutorului agricol acordat de UE. Astăzi, ne-am exprimat sprijinul față de rezoluția referitoare la „Summitul mondial FAO privind securitatea alimentară”, o rezoluție ce se axează pe principalele provocări cu care ne confruntăm în ceea ce privește eradicarea foametei și asigurarea unor oportunități mai bune pentru țările în curs de dezvoltare, în viitor, însă respingem declarațiile laudative din rezoluție referitoare la politica și ajutorul agricol, prezente în alineatele (3), (9) și (14), printre altele.

Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE), *în scris.* – (SV) Conservatorii suedezi au votat astăzi împotriva rezoluției (B7-0168/2009) referitoare la summitul mondial FAO privind securitatea alimentară. Ne preocupă foamea din lume și credem că este important să ne axăm pe securitatea alimentară. Cu toate acestea, spre deosebire de rezoluție, noi, conservatorii suedezi, considerăm că politica agricolă comună (PAC) face parte din problemă, nu din soluție și trebuie reformată.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt și Cecilia Wikström (ALDE), *în scris.* – (SV) În prezent, lumea se confruntă cu o situație bizară: un miliard de oameni suferă de obezitate, însă, în același timp, un miliard de persoane mor de foame. Situația este dezastruoasă și necesită măsuri eficiente, mai ales din partea bogatei Uniuni Europene. Cu toate acestea, nu credem că politica agricolă comună a UE, în varianta sa actuală, reprezintă o soluție. Politica noastră agricolă a înregistrat succese în trecut, însă nu are ce căuta în viitor. Pentru că această rezoluție se opune revizuirii sistemului european actual de ajutor agricol (revizuire ce ar putea fi benefică pentru climă, sărăcia mondială și agricultorii din Europa), nu am văzut altă alternativă decât aceea de a ne abține de la vot.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție referitoare la summitul mondial FAO privind securitatea alimentară – eradicarea foametei de pe fața pământului, deoarece cred că sunt necesare măsuri urgente pentru a opri acest flagel ce afectează a șasea parte din populația globului. Având în vedere impactul schimbărilor climatice asupra agriculturii, precum reducerea productivității, din

cauza lipsei de apă, mai ales în țările care se confruntă deja cu aceste probleme, trebuie să ne asigurăm că vom elabora politici agricole coerente, conforme cu ideea de protecție a climei și combatere a foametei.

Göran Färm (S&D), *în scris.* – (SV) Noi, social-democrații suedezi, am ales astăzi să votăm în favoarea propunerii comune de rezoluție referitoare la summitul mondial FAO privind securitatea alimentară. Mai mult de un miliard de persoane suferă în prezent de foamete. Oscilațiile extreme ale prețurilor și creșterea dramatică a prețului alimentelor pe piața mondială au provocat și o criză alimentară globală, îngreunând astfel accesul la alimente al persoanelor sărace.

Cu toate acestea, dorim să subliniem faptul că nu împărtășim opinia Parlamentului, aceea că nu ar trebui să reducem măsurile de susținere a pieței și ajutoarele plătite fermierilor în cadrul politicii agricole comune a UE. Nu credem că aceste măsuri de susținere și ajutoarele vor contribui la creșterea securității aprovizionării cu alimente în țările în curs de dezvoltare, pe termen lung. Dimpotrivă, aceste măsuri vor avea efectul opus. Către țările în curs de dezvoltare se exportă alimente europene ieftine, subvenționate, la prețuri competitive, care vor sfârși prin a elimina de pe piață producția alimentară autohtonă a acestor țări, refuzându-li-se, astfel, șansa unei autosuficiențe sporite pe termen lung.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Nimeni nu poate rămâne indiferent la această problemă mondială atunci când știe că în fiecare an 40 de milioane de persoane mor de foame, iar la fiecare șase secunde un copil moare de malnutriție.

Uniunea Europeană este principala sursă de ajutor umanitar și pentru dezvoltare, însă doar o mică parte din acesta este direcționată către sectorul agricol, care ar putea face față necesităților alimentare ale miilor de persoane care încă suferă de malnutriție. Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să-și revizuiască urgent politicile în materie de ajutor și dezvoltare și să acorde o importanță sporită susținerii agriculturii din țările în curs de dezvoltare, acest sector reprezentând sursa de venit pentru mai mult de 70 % din forța de muncă.

Politica agricolă comună trebuie să se adapteze la nivel intern în funcție de condițiile crizei prin care trecem, printre care se numără costurile ridicate de producție pentru fermierii europeni, evitând anularea măsurilor de susținere a pieței și/sau reducerea subvențiilor agricole, acordând o atenție deosebită susținerii fermierilor mici și mijlocii și a accesului acestora la credite, astfel încât ei să-și poată menține nivelul de producție, în pofida creșterii costurilor materialelor necesare pentru producție.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Deși nu suntem de acord cu toate aspectele menționate, am ales să aprobăm această rezoluție, pentru că subliniază importanța principiilor pe care le considerăm fundamentale pentru o luptă reală împotriva foametei mondiale, și anume:

– accentuarea ideii că „lupta împotriva foametei trebuie să se bazeze pe recunoașterea dreptului la suveranitate alimentară”,

– recunoașterea „dreptului populației locale din fiecare țară de a controla terenurile agricole și alte resurse naturale vitale pentru securitatea sa alimentară”.

Rezoluția atrage atenția asupra importanței agriculturii în combaterea foametei și subliniază importanța veniturilor fermierilor. Rămâne de văzut dacă, în viitor, Parlamentul se va ridica la înălțimea așteptărilor exprimate astăzi aici sau dacă, după cum se întâmplă frecvent, formulează aceste idei bune, însă mai târziu, când trebuie să le pună în aplicare, își ia cuvântul înapoi și aprobă legi care încalcă aceste principii.

Să nu uităm că reformele succesive ale politicii agricole comune, care au urmat liberalizării piețelor agricole desfășurată de Organizația Mondială a Comerțului și care coincideau doar cu interesele marilor companii agroalimentare, au contribuit la sărăcirea sectorului agricol global. Producția agricolă trebuie folosită în principal pentru a hrăni populația, nu pentru a avantaja monopolurile de export.

Anne E. Jensen și Jens Rohde (ALDE), *în scris.* – (DA) Noi, reprezentanții Partidului Liberal Danez, am votat în favoarea rezoluției privind securitatea alimentară, deoarece dorim să accentuăm că este important ca UE să-și asume o responsabilitate mondială în lupta împotriva foametei și a sărăciei. Ne opunem, însă, alineatului (9) din rezoluție, care ridică semne de întrebare în legătură cu continuarea liberalizării politicii agricole a UE. Partidul Liberal Danez dorește o abolire treptată a ajutoarelor agricole și instituirea unor reguli comune, care să asigure condiții echitabile pentru fermierii europeni, din punctul de vedere al concurenței.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) Securitatea alimentară pe termen lung este una dintre principalele provocări ale politicii agricole comune. Având în vedere lipsurile alimentare, trebuie să accentuăm importanța unei PAC comune, care să joace, pe viitor, un rol important în depășirea provocărilor mondiale. Aceasta

înseamnă că avem nevoie de finanțare adecvată pe termen lung pentru PAC. PAC este un element important al politicii alimentare și de securitate a UE și, după 2013, va juca un rol semnificativ în cadrul politicii de dezvoltare și al politicii externe de securitate alimentară.

Prin urmare, principalele priorități sunt: funcționarea perfectă a ecosistemelor, fertilitatea solului, resursele stabile de apă și diversificarea continuă a economiei rurale. Cooperarea și solidaritatea internațională, împreună cu acordurile comerciale echilibrate care nu periclitează securitatea alimentară, ci, dimpotrivă, o promovează reprezintă un element esențial al securității alimentare mondiale, iar din acest punct de vedere o PAC puternică poate avea o contribuție importantă. Țările importatoare nete de alimente sunt afectate cel mai mult de creșterea prețurilor alimentelor, însă multe dintre aceste țări sunt unele dintre cele mai puțin dezvoltate din lume. UE trebuie să ia măsuri pentru a contracara această situație.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Foametea este un flagel ce afectează tot mai multe persoane. Pentru că UE este un spațiu al solidarității, Uniunea trebuie să ia inițiativa combaterii acestei probleme care se agravează. Criza alimentară mondială este una din principalele amenințări la adresa păcii și securității mondiale, așa că trebuie dezvoltate toate politicile europene și mondiale privind securitatea alimentară.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Autorii acestei rezoluții, deși au fost obligați să evidențieze problema foametei și problemele ridicate, în general, la summitul privind alimentația și agricultura, au ascuns principala cauză a problemei, și anume sistemul capitalist de exploatare și strategia pe care o deservește cu fidelitate UE, pentru ca aceste capitaluri să poată genera profit. Companiile multinaționale ce se ocupă de producerea și distribuirea alimentelor elimină fermierii și concentrează terenurile, lovindu-i în plin pe fermierii cu venituri mici și mijlocii. Chiar și în statele capitaliste dezvoltate, clasele muncitoare întâmpină tot mai multe dificultăți în a proteja alimentele sănătoase, sigure, în timp ce companiile multinaționale alimentare înregistrează profituri masive și cumpără mari întinderi de teren, în special în Africa, gândindu-se că producția alimentară va trebui dublată până în 2050. UE este un deschizător de drumuri în liberalizarea și privatizarea tuturor factorilor de producție a alimentelor – apă, energie, transport și tehnologie – și impune același lucru și țărilor terțe, prin intermediul OMC și al acordurilor bilaterale.

PAC stă la baza politicii de eliminare a fermelor mici și mijlocii și susține monopolurile și profiturile acestora. Fermierii și muncitorii luptă împotriva acestei politici, luptă pentru a distruge acest sistem de exploatare și pentru a asigura alimente suficiente, sănătoase și sigure pentru toată lumea.

10. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.55 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

11. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

12. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

12.1. Nicaragua

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi se referă la cele trei proiecte de rezoluție privind Nicaragua⁽¹⁾.

Bogusław Sonik, autor. – (PL) Dle președinte, politica actualului președinte al Nicaragului, Daniel Ortega, dovedește continua relevanță a vechii maxime comuniste: „odată ce am câștigat puterea, nu vom renunța la ea niciodată”. În anii 1980, gruparea sandinistă nu a reușit să mențină o dictatură armată și, forțată de opinia internațională, a fost nevoită să accepte regulile democratice.

Ortega a fost ales în funcția de președinte la alegerile din 2006. Gruparea sandinistă a revenit la putere. De la bun început, președintele a utilizat, sub o varietate de pretexte pseudo-juridice, metodele încercate și testate

⁽¹⁾ vă rugăm să consultați procesul-verbal

de intimidare și eliminare a oricărui tip de competiție politică. Sistemul sandinist a început să copieze sistemul de stat, urmând exemplul Comitetelor cubaneze de apărare a revoluției. În decembrie 2008, Parlamentul European a atras atenția asupra campaniei de hărțuire dusă de către autoritățile de stat, de către partide și persoane asociate cu grupul sandinist, împotriva organizațiilor pentru drepturile omului și a membrilor acestora, a jurnaliștilor și a reprezentanților mass-media. Amnesty International a scris despre violențele care au avut loc în urma alegerilor autorităților locale. Bătăile și atacurile împotriva jurnaliștilor s-au intensificat.

Acum, Ortega încearcă, prin manipularea Curții Supreme, să introducă în Constituție anumite schimbări care i-ar permite să participe din nou la alegeri. Putem prezice, cu un grad înalt de certitudine, că următorul său pas va fi acela de a se autoproclama președinte pe viață, având în vedere că Fidel Castro este modelul populiștilor din Managua și Caracas, iar sub conducerea sa nu au existat niciodată alegeri libere.

Solicit Comisiei Europene să tragă concluziile din această situație și să verifice, în cazul violării standardelor internaționale privind drepturile omului, dacă nu este nevoie de o revizuire a actualelor acorduri de cooperare cu această țară, astfel încât clauzele referitoare la drepturile omului să nu devină doar niște cuvinte goale.

Adam Bielan, autor. – (PL) Dle președinte, sâmbăta trecută, răspunzând la un apel din partea politicianilor din opoziție, zeci de mii de cetățeni ai Nicaragiei au demonstrat împotriva politicii președintelui Daniel Ortega, o politică ce duce în mod direct la introducerea unei dictaturi în Nicaragua.

Vă voi reaminti că, la 19 octombrie, Curtea Supremă a decis să înlăture obstacolele constituționale care îl împiedicau pe președintele Ortega să candideze pentru încă un mandat. Această schimbare în sine nu este exagerată, deoarece în multe țări europene nu există o astfel de lege, însă este rușinos modul în care s-a luat această decizie. După cum știm cu toții, președintele Ortega nu are o majoritate de două treimi în Parlament și, din această cauză, a fost nevoit să încalce constituția pentru a elimina interzicerea realegerii sale. Dacă vom permite ca Daniel Ortega să candideze din nou la președinție în 2011, s-ar putea să ne trezim într-o situație în care Nicaragua va fi controlată de o adevărată dictatură.

Din aceste motive, aș dori să rog Comisia Europeană să atragă atenția asupra acestei probleme în perioada următoarelor negocieri cu privire la Acordul de asociere UE-America Centrală și să utilizeze toate mijloacele posibile pentru a-l opri pe președintele Ortega din drumul său.

Johannes Cornelis van Baalen, autor. – Dle președinte, sunt foarte recunoscător pentru sprijinul pe care acest Parlament l-a oferit delegației Internaționalei Liberale pe care am condus-o în Managua. Ne-am dus în pace, la invitația unei majorități parlamentare, pentru a vorbi despre Constituție, alegeri, campania electorală, drepturile omului și libertățile civile. Am fost blestemați, numiți piraiți și alte lucruri de acest gen. Am fost amenințați că vom fi expulzați din țară, că vom fi declarați persona non grata, și s-a spus că punem la cale o *golpe* – o *lovitură de stat*.

Însă, mai important este că mi-au blestemat țara și că își persecută propriul popor. Cred că Uniunea Europeană ar trebui să monitorizeze ceea ce se întâmplă în Nicaragua, să trimită observatori la alegerile din 2011 și să susțină opoziția democratică. Sper să facem și noi același lucru și să fim obiectivi în cazul rezultatelor alegerilor din Honduras. Haideți să vedem dacă alegerile de duminică vor fi libere și corecte și să luăm o decizie după aceea. Este posibil ca, în cazul în care vom recunoaște rezultatul alegerilor, acest lucru să pună capăt crizei constituționale din acea țară.

Tunne Kelam, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, în Americă Latină de astăzi se observă o tendință alarmantă de a consolida regimurile populiste prin prelungirea - dacă se poate, pe durată nelimitată - a mandatelor actualilor președinți. Aceasta a fost modul în care a condus Hitler. Modul în care a condus Lenin s-a bazat pe indiferență, însă rezultatele au fost aceleași.

Acești președinți cu puteri extinse nu au fost capabili sau dispuși să îmbunătățească nivelul de trai al cetățenilor lor. Cuba este un exemplu întunecat și dureros al modului în care viețile unor oameni obișnuiți au fost mutilate și distruse timp de decenii. În Nicaragua, vedem un exemplu care ne avertizează că astfel de conducători nu se schimbă. Ei se întorc la putere numai pentru a abuza, din nou, de aceasta.

Este, așadar, sarcina noastră să condamnăm ferm aceste încălcări ale Constituției din Nicaragua și să asociem această chestiune cu un control mult mai eficient al utilizării fondurilor care i-au fost oferite statului Nicaragua pentru dezvoltare. Faptul că Organizația Statelor Americane nu a reacționat la aceste încălcări flagrante ale Constituției, de către unul dintre statele sale membre, reprezintă o mare dezamăgire.

Véronique De Keyser, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, mă bucur să văd că dl van Baalen s-a întors în siguranță în Europa și că a fost expulzat numai după ce se afla deja în avion.

Acestea fiind spuse, și trecând la un ton mai serios, aș dori să spun, în numele grupului meu, că nu ne vom implica în acest joc. Ceea ce doresc să spun este că, în timp ce Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) ne-a refuzat o dezbatere urgentă privind Uganda, care trata legile împotriva homosexualilor, și o altă dezbatere urgentă privind Iranul, care trata execuțiile din această țară, acum i-ar plăcea să ne implicăm în jocul de a fi pentru sau împotriva lui Ortega, în contextul demonstrațiilor care au loc acolo.

Nu se poate! Nu cred că dezbaterile urgente din acest Parlament, al căror scop este, de fapt, acordarea de asistență persoanelor sau situațiilor aflate în dificultate, ar trebui folosite pentru a servi intereselor politice personale ale deputaților noștri. De aceea, grupul meu a hotărât nu numai să nu semneze această rezoluție, dar să nici nu voteze și să se opună față de ceea ce se întâmplă aici. Este o denigrare pentru Parlamentul European.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Dle președinte, în aceeași ordine de idei, mi se pare nu numai trist, dar și rușinos ca o reuniune atât de importantă precum aceasta, care tratează chestiuni urgente, să fie manipulată în acest fel, și, de aceea, sunt surprins nu numai de faptul că subiectul de astăzi este Nicaragua, dar și de faptul că, în alte situații, în care ar fi trebuit să discutăm probleme mult mai serioase, acest lucru nu s-a întâmplat. Astăzi avem, în plus, factorul adăugat al eliminării altor subiecte de pe ordinea de zi, tocmai din cauza includerii acestuia. Acest lucru este absolut nepotrivit din punctul de vedere al conținutului dezbaterilor referitoare la chestiuni urgente.

Am fi putut și ar fi trebuit, de exemplu, să discutăm despre Sahara Occidentală. Ar fi trebuit să vorbim despre situația actuală a unor persoane precum Aminatou Haidar, care suferă în momentul de față din cauza unei încălcări evidente a drepturilor sale fundamentale și din cauza faptului că este privată de acestea. Ar trebui, de asemenea, să discutăm despre situația numărului foarte mare de persoane care se află în câmpuri de refugiați sau în zonele ocupate din Maroc, subiecte ce necesită, într-adevăr, o poziție clară.

Toate acestea ar fi putut fi discutate astăzi, însă acest lucru nu se întâmplă, deoarece Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) ne obligă să vorbim despre un subiect care, din punctul meu de vedere, nu merită atenția și nu are importanța corespunzătoare acestui tip de reuniune.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, aceasta este o dezbatere regretabilă cu privire la o stare falsă de urgență, care nu face decât să discrediteze Parlamentul European.

Urgent ar fi fost să dezbaterem recenta tragedie pe care uraganul Ida a cauzat-o în El Salvador la începutul lunii noiembrie. Acest uragan a cauzat peste 200 de morți și dispăruți, a distrus infrastructuri și echipamente esențiale, în special în domeniul sănătății, al educației, al apei și al salubrității, agravând astfel sărăcia în țară.

Urgent ar fi fost să discutăm despre disponibilitatea fondurilor extraordinare și redirecționarea fondurilor UE către situația de urgență și către lansarea unui plan de reconstrucție și de reducere a riscurilor, și să sprijinim populația din El Salvador.

Urgent ar fi fost ca acest Parlament să condamne lovitura militară de stat din Honduras și să solicite revenirea la putere a președintelui Zelaya, care a fost ales în mod legal de către cetățenii Hondurasului.

Urgent ar fi fost să cerem respectarea drepturilor fundamentale ale populației din Sahara Occidentală.

Din păcate, nimic din toate acestea nu a fost posibil, din cauza opoziției Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat). De aceea, așa cum au spus și colegii mei, refuzăm să colaborăm cu această falsă stare de urgență, care este o rușine pentru Parlamentul European.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Dle președinte, sunt într-un totu de acord cu antevorbitorii mei. Aș dori să le reamintesc tuturor că și președintele Columbiei a încercat să-și extindă mandatul, încălcând actuala lege columbiană; așa că acest subiect trebuie, de asemenea, luat în considerare.

În primul rând, aș dori însă să subliniez faptul că fundația Friedrich-Naumann din Germania, o fundație apropiată de partidul liber-democrat german, a fost implicată în lovitura de stat din Honduras. Acest lucru a fost supus unei debateri, cel puțin în Germania. Acolo, bursierii fundației s-au distanțat, într-o scrisoare deschisă, de această politică a fundației. Să nu uităm că dl van Baalen este președintele Internaționalei Liberale, iar pe pagina de internet a fundației Friedrich-Naumann se spune că acesta ar fi discutat cu forțele armate din Nicaragua posibilitatea unei lovituri de stat. Consider că este normal ca, în aceste circumstanțe - iar acest

lucru nu a fost contrazis - o țară precum Nicaragua să fie suficient de curajoasă pentru a expulza un astfel de politician. Trebuie să recunoaștem cu toată sinceritatea că la fel s-ar fi întâmplat și în Europa.

Ceea ce se întâmplă aici nu este decât o tentativă transparentă de a discredita și de a umili în public țările, statele și guvernele din America Latină care încearcă să introducă mai multe politici sociale. În numele Grupului Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, aș dori să spun încă o dată, în mod clar, că nu vom sprijini așa ceva.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Dle președinte, nu înțeleg reacția stimaților noștri colegi care se află în dreapta mea în acest hemiciclu, cu privire la alegerea subiectelor pe care le dezbaterem astăzi.

Nu înțeleg de ce nu este urgent să se ia cuvântul pentru a discuta despre tratamentul unuia dintre deputații din Parlamentul European care a vizitat o țară, exercitându-și dreptul de președinte al Internaționalei Liberale. Nu înțeleg de ce nu putem lua cuvântul pentru a vorbi despre acest subiect, cât și despre această nouă tendință din America Latină de a încerca modificarea arbitrării a constituției țării și de a opri o tradiție care a existat dintotdeauna privind mandatul sau cu cele două mandate ale șefului de stat din acea țară.

Stimații noștri prieteni au vorbit deja despre alte patru subiecte și aș dori să știu când vom discuta despre chestiunea în cauză, având în vedere că pe ordinea de zi figurează numai trei subiecte.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Susțin în totalitate opinia grupului meu, potrivit căreia acest subiect nu ar trebui să fie inclus pe ordinea de zi, deoarece există probleme mult mai relevante și mai urgente în lume. Dacă vom vorbi despre Nicaragua, va trebui să vorbim în primul rând despre faptul că aceasta este țara cu cele mai mari datorii din lume și cea mai săracă țară din America Latină. Nici experimentul comunist și nici cel neo-liberal nu au fost o soluție în acest caz. Este o țară în care superputerile America și Uniunea Sovietică au intervenit prea des și, din acest motiv, țara se află în mod constant la limita războiului civil. Este de înțeles că apar tendințe de violență fizică în acest loc, iar acestea trebuie condamnate. Însă nu trebuie să uităm că și în Europa există astfel de tendințe. Haideți să ne concentrăm, așadar, asupra unor chestiuni mult mai importante.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Dle președinte, s-au spus diferite lucruri despre acest subiect. Unul dintre vorbitori a explicat că aceasta nu este tema despre care ar trebui să vorbim, deoarece în lume există probleme mai urgente, care implică încălcări mai grave ale drepturilor omului. Poate că este adevărat, însă sunt de părere că noi, europenii, cei care lucrăm pentru a garanta că valorile precum drepturile și libertățile omului - de exemplu, libertatea presei - sunt respectate în întreaga lume, trebuie să apărăm această libertate oricând observăm că se află în pericol.

S-a mai spus, de exemplu, că fundația Friedrich-Naumann ar fi fost implicată în lovitura de stat. În calitate de membru al partidului democrat-liberal german FDP, resping în mod explicit această afirmație. Sunt zvonuri care au fost împrăștiate în lume și care nu au niciun fel de fundament.

Al treilea punct se referă la faptul că s-a spus că dl van Baalen a fost acuzat că ar fi vorbit despre o lovitură de stat și că acesta ar fi fost motivul pentru expulzarea sa din țară. Dacă nu se poate discuta deschis despre orice fel de subiect - pentru noi, acest lucru face parte din libertatea presei și libertatea de expresie, două libertăți pe care le avem aici și pe care le prețuim foarte mult - este acesta chiar un motiv de a expulza pe cineva din țară, doar din cauză că s-a vorbit despre o anumită temă? Faptul că acest lucru s-a întâmplat în public nu justifică expulzarea cuiva din țară, doar din cauza unei discuții. Este o abordare complet greșită.

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, Nicaragua rămâne una dintre cele mai sărace țări din America. Faptul că președintele Daniel Ortega nu a reușit să îmbunătățească situația țării sale, în ciuda nenumăratelor promisiuni socialiste utopice pe care le-a făcut la preluarea mandatului, ar sugera că Nicaragua are nevoie acum de o altă conducere.

Constituția țării le permite un singur mandat șefilor de stat, ceea ce este câteodată o decizie înțeleaptă pentru o regiune care tinde spre instabilitate, însă, abuzând de puterile Curții Constituționale, Ortega își demonstrează, încă o dată, disprețul față de democrația parlamentară și față de statul de drept.

În acest sens, nu se deosebește de omologul său de stânga din Venezuela, Hugo Chávez. Ambii și-au făcut un nume denunțându-i pe așa-numiții *caudillos*, însă ei înșiși se transformă în *caudillos* de stânga și reprezintă, astfel, o reală amenințare pentru stabilitatea democratică regională, mai ales în contextul haosului din țara învecinată Honduras. Daniel Ortega și-a dezamăgit poporul și țara de multe ori. În cazul în care credem cu

adevărat în democrație și libertate, nu putem să ignorăm situația dificilă cu care se confruntă cetățenii din Nicaragua.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, această dezbatere destul de dificilă a avut, până la urmă, un rezultat. Colega din Grupul ALDE din Germania tocmai a confirmat în mod indirect faptul că subiectul acestor discuții a fost, într-adevăr, o lovitură de stat. Dumneaei a apărut acest incident susținând că trebuie să fie posibil să se discute despre orice, chiar și despre o lovitură de stat. Este un rezultat remarcabil al acestei debateri, care contribuie la clarificarea situației, și sunt recunoscător pentru acest lucru.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Dle președinte, onorați colegi, după cum știți, Uniunea Europeană este implicată într-un dialog dificil cu această țară, dialog care are scopul de a menține democrația și de a le reda cetățenilor acestei țări încrederea în instituțiile sale democratice.

În același timp, UE încearcă să mențină un echilibru cu angajamentul nostru de lungă durată de a sprijini dezvoltarea și stabilitatea acestei țări aflate în curs de dezvoltare și, în general, a regiunii Americii Centrale.

După alegerile municipale din noiembrie 2008, care au fost pătate cu acuzații de fraudă la scară largă, încrederea donatorilor internaționali în actualul guvern a scăzut la un nivel minim. Nerespectarea principiilor democratice fundamentale, inclusiv a alegerilor libere și corecte, a determinat comunitatea donatorilor să-și revizuiască în mod sistematic portofoliile de cooperare și, în anumite cazuri, să-și reorienteze sau să suspende activitățile de cooperare până în momentul în care condițiile se vor îmbunătăți.

Dna comisar Ferrero-Waldner a luat decizia de a suspenda, de la 1 ianuarie 2009, toate fondurile de sprijin bugetar pentru Nicaragua. Această decizie a fost precedată de o dezbatere în Consiliu cu statele membre.

În urma numeroaselor contacte cu autoritățile din Nicaragua, care au oferit promisiuni credibile în legătură cu luarea unor măsuri corective, Comisia a efectuat, la începutul lunii octombrie, o plată unică de 10 milioane de euro din programul nostru de sprijin bugetar către sectorul educației. Această sumă reprezintă o mică parte din fondurile suspendate, care se ridică la încă 46 de milioane de euro.

Săptămâna trecută, în Comisia pentru dezvoltare s-a criticat faptul că nu au existat, în prealabil, discuții cu statele membre pe această temă. Fără a intra în detalii, cred că este foarte important ca, atunci când luăm o astfel de decizie, să avem un fel de procedură prin care să încercăm, cel puțin, să garantăm că statele membre și Comisia Europeană au aceeași poziție față de anumite state în parte. Dacă, până la urmă, acest lucru nu este posibil, atunci sigur că toată lumea poate să facă ceea ce crede că este necesar.

Guvernul din Nicaragua a anunțat că următoarele alegeri regionale din 2010 și alegerile generale din 2011 vor avea echipe naționale și internaționale de observare. Guvernul a lansat deja o invitație oficială Uniunii Europene pentru trimiterea unei misiuni de observare. Guvernul și-a mai propus, printre altele, îmbunătățirea registrului său de stare civilă și a rolului său electoral, cu sprijinul unui proiect al CE, precum și numirea, în anul viitor, a unor autorități electorale credibile și profesionale.

Pe de altă parte, evoluțiile recente, precum hotărârea Camerei Constituționale, umbresc seriozitatea guvernului din Nicaragua de a-și îndeplini promisiunile. UE și-a exprimat, cu diferite ocazii, cel mai recent prin intermediul unei inițiative locale întreprinse de troica în ziua de luni, 21 noiembrie, preocuparea față de aceste evoluții.

Punerea în aplicare a acestor angajamente va fi, până la urmă, crucială pentru reluarea progresivă a programelor noastre de sprijin bugetar. Continuăm, după cum demonstrează această dezbatere, colaborarea strânsă cu statele membre, precum și cu Parlamentul European. Dacă aceasta este sau nu oportună, este o chestiune pe care Parlamentul însuși ar trebui s-o analizeze.

Președinte. – Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

Votarea va avea loc la sfârșitul debaterii.

12.2. Laos și Vietnam

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi se referă la cele patru proiecte de rezoluții privind Laosul și Vietnamul⁽²⁾.

(2) vă rugăm să consultați procesul-verbal

Véronique De Keyser, *autoare*. – (FR) Dle președinte, avem din nou o dezbatere urgentă cu privire la Laos și la Vietnam. Este adevărat că am avut și alte dezbateri similare în Parlamentul European, însă nu putem permite ca acestea să nu i se acorde atenția cuvenită.

Suntem de-a dreptul îngrijorați. Din 2006, de când Vietnamul a fost șters de pe lista neagră - referitoare la represiune și la încălcarea drepturilor omului - a Statelor Unite, nivelul de represiune împotriva activiștilor pentru drepturile omului a crescut.

Aș dori să menționez un singur caz, care mi se pare emblematic, și anume cazul dnei Tran Khai Thanh Thuy. Dumneaei este o scriitoare, are un blog, este jurnalistă și activistă, iar în momentul de față se află în închisoare din motive obscure, cel mai plauzibil dintre acestea fiind faptul că apăra libertatea de expresie și drepturile omului în țara sa. Are diabet și este într-o stare de sănătate precară. Ne temem pentru viața ei și solicităm nu numai să i se acorde o îngrijire medicală adecvată în închisoare, dar și să fie imediat eliberată.

Iubesc Vietnamul. Vietnamul este o țară minunată, care va prelua în 2010 președinția Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est. Consider că adoptarea unor măsuri mai conforme cu standardele democratice internaționale ar putea contribui la consolidarea autorității sale morale.

Thomas Mann, *autor*. – (DE) Dle președinte, situația drepturilor omului în Vietnam este îngrijorătoare. Persecutarea religioasă, în special a creștinilor și a budiștilor, este la ordinea zilei. Oricine se exprimă în favoarea libertății și a drepturilor omului este intimidat și ținut sub observație sistematică. La sfârșitul lunii septembrie, sute de călugări din mănăstirea Bat Nha au fost atacați. Întregul complex de mănăstiri a suferit daune majore, în timp ce poliția stătea și se uita, fără să facă nimic. Călugării care au căutat un refugiu în templul apropiat Phuoc Hue au fost bătuți. Astfel de abuzuri nu pot fi tolerate. Faptul că numeroase apeluri venite din Uniunea Europeană și din alte părți ale lumii pentru îmbunătățirea situației drepturilor omului au fost pur și simplu ignorate este strigător la cer. Există sute de motive pentru a introduce, în sfârșit, schimbări, mai ales având în vedere că Vietnamul va prelua, la anul, președinția grupului de state ASEAN.

Situația din Laos nu este cu mult mai bună. La începutul lunii noiembrie, peste 300 de demonstranți pașnici, care militau pentru mai mult pluralism și mai multă democrație, au fost bătuți în mod brutal de către poliția secretă. Toate eforturile de a purta un dialog politic în această țară sunt distruse imediat de către singurul partid aflat la conducere.

Situația celor 5 000 de refugiați Hmong, care locuiesc în prezent în lagăre din nordul Thailande și care sunt o minoritate persecutată, este, de asemenea, îngrozitoare. Acestora nu li s-a acordat statutul de refugiați. Organizația „Medici fără frontiere”, care a fost reprezentată săptămâna aceasta aici în Parlament, a spus că-i este aproape imposibil să asigure ajutorul umanitar în lagăre, deoarece oamenii sunt arestați în mod constant și, de obicei, complet arbitrar, fiind obligați să se întoarcă în Laos. Afirmațiile conform cărora acești oameni se întorc în mod voluntar sunt pur și simplu neadevărate.

Noi, deputații din Parlamentul European, solicităm Comisiei și Consiliului să ne ofere informații clare cu privire la acordurile încheiate cu aceste două țări în domeniul democrației și a drepturilor omului care au fost respectate. Care sunt acordurile care au fost blocate în mod sistematic? Spre binele cetățenilor din Vietnam și Laos, trebuie să se poată exercita o presiune asupra guvernelor acestor două țări.

(Aplauze)

Heidi Hautala, *autoare*. – (FI) Dle președinte, înființarea unei Comisii regionale pentru drepturile omului de către grupul de state din Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est este o veste bună. În acest context, este șocant să întâlnești călugări vietnamezi care au fost victimele unui atac violent. Noi, cei din Subcomisia pentru drepturile omului, am avut recent onoarea de a-i cunoaște.

Poziția comunităților religioase pare să devină din ce în ce mai dificilă în Vietnam. Trebuie neapărat să condamnăm faptul că peste 300 de călugări și călugărițe au fost nevoiți să plece din cauza violențelor, la fel cum trebuie să condamnăm și hărțuirea constantă a comunităților religioase. Este important ca Vietnamul să ia în considerare recomandările Comisiei Națiunilor Unite pentru drepturile omului, care propun, de exemplu, invitarea în țară a raportorilor speciali ai Națiunilor Unite, pentru a monitoriza punerea în aplicare a libertății de opinie și a libertății religioase, precum și a altor drepturi fundamentale ale omului.

Cristian Dan Preda, *în numele grupului PPE*. – În Vietnam, sute de persoane se află în detenție pentru opiniile lor politice și religioase, iar atacul violent împotriva călugărilor budiști survenit la sfârșitul lui septembrie vădește, cred eu, faptul că Vietnamul refuză să amelioreze situația drepturilor omului.

În Laos, o țară aflată sub dictatură militară, liderii mișcării studenților și profesorilor lansate acum un deceniu sunt în continuare în detenție secretă, recente manifestații pașnice în favoarea respectării drepturilor omului au fost reprimare de poliția secretă, iar comunitatea Hmong continuă să fie supusă persecuțiilor.

Atât Laosul, cât și Vietnamul, trebuie să respecte pe deplin standardele internaționale în materie de protecție a drepturilor omului. Persecuțiile la adresa membrilor comunităților religioase, a minorităților și, în general, a cetățenilor ce nu fac altceva decât să își apere drepturile politice, trebuie să înceteze.

Uniunea Europeană este obligată să urmărească cu atenție evoluția drepturilor omului, să își folosească toată influența pentru a inversa acest trend negativ.

(Aplauze)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, în numele Grupului S&D. – (PL) Dle președinte, negocierile în curs pentru un nou Acord de parteneriat și cooperare între UE și Vietnam trebuie să includă și respectarea drepturilor omului și a libertăților civile. Informațiile care ajung la noi ne arată că situația din Vietnam este extrem de neplăcută în acest domeniu, mai ales în contextul represiunilor împotriva utilizatorilor de internet. Internetul este un mediu care se bazează pe liberul schimb de informații și de puncte de vedere legate de orice temă, și anume la scară mondială. În același timp, regulamentele juridice vietnameze referitoare la utilizarea internetului penalizează libera exprimare în domenii considerate a fi sensibile, cum ar fi drepturile omului și propagarea democrației.

Normele introduse în 2008 cu privire la bloguri prevăd limitarea conținutului acestora la chestiuni personale și interzic răspândirea materialelor împotriva guvernului și a materialelor care subminează securitatea națională.

(Președintele a rugat-o pe deputată să vorbească mai rar)

Organizațiile non-guvernamentale străine raportează faptul că bloggerii care deschid subiecte politice sunt ținuți în închisoare. Instituțiile Uniunii Europene nu trebuie să fie indiferente față de aceste fapte îngrijorătoare din Vietnam, iar, în afară de acțiuni politice, mai sunt necesare și acțiuni juridice. Prin urmare, solicit includerea în noul Acord dintre UE și Vietnam a unei clauze cu caracter obligatoriu privind drepturile omului.

Johannes Cornelis van Baalen, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, Grupul ALDE este de părere că Laosul și Vietnamul nu sunt democrații. Drepturile omului nu sunt garantate în niciuna dintre aceste țări, după cum nu sunt garantate nici drepturile religioase sau alte drepturi. Acest lucru înseamnă că susținem categoric această rezoluție și solicităm Consiliului și Comisiei să procedeze la fel.

Ryszard Antoni Legutko, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, aș dori să subliniez, încă o dată, situația dramatică a creștinilor din Laos și din Vietnam. În ambele țări, întreaga structură a statului și întregul sistem de represiune au fost direcționate către distrugerea creștinismului - atât a bisericii catolice, cât și a grupurilor protestante.

În Laos, acest lucru este rezultatul unui program al partidului comunist aflat la conducere, care tratează creștinismul ca pe o religie ce reprezintă imperialismul occidental. Ceea ce se întâmplă în Vietnam contravine actualei legi formale. Represiunile iau diferite forme: arestări, tortură, privare de libertate, intimidare și închidere în instituții psihiatrice.

Astfel de practici nu trebuie permise fără să existe o reacție fermă din partea instituțiilor europene. Deși un număr destul de mare de persoane din Europa luptă împotriva creștinismului prin mijloace legale, este de datoria noastră a tuturor să intervenim împotriva barbarismului la care suntem martori în anumite țări din Asia.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, în septembrie, Laosul a realizat un progres important în îmbunătățirea drepturilor omului, prin ratificarea Pactului internațional privind drepturile civile și politice. Pactul acoperă domenii precum libertatea religioasă, libertatea de asociere și libertatea de expresie, și le dă cetățenilor dreptul de a-și exprima opiniile politice.

Însă teoria și practica se află câteodată la mare distanță una de cealaltă, iar calea de la prima la a doua poate fi una lungă. Avem din nou nevoie de o cantitate enormă de voință politică. Liderii mișcării studențești, arestați în demonstrațiile din octombrie 2009, precum și alți prizonieri de conștiință trebuie eliberați imediat, la fel ca și cei arestați în demonstrația pașnică de la 2 noiembrie, anul acesta.

Este deosebit de important ca autoritățile din Laos să-și demonstreze mentalitatea democratică prin propunerea și punerea în aplicare cât mai rapidă a reformelor legislative. Legislația națională trebuie să fie conformă cu acordurile internaționale la care s-a angajat Laosul. Doar reforma legislativă și alegerile multipartide pot aduce democrația și, în același timp, respectul pentru drepturile omului în Republica Democrată Populară Laos.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, în iulie 2007, am sărbătorit chiar în această Cameră faptul că anul 2006 fusese pentru Vietnam un an al deschiderii politice. Am făcut apel la Vietnam să accepte toate religiile reprezentate pe teritoriul său și să-i permită populației sale să-și aleagă în mod liber cultul.

După mai mult de doi ani, constat că situația nu s-a schimbat în direcția în care ar fi trebuit. Libertatea cultului nu este încă o realitate în Vietnam, în timp ce numărul arestărilor călugărilor budiști, numai pentru a da un exemplu, este în creștere.

Acum când Vietnamul urmează să preia președinția grupului ASEAN - și trebuie să salut în acest Parlament eforturile sale în materie de sănătate, educație și reducerea a inegalității - dorim să utilizăm această rezoluție pentru a-i reaminti de importanța drepturilor omului și pentru a-i cere să devină un exemplu, în calitate de viitor deținător al președinției ASEAN.

În plus, doresc să salut faptul că guvernul din Laos a ratificat Pactul internațional privind drepturile civile și politice. Sper, așadar, ca acest pact să poată fi respectat în totalitate, mai ales în ceea ce privește libertatea de expresie și de întrunire.

În cele din urmă, îi cerem guvernului din Laos să facă tot posibilul pentru a elibera toate persoanele arestate la 2 noiembrie 2009 în timpul tentativei de a organiza o manifestație pașnică, precum și pe toți liderii mișcării studențești de la 26 octombrie 1999.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, în acest Parlament, am vorbit, în legislatura precedentă, despre Vietnam, mai ales în contextul persecutării budiștilor. Astăzi, a venit din nou vremea să vorbim despre încălcarea drepturilor religioase în aceste două țări - de data aceasta, împotriva creștinilor. Aceasta este, din păcate, o caracteristică permanentă a realității politice din aceste țări. Parlamentul European, care este atât de sensibil la încălcarea drepturilor omului și a drepturilor minorităților, trebuie să facă o declarație cu privire la acest subiect.

Încă un lucru - mă aflu astăzi aici nu numai în calitate de politician, ci și în calitate de blogger, și încă unul destul de renumit în Polonia. Ca blogger, aș dori să protestez împotriva persecutării colegilor noștri - utilizatorii de internet și bloggerii din Vietnam. Trebuie să-i apărăm energic pe aceștia.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, persecuția și discriminarea pe motive religioase nu reprezintă o noutate în Vietnam. Acestea nu există de o zi sau de o lună, ci de 50 de ani.

Mă voi limita la menționarea celor mai recente episoade, cum ar fi demolarea catedralei din orașul Vinh Long și înlocuirea acesteia cu un parc public, sau dislocarea forțelor de poliție și a buldozerelor pentru a înlătura statuia Fecioarei Maria din cimitirul catolic din Hanoi. Mai mult, un preot și enoriașii săi au fost denunțați din cauză că au dus la secția de poliție o persoană care amenințase un preot. Prin urmare, creștinii devin, din victime, criminali.

Creșterea nivelului de autoritarism atinge proporții îngrijorătoare. Guvernul de la Hanoi a cerut, de fapt, din motive de securitate și pentru a combate mișcările care operează împotriva partidului, blocarea a 10 pagini de internet care răspândeau în mod regulat materiale politice periculoase.

Situația este, de asemenea, extrem de îngrijorătoare în Laos, unde creștinii sunt persecutați în mod implacabil prin arestări și amenințări, ajungându-se câteodată chiar la punctul în care aceștia sunt expulzați din satele lor.

Dle președinte, libertatea religioasă este, pentru fiecare persoană în parte, un drept natural al omului. Nu este o favoare pe care ne-o fac cei aflați la putere. De aceea sunt esențiale intervenția și angajamentul nostru.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Dle președinte, ar trebui să fim mulțumiți de fiecare măsură menită să sublinieze importanța drepturilor omului și să evidențieze situațiile în care acestea nu sunt respectate în anumite părți ale lumii, în țări în care drepturile fundamentale ale omului sunt încălcate. Însă, atunci când ne îndreptăm privirea înspre încălcarea acestor drepturi, trebuie să fim deosebit de atenți la situațiile din anumite țări, în care se încalcă drepturile persoanelor de religii diferite și drepturile acestora - din domeniul

libertății religioase - la libera exprimare a credinței și a cultului lor, precum și la demonstrarea convingerilor lor în acest domeniu. De aceea, trebuie să tragem un semnal de alarmă de fiecare dată când au loc încălcări drastice ale drepturilor omului în acest domeniu.

Ar trebui să ne amintim, de asemenea, de faptul că, aici în Europa, trebuie să fim mereu exemplul unui loc de pe harta lumii, care rămâne un model de tradiție, libertate și respect pentru alte religii. Din acest motiv, observ un lucru cu o oarecare neplăcere. Este vorba despre ceva care nu poate fi, bineînțeles, comparat cu faptele la care s-a făcut referire în această Cameră. Mă refer la o tendință care apare în hotărârile judecătorești ale Curții Europene pentru Drepturile Omului și care pare să violeze domeniul libertății religioase și al tradițiilor din anumite țări, în acest caz fiind vorba despre hotărârea privind Italia și crucile. Consider că hotărârile de acest gen ar putea crea o atmosferă negativă, având în vedere că anumite simboluri și orientări pot fi interpretate în mod greșit.

Pe scurt, fiecare gest și fiecare acțiune care crește importanța drepturilor omului sunt semnificative și ar trebui să vorbim deschis despre acest lucru, mai ales în cazul țărilor în care drepturile fundamentale ale omului sunt încălcate.

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, Vietnam și Laos rămân singurele vestigii, alături de Cuba și de Republica Populară Chineză, ale dictaturilor comuniste unipartide, în care democrația parlamentară, pluralismul dezbaterii - inclusiv libertatea mijloacelor de informare în masă și a blogurilor de pe internet - și practicarea pașnică a religiei sunt concepte străine.

În Vietnam, călugării budiști și catolicii declarați nu sunt tolerați de către guvernul de la Hanoi, iar în Laos poporul Hmong este persecutat, motiv pentru care multe persoane au fugit în Thailanda. Sunt de acord cu faptul că - cu toată bunăvoința din lume și în ciuda nenumăratelor acorduri internaționale și ONU, inclusiv a celor comerciale încheiate recent cu UE - dictaturile comuniste nu pot fi niciodată democrații liberale.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Dle președinte, Comisia afirmă că, în ultimii ani, a avut loc o îmbunătățire substanțială a situației politice generale din Laos și este de acord cu Parlamentul în ceea ce privește faptul că ratificarea de către Laos a Convenției Internaționale privind Drepturile Civile și Politice (CISCP) este un pas binevenit înspre respectarea libertății religioase, de asociere, de expresie și a presei. Comisia salută, de asemenea, ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități și a Convenției ONU împotriva corupției.

În aprilie, guvernul din Laos a aprobat un decret care permite formarea și înregistrarea organizațiilor naționale ale societății civile. Acest lucru marchează un pas important către obținerea libertății de asociere și către permiterea societății civile de a juca un rol în dezvoltarea țării.

Cu toate acestea, împărtășim preocupările Parlamentului referitoare la prizonierii politici. În ceea ce le privește pe cele trei persoane menționate de către Parlament, autoritățile i-au repetat, în octombrie 2009, delegației noastre de la Vientiane ceea ce declaraseră și înainte, și anume că dl Keochay fusese deja eliberat în 2002. S-a raportat că două dintre celelalte trei persoane, și anume dl SengAloun Phengphanh și dl Tongpaseuth Keuakaoun, sunt într-o stare de sănătate bună. Autoritățile susțin că nu știu nimic despre dl Bouvanh Chanmanivong.

Comisia s-a consultat cu diplomați rezidenți și cu alte persoane, în ceea ce privește presupusele arestări din decembrie 2009 ale mai multor mii de demonstranți. Cu toate acestea, nu am reușit să confirmăm informațiile la care s-a făcut referire.

Comisia este de acord cu Parlamentul cu privire la faptul că detenția a 158 de persoane ținute în Nongkhai necesită o soluție urgentă. Comisia face apel la guvernele Laos și Thai să le permită prizonierilor restabilirea în țări terțe care oferă azil.

În cazul persoanelor din Laos sau din populația Hmong care se află în lagărele din Thailanda, ar trebui realizată o analiză corespunzătoare pentru a determina statutul ofenselor.

Îmi voi îndrepta acum atenția asupra Vietnamului. Comisia împărtășește preocuparea Parlamentului cu privire la semnele recente ale unei atitudini mai dure a guvernului din Vietnam față de drepturile omului. Arestările recente și procesele bloggerilor pașnici și ale apărătorilor drepturilor omului, precum și tensiunile relațiilor cu grupurile religioase cum ar fi comunitatea pașnică budistă sau mănăstirea Batna, au cauzat o îngrijorare legitimă în Europa.

Solicităm insistent Vietnamului ca, în calitate de participant la Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, să-și onoreze angajamentele internaționale privind drepturile omului și să-i elibereze pe toți acei prizonieri - în special pe avocatul pentru drepturile omului Le Cong Dinh, pe avocatul pentru democrație și scriitorul Tran Khai Thanh Thuy și pe preotul catolic Nguyen Van Ly - care, la ora actuală, sunt închiși din cauză că și-au exprimat, în mod pașnic, viziunile.

Suntem, de asemenea, de acord cu faptul că o mass-media mai independentă ar fi utilă pentru gestionarea pașnică a nemulțumirii sociale, într-o perioadă dificilă din punct de vedere economic. Acesta este motivul pentru care încurajăm Vietnamul să adopte o lege care să fie în conformitate cu articolul 19 al CISCIP privind libertatea de expresie.

Totuși, suntem încrezători în dialogul matur cu Vietnamul în ceea ce privește drepturile omului, precum și în cooperarea cu această țară. Credem în angajamentul constructiv. Însă dialogul și cooperarea trebuie să producă rezultate tangibile pentru ca un astfel de angajament să poată rămâne o opțiune durabilă.

Realizările Vietnamului vor fi cea mai bună demonstrație a faptului că dialogul reprezintă cea mai bună opțiune.

Președinte. – Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

12.3. China: drepturile minorităților și aplicarea pedepsei capitale

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi se referă la cele cinci proiecte de rezoluții privind China: drepturile minorităților și folosirea pedepsei capitale⁽³⁾.

Véronique De Keyser, autoare. – (FR) Dle președinte, grupul meu și-a retras semnătura de pe rezoluția privind China. De ce? Nu din cauză că drepturile omului ni se par secundare și subordonate intereselor comerciale - până la urmă, am prezentat o rezoluție fără concesiile a Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, rezoluție care sublinia angajamentul nostru - ci fiindcă avem nevoie de dialog pentru a realiza o schimbare în comportamentul Chinei, iar această rezoluție eratică, lipsită de orice structură, distruge orice posibilitate de dialog. Este o rezoluție care, mai mult ca sigur, conține toate temele posibile: Tibetul, Dalai Lama și succesiunea acestuia, cruciada religioasă și, în cazul în care mai lipsea ceva, chiar și criticarea tuturor regimurilor comuniste actuale, foste și viitoare.

Este aceasta o modalitate de a deschide uși? Nu. Tragedia este că acestea se vor închide tocmai în fața celor pe care dorim să-i salvăm în acest moment - uigurii și tibetanii amenințați cu execuția.

Îndemn China să înceteze să-i mai fie teamă de libertatea de expresie, astfel încât să se poată deschide în fața lumii, nu numai prin afaceri și cultură, dar și prin împărtășirea valorilor esențiale.

Solicit ca subiectul abolirii pedepsei cu moartea să fie pus pe ordinea de zi a următorului summit UE-China, care va avea loc la 30 noiembrie. De asemenea, solicit Comisiei și Consiliului să dorească în continuare să includă în noul parteneriat, care se află în curs de negociere, clauza privind respectarea drepturilor omului în China.

Joe Higgins, autor. – Dle președinte, susțin solicitările de eliminare a pedepsei cu moartea din China, mai ales când aceasta este utilizată pentru a teroriza grupurile etnice și națiunile minoritare din cadrul statului chinez.

Uniunea Europeană, Statele Unite și alte puteri mondiale sunt însă foarte blânde în ceea ce privește criticarea încălcării drepturilor omului în China. În cazul încălcării drepturilor lucrătorilor, aceste critici sunt aproape inexistente. Acest lucru se întâmplă din cauză că doresc să construiască legături de afaceri cu companiile chineze și cu birocrăția care controlează statul, astfel încât să poată profita de cumplita exploatare a lucrătorilor din China.

China este o fabrică enormă de exploatare a lucrătorilor. Zeci de milioane de lucrători migranți duc, de exemplu, o viață de mizerie, iar copiii lor suferă consecințele condițiilor severe în care trăiesc. Companiile multinaționale cu sediile în UE și SUA participă la această exploatare, pentru a-și asigura superprofiturile.

⁽³⁾ vă rugăm să consultați procesul-verbal

Regimul chinez își intensifică represaliile, care au devenit mai puternice de când chinezii staliști s-au hotărât să utilizeze piața capitalistă ca pe un mijloc de dezvoltare a economiei. Există o represiune masivă a jurnaliștilor și a organizatorilor de campanii pentru justiție, comunități și lucrători.

De curând, un coleg de-al meu din grupul socialist a fost expulzat din China. Laurence Coates, un membru al grupului socialist care scrie sub numele de Vincent Kolo și care este editorul site-ului „chinaworker.info”, a fost reținut la graniță, interzicându-i-se accesul în China. „Chinaworker.info” militează pentru drepturile lucrătorilor și pentru libertatea sindicatelor. Trebuie să fim alături de lucrătorii din China. Trebuie să se organizeze campanii pentru sindicatele independente și democratice și pentru dreptul de a face grevă, precum și pentru eliberarea prizonierilor și a activiștilor sindicali.

Trebuie să facem apel pentru libertatea de expresie și de reuniune și pentru solidaritatea internațională cu lucrătorii din China în combaterea acestui îngrozitor regim birocratic, ai cărui membri aspiră, în mod evident, să devină oligarhi, la fel cum s-a întâmplat înainte cu același sistem din Rusia.

Laima Liucija Andrikiene, *autoare*. – Dle președinte, deși ne apropiem de China din punct de vedere comercial și al cooperării în domeniul mediului, iar China a găzduit anul trecut minunatele Jocuri Olimpice, această țară este, în mod clar, obiectul unui regres în ceea ce privește garantarea drepturilor omului pentru cetățenii săi.

Reacția autorităților chineze la protestele pașnice care au avut loc anul trecut în Tibet și anul acesta în Xinjiang au fost cel puțin exagerate. Oriunde în lume, oamenii ar trebui să aibă dreptul de a protesta împotriva politicilor guvernamentale de care nu sunt mulțumiți. Cu toate acestea, am avut parte de o reacție violentă și brutală a autorităților chineze față de protestatari, iar sute de oameni au fost uciși.

Acum, alte nouă persoane, majoritatea uiguri, au fost executate fără milă, ca o demonstrație a faptului că orice voce dezaprobată va fi redusă la tăcere de către forța brutală și letală a aparatului de stat chinez.

Deși admirăm cultura chineză și progresăm în comerțul de bunuri și investiții, este de datoria noastră să ne facem vocea auzită și să condamnăm asasinările și execuțiile. Prin urmare, reiterăm, încă o dată, apelul nostru către oficialii chinezi de a impune un moratoriu cu privire la pedeapsa cu moartea și de a acorda, respectând politica unei singure Republici Chineze, mai multă libertate provinciilor sale care aspiră la mai multă autonomie.

Barbara Lochbihler, *autoare*. – (DE) Dle președinte, în ultimii ani, China s-a dezvoltat extraordinar de mult din punct de vedere economic. Nivelul de trai al multor cetățeni chinezi a crescut. Din păcate, nu s-a înregistrat un progres similar în cazul protejării și al respectării drepturilor omului în China, iar acest lucru este valabil pentru toți cetățenii săi, indiferent de religie sau de grupul etnic din care provin.

Din contră, măsurile represive luate împotriva uigurilor și a tibetanilor s-au intensificat. În ceea ce privește pedeapsa cu moartea, faptul că cea mai înaltă instanță a Chinei a revizuit, încă o dată, toate sentințele din 2007 și până acum este un semn bun și presupunem că anumite sentințe la moarte vor fi revocate.

Însă China este, din păcate, liderul mondial în domeniul execuțiilor. Numai în 2008 au fost executate cel puțin 1718 persoane. Numărul estimat al cazurilor neraportate este mult mai ridicat. Chiar dacă ne-am raporta doar la numărul minim, China ar fi responsabilă de peste 70 % dintre toate execuțiile de pe planetă. În plus, China a crescut numărul crimelor pasibile de pedeapsa capitală. Aceasta înseamnă că cetățenii chinezi pot fi executați pentru comiterea a peste 68 de crime. De aceea solicităm Chinei, în această rezoluție, să suspende execuțiile planificate și să introducă urgent un moratoriu cu privire la pedeapsa capitală.

(Aplauze)

Crescenzo Rivellini, în numele Grupului PPE. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, poziția mea referitoare la această propunere de rezoluție se aseamănă cu ideile unui om care aparține unor minorități discriminate, care a câștigat Premiul Nobel pentru Pace și care deține președinția celei mai mari puteri din lume: Barack Obama.

Principiile acestei rezoluții sunt principii pe care le împărtășesc. Însă sunt de părere că nu ar trebui, în niciun caz, să repetăm greșelile partidelor de stânga, care preferă să recite drepturi, în loc să le obțină.

Minoritățile trebuie protejate atât în China, cât și în orice altă parte a lumii, însă, înainte de a prezenta o rezoluție atât de ambițioasă, trebuie să avem o strategie, o coordonare a diferitelor părți și a întregului Parlament, pentru a evita amânarea sau afectarea negocierilor cu guvernul chinez.

Nu trebuie să credem că putem rezolva problemele referitoare la minorități și la pedeapsa capitală din China, fără a lua în considerare guvernul chinez. Acest lucru este imposibil. În această privință, președintele Obama a acționat corect; fără să fi făcut niciun fel de concesii, el a menținut bunele relații cu guvernul chinez care, trebuie să recunoaștem, încearcă să inițieze un dialog mai bun în toate negocierile cu lumea occidentală.

Mă întreb: de ce să prezinți o rezoluție - chiar dacă este laudabilă - doar cu câteva zile înainte de reuniunea de la Nanjing, fără o coordonare preventivă a tuturor persoanelor implicate? De ce să prezinți o rezoluție care a fost deja prezentată cu multe alte ocazii, tocmai când, din fericire, relația noastră cu guvernul chinez începe să ducă undeva? De ce să prezinți o rezoluție care ar putea eventual afecta începuturile unei noi relații cu guvernul chinez?

Acestea sunt motivele pentru care, deși sprijin principiile rezoluției, care sunt aceleași ca și ale mele, mă voi abține de la vot, deoarece, din punct de vedere strategic, consider că ar putea afecta, și nu avantaja, noul parcurs al relațiilor noastre cu guvernul chinez.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, s-a spus că acesta a fost un discurs în numele grupului nostru politic. În urma unor lungi consultări care au avut loc săptămâna trecută, grupul nostru a propus, în cadrul Conferinței Președinților, ca acest punct să fie inclus pe ordinea de zi. Dorim să discutăm acest punct și dorim ca acesta să fie supus la vot. Discursul a exprimat opinia personală a colegului meu, nu opinia grupului.

Președintele. – Dle Posselt, înțeleg acest lucru, însă am convenit asupra unei perioade fixe de timp și asupra faptului că timpul afectat luării de cuvânt este de un minut pentru fiecare grup politic.

Ana Gomes, în numele Grupului S&D. – (PT) În China, cei care încearcă să-și exercite drepturile fundamentale de muncă, sociale, civile și politice, continuă să fie reprimați. Această reprimare este deosebit de brutală și nu ține cont de nimic atunci când este folosită împotriva minorităților etnice precum uigurii sau tibetanii, însă nici chinezii han nu scapă, după cum a fost cazul laureatului Premiului Sakharov, Hu Jia, sau al avocaților și activiștilor care sunt persecutați acum, după vizita președintelui Obama la Beijing.

Detenția administrativă a sute de mii de persoane, torturile sistematice din închisori, represiunea religioasă și politică, execuțiile - toate aceste metode sunt incompatibile cu obligațiile pe care le are Republica Populară Chineză în calitate de membru al Națiunilor Unite. Mai mult, sunt metode ineficiente, care nu vor reuși să-i reducă la tăcere sau să-i oprească pe cei care luptă pentru libertate și pentru drepturile omului. Acest lucru se întâmplă în China, la fel ca și în restul lumii, deoarece chinezii nu sunt marțieni; nu sunt cu nimic diferiți de restul omenirii.

Johannes Cornelis van Baalen, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, noi, în calitate de liberali, suntem, în general, împotriva pedepsei capitale, însă pedeapsa capitală din China este folosită pentru reprimarea minorităților precum tibetanii, uigurii și alții. Mai mult, China nu este o democrație. Drepturile omului nu sunt respectate. China duce o politică dură față de Taiwan. China trebuie pusă sub presiune. Știu că acest lucru este dificil. Este o piață enormă, însă trebuie să luptăm pentru principiile noastre. Prin urmare, sprijinim această rezoluție.

Heidi Hautala, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Dle președinte, cineva a întrebat de ce a fost prezentată această rezoluție de promovare a dialogului. A fost prezentată tocmai pentru că, în acest moment, se fac pregătiri pentru summitul UE-China, iar Dialogul privind drepturile omului este o condiție prealabilă pentru aceasta.

Datoria noastră în Parlamentul European și în Subcomisia pentru drepturile omului este de a le reaminti Consiliului și Comisiei de faptul că rezultatele dialogurilor privind drepturile omului joacă, de asemenea, un rol foarte important chiar în cadrul summiturilor.

Îmi pare rău că dl comisar de Gucht nici măcar nu ascultă ceea ce am de spus și că preferă, în schimb, să vorbească cu colegul său.

Este important ca între UE și China să existe un dialog, și sunt de părere că și China își va da seama că poate progresa doar dacă procedurile sale de luare a deciziilor vor deveni mai transparente și dacă le va garanta cetățenilor săi dreptul de a-și exprima opinia.

Este, de fapt, imposibil să ne imaginăm că Republica Chineză va acționa diferit de oricare altă națiune care a fost nevoită să recunoască faptul că, dacă dorește să-și dezvolte societatea, are nevoie de toate acele forțe creatoare pe care acum le persecută și le terorizează. Dacă suntem de părere că drepturile omului sunt

universale, chiar nu putem privi China ca pe o excepție, după cum a remarcat dna Gomes - și sunt de acord cu dumneaei. Să-i aplicăm, prin urmare, Chinei aceeași măsură pe care o aplicăm și în alte țări.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, de multă vreme am criticat în acest Parlament lipsa drepturilor omului în Republica Populară Chineză. Am criticat persecutarea Taiwanului, o țară pașnică, prin excluderea acesteia din toate organizațiile internaționale, inclusiv din Organizația Mondială a Sănătății. Am criticat represiunea culturii pașnice a Tibetului, persecutarea Falun Gong, precum și a altor minorități religioase, și prezența unei cenzuri foarte răspândite în China, care se face simțită inclusiv în mass-media, pe internet și pe Google.

Condamn, de asemenea, utilizarea brutală și frecvent întâlnită a pedepsei cu moartea pentru crime mai puțin grave, cum ar fi activitățile economice subversive sau proxenetismul, că vă vine sau nu să credeți. Cu toate acestea, grupul meu politic ECR consideră că justificarea sentinței la moarte în cele mai serioase crime de terorism și asasinat este o chestiune de conștiință personală. Nu poate exista niciun dubiu cu privire la faptul că, în revoltele recente din provincia Xinjiang, mulți chinezi Han nevinovați au fost uciși în mod brutal.

Însă bineînțeles că salutăm acum dorința exprimată de RPC de a avea relații mult mai bune și mai armonioase cu minoritățile sale etnice și, în special, cu uigurii și cu alte minorități musulmane. Sigur că, la fel ca toți membrii grupului meu, solicit organizarea unor procese corecte pentru toți cei arestați.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle președinte, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) sprijină proiectul de rezoluție. Trebuie să recunosc că am fost surprins de sugestiile unor colegi din diferite grupuri politice de a nu dezbate, astăzi, tema altor cazuri de încălcare a drepturilor omului sau tema utilizării răspândite a pedepsei capitale în China. Un argument în favoarea acestui lucru ar fi fost summitul UE-China.

Dragi colegi, nu trebuie să cedăm tentației de a aplica standarde duble sau o conspirație a tăcerii, numai pentru că avem de-a face cu o țară care este un important partener comercial al UE. Sunt convins că unul dintre rolurile fundamentale ale Parlamentului European este susținerea drepturilor omului. Acest lucru este valabil fie că vorbim despre o putere mondială, fie că vorbim despre țări mici precum Laos și Vietnam.

Republica Populară Chineză este țara în care au loc cele mai multe execuții din lume. Aceasta nu respectă nici măcar un minim al drepturilor omului - cele recunoscute prin standarde juridice internaționale și care includ dreptul la apărare și la un proces corect. În urmă cu câteva zile, am sărbătorit cea de-a 20-a aniversare a căderii Zidului Berlinului. Dacă nu ar fi existat curajul de a critica comunismul, curajul de a spune adevărul, Europa ar fi arătat altfel astăzi.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Sper ca, în secolul XXI, pedeapsa cu moartea să dispară, iar instrumentele acesteia să poată fi găsite doar în muzee. Însă, până atunci, mai avem o cale lungă de parcurs și sper ca RPC să urmeze cu hotărâre această cale. Timp de mai multe decenii, China a deținut un loc de frunte în ceea ce privește rata creșterii economice, dar, din păcate, și în ceea ce privește statisticile referitoare la execuții. Bineînțeles că Beijingul ar spune că nu există altă cale într-o țară atât de mare și că nici măcar SUA nu au abolit pedeapsa cu moartea. Însă, în ciuda tuturor acestor lucruri, dacă luăm într-adevăr în considerare un parteneriat între Uniunea Europeană și China, care ar fi foarte important pentru ambele părți, atunci Beijingul ar trebui, fără îndoială, să-și schimbe politica privind punerea în aplicare a pedepsei capitale, precum și politica privind dialogul dintre minoritățile etnice, pentru a asigura o coexistență armonioasă a acestora.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, drepturile omului și respectul pentru drepturile minorităților au fost timp de ani de zile, dacă nu timp de decenii, o sursă constantă de conflict în relația dintre Uniunea Europeană și Republica Populară Chineză. Situația minorităților s-a înrăutățit în mod special după încheierea Jocurilor Olimpice, iar tibetanii și uigurii au fost obiectul unei presiuni puternice în ultimele luni. De aceea, nu pot să înțeleg de ce colegii mei nu doresc includerea alineatului (9) în rezoluție, deoarece acesta ar încuraja dialogul pașnic, în locul persecuției predominante.

China este un actor puternic pe scena lumii. Pentru a deveni și un actor recunoscut pe această scenă, trebuie să garanteze respectarea drepturilor omului. Aceasta nu numai că trebuie introdusă în constituție, ci trebuie pusă și în practică. La acest lucru, și la nimic mai mult, fac apel tibetanii, uigurii și grupurile pentru drepturile omului din China.

(Aplauze)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, am mai menționat în acest Parlament faptul că organizația centrală pentru uigurii liberi - Congresul Mondial Uigur - își are sediul la München, din același motiv pentru care, mai demult, mulți cehi și mulți alții au trăit în München: Radio Europa Liberă și Radio Libertatea își

aveau sediul aici. Orașul păstrează în continuare acest spirit al libertății. În același timp, Franz-Josef Strauß, care a apărut întotdeauna aceste stații de radio ale libertății de solicitările de închidere, s-a asigurat foarte devreme de dezvoltarea unei relații cu China. Cele două nu se exclud reciproc, ci sunt complementare: contacte pozitive cu China, dar o susținere clară a libertății religioase și a drepturilor omului.

Mai multe locuințe din München au fost percheziționate de către poliție în timpul unui raid din săptămâna aceasta, iar agenții chinezi care nu fac decât să-i terorizeze și să-i spioneze pe uiguri, au fost arestați. Astfel, putem observa cu ce fel de metode lucrează China. Sunt metode inacceptabile, începând cu terorizarea oamenilor din München și până la sentințele la moarte din Ürümqi. De aceea, trebuie să ne exprimăm în mod clar opiniile în această privință.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, este de la sine înțeles că Parlamentul European va interveni atunci când va exista posibilitatea de a salva persoane de la execuție și, prin urmare, sprijin solicitarea unui moratoriu cu privire la pedeapsa capitală.

Însă procesul de apărare a drepturilor omului nu trebuie utilizat, în mod greșit, în scopul de a-i da Chinei lecții dintr-o poziție de superioritate morală, de a pune la îndoială integritatea Chinei sau de a crea o caricatură absurdă a realității chineze. Nu le-am ajutat astfel pe persoanele din China care lucrează în numele drepturilor omului, al libertății și al armoniei sociale. Obiectivul nostru este acela de a-i ajuta pe acești oameni, și nu de a încuraja siguranța de sine a Europei.

Nu sunt de acord nici cu includerea într-o rezoluție urgentă a unei referințe pozitive la adresa Memorandumului privind adevărata autonomie a poporului tibetan. Aceasta nu este relevantă și nu are nicio legătură directă cu drepturile omului. În plus, nu este o poziție general acceptabilă. Mi-aș dori ca, pe viitor să purtăm, înaintea unui summit UE-China, o discuție detaliată cu privire la relația dintre China și UE, astfel încât să putem acoperi toate subiectele.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle președinte, aș dori să mă alătur celor spuse de Reinhard Bütikofer. Grupul meu politic a propus să discutăm despre execuțiile iminente ale uigurilor din China și despre participării la demonstrațiile de protest împotriva alegerilor frauduloase din Iran, care au fost condamnate la moarte, deoarece acestea sunt două țări în care este posibil ca execuțiile să aibă loc foarte curând și, de aceea, este necesară o dezbatere urgentă. Este adevărat că RPC deține, după cum ați spus, recordul mondial al execuțiilor și că regimul chinez este nedrept, deoarece nu respectă drepturile omului. Doresc să spun, în mod explicit, că aceasta este o situație intolerabilă.

Cu toate acestea, am solicitat, în cadrul Conferinței Președinților, ca cele două lucruri să rămână separate: problemele urgente pe care le discutăm acum, și anume execuțiile iminente, și relația dintre Uniunea Europeană și China, din punct de vedere economic, cultural, politic, al apărării etc. Vroiam să discutăm despre toate acestea într-o dezbatere referitoare la summitul UE-China, pe care s-o rezumăm într-o rezoluție. De aceea, mișmașul care a rezultat nu are nimic de-a face cu problemele urgente. Și, tot de aceea, grupul nostru insistă asupra votării chestiunii urgente pe care am propus-o, și nu a talmeș-balmeșului pe care l-ați prezentat.

László Tócsics (PPE). – (HU) Dle președinte, faptul că această chestiune a fost acum urgent inclusă pe ordinea de zi reprezintă un eveniment major. Grupul deputaților europeni maghiari din Transilvania a propus, de asemenea, dezbaterea acestui subiect. Dorim să le mulțumim diferitelor grupuri pentru participarea și susținerea lor, însă suntem surprinși de faptul că Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European și-a retras semnătura de pe propunerea de rezoluție. Regret că, în cadrul reuniunii de alaltăieri, anumite secțiuni au fost scoase din planul textului general, și anume cele referitoare la criticarea regimurilor comuniste și la protejarea comunităților minoritare. Ar trebui ca UE să dea în sfârșit ochii, în mod sincer și deschis, cu moștenirea de durată a comunismului și cu regimurile comuniste care au supraviețuit până în ziua de astăzi, printre care se numără și China.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, suntem ferm împotriva pedepsei capitale, indiferent de locul în care aceasta se aplică în lume. Suntem, de asemenea, împotriva represiei minorităților etnice și religioase și, din păcate, în China se întâmplă ambele.

Mulți au sperat ca, în urma Jocurilor Olimpice, China să demonstreze mai mult respect pentru drepturile omului și, de asemenea, să comită mai puține abuzuri ale drepturilor omului, fiind conștientă de faptul că atenția întregii lumi este îndreptată asupra ei. Din păcate, nu s-a întâmplat așa. Execuțiile au continuat și, de aceea, este foarte important ca noi să discutăm astăzi despre acest subiect, în urma execuțiilor din noiembrie a nouă uiguri - despre care mulți oameni din întreaga lume nu știau absolut nimic - și, înainte, a doi tibetani.

În curând, va avea loc summitul UE - China și, după cum au menționat deja câțiva dintre antevorbitorii mei, China este un partener comercial important. De aceea este atât de neplăcut să vorbim mereu despre încălcările drepturilor omului, însă, din același motiv, este important să vorbim astăzi, înaintea acestui summit, despre acest subiect. Ne-am dori ca pedeapsa cu moartea să nu se mai aplice nicăieri. Faptul că Parlamentul a introdus în 2007 un moratoriu cu privire la pedeapsa capitală este un lucru bun, și trebuie să facem tot posibilul pentru a menține acest subiect în atenția oamenilor, atâta timp cât pedeapsa cu moartea va mai fi aplicată în lume.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Dle președinte, ca polonez, îmi simt mereu inima bătând mai tare atunci când se vorbește despre drepturile omului în China. La 4 iunie 1989, polonezii și-au recăștigat libertatea, votând la primele alegeri libere, prin care ne-am întors la un prim-ministru non-comunist. În aceeași zi, 4 ianuarie 1989, regimul comunist a zdrobit sub șenilele tancurilor sale studenții care protestau în Piața Tiananmen. Lumea liberă găsisse o rețetă pentru a depăși comunismul sovietic, însă nu găsisse una pentru a depăși comunismul chinez.

Întăietatea economiei continuă să iasă învingătoare în fața valorilor și în fața drepturilor omului. Acest lucru a fost evident anul trecut, când puterile lumii au declarat mândre că vor boicota deschiderea ceremoniei Jocurilor Olimpice de la Beijing, dar în schimb și-au urmat fiecare interesele economice și s-au înghesuit în primele rânduri ale paradei, rămânând indiferente la strigătele populației asuprite a Tibetului.

Mi-e teamă că, dacă vom amâna elaborarea unei rezoluții, vom restricționa în mod nedrept acest subiect. Sigur că abuzarea pedepsei capitale este o crimă oribilă, însă mai sunt și aresturile. Oamenii sunt uciși în lagărele de muncă din China, sunt bătuți cu băte și închiși, libertatea de expresie este sugrumată, există cenzură. Toate acestea ar trebui să se regăsească într-o rezoluție. Este bine că rezoluția a fost prezentată, însă cel mai important este ca valorile strâns legate de drepturile omului să primeze în fața economiei. Acest lucru mi-l doresc pentru toată lumea.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Dle președinte, permiteți-mi să conturez, mai întâi, situația relațiilor dintre UE și China. Politica noastră față de China este o politică a angajamentului constructiv. Fiind doi actori importanți pe scena lumii, parteneriatul nostru strategic este din ce în ce mai concentrat asupra abordării provocărilor mondiale. Un obiectiv-cheie al celui de-al 12-lea summit UE-China, care va avea loc la 30 noiembrie la Nanjing, va fi tocmai acela de a coopera - pentru a asigura succesul summitului de la Copenhaga privind schimbările climatice - și de a aborda subiectele legate de relațiile UE-China, și inclusiv de drepturile omului, de criza economică și financiară și de alte teme internaționale.

Însă un parteneriat strategic nu înseamnă că trebuie să gândim la fel în toate privințele. Este adevărat că Europa și China pot avea păreri diferite și viziuni diferite în legătură cu anumite chestiuni, cum ar fi drepturile omului și democrația. Forța relației noastre ne permite să discutăm deschis despre aceste subiecte. Problemele legate de drepturile omului, inclusiv pedeapsa cu moartea și respectul pentru drepturile fundamentale ale minorităților etnice, sunt menționate în mod sistematic în cadrul întâlnirilor noastre politice regulate și, în special, în cadrul dialogului privind drepturile omului, pe care îl purtăm cu autoritățile chineze.

Acesta a fost cazul în cadrul celei de-a 28-a runde, care a avut loc de curând, la 20 noiembrie, la Beijing, unde am purtat o discuție sinceră cu privire la aceste subiecte. Opoziția principială a UE față de pedeapsa capitală și solicitarea desființării acesteia în China sunt mesaje transmise ferm de fiecare dată când se ivește ocazia. Același lucru este valabil pentru respectarea drepturilor minorităților etnice. Permiteți-mi să asigur acest Parlament de faptul că vom continua să ridicăm aceste probleme și în alte foruri, inclusiv la cele mai înalte niveluri.

Colega mea, dna comisar Ferrero-Waldner, a avut în martie o dezbatere detaliată cu dvs., cu privire la Tibet, dezbatere în care a subliniat poziția UE. Aș dori să reamintesc anumite elemente esențiale care fac parte din poziția UE. Am susținut întotdeauna dialogul dintre autoritățile chineze și reprezentanții lui Dalai Lama. Pentru UE, drepturile omului sunt universale, iar situația din Tibet reprezintă o preocupare legitimă a comunității internaționale. Situația Tibetului a fost mereu abordată ca atare. Am transmis în mod constant acest mesaj omologilor noștri chinezi și le-am ascultat cu foarte mare atenție punctele de vedere.

Dna comisar Ashton a avut, de asemenea, ocazia de a-și exprima aici, în iulie, preocuparea pentru neliniștile din Xinjiang, de a deplânge viețile pierdute și de a-și exprima condoleanțele și compasiunea față de familiile victimelor. UE susține orice efort care ar contribui la reconcilierea din această regiune.

UE respectă dreptul Chinei de a-i aduce în fața justiției pe cei responsabili de o acțiune violentă, dar își reafirmă opoziția universală de lungă durată față de utilizarea, în orice circumstanțe, a pedepsei capitale, precum și

importanța pe care o acordă dreptului la un proces corect. UE a deschis în mod repetat aceste subiecte cu autoritățile chineze, reiterându-și preocupările în cele două declarații publicate la 29 octombrie și la 13 noiembrie, așa cum procedează mereu în astfel de situații. Declarațiile au solicitat Chinei să comute toate sentințele la moarte care au legătură cu nelinștile din Tibet și Xinjiang. În plus, UE va continua să exercite presiuni pentru a i se permite observarea altor viitoare procese care vor apărea în urma evenimentelor din Tibet și Xinjiang.

Cu toții ne dorim ca China să fie mai deschisă, mai transparentă, să respecte standardele internaționale privind drepturile omului și să coopereze în vederea soluționării provocărilor mondiale. Cu toții am sperat că Jocurile Olimpice vor da startul unei mai mari flexibilități a chinezilor în ceea ce privește drepturile omului. Acest lucru nu s-a materializat până acum. Trebuie să continuăm să lucrăm la dezvoltarea parteneriatului nostru strategic și la respectarea drepturilor omului ca parte integrantă a dialogului nostru continuu. Cel de-al 12-lea summit UE-China, care va avea loc la Beijing, este o ocazie privilegiată de a proceda astfel, într-un stadiu important al evoluției noastre.

Președinte. – Dezbateră este închisă.

Vom proceda acum la exprimarea votului.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), în scris. – (FI) China tocmai s-a despărțit de președintele SUA Barack Obama și se va întâlni, în curând, cu președintele Consiliului European, Fredrik Reinfeldt. Trebuie să vedem însă mai multă acțiune, nu numai gesturi diplomatice. China și-a declarat, în fața propriului popor și în fața lumii, angajamentul de a respecta drepturile omului, și inclusiv drepturile minorităților care locuiesc pe teritoriul său. Cu toate acestea, faptele sale spun altceva. În ultimul timp, au avut loc o serie de incidente îngrijorătoare, care au implicat execuții realizate în urma unor procese dubioase și într-o grabă neobișnuită. Toate aceste activități s-au desfășurat în secret. Mai avem și cazul serios al minorităților uigure, în care guvernul chinez pune în aplicare politici de control al sarcinii, care reduc treptat populația acestui grup. Având în vedere faptul că Uniunea Europeană vorbește deschis despre drepturile minorităților și detestă pedeapsa cu moartea, îndemnăm guvernul chinez să facă public procesul prin care cetățenii sunt judecați și condamnați la moarte, și să comute sentințele celor care nu au beneficiat de procese corecte și publice. Îndemnăm autoritățile chineze să respecte drepturile minorităților care locuiesc pe teritoriul lor, luând în considerare atât rezoluțiile ONU, cât și propria constituție. De asemenea, îndemnăm China să-și îmbunătățească drepturile omului, cu sprijinul comunității internaționale.

Eija-Riitta Korhola (PPE), în scris. – (FI) Dle președinte, înțeleg neplăcerea simțită de anumiți deputați din cauză că rezoluția noastră privind China a fost, de fapt, programată după vizita delegației chineze și, prin urmare, ar putea crea impresia unei călătorii nereușite, chiar dacă atmosfera a fost, de fapt, excelentă.

Toată lumea își dorește continuarea într-o atmosferă pozitivă a cooperării, fără a uita, însă, faptele. Diplomația nu poate ignora drepturile omului, însă avem nevoie de diplomație și de cunoașterea situației pentru a le putea promova pe acestea.

De curând, am făcut o vizită în Pakistan, unde l-am întâlnit pe președinte, pe prim-ministru și pe anumiți miniștri, pentru a discuta despre drepturile omului și combaterea terorismului. Aș spune că, uneori, ar trebui să menționăm și veștile bune în rezoluțiile noastre privind drepturile omului. Acum, avem ocazia să facem acest lucru. În urmă cu un an, noul guvern al Pakistanului, ales în mod democratic, a numit primul ministru pentru minorități, care reprezintă el însuși minoritatea creștină. Realizările guvernului în acest domeniu au fost remarcabile: țara a aprobat o cotă de 5 % pentru birouri publice rezervate minorităților, festivalurile religioase pentru minorități s-au oficializat, minoritățile vor avea propria lor zi de sărbătoare, 11 august, iar Senatul planifică aceeași cotă de 5 % pentru instituția sa.

Cel mai important proiect se referă la reducerea incidentelor de violență. Minoritățile, împreună cu musulmanii, formează comitete locale pentru „armonia între comunitățile religioase”, ale căror scop va fi acela de a atenua tensiunile și de a îmbunătăți dialogul dintre diferitele grupuri. Va exista câte unul în fiecare 112 zone locale. În mod ideal, aceste comitete vor reuși să prevină în mod eficient recrutarea de către talibani. Pakistanul este cea mai crucială țară în materie de securitate mondială. Dacă guvernul va reuși să elimine terorismul prin mijloace atât de pașnice precum acestea, exemplul va fi unul demn de urmat. Va fi o situație interesantă.

13. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

13.1. Nicaragua (vot)

- Înainte de votare:

Véronique De Keyser, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, doresc să vă reamintesc că grupul meu a hotărât să nu participe la vot, din motivele pe care le-am menționat mai devreme.

Așadar, nu avem abțineri, însă nici nu participăm.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, după părerea mea, prea multor deputați li s-a permis să-și depășească timpul de vorbire, ba chiar să și-l dubleze, în unele cazuri. Ați putea, vă rog, să le reamintiți tuturor că, în caz de nevoie, microfonul se poate închide? Această măsură ar putea fi necesară, dacă dorim să nu pierdem timpul de vorbire care ne-a fost alocat.

Președinte. – Într-adevăr, unora dintre dvs. vi s-a dat cuvântul de două ori, însă nu în cadrul aceluiași punct de pe ordinea de zi. În ceea ce privește întreruperile, am fost generos cu toată lumea și nu am închis astăzi microfonul nimănui, însă data viitoare voi face acest lucru.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, doresc să subliniez faptul că grupul nostru este, de fapt, prezent, însă, din același motiv ca și Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, am hotărât să nu participăm la vot, pentru a ne marca opoziția față de faptul că dezbaterile a avut loc, la fel ca și voturile.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, intervenția noastră merge exact în aceeași direcție. Din motivele pe care le-am explicat în timpul discursului nostru, nu vom participa la această dezbatere... la acest vot. Am participat la dezbatere, însă nu vom participa la vot, deoarece acesta se referă, după cum am explicat deja, la o falsă stare de urgență.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, trebuie să vă atrag atenția asupra unei mici erori tehnice în alineatul (6). Cuvintele „criminal” și „disciplinar” vor fi scoase din acest alineat.

13.2. Laos și Vietnam (vot)

13.3. China: drepturile minorităților și aplicarea pedepsei capitale (vot)

- Înainte de votare:

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, mă scuzați, dar există o eroare în alineatul (3) al versiunii germane și aș dori să solicit corectarea acesteia în locul respectiv și, dacă este necesar, în toate celelalte versiuni lingvistice. În versiunea germană scrie: „Condamnă execuția a doi tibetani și a altor nouă uiguri”. Bineînțeles că nu este corect. Uigurii nu sunt alți tibetani, iar tibetanii nu sunt alți uiguri. V-aș ruga să corectați acest lucru în toate versiunile lingvistice.

Președinte. – Dle Posselt, vă mulțumesc, se va corecta.

Președinte. – Aici se încheie votarea.

14. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

15. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

16. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

17. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

18. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

19. Întreruperea sesiunii

Președinte. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința a fost suspendată la ora 16.25)

ANEXĂ (răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 1 adresată de Bernd Posselt (H-0364/09)

Subiect: Negocierile de aderare la UE în sud-estul Europei

Care este calendarul Consiliului pentru încheierea negocierilor de aderare cu Croația? Intenționează Consiliul să stabilească încă în acest an o dată pentru începerea negocierilor de aderare cu cealaltă țară sud-est europeană, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Negocierile de aderare cu Croația avansează și se apropie de etapa finală. Cea de-a opta reuniune a Conferinței interguvernamentale cu Croația din 2 octombrie a abordat în total unsprezece capitole, reprezentând un pas crucial în procesul de aderare a Croației. Au fost deschise șase capitole și cinci au fost închise provizoriu, ceea ce înseamnă că, de la începutul acestor negocieri, au fost deschise în total douăzeci și opt de capitole, dintre care douăsprezece au fost închise provizoriu. Semnarea unui acord de arbitraj de către Slovenia și Croația la Stockholm, la data de 4 noiembrie va oferi părților șansa de a soluționa problema granițelor, care a împiedicat progresul formal al negocierilor în cursul anului 2009. Acordul constituie o realizare majoră și demonstrează devotamentul față de principiile și valorile cooperării europene.

Cu toate acestea, Președinția dorește să sublinieze faptul că negocierile de aderare reprezintă un proces complex, din punct de vedere atât politic, cât și tehnic. Prin urmare, nu se cuvine să stabilim un termen pentru finalizarea acestui proces. Progresul înregistrat în negocieri depinde, în principal, de eforturile Croației în pregătirile pentru aderare, în abordarea criteriilor de deschidere și închidere, precum și în îndeplinirea cerințelor prevăzute în cadrul de negociere și în îndeplinirea obligațiilor prevăzute în Acordul de stabilizare și de asociere. Președinția suedeză este pe deplin angajată în continuarea acestui proces și intenționează, dacă sunt îndeplinite condițiile, să convoace încă o ședință, cel puțin, a conferinței înainte de încheierea mandatului său pentru a deschide și închide provizoriu cât de multe capitole posibil.

În ceea ce privește eventualul început al negocierilor de aderare cu fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Președinția remarcă recomandarea Comisiei din Strategia de extindere a acestui an de a începe negocierile de aderare. Consiliul nu și-a exprimat încă o părere cu privire la această chestiune. Ar fi nepotrivit ca Președinția să se pronunțe înainte de adoptarea unei poziții a Consiliului în această privință.

*
* *

Întrebarea nr. 2 adresată de Gay Mitchell (H-0365/09)

Subiect: Eliminarea măsurilor extraordinare

La reuniunea neoficială a Ecofin din octombrie s-a discutat necesitatea „unor strategii fiscale pentru ieșirea din criză” în vederea reducerii și eliminării măsurilor extraordinare adoptate pentru a face față crizei financiare. S-au convenit o serie de orientări generale, printre care „necesitatea eliminării la timp a măsurilor extraordinare”.

Care este strategia Consiliului pentru a asigura eliminarea măsurilor la momentul oportun? Ce măsuri au fost luate pentru a garanta că eliminarea stimulentei nu se face nici prea devreme, prelungind criza, nici prea târziu, împiedicând revenirea la condițiile financiare normale?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Concluziile Consiliului (ECOFIN) din 20 octombrie includ un angajament de a elabora o strategie de ieșire din criză cuprinzătoare și coordonată. Strategia de ieșire din criză va fi concepută în așa fel încât să obțină un echilibru între preocupările pentru stabilizare și cele pentru sustenabilitate, să ia în considerare interacțiunile dintre diversele instrumente de politică, precum și discuțiile la nivel mondial. Consiliul va elabora detaliile strategiei de ieșire din criză în ședințele următoare. Un pas important în această privință îl vor reprezenta recomandările făcute țărilor pentru care a fost declanșată procedura de deficit excesiv, care vor fi adoptate de Consiliu la data de 2 decembrie.

Consiliul a fost de acord în Concluziile sale că momentul potrivit de retragere a măsurilor ar fi anul 2010, dacă previziunile Comisiei din noiembrie 2009 și prima jumătate a lui 2010 confirmă faptul că redresarea economică urmează să capete un caracter de autosustenabilitate. Cu toate acestea, statele membre nu sunt afectate toate în același mod și, prin urmare, această diferențiere trebuie aplicată în momentul stabilirii începerii consolidării fiscale. Diferențierea se va face pe baza unei serii de criterii obiective, luând în considerare aspectele care influențează veniturile, cheltuielile și dezvoltarea viitoare a statelor membre.

În consecință, anumite state membre ar putea dori să înceapă retragerea măsurilor de stimulare fiscală înainte de 2011.

Consiliul European din 29-30 octombrie a subliniat, într-adevăr, faptul că nu se acceptă niciun compromis, deși există semne de îmbunătățire a economiei mondiale.

La 10 noiembrie, Consiliul a organizat un alt schimb de păreri asupra strategiei de ieșire din criză, în ceea ce privește măsurile luate de statele membre pentru susținerea sectorului financiar, concentrându-se asupra metodelor și a momentului potrivit pentru eliminarea treptată a programelor de garantare bancară, care au fost instituite în timpul crizei financiare.

A solicitat Comisiei economice și financiare să continue elaborarea principiilor și a unui calendar provizoriu pentru retragerea coordonată a măsurilor de sprijin, luând în considerare totodată situația specifică din fiecare stat membru, și să raporteze Consiliului cât de curând posibil.

De asemenea, Consiliul a subliniat nevoia de revenire la poziții fiscale sustenabile, începând cu punerea în aplicare a principiilor stabilite pentru strategia de ieșire aprobată în octombrie 2009 și, ulterior, evoluând spre obiectivele bugetare pe termen mediu.

Reducerea gradului de îndatorare va trebui să constituie rezultatul atât al consolidării fiscale, cât și al reformelor structurale pentru a susține potențialul de creștere economică.

*
* *

Întrebarea nr. 3 adresată de Seán Kelly (H-0367/09)

Subiect: Poziția UE la Copenhaga

Poate Consiliul să ofere informații în legătură cu stadiul negocierilor premergătoare viitorului Summit de la Copenhaga al Națiunilor Unite privind schimbările climatice? Cum evaluează Consiliul șansele de obținere a unui acord global care ar permite UE, în ansamblul său, să facă un pas înainte, până la un obiectiv de 30 % de reducere a emisiilor până în 2020?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) UE își păstrează încrederea în posibilitatea atingerii unui consens global și cuprinzător la Copenhaga în vederea menținerii creșterii temperaturii globale mai mică de 2°C s peste nivelul preindustrial. Știința și economia schimbărilor climatice sunt clare: Fiecare zi de întârziere în luarea măsurilor va face atingerea

scopului nostru global mai grea și mai costisitoare. În ultimii ani, impulsul necesar a sporit, iar conștientizarea urgenței problemei este mai puternică ca niciodată.

Hotărârea UE de a avea un rol esențial și de a contribui la atingerea unui acord obligatoriu din punct de vedere juridic pentru perioada începând cu 1 ianuarie 2013 a fost confirmată de Consiliul European zilele 29-30 noiembrie 2009. Acesta a invitat Președinția să-și mențină o poziție de negociere stabilă pe parcursul procesului și a convenit asupra unei reexaminări a situației în ședința sa din decembrie.

Pentru a garanta atingerea unui acord ambițios la Copenhaga, va fi nevoie de convergență în privința următoarelor elemente:

angajamente sincere și ambițioase de reducere a emisiilor din partea țărilor dezvoltate până în 2020, inclusiv o viziune comună până în 2050;

acțiuni măsurabile, raportabile și verificabile din partea țărilor în curs de dezvoltare, determinând o limitare a creșterii emisiilor și un nivel maxim de emisii cât de curând posibil;

un cadru pentru adaptarea la schimbările climatice, precum și pentru sprijinul tehnologiei și al consolidării capacităților;

finanțare pentru țările în curs de dezvoltare în cadrul unui sistem de guvernanță drept și echitabil.

Ne apropiem cu repeziciune de începutul conferinței de la Copenhaga și pot fi văzute semne pozitive și încurajatoare atât din partea țărilor dezvoltate, cât și din partea țărilor în curs de dezvoltare. Norvegia și Japonia și-au mărit angajamentele de reducere a emisiilor până la -40 % și, respectiv, -25 % până în 2020, față de 1990. China și India poartă discuții constructive.

Cu toate acestea, mai sunt încă multe de făcut. Și, ceea ce este mai important, trebuie să menținem presiunea asupra a doi dintre cei mai importanți participanți la negocieri: SUA și China. Summitul cu SUA a avut loc la data de 3 noiembrie. Summitul UE-China este programat pentru 30 noiembrie 2009.

În linii mari, va fi o luptă grea, dar un acord politic clar și ambițios la Copenhaga este încă accesibil. Chiar dacă s-ar putea să stabilim un instrument cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, am convingerea că un acord politic cu caracter obligatoriu bazat pe un angajament specific în vederea atenuării și finanțării asigură un fundament solid pentru măsuri imediate în anii următori. Cu cât este mai puternic acordul nostru politic de la Copenhaga, cu atât mai rapidă va fi calea către un nou regim mondial în domeniul climei, obligatoriu din punct de vedere juridic.

*
* *

Întrebarea nr. 4 adresată de Brian Crowley (H-0402/09)

Subiect: Conferința ONU privind schimbările climatice de la Copenhaga

Poate Consiliul să prezinte o evaluare actualizată a progreselor înregistrate în cadrul discuțiilor referitoare la viitoarea conferință ONU privind schimbările climatice de la Copenhaga?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Așa cum am arătat ieri în timpul dezbaterii pe această problemă, UE își păstrează încrederea în posibilitatea atingerii unui rezultat pozitiv la Copenhaga în vederea menținerii unei creșteri temperaturii globale mai mică de 2°C peste nivelul preindustrial. UE este hotărâtă să aibă un rol esențial în acel proces, precum și să contribuie la atingerea, în ultimă instanță, a unui acord obligatoriu din punct de vedere juridic pentru perioada începând la 1 ianuarie 2013.

În acest context, pentru garantarea atingerii unui acord ambițios la Copenhaga, va fi nevoie de convergență în privința următoarelor elemente:

angajamente sincere și ambițioase de reducere a emisiilor din partea țărilor dezvoltate până în 2020, inclusiv o viziune comună până în 2050; unele țări, precum Japonia și Norvegia, și-au mărit angajamentele, dar este clar că ceea ce se oferă astăzi nu reprezintă ceea ce știința consideră că este necesar pentru a face obiectivul

de 2°C posibil. În acest context, UE își va reitiera solicitările față de alte țări dezvoltate de a viza obiective ambițioase și comparabile.

acțiuni măsurabile, raportabile și verificabile din partea țărilor în curs de dezvoltare, determinând o limitare a creșterii emisiilor și un nivel maxim de emisii cât de curând posibil. În acest context, UE va cere țărilor în curs de dezvoltare care nu au adoptat încă astfel de măsuri să-și prezinte planurile lor de reducere a dioxidului de carbon și, astfel, să cuantifice efectul măsurilor respective în sensul limitării emisiilor proprii. După cum știți, Indonezia, Brazilia și Coreea de Sud au adus deja contribuții însemnate.

un cadru de adaptare la schimbările climatice, precum și pentru consolidarea tehnologiei și a capacităților;

finanțare în cadrul unui sistem de guvernanță drept și echitabil în vederea atenuării, adaptării, consolidării capacităților și tehnologiei în țările în curs de dezvoltare. În acest context, va fi important să convenim deja asupra sumei necesare unei finanțări inițiale rapide a țărilor în curs de dezvoltare pentru a crea condițiile și cadrul necesar așezării bazelor pentru punerea în aplicare a unui acord pentru perioada următoare anului 2012.

La Copenhaga, Președinția speră - cu sprijinul dvs. activ - să încheie un acord asupra tuturor elementelor pe care tocmai le-am subliniat.

*
* *

Întrebarea nr. 5 adresată de către dl Chris Davies (H-0369/09)

Subiect: Acordul de asociere UE-Israel

Ce măsuri a luat Consiliul pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor privind drepturile omului prevăzute de Acordul de asociere UE-Israel?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul acordă cea mai mare importanță respectării drepturilor omului în toate relațiile sale cu țările terțe, inclusiv cu Israelul. În conformitate cu Acordul euro-mediteranean de stabilire a unei asocieri între Comunitățile Europene și Statul Israel, relațiile lor vor fi bazate pe respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice, care ghidează politica internă și internațională și constituie un element esențial al Acordului.

Consiliul participă activ la dialogul periodic cu Statul Israel privind drepturile omului prin intermediul Grupului de lucru informal pentru drepturile omului, ultima întâlnire având loc la data de 3 septembrie 2009. Dialogul este marcat de o atmosferă deschisă și în cadrul său se abordează probleme printre care cele referitoare la minorități, drepturile copiilor, detenția administrativă și libertatea de exprimare.

În cadrul politicii europene de vecinătate, relațiile dintre UE și Israel se bazează pe planul de acțiune. În acest Plan de acțiune, atât Israelul, cât și UE s-au angajat să promoveze drepturile omului.

În ceea ce privește procesul de pace în Orientul Mijlociu, Consiliul a subliniat în concluziile din 15 iunie 2009 că toate părțile trebuie să asigure respectarea dispozițiilor de drept internațional umanitar.

*
* *

Întrebarea nr. 6 adresată de Marian Harkin (H-0370/09)

Subiect: Voluntariat

Ar accepta președinția suedeză a Consiliului în exercițiu să solicite Eurostat să recomande punerea în aplicare a manualului ONU privind instituțiile nonprofit în sistemul conturilor, dat fiind faptul că acesta reprezintă un domeniu al sistemului statistic care îi afectează în mod direct pe cetățenii Europei și astfel validează implicarea cetățenilor în activități voluntare, conferindu-i, pentru prima dată, o vizibilitate explicită în sistemul statistic?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul poate examina această problemă numai pe baza unei propuneri din partea Comisiei. Până în prezent, nu a fost prezentată nicio astfel de propunere.

*
* *

Întrebarea nr. 7 adresată de Hans-Peter Martin (H-0375/09)**Subiect: Grecia și aderarea la zona euro**

Potrivit datelor revizuite, deficitul bugetar al Greciei a depășit în mod constant, în perioada 1997 - 2003, criteriul de stabilitate de trei procente din performanța economică. Prin aceasta, Grecia nu a reușit să respecte criteriile de aderare la zona euro.

Ce consecințe a avut faptul că Grecia a aderat la zona euro pe baza unor date eronate? Cum va fi evitată repetarea acestei situații în cazul altor țări și care vor fi consecințele, dacă acest lucru se întâmplă?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul examinează cu atenție toate problemele privind raportarea datelor legate de Pactul de stabilitate și creștere, întrucât aceste date reprezintă fundamentul pentru punerea corectă în aplicare a Pactului. În acest sens, deciziile privind adoptarea monedei euro sunt luate după o examinare foarte atentă a tuturor criteriilor aplicabile, în conformitate cu dispozițiile tratatului. În concluziile din 21 octombrie 2004, Consiliul a abordat problema revizuirii datelor furnizate de Grecia în perioada 1997-2003 și a salutat inițiativa Comisiei de întocmire a unui raport detaliat cu privire la deficitul și datoria Greciei încă din 1997, cu scopul de a extrage concluziile necesare pentru a evita repetarea unor revizui de asemenea amploare.

Consiliul este pe deplin conștient de problema persistentă a calității datelor în Grecia și regretă intensificarea problemelor legate de notificările Greciei pentru anul curent și anii anteriori. Consiliul va aborda această problemă în ședințele sale viitoare, pe baza unei evaluări cuprinzătoare din partea Comisiei. La data de 10 noiembrie, Consiliul a invitat Comisia să întocmească un raport până la finalul lui 2009 și să propună măsurile adecvate care trebuie luate în această situație. De asemenea, a salutat angajamentul luat de guvernul elen de a soluționa rapid această problemă.

Ca parte a obiectivului de prevenire a repetării altor revizui de date semnificative, Consiliul a modificat Regulamentul 3605/93 privind aplicarea Protocolului privind procedura de deficit excesiv anexată la Tratatul de instituire a Comunității Europene în decembrie 2005. Revizuirea consolidează responsabilitatea statelor membre de a oferi date exacte într-un mod rapid și oferă Comisiei Europene șansa de a monitoriza mai bine calitatea datelor raportate de statele membre. Dacă este necesar, Comisia poate adresa Parlamentului European și Consiliului rapoarte cu privire la constatările sale.

*
* *

Întrebarea nr. 8 adresată de Nikolaos Chountis (H-0378/09)**Subiect: Anularea instalării unui scut antirachetă în Europa**

În ceea ce privește instalarea scutului antirachetă american în Polonia și în Republica Cehă, Consiliul și Înalțul Reprezentant pentru PESC s-au raliat pozițiilor adoptate de administrația Bush și de serviciile de securitate americane, care divizau din nou Europa, fie refuzând să adopte o poziție în această problemă, fie transmițând această chestiune autorităților naționale sau NATO. La 17 septembrie 2009, noul președinte al Statelor Unite, Barack Obama, punând la îndoială exactitudinea informațiilor pe care se sprijinea decizia de a instala scutul antirachetă în partea de est a Europei, a anunțat că instalarea scutului în cauză a fost anulată.

Ar putea Consiliul să ia poziție cu privire la modificarea politicii americane privind instalarea scutului antirachetă în Europa? Ar putea Consiliul să declare oficial că anularea instalării acestui scut reprezintă o evoluție pozitivă pentru viitorul comun al popoarelor din Europa?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Chestiunea instalării unui scut american antirachetă în state membre ale UE – care reprezintă o problemă legată de apărarea teritorială – ține de competența statelor membre. Prin urmare, Consiliul nu s-a implicat în discuții formale privind decizia de a instala scuturi de apărare în Europa în trecut, acest subiect neexistând nici pe ordinea de zi a vreunei ședințe a Consiliului.

Din motive asemănătoare, UE nu a ridicat problema unui sistem strategic de apărare antirachetă ca atare în discuțiile formale cu SUA.

În consecință, Consiliul nu are în prezent nicio intenție de a discuta anunțul președintelui Obama privind acest subiect.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Fiorello Provera (H-0381/09)

Subiect: Transmiterea prin Eutelsat a emisiunilor Al-Aqsa TV

Furnizorul francez de servicii de televiziune prin satelit Eutelsat continuă să transmită programele canalului de televiziune Al-Aqsa TV, în ciuda faptului că conținutul acestora constituie o încălcare directă a articolului 3b din directiva UE privind serviciile mass-media audiovizuale (2007/65/CE⁽⁴⁾). De asemenea, aceste programe contribuie la accentuarea procesului de radicalizare din Europa, reprezentând o amenințare la adresa securității europene. Televiziunea Al-Aqsa TV este deținută, a fost înființată și este controlată de Hamas, o organizație inclusă pe lista UE a entităților teroriste. În decembrie 2008, autoritatea franceză de radiodifuziune, Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (Consiliul Superior al Audiovizualului), a informat Eutelsat că conținutul programelor postului Al-Aqsa TV încalcă articolul 15 din legea franceză a comunicațiilor din 30 septembrie 1986, care interzice toate formele de incitare la ură sau violență pe motive de rasă, religie sau naționalitate. În ciuda notificării CSA, Eutelsat nu a încetat să transmită programele canalului El-Aqsa TV, care continuă să încalce legislația franceză și europeană din domeniul audiovizualului.

A semnalat Consiliul această problemă guvernului francez? Ce acțiuni intenționează Consiliul să întreprindă pentru ca Eutelsat să înceteze transmiterea emisiunilor Al-Aqsa TV?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul împărtășește preocupările onorabilului deputat cu privire la orice instanță de uz al mijloacelor de comunicare în masă pentru a incita la ură și violență.

După cum a afirmat deja Președinția în răspunsurile anterioare adresate Parlamentului European referitoare la chestiuni similare, difuzarea unor programe de televiziune care conțin incitare la ură rasială și religioasă este incompatibilă cu valorile care stau la baza democrațiilor noastre, și este complet intolerabilă.

După cum știți, Consiliul, împreună cu Parlamentul European în calitate de colegislator, a adoptat la 18 decembrie 2007 Directiva privind serviciile mass-media audiovizuale. Această directivă actualizează cadrul juridic pentru difuzarea programelor de televiziune și serviciile mass-media audiovizuale în cadrul UE. Articolul 3b din această directivă interzice incitarea la ură pe motiv de rasă, sex, religie sau naționalitate.

(4) JO L 332, 18.12.2007, p. 27.

Domeniul de aplicare al acestei directive și jurisdicția corespunzătoare a acesteia pot să includă programe transmise de organizații care ființează în afara Uniunii Europene, cum este cazul Al Aqsa, dar numai dacă ele utilizează instalații prin satelit „aparținând unui stat membru”. Statul membru în cauză trebuie să își asume responsabilitatea punerii corecte în aplicare a directivei sub supravegherea Comisiei. Prin urmare, conform directivei menționate anterior, este responsabilitatea autorităților naționale în cauză să analizeze cu atenție problema pusă de onorabilul deputat. În accepțiunea Consiliului, autoritatea de reglementare din Franța a emis un avertisment („mise en demeure”) în decembrie 2008 în ceea ce privește difuzarea programelor postului de televiziune Al-Aqsa prin Eutelsat, și acum ia în considerare măsuri suplimentare.

*
* *

Întrebarea nr.10 adresată de Martin Ehrenhauser (H-0383/09)

Subiect: Operațiunea ATALANTA - arestările de pirăți

Uniunea Europeană s-a angajat începând cu data de 8 decembrie 2009 într-o misiune militară PESA având drept obiectiv lupta împotriva pirateriei și a atacurilor armate.

Audiat la 3 septembrie 2009 de Subcomisia pentru securitate și apărare, generalul Henri Bentégeat, președintele Comitetului Militar al Uniunii Europene, a declarat că „68 de pirăți au fost arestați anul trecut și transferați în Kenya”.

Care este motivul pentru care persoanele arestate sunt transferate în Kenya?

Care este temeiul juridic al unor astfel de arestări?

Sunt abilitate toate navele participante la operațiunea ATALANTA să efectueze arestări?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Persoanele arestate au fost predate Kenyei în conformitate cu articolul 12 din Acțiunea comună a Consiliului privind operațiunea militară a Uniunii Europene în vederea participării la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei.

Acțiunea comună prevede transferarea persoanelor care au comis acte de piraterie în custodia autorităților competente ale statului membru de pavilion sau ale statului terț care participă la operațiune, ale vasului care i-a capturat sau ale unui stat membru sau terț care dorește să își exercite jurisdicția asupra persoanelor menționate anterior.

Întrucât, în aceste cazuri, nici statele care au participat la operațiune și au capturat pirății, nici alte state membre ale UE, nu au avut nici capacitatea, nici dorința de a-și exercita competența asupra persoanelor suspectate de piraterie, acestea au fost transferate în Republica Kenya.

În conformitate cu acțiunea comună a Consiliului, nicio persoană nu poate fi transferată către un stat membru terț dacă există un acord cu statul respectiv referitor la condițiile transferului în conformitate cu dispozițiile de drept internațional aplicabile. În acel moment, Kenya era singura țară cu care Uniunea Europeană încheiase un acord privind condițiile de transfer al persoanelor suspectate de acte de piraterie.

Temeiul legal pentru arestare este articolul 105 din Convenția Națiunilor Unite cu privire la dreptul mării (UNCLOS). Aceasta prevede că fiecare stat poate reține un vas sau o aeronavă de pirăți și poate aresta persoanele și confisca bunurile aflate la bord în zonele de mare liberă, sau în orice alt loc din afara jurisdicției oricărui stat membru.

Statele membre ale UE, care fac toate parte din UNCLOS, au autorizat, în temeiul acțiunii comune a Consiliului menționate, ca Forța navală a UE să pună în aplicare competențele acordate conform articolului 105 din UNCLOS. În temeiul Rezoluției nr. 1816 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și a rezoluțiilor ulterioare, astfel de competențe pot fi exercitate cu privire la persoanele care comit jafuri armate în apele teritoriale ale Somaliei.

În ceea ce privește întrebarea dacă toate vasele implicate în operațiunea Atalanta sunt autorizate să facă arestări, pot confirma că acțiunea comună este aplicabilă tuturor statelor membre ale UE care participă la operație.

Modalitățile de arest sunt stabilite în documentele de planificare aprobate de Consiliu și sunt puse în aplicare de toate navele care participă la operațiune, dacă regulamentele lor naționale nu le împiedică să procedeze astfel.

*
* *

Întrebarea nr.11 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-0384/09)

Subiect: Modificarea dispozițiilor privind cofinanțarea Fondului social european și alte măsuri în vederea depășirii declinului social

Declinul economic a afectat țările Uniunii Europene în diferite moduri. Unele dintre acestea vor depăși criza în mod rapid și fără eforturi, în timp ce altele vor avea de plătit un preț mai mare. Și mai dureros este faptul că acest preț va trebui plătit de cetățenii cu veniturile cele mai scăzute. Acest lucru va agrava și mai mult sărăcia și excluziunea socială. Lituania este una dintre țările în care rata șomajului se află într-o creștere vertiginoasă în timp ce pensiile, beneficiile și programele sociale sunt în declin. Guvernele îi îndeamnă pe cetățeni să strângă cureaua și să își rezolve problemele într-un spirit de solidaritate. Totuși, capacitățile inerente ale statelor membre sunt limitate. Principiul solidarității ar trebuie să se aplice și la nivelul Uniunii Europene. Nu am nicio îndoială că pot fi găsite modalități de sprijin pentru statele membre cele mai afectate de criză. Spre exemplu, aș putea menționa aici Fondul social european (FSE). Dacă cofinanțările naționale ale proiectelor aferente FSE ar fi temporar suspendate, resursele disponibilizate ar putea fi folosite pentru a face față șomajului și problemelor sociale.

Care este opinia Consiliului cu privire la posibilitatea de a suspenda temporar cofinanțarea națională a proiectelor aferente FSE? Ce alte măsuri propune Consiliul pentru a reduce declinul social în statele membre?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul împărtășește preocupările onorabilului deputat în ceea ce privește gravitatea crizei financiare și economice actuale și impactul acesteia asupra unor grupuri vulnerabile ale populației UE.

După cum o știu și deputații în Parlamentul European, în luna iulie, Comisia a prezentat Consiliului o propunere de modificare a Regulamentului general privind fondurile structurale. Printre altele, Comisia a propus o opțiune temporară ca statele membre să solicite în 2009 și 2010 plăți interimare din partea Comisiei fără a oferi cofinanțare națională pentru programe care sunt eligibile pentru Fondul social european.

Este clar, însă, că această propunere nu are suficientă susținere din partea statelor membre. Acest lucru se întâmplă, mai ales, deoarece anumite state membre consideră că cofinanțarea națională este unul dintre principiile fundamentale ale politicii structurale a UE și că nu trebuie să ne abatem de la ea.

Pe de altă parte, Consiliul crede cu tărie că este nevoie de măsuri suplimentare pentru a atenua impactul crizei economice în acele state membre care sunt cel mai tare afectate de aceasta. Prin urmare, Consiliul examinează în prezent modalități alternative de utilizare a fondurilor structurale în acest scop - modalități care s-ar potrivi mai bine state membre care au cea mai mare nevoie de ele. Orice soluție adoptată de Consiliu va fi, cu siguranță, supusă avizului conform al Parlamentului.

O altă măsură destinată atenuării impactului crizei economice o constituie regulamentul modificat de instituire a Fondului european de ajustare la globalizare. Acest regulament a fost revizuit în anul 2009, în cadrul Planului european de redresare economică, pentru a permite Fondului să reacționeze mai eficient în sprijinul muncitorilor disponibilizați ca urmare a globalizării, pentru a mări temporar domeniul său de aplicare astfel încât să includă disponibilizările cauzate de impactul crizei financiare și economice mondiale, iar funcționarea fondului să respecte mai îndeaproape obiectivul său de solidaritate.

Mai mult, un nou instrument de microfinanțare este dezbătut în prezent în cadrul Consiliului și al Parlamentului European. Acest instrument, care ar fi administrat împreună cu instituții financiare

internaționale, este menit să sporească accesul la microcredite al grupurilor vulnerabile ale populației, pentru a le permite să-și lanseze noi afaceri proprii, precum și al microîntreprinderilor, conducând astfel la o reducere a șomajului și sărăciei înregistrate ca urmare a crizei financiare și economice actuale.

Pentru exploatarea acestui instrument, ar putea fi utilizate structurile existente ale FSE, precum și măsurile de susținere ale altor inițiative ale Comunității, cum ar fi JEREMIE și JASMINE. Se așteaptă ca suma inițială de 100 de milioane de euro care trebuie să fie realocată din programul Progress, conform propunerii Comisiei, să poată aduce un profit de peste 500 de milioane de euro și, astfel, să contribuie la redresarea economiilor statelor membre.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0389/09)

Subiect: Activitățile Curții Europene a Drepturilor Omului și urmările acestora în statele membre ale Consiliului Europei

Uniunea Europeană este cel mai important partener instituțional al Consiliului Europei atât la nivel politic, cât și la nivel tehnic. Obiectivele lor comune constau în consolidarea spațiului juridic european comun și în crearea unui sistem coerent de apărare a drepturilor fundamentale, punându-se accentul pe valorile de referință în materie de drepturi ale omului, pe statul de drept și pe democrație pe întregul continent european. Curtea Europeană a Drepturilor Omului este una din instituțiile înființate în vederea punerii în aplicare a acestor obiective comune, fiind dedicată în special apărării drepturilor cetățenilor din toate statele membre ale Consiliului Europei.

Din nefericire, în activitatea acestei curți se constată deficiențe. Există aproximativ 100 000 de cauze neresolvate de această instanță, 60 000 din cauze provenind din România, Ucraina, Turcia, Rusia (aproximativ 20 000 de cauze provin din Rusia). De asemenea, există un aflus de 2 000 de chestiuni nerezolvate în fiecare lună, iar perioada de soluționare a cauzelor a atins șapte ani. Prin urmare, reclamanții care s-au confruntat cu încălcări ale drepturilor omului în țările lor sunt nevoiți să aștepte aproape zece ani pentru a li se face dreptate. Procedurile greoaie ale Curții Europene a Drepturilor Omului dau naștere unei situații care încalcă drepturile reclamanților la o judecată rapidă și echitabilă. Unii experți apreciază această situație ca fiind critică. Dacă nu se va găsi o soluție în viitorul apropiat, această instanță riscă să se discrediteze.

Cum apreciază Consiliul această situație? Ce măsuri intenționează Consiliul să pună în aplicare pentru a contribui la îmbunătățirea/înlesnirea activității Curții Europene a Drepturilor Omului? Ce acțiuni pot întreprinde statele membre ale UE în acest domeniu?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul este foarte conștient de dificultățile evidențiate de onorabilul deputat și este preocupat, în special, de consecințele acestei situații provocate în principal de neratificarea de către Rusia a Protocolului nr. 14 anexat la Convenția europeană a drepturilor omului, referitor la eficiența Curții Europene a Drepturilor Omului. Protocolul nr. 14, care simplifică procedurile Curții și este menit să o sprijine pe aceasta în soluționarea cauzelor restante aflate pe rol, nu poate intra în vigoare decât atunci când este ratificat de toți membrii Consiliului Europei.

Uniunea Europeană abordează în mod regulat această problemă a ratificării Protocolului nr. 14 la toate nivelurile ale dialogului său politic cu Rusia. Răspunsul Rusiei în ceea ce privește perspectiva ratificării de către parlamentul rus a protocolului menționat a devenit pozitiv în ultima vreme. Conform unor semnale, ratificarea ar fi posibilă până la sfârșitul anului 2009.

Statele membre ale UE continuă să depună toate eforturile de a sprijini Curtea, inclusiv prin adoptarea, ca măsură provizorie, a unui Protocol nr. 14 bis și a unui acord privind aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale Protocolului nr. 14. Protocolul nr. 14 bis se aplică acelor state membre ale Consiliului Europei care l-au ratificat și conține acordul acelor state membre care și-au exprimat voința de a-și asuma angajamentul respectării lui. Protocolul nr. 14 bis și acordul privind aplicarea provizorie introduc aceleași două măsuri procedurale referitoare la numărul de judecători care examinează cererile și hotărâsc asupra admisibilității și temeiniciei acestora. Aceste măsuri făceau deja parte din Protocolul nr. 14 și sunt menite să extindă

capacitatea Curții de soluționare a cauzelor. Într-adevăr, ele ar trebui să ajute Curtea să facă față aflului tot mai dinamic de cereri noi și numărului tot mai mare de cauze restante.

Cu toate acestea, atât statele membre, cât și alte state admit că sunt necesare mai multe măsuri în această privință. În acest sens, UE salută conferința la nivel înalt privind viitorul Curții care va fi organizată la Interlaken în luna februarie a anului următor, în timpul președinției elvețiene a Comitetului de miniștri al Consiliului European. UE participă activ la pregătirile pentru conferință, considerând-o drept o prioritate pentru Consiliul European.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0392/09)

Subiect: Ratificarea Cartei energiei

Deși tratatul privind Carta energiei împreună cu documentele conexe a fost semnat în 1994 de Rusia și de alte 50 de țări, Moscova nu a ratificat Carta până în momentul de față. În august Rusia a respins în mod oficial ratificarea tratatului și a protocolului atașat acestuia privind eficiența energetică și aspectele de mediu aferente. Nici Belarus și Norvegia nu au ratificat Carta energiei.

Din anul 2000 UE depune eforturi zadarnice pentru a convinge Rusia ca, după ratificarea Cartei, să facă investițiile necesare pentru dezvoltarea tehnologiei energetice, să elimine monopolul din sectorul distribuției energiei electrice și să liberalizeze investițiile asociate pieței energiei.

La nivel comunitar, au fost încă o dată recunoscute importanța Tratatului privind Carta energiei, precum și necesitatea ca toate țările semnatare să-și îndeplinească obligațiile.

Ce alte măsuri preconizează Consiliul că se pot lua pentru a garanta punerea în practică a acestor dispoziții?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Președinția ar dori să reamintească poziția Comunității potrivit căreia Rusia ar trebui să ratifice fără renegociere Tratatul privind Carta energiei. Această poziție a fost reiterată cu ocazia fiecărei reuniuni din cadrul dialogului UE-Rusia privind energia. UE regretă faptul că Rusia a decis adopte o poziție contrară și să se retragă din calitatea de semnatar al Tratatului privind Carta energiei.

Comunitatea este dispusă să caute modalități adecvate în care Rusia ar putea fi încurajată să se implice în procesul privind Carta energiei. În acest scop, Comunitatea va continua să promoveze punerea în aplicare a dispozițiilor la care a făcut referire onorabilul deputat - precum și principiile esențiale ale Tratatului privind Carta energiei - în contextul negocierilor în curs privind noul Acord de parteneriat și cooperare UE-Rusia (APC) și în cadrul dialogului UE-Rusia privind energia.

În ceea ce privește celelalte țări care nu au ratificat încă tratatul și care au fost menționate de onorabilul deputat, Consiliul subliniază faptul că în cazul particular al Norvegiei, statutul său de stat membru al Spațiului Economic European garantează faptul că aplică acquis-ul comunitar privind energia.

În ceea ce privește Belarusul, Consiliul reamintește că aceasta este una din țările care aparțin parteneriatului estic în cadrul căruia sunt supuse dezbaterii dispozițiile la care a făcut referire onorabilul deputat, mai ales în Platforma sa privind securitatea energetică.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Sabine Lösing (H-0394/09)

Subiect: Tratatul de la Lisabona, articolul 41 alineatul (3), fonduri de lansare

Ce consecințe va avea adoptarea Tratatului de la Lisabona asupra competenței de control bugetar privind bugetul pentru armament („fonduri de lansare”)? În mod tradițional, această competență revine, de fapt, Parlamentului.

Articolul 41 alineatul (3) din tratatul consolidat permite garantarea accesului rapid la resursele bugetare ale UE. Se aplică deja această prevedere în cazul resurselor bugetare actuale?

Este adevărat că, după intrarea în vigoare a tratatului, Consiliul poate hotărî, cu majoritate calificată, cu privire la valoarea și la utilizarea fondurilor de lansare și că, prin urmare, Parlamentul nu mai are posibilitatea exercitării controlului bugetar (articolul 41 alineatul (3) din TUE)?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Articolul 41 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat de Tratatul de la Lisabona, prevede un fond de lansare destinat finanțării „activităților de pregătire a misiunilor prevăzute la articolul 42 alineatul (1) și la articolul 43 care nu sunt acoperite de bugetul Uniunii”. Acest fond trebuie să fie constituit din contribuțiile statelor membre.

Acest articol prevede, de asemenea, adoptarea de către Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, a deciziilor de stabilire a procedurilor de constituire și finanțare a fondului, mai ales, a sumelor alocate, precum și de administrare a fondului și a procedurilor de control financiar.

Creditele bugetare actuale ale UE conțin anumite elemente privind măsurile de pregătire pentru acțiunile întreprinse în cadrul Politicii externe și de securitate comune. Cu toate acestea, normele financiare care sunt în vigoare în prezent nu conțin dispoziții specifice privind accesul rapid la creditele bugetare.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Anna Hedh (H-0395/09)

Subiect: Programul de la Stockholm și drepturile copiilor

În „Programul multianual pentru un spațiu de libertate, securitate și justiție” (Programul de la Stockholm) propus de președinția suedeză, nu există nicio referire la elaborarea unei strategii a UE privind drepturile copilului, strategie menționată explicit în lista de priorități pentru promovarea drepturilor cetățenilor din Comunicarea Comisiei (COM (2009)262). Aceasta este o prioritate esențială pentru asigurarea punerii în aplicare a articolului 2.3.2, care a făcut obiectul propunerii și a articolului 3 alineatul (3) din Tratatul de la Lisabona, care prevede că UE promovează protecția drepturilor copilului. Există un motiv special pentru care această prioritate a fost eliminată și va intenționa Consiliul să o includă pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a angajamentelor referitoare la drepturile copiilor?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul este de acord cu onorabilul deputat, care subliniază importanța promovării drepturilor copiilor. Prin urmare, atrage atenția onorabilului deputat asupra faptului că „drepturile copilului” și strategia UE privind drepturile copilului sunt incluse, într-adevăr, în proiectul de program multianual pentru un spațiu de libertate, securitate și justiție (Programul Stockholm).

Capitolul 2.3.2. este dedicat în întregime drepturilor copilului și accentuează faptul că acestea privesc toate politicile UE. Drepturile copilului trebuie luate în considerare în mod sistematic și strategic, iar Comunicarea Comisiei „Spre o strategie a UE privind drepturile copilului” (2006) reflectă aprecieri importante în această privință. Copiii cu situații deosebit de vulnerabile ar trebui să primească atenție specială, cu precădere minorii neînsoțiți în contextul politicii de imigrare, copiii care sunt victime ale traficului cu carne vie, exploatării sexuale și abuzului.

Cu toate acestea, trebuie să fie accentuat faptul că proiectul de program multianual menționat anterior este discutat încă de organismele Consiliului și acesta nu poate compromite conținutul final al proiectului înainte de încheierea dezbaterilor.

*
* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Liam Aylward (H-0396/09)

Subiect: Finanțare inovatoare

La cea mai recentă reuniune a sa, Consiliul a declarat că acordarea de finanțare în vederea combaterii efectelor schimbărilor climatice nu ar trebui să periclitaze progresul către îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului. Poate Consiliul să ofere mai multe detalii cu privire la modalitatea în care „finanțarea inovatoare” poate juca un rol atât în îndeplinirea ODM-urilor, cât și în combaterea efectelor climatice?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Schimbările climatice au devenit o provocare la nivel mondial. Consecințele lor pot fi observate deja astăzi și sunt necesare măsuri imediate. În cadrul ședinței din octombrie a Consiliului European, șefii statelor sau guvernelor au stabilit poziția UE referitoare la viitoarea conferință de la Copenhaga. Consiliul European și-a reiterat hotărârea de a juca un rol important și de a contribui la atingerea unui acord mondial, ambițios și cuprinzător. Deși UE este pregătită să își asume partea ei de responsabilitate la Copenhaga, nu va fi suficientă doar acțiunea UE, iar o parte centrală a acordului de la Copenhaga va fi reprezentată de un aranjament privind finanțarea. De asemenea, am recunoscut nevoia de elabora mecanisme de utilizare la nivel optim a fluxurilor noi și durabile de investiții și financiare din diferite surse, inclusiv a formelor inovatoare de finanțare. În sens mai larg, Consiliul European din octombrie a declarat că „finanțarea inovatoare poate juca un rol în asigurarea unor fluxuri previzibile de finanțare pentru dezvoltarea durabilă, mai ales către cele mai sărace și vulnerabile țări”.

Întreaga comunitate internațională este conștientă acum de faptul că urmările schimbărilor climatice riscă să inverseze progresul spre realizarea ODM-urilor. Din acest motiv, schimbările climatice reprezintă atât o problemă de dezvoltare, cât și una de mediu. În vreme ce schimbările climatice sunt incluse în ODM 7, este clar că ele sunt interconectate cu alte probleme de dezvoltare, mai ales cu sărăcia și foametea. Prin urmare, abordarea consecințelor negative ale schimbărilor climatice ar avea, de asemenea, avantaje în ceea ce privește îmbunătățirea siguranței alimentare și reducerea sărăciei, așa cum este precizat în ODM 1.

Consiliul European din octombrie a precizat clar că „în paralel cu oferta de finanțare în materie de climă, toate părțile internaționale ar trebui să se angajeze ca o astfel de finanțare nu subminează sau pune în pericol lupta împotriva sărăciei și progresul continuu în sensul realizării Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”.

În special, activitățile întreprinse ca răspuns la schimbările climatice trebuie să fie coordonate de fiecare stat și ar trebui să fie bazate clar pe nevoile, părerile și prioritățile țărilor partenere. Ar trebui luate în considerare (în cazul în care există) strategiile naționale de dezvoltare durabilă, strategiile de reducere a sărăciei și politicile și instrumentele legate de schimbările climatice.

Țările în curs de dezvoltare ar trebui să stabilească și să pună în aplicare strategiile lor naționale privind schimbările climatice și să se asigure că aceste strategii sunt pe deplin integrate în politicile, planurile și programele lor în toate sectoarele corespunzătoare (de exemplu, agricultură și dezvoltare rurală, managementul resurselor de apă etc.). Cu siguranță, din punctul de vedere al donatorilor, acestea ar trebui să respect principiile coerenței politicii de dezvoltare (CPD), precum și pe cele ale eficienței ajutorului.

Prin urmare, toate țările trebuie să se angajeze să îmbunătățească legătura dintre schimbările climatice și planificarea dezvoltării și să sporească la maximum sinergiile dintre reducerea sărăciei și atenuarea și adaptarea la schimbările climatice.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Jim Higgins (H-0400/09)**Subiect: Șomajul în UE**

Este Consiliul preocupat de exodul locurilor de muncă din UE spre țări din Extremul Orient, China și India? Există vreo politică de elaborare a unei strategii coerente în vederea instituirii unui mediu mai competitiv și atractiv pentru crearea de locuri de muncă în cadrul UE?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) onorabilul deputat a pus o întrebare extrem de oportună privind o strategie coerentă pentru crearea unui mediu mai competitiv și atractiv în vederea creării de locuri de muncă în interiorul UE într-o economie globalizată.

Consiliul dorește să își reitereze părerea că o economie globală deschisă oferă oportunități de stimulare a creșterii și a competitivității și în Europa ⁽⁵⁾. În acest context, Consiliul dorește, în special, să reamintească angajamentul său de a aplica politicile interne și externe ale UE într-o manieră coerentă, contribuind astfel la maximizarea beneficiilor și la minimalizarea costurilor globalizării ⁽⁶⁾.

Articolul 125 din Tratatul de instituire a Comunității Europene prevede că statele membre și Comunitatea vor lucra în vederea dezvoltării unei strategii coordonate pentru ocuparea forței de muncă și, îndeosebi, pentru promovarea unei forțe de muncă competente, formate și adaptabile și a unor piețe de muncă receptive la schimbările economice. Pentru a răspunde acestei cerințe din Tratat, Uniunea a elaborat, încă din 1997, politica de ocupare a forței de muncă, care, de-a lungul anilor, a fost integrată din ce în ce mai mult cu alte strategii ale Uniunii și care, în anul 2000, a fost inclusă în Strategia de la Lisabona. O parte importantă a politicii de ocupare a forței de muncă este reprezentată de așa-numitele Orientări integrate pe care Consiliul le elaborează în conformitate cu articolul 128 alineatul (2) din TCE și pe care statele membre trebuie să le ia în considerare în politicile lor de ocupare a forței de muncă.

Orientările integrate curente sunt valabile până în 2010, acoperind aspecte macroeconomice, microeconomice și de ocupare a forței de muncă. În timp ce scopul general de creștere și ocupare a forței de muncă este intrinsec tuturor orientărilor, despre câteva dintre ele se poate crede că tratează mai îndeaproape cu aspectul creării unui mediu mai competitiv și atractiv în vederea creării de locuri de muncă în cadrul UE, cum ar fi promovarea dezvoltării și a ocupării forței de muncă printr-o alocare orientată și eficientă a resurselor, prin investiții în C&D, facilitând toate formele de inovare, consolidând avantajele competitive ale bazei industriale a UE, o mai mare cultură antreprenorială și creând un mediu propice pentru IMM-uri, funcționarea piețelor de muncă, precum și costurile muncii și mecanismele de fixare a salariilor.

Se așteaptă o comunicare din partea Comisiei privind viitoarea strategie.

În ceea ce privește, în special, politica de ocupare a forței de muncă pentru perioada de după 2010, la data de 30 noiembrie 2009 este plănuită o dezbateră politică a Consiliului privind „Revenirea din criză și pregătirea pentru Strategia de la Lisabona pentru perioada de după 2010”. Pentru a pregăti dezbateră Consiliului, Comitetul pentru ocuparea forței de muncă a depus deja un aviz cu privire la politica de ocupare a forței de muncă în agenda de la Lisabona pentru perioada de după 2010 ⁽⁷⁾. În acest aviz, Comitetul pentru ocuparea forței de muncă consideră că reformele de pe piața muncii, atât din domeniul ofertei, cât și din domeniul cererii, ar trebui să stimuleze locuri de muncă mai multe și mai bune pentru toți.

*
* *

(5) A se vedea, de exemplu, Orientările generale de politică economică, JO 205, 6.8.2005, p. 28, Introducere la GL 13

(6) A se vedea atât Concluziile Consiliului din 3.3. 2003 (alineatul (4)), precum și Concluziile Consiliului intitulate „Muncă decentă pentru toți” din 30.11/1.12.2006

(7) Doc. 15529/09

Întrebarea nr. 18 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0406/09)**Subiect: Rusia, țară periculoasă pentru jurnaliști**

Ce poziție intenționează Consiliul să adopte față de faptul că Rusia este clasată, potrivit ultimelor rapoarte ale asociațiilor de jurnaliști, printre cele mai periculoase țări din lume în ceea ce privește această profesie, în special din cauza numeroaselor asasinat și bătăi ale căror victime au fost jurnaliștii în acești ultimi ani?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Este bine știut angajamentul UE în sensul respectării drepturilor omului. În relațiile sale externe, UE insistă permanent asupra nevoii de a respecta pe deplin drepturile omului. Președinția este foarte conștientă de preocupările multora din acest Parlament în ceea ce privește situația drepturilor omului în Rusia și, după cum am arătat în dezbaterile recente din această ședință plenară privind summit-ul UE-Rusia, împărtășim în totalitate preocupările dumneavoastră. Consiliul este, într-adevăr, conștient de raporturile recente întocmite de Federația Internațională a Jurnaliștilor și de Comitetul pentru protecția jurnaliștilor, precum și de alte organizații neguvernamentale privitor la violența și pericolele înfruntate de jurnaliști și de apărătorii drepturilor omului în Rusia, mai ales în Caucazul de Nord.

După cum a declarat deja Președinția în cadrul OSCE, la 3 septembrie, împărtășim aprecierea potrivit căreia cât timp aceste crime rămân nesoluționate, un climat de impunitate va continua să predomină în Rusia și autorii vor crede că pot continua să comită astfel de acte. Atacurile împotriva jurnaliștilor și apărătorilor drepturilor omului ridică o amenințare la adresa democrației, respectării drepturilor omului și a statului de drept.

În numele statelor membre ale Uniunii Europene, Președinția a condamnat public și hotărât cazurile recurente de amenințări, atacuri și crime împotriva jurnaliștilor și apărătorilor drepturilor omului în Rusia, îndeosebi în Caucazul de Nord, și a îndemnat autoritățile ruse să investigheze rapid și complet acele cazuri și să îi aducă pe autori în fața justiției.

Uniunea Europeană prezintă frecvent Rusiei preocupările sale privind securitatea apărătorilor drepturilor omului și climatul de impunitate, atât la nivel bilateral, cât și în forumuri multilaterale. La summitul UE-Rusia din Stockholm, Președinția și-a împărtășit preocuparea sa tot mai mare cu privire la situația apărătorilor drepturilor omului din Rusia. Consultări recente cu Rusia privind drepturile omului, care au avut loc pe 4-5 noiembrie 2009 la Stockholm, s-au concentrat în mare asupra libertății de exprimare și a situației apărătorilor drepturilor omului, mai ales în Caucazul de Nord. În contextul dialogului politic UE-Rusia, Uniunea Europeană a solicitat informații despre investigațiile în cazuri specifice de asasinare a unor jurnaliști și apărători ai drepturilor omului. Uniunea Europeană va continua să monitorizeze procesele unor apărători proeminenți ai drepturilor omului și ale jurnaliștilor din Rusia.

Mai mult, Președinția a organizat câteva reuniuni cu participarea Rusiei și a unor ONG-uri internaționale pentru a aborda violența sporită din ultimul timp împotriva apărătorilor drepturilor omului în Caucazul de Nord și a participat, pe 27-28 octombrie 2009, la o conferință a ONG-urilor la Stockholm, care a formulat recomandări pentru acțiunea UE.

Uniunea Europeană a propus cooperarea pe proiecte concrete cu Rusia în vederea îmbunătățirii situației jurnaliștilor și a apărătorilor drepturilor omului. Îl pot asigura pe onorabilul deputat de angajamentul Consiliului în sensul continuării acțiunilor sale în scopul îmbunătățirii situației drepturilor omului în Rusia.

*
* *

Întrebarea nr. 19 adresată de Sławomir Witold Nitras (H-0409/09)**Subiect: Modificarea strategiei Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice**

Aș dori să solicit președinției suedeze să examineze posibilitatea de a aduce modificări strategiei Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și planului de acțiune aferent. Ar fi posibil să se abată de la principiul potrivit căruia pot fi sprijinite doar proiectele care au fost deja aprobate și lansate, având în vedere că acest principiu a fost stabilit fără o concertare cu părțile implicate în strategie? Consider că proiectul-pilot în

domeniul infrastructurilor de transport ar trebui să cuprindă și coridorul de transport din Europa Centrală CETC-ROUTE65 care leagă Scandinavia, prin Marea Baltică, precum și regiunile care participă la inițiativa CETC din Polonia, Republica Cehă, Slovacia, Ungaria și Croația, de Marea Adriatică.

Având în vedere toate acestea, care este opinia președinției cu privire la includerea coridorului de transport din Europa Centrală în documentul menționat anterior? Intenționează Consiliul să ia măsuri în acest sens?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) La reuniunea sa din 26 octombrie 2009, Consiliul a adoptat Concluziile privind strategia UE pentru regiunea Mării Baltice. Strategia a fost adoptată la 29-30 octombrie de către Consiliul European, care a aprobat, de asemenea, concluziile Consiliului și a invitat Comisia să prezinte Consiliului un raport asupra progresului înregistrat în punerea în aplicare a acestei strategii până în iunie 2011.

În Concluzii, printre altele, Consiliul a invitat Comisia să revizuiască strategia și să o actualizeze periodic în mod corespunzător și să actualizeze în consecință planul de acțiune, care face parte din strategie.

Planul de acțiune este un document evolutiv, proiectele vor fi bifate după aplicarea lor cu succes, alte noi proiecte fiind apoi concepute și adăugate.

Orice sugestie de proiecte noi care să fie adăugate Planului de acțiune existent ar trebui să fie adresată Comisiei, care va prelucra astfel de sugestii în mod corespunzător.

Comisia constituie în prezent un grup de înalți funcționari din toate statele membre ale UE, care va fi consultat în legătură cu modificările strategiei și ale planului de acțiune. Mai mult, un forum anual va asigura participarea părților implicate de la toate nivelurile din regiune. În ceea ce privește proiectul menționat, deocamdată, Președinția nu are nicio poziție privind aceasta chestiune.

*
* *

Întrebarea nr. 20 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0411/09)

Subiect: Procesul de pace din Orientul Mijlociu

Poate Consiliul să ofere o evaluare actualizată privind stadiul procesului de pace din Orientul Mijlociu?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Reluarea negocierilor de pace israelo-palestiniene rămâne un aspect central. Consiliul a îndemnat ambele părți să ia măsuri imediate în vederea reluării negocierilor de pace, respectând acordurile și înțelegerile anterioare, și a invitat ambele părți să pună în aplicare obligațiile care le revin în conformitate cu foaia de parcurs. Consiliul consideră că toți cei implicați trebuie să contribuie la crearea unui mediu care să ducă la reluarea negocierilor și să susțină în continuare eforturile SUA în acest sens.

Consiliul rămâne foarte preocupat de acțiunile de colonizare, demolările de case și evacuările din teritoriile ocupate palestiniene, inclusiv în Ierusalimul de Est. Acesta îndeamnă guvernul israelian să încheie acțiunile de colonizare, inclusiv în Ierusalimul de Est și inclusiv de dezvoltare naturală a coloniilor, și să desființeze toate avanposturile construite începând cu martie 2001. În opinia Consiliului, acțiunile de colonizare sunt ilegale conform dreptului internațional și constituie un obstacol în calea păcii. De asemenea, Consiliul a îndemnat Autoritatea palestiniană să continue să depună toate eforturile pentru a îmbunătăți legea și ordinea publică.

Uniunea Europeană este în continuare preocupată de situația umanitară din Gaza și solicită deschiderea imediată și necondiționată a drumurilor din Gaza pentru circulația ajutoarelor umanitare, a bunurilor comerciale și a persoanelor. Reconstrucția și redresarea economică trebuie să fie permise. Uniunea îi invită pe cei care îl țin ostatic pe soldatul israelian răpit, Gilad Shalit, să îl elibereze fără întârziere.

Consiliul l-a încurajat permanent pe președintele Mahmoud Abbas și și-a exprimat sprijinul pentru eforturile de mediere depuse de Egipt și Liga Arabă. Depășirea diviziunilor între palestinieni ar contribui la prevenirea unei separări mai profunde între Cisiordania și Gaza și la păstrarea șanselor de a reda unitatea unui viitor stat palestinian. Consiliul îi invită pe toți palestinienii să găsească un teren comun, bazat pe non-violență, pentru a îmbunătăți situația din Gaza și organizarea alegerilor.

UE a încurajat țările arabe și alți parteneri să își exprime disponibilitatea, atât din punct de vedere politic, cât și din punct de vedere financiar, în ajutorarea Autorității Palestiniene, în concordanță cu dispozițiile foii de parcurs. Subliniind importanța Inițiativei arabe pentru pace, UE invită Israelul și toate țările arabe să ia măsuri de intensificare a încrederii pentru a depăși neîncrederea reciprocă și pentru a crea o atmosferă care să favorizeze soluționarea conflictului.

În paralel, trebuie urmărite soluții la diferite conflicte, inclusiv o soluționare durabilă a conflictelor dintre Israel și Siria și dintre Israel și Liban, creând procese care să se consolideze reciproc. În această privință, UE se așteaptă ca Siria și Israelul să reia negocierile de pace.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Antonio Cancian (H-0413/09)

Subiect: Expunerea simbolurilor religioase în locurile publice

La 3 noiembrie 2009, Curtea Europeană a Drepturilor Omului dat curs pozitiv unei sesizări din partea unei cetățene italo-finlandeze prin care se solicita eliminarea crucifixului din școli. Episoade asemănătoare s-au petrecut în Spania, Germania, Franța și Italia, unde, în 1988, Consiliul de stat și-a exprimat opinia că crucifixul „nu este doar un simbol al religiei creștine, ci are și o semnificație independentă de o confesiune anume”. Consideră Consiliul că ar exista un risc ca principiul enunțat de Curtea de la Strasbourg să conducă la punerea în discuție a expunerii în locuri publice a simbolurilor religioase și culturale, printre care și drapelul european, care se inspiră din simbolistica creștină a Mariei?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Onorabilul deputat se referă la o hotărâre a Curții Europene de la Strasbourg. Nu este de competența Consiliului să comenteze o hotărâre pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Cu toate acestea, în acest context, aș dori să citez descrierea simbolică pe care Consiliul Europei a oferit-o steagului european:

„Pe fundalul cerului albastru al lumii occidentale, stelele reprezintă popoarele Europei într-un cerc, simbol al unității. Numărul lor va fi stabilit invariabil la 12, simbolul desăvârșirii și al perfecțiunii, întocmai cum cele două douăsprezece semne zodiacale reprezintă întregul univers, cele douăsprezece stele aurii reprezintă toate popoarele Europei - inclusiv pe cele care nu pot lua încă parte la construcția Europei în unitate și pace”.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Mairead McGuinness (H-0415/09)

Subiect: Supravegherea sectorului bancar european de către UE

Poate Consiliul să confirme exact ce competențe de supraveghere are Uniunea Europeană în prezent în ceea ce privește sectorul bancar, modul în care aceste competențe sunt structurate și în ce măsură consideră această structură funcțională? Ce alte competențe, dacă este cazul, referitoare la supravegherea bancară consideră Consiliul a fi necesare?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Misiunea de a contribui la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudențială a instituțiilor de credit în temeiul alineatului (5) al articolului 105 din TCE este conferită Sistemului European al Băncilor Centrale. Dacă noi competențe de supraveghere ar fi acordate Băncii Centrale Europene, ar trebui să se recurgă la clauza de abilitare prevăzută la alineatul (6) al aceluiași articol. Prin urmare, până în prezent, supravegherea sectorului bancar a ținut în continuare, în principal, de competența statelor membre.

În acest context, Comitetul european al inspectorilor bancari (CEIB) oferă consultanță Comisiei Europene cu privire la politici și aspecte legate de reglementare în domeniul supravegherii bancare și promovează cooperarea și convergența practicii de supraveghere la nivelul întregii Uniuni Europene. Cu toate acestea, nici SEBC (Sistemul European al Băncilor Centrale), care include BCE, nici CEIB, nu exercită o competență directă de supraveghere a sectorului bancar.

Conform declarației Consiliului European din luna iunie 2009, criza financiară a demonstrat clar necesitatea unei îmbunătățiri a reglementării și supravegherii instituțiilor financiare, atât în Europa, cât și la nivel mondial.

Cu aceeași ocazie, Consiliul European a recomandat, de asemenea, înființarea unui Sistem european de supraveghere financiară (SESF), alcătuit din trei noi Autorități Europene de Supraveghere (AES), cu scopul de a promova calitatea și coerența supravegherii naționale, consolidând supravegherea grupurilor transfrontaliere prin înființarea unor colegii de supraveghere și stabilirea unui set unic de reguli aplicabile tuturor instituțiilor financiare pe piața unică. Consiliul European a fost de acord în continuare cu ideea că „Sistemul european de supraveghere financiară ar trebui să aibă competențe decizionale obligatorii și proporționale pentru a stabilit dacă supraveghetorii îndeplinesc cerințele conform unui set unic de reguli și în concordanță cu dispozițiile de drept comunitar aplicabile și în cazul unui dezacord între autoritățile de supraveghere din țara natală și cei din țara gazdă, inclusiv în cadrul colegiilor de supraveghere. AES trebuie să aibă, de asemenea, competențe de supraveghere în ceea ce privește agențiile de rating al creditelor”.

Comisia a prezentat deja Consiliului și Parlamentului în luna septembrie a acestui an - ca parte din pachetul legislativ general pentru o nouă organizare europeană în domeniul supravegherii financiare pentru UE - o propunere de instituire a unei autorități bancare europene.

Scopul acestei propuneri, examinate în prezent atât de Parlament, cât și de Consiliu, este de a consolida mecanismele de supraveghere în sectorul bancar în conformitate cu recomandările grupului de experți la nivel înalt, condus de dl de Larosière.

Întrucât propunerile legislative sunt supuse procedurii de codecizie, Consiliul va coopera îndeaproape cu Parlamentul în vederea atingerii cât de curând posibil a unui acord privind propunerile din cadrul primei lecturi.

*
* *

Întrebarea nr. 23 adresată de Charalampos Angourakis (H-0420/09)

Subiect: Măsuri represive în vederea Conferinței internaționale privind schimbările climatice

În încercarea de a preveni orice formă de protest în perioada Conferinței internaționale privind schimbările climatice, autoritățile daneze promovează adoptarea unor noi măsuri, mai represive, care reprezintă o încălcare gravă a drepturilor democratice fundamentale.

Printre propunerile guvernului se află reținerea preventivă de până la douăsprezece ore, condamnarea la patruzeci de zile de închisoare pentru „obstrucționarea poliției în activitatea pe care o desfășoară”, amenda de până la 1000 de euro pentru „comportament indisciplinat” și „participarea la adunări considerate suspecte de poliție”, precum și aplicarea unei pedepse cu închisoarea de până la cincizeci de zile pentru tulburarea liniștii publice și cauzarea de daune materiale. De asemenea, acesta propune ca poliția să fie echipată suplimentar cu camere video și cu echipamente de supraveghere video a zonelor unde poliția consideră că este posibil să aibă loc incidente. De asemenea, sunt luate în calcul măsuri ce vizează să împiedice activiștii să pătrundă în Copenhaga și să participe la demonstrații.

Consiliul a luat cunoștință de aceste propuneri și de altele de același tip? Au fost întreprinse acțiuni pentru coordonarea între forțele de poliție și alte organe de investigație și de represiune din statele membre ale UE și din țările terțe? În ce măsură sunt instituțiile comunitare implicate în planificarea și aplicarea acestor măsuri?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din noiembrie 2009, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul nu cunoaște măsurile propuse de guvernul danez, menționate de onorabilul membru. Mai mult, în temeiul articolului 33 din Tratatul privind Uniunea Europeană (articolul 72 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene începând de la 1 decembrie 2009), măsurile legate de menținerea legii și ordinii și de apărarea securității interne țin de competența națională a fiecărui stat membru. Prin urmare, Consiliul este de părere că nu are competența necesară pentru a lua o poziție în ceea ce privește măsurile posibile de politică luate de guvernul danez în acest domeniu.

Cu toate acestea, aș dori să reamintesc faptul că, având în vedere obiectivul Uniunii Europene de a oferi cetățenilor un nivel înalt de siguranță într-o zonă de libertate, securitate și justiției, prin acțiunea comună a statelor membre în domeniul cooperării polițienești, Consiliul a adoptat, în decembrie 2007, o Recomandare ⁽⁸⁾ privind un manual pentru autoritățile polițienești și de securitate privind cooperarea cu ocazia evenimentelor majore care au o dimensiune internațională. Consiliul a recomandat statelor membre, printre altele, să intensifice cooperarea, îndeosebi cooperarea practică și schimbul de informații.

În acest sens, în cadrul reuniunii Grupului de lucru al șefilor polițiilor din 19 octombrie 2009, Danemarca a cerut sprijinul statelor membre în privința schimbului de informații și a dislocării de ofițeri. O astfel de cooperare este o practică obișnuită pentru autoritățile statelor membre în cazul unor evenimente majore. Consiliul nu este implicat în planificarea și punerea în aplicare a unor astfel de măsuri.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 32 adresată de Marian Harkin (H-0371/09)

Subiect: Rețeaua europeană pentru întreprinderi

Recenta inițiativă a Comisiei care vizează promovarea spiritului antreprenorial în rândul femeilor este o excelentă oportunitate pentru a consolida rolul femeilor în societate și pentru a integra în mod activ mai multe femei pe piața forței de muncă. Totuși, în numeroase cazuri, noii antreprenori se confruntă cu dificultăți legate de accesul la finanțare din partea instituțiilor financiare convenționale, în special în conjunctura economică actuală, ceea ce reprezintă un obstacol important pentru antreprenorii potențiali. Ce măsuri a adoptat Comisia pentru a se asigura că, pe lângă promovarea femeilor antreprenor prin inițiative precum Ambasadoarele antreprenoriatului, cerințele practice pentru înființarea de întreprinderi, cum ar fi accesul la finanțare, sunt abordate în mod adecvat în cadrul inițiativelor Comisiei? În plus, dispune Comisia de sisteme active de control pentru a evalua capacitatea noilor antreprenori de a avea acces la finanțare?

Răspuns

(RO) Îmbunătățirea accesului la finanțe pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) este esențială antreprenoriat, competitivitate, inovație și dezvoltare. Prin urmare, Comisia a recunoscut, de ani buni, importanța accesului la finanțe, inclusiv pentru noii antreprenori.

Un aspect important în acest context este îmbunătățirea disponibilității capitalului de risc, mai ales pentru IMM-uri tinere cu potențial înalt de dezvoltare.

Sunt multe lacune în ceea ce privește oferta care trebuie abordate - atragerea mai multor investiții în fondurile cu capital de risc, încurajarea efectuării mai multor investiții de către aceste fonduri și de către investitori providențiali, oferind variate oportunități de ieșire din criză. Pe de altă parte, există aspecte legate de cerere care împiedică firmele să își atingă potențialul maxim - de exemplu, disponibilitatea pentru investiții a antreprenorilor.

(8) Doc. 14143/3/07 ENFOPOL 171 din 6 decembrie 2007

Instrumentele financiare ale programului-cadru pentru competitivitate și inovare contribuie la soluționarea lipsei de surse private de finanțare, mai ales, în fazele de proiectare și lansare a dezvoltării societății. Fonduri în valoare de peste 1 miliard de euro vor fi disponibile în perioada 2007-2013, iar, ca urmare a efectului de pârghie al acestei finanțări, aproximativ 400 000 de IMM-uri ar trebui să beneficieze de credite sau de investiții de capital privat, care, altfel, nu ar fi disponibile. În cadrul politicii comunitare de coeziune, resursele europene comune pentru întreprinderile mici și mijlocii (Joint European Resources to Medium Enterprises — JEREMIE) sunt menite să îmbunătățească accesul la finanțare pentru IMM-uri și înființarea de noi firme. Aproximativ 3,1 miliarde de euro provenind din programe operaționale cofinanțate de Fondul european pentru dezvoltare regională (FEDR) au fost până în prezente alocate legal pentru a fi investite în IMM-uri în cadrul JEREMIE. Banca europeană de investiții și-a mărit capacitatea de acordare de credite către IMM-uri până la 30 de miliarde de euro, pentru perioada 2008-2011, în vederea extinderii accesului acestora la credite, contracarând dificultățile crizei financiare și economice.

Inițiativa „Small Business Act (SBA)” din iunie 2008 include politicile centrale ale Comisiei pentru susținerea IMM-urilor și a întreprinzătorilor, inclusiv pentru îmbunătățirea accesului acestora la creditele bancare și la accelerarea reformelor. Aceasta vizează îmbunătățirea atitudinii generale față de antreprenoriat, consolidarea principiului „Gândiți mai întâi la scară mică” în inițiativele și procesul de elaborare a politicilor Comisiei și ale statelor membre, precum și sprijinirea IMM-urilor în abordarea problemelor restante care le împiedică dezvoltarea.

SBA include măsuri privind disponibilitatea pentru investiții a antreprenorilor, sporind capacitatea unui IMM sau a unui antreprenor de a înțelege preocupările băncilor, ale investitorilor providențiali sau ale fondurilor cu capital de risc - furnizori de finanțare externă. Un atelier desfășurat în luna septembrie 2009 privind disponibilitatea pentru investiții pentru femeile antreprenor a identificat o serie de servicii de susținere în domeniul disponibilității pentru investiții pentru femeile antreprenor din Europa și a dezbătut modalitățile în care programele existente de disponibilitate pentru investiții ar putea fi adaptate la nevoile femeilor antreprenor.

Egalitatea între femei și bărbați constituie un obiectiv specific al politicii comunitare de coeziune. Acest obiectiv este pus în aplicare printr-o abordare dublă:

Pe baza cofinanțării din partea FERD și a FSE (Fondul social european), statele membre și regiunile UE elaborează multe proiecte care sunt adresate femeilor în vederea stimulării integrării acestora în piața muncii. Printre acestea se numără măsuri și proiecte care facilitează accesul la finanțare pentru femeile antreprenor și care stimulează și le susțin financiar motivația antreprenorială și creativitatea.

Programele operaționale din cadrul politicii de coeziune, astfel cum au fost concepute, iau în considerare impactul asupra egalității între sexe, precum și impactul asupra altor grupuri țintă specifice.

Mai mult, în cadrul reducerii sarcinii administrative, Comisia depune eforturi, de asemenea, în vederea reducerii costurilor și a timpului necesar pentru înființarea unei întreprinderi. Exista o limită de timp specifică în 2006 pentru înființarea unei întreprinderi în Europa - o săptămână sau mai puțin. Comisia monitorizează progresul și susține statele membre în eforturile lor de a atinge acest obiectiv: în anul 2007, termenul mediu era de 12 zile, iar costul se ridica la 485 de euro; în anul 2009, termenul a fost redus la 8 zile, iar costul la 417 euro.

Comisia continuă să monitorizeze îndeaproape progresul înregistrat de politica privind IMM-urile în contextul parteneriatului de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă.

Comisia va publica în curând un raport cu privire la punerea în aplicare a SBA.

*
* *

Întrebarea nr. 34 adresată de Georgios Papanikolaou (H-0373/09)

Subiect: Corelația dintre dezvoltare și piața muncii, pe de o parte, și politica privind imigrația, pe de altă parte

Dezvoltarea economică reprezintă un obiectiv esențial al UE. Realizarea acestui obiectiv depinde de numeroși factori, printre care se numără și buna funcționare a pieței muncii în UE. Stabilirea unei legături între imigrație și cererea de pe piața muncii constituie una dintre cerințele de bază ale politicii comunitare privind imigrația, iar realizarea acestui obiectiv ar putea aduce o contribuție decisivă la dezvoltare. Această interdependență ar putea prezenta o serie de avantaje pentru statele membre care se confruntă cu presiuni migratorii, precum

și pentru migranții înșiși, care, inevitabil, se găsesc într-o poziție de dezavantaj în ceea ce privește accesul la piața muncii, conferind în același timp mai multă atractivitate imigrației legale și contribuind la lupta împotriva fenomenului de migrație ilegală.

Ce acțiuni a întreprins Comisia pentru a contribui concret la asigurarea legăturii dintre nevoile pieței muncii și politica privind imigrația? Ce măsuri intenționează Comisia să adopte, în această privință, în viitorul apropiat?

Răspuns

(RO) Importanța imigrării forței de muncă în vederea angajării în Europa a crescut în ultimul deceniu. În următorul deceniu, Uniunea va avea o forță de muncă care va îmbătrâni rapid și se va micșora. Populația UE de vârstă activă, care a crescut pe parcursul ultimului deceniu, ar începe să scadă în medie cu peste un milion anual în perioada 2010-2020. În lipsa aflurilor de imigrație, aceste tendințe s-ar accelera dramatic. Gestionarea cu succes a imigrării devine, prin urmare, un punct esențial în reformele structurale necesare pentru a aborda provocările îmbătrânirii populației și susținerii creșterii economice.

În ciuda contribuției semnificative a imigrării la ocuparea locurilor de muncă și la creștere, există câteva aspecte legate de gestionarea forței de muncă imigrante în UE. Rata de ocupare a forței de muncă în rândul imigranților și, în particular, a anumitor categorii de imigranți cu un nivel de educație scăzut, femeile și imigranții sosiți recent, sunt sub medie. De asemenea, imigrarea implică adesea „irosirea inteligenței”, când muncitori calificați sunt angajați în poziții cu o calificare redusă. În plus, există semne de discriminare crescândă și xenofobie în criza actuală de ocupare a forței de muncă.

Strategia pentru perioada de după 2010 va trebui să abordeze aceste aspecte prin completarea inițiativelor politice recente ale Comisiei privind regulile de admitere și angajare ilegală cu măsuri politice pentru în așa fel încât să se exploateze la maximum posibilitățile oferite de aflurile de forță de muncă provenită din imigrare pentru ocuparea locurilor de muncă și creștere economică. Măsurile UE ar trebui să includă stimulente de găsim a unui loc de muncă pentru imigranți și să susțină infrastructura pieței muncii astfel încât aceasta să îndeplinească nevoile adesea specifice ale muncitorilor imigranți. Fondul social european ar putea susține aceste priorități. În vreme ce punctul central poate fi diferit de la o țară la alta, trebuie acordată atenție specială dimensiunii de gen și luptei împotriva discriminării și xenofobiei la nivelul întregii UE.

*
* *

Întrebarea nr. 35 adresată de Bernd Posselt (H-0374/09)

Subiect: Demografia

Cum își evaluează Comisia activitățile în domeniul demografiei, în special în ceea ce privește crearea unor condiții favorabile familiilor și copiilor? Care sunt statele membre care se disting în acest domeniu, potrivit studiilor Comisiei? Au fost, de asemenea, analizate, în acest context, posibilitățile și impactul unui salariu destinat creșterii copilului, ce ar permite unuia dintre părinți să rămână acasă?

Răspuns

(RO) Întrucât schimbările demografice reprezintă o problemă comună pentru toate statele membre ale UE, Comisia s-a concentrat asupra promovării unei strategii comune, pe termen lung. În comunicarea sa din 2006 intitulată „Viitorul demografic al Europei: transformarea unei provocări în oportunitate”⁽⁹⁾, Comisia a identificat cinci măsuri politice esențiale de răspuns la problema îmbătrânirii: (1) reînnoirea demografică, (2) locuri de muncă mai multe și mai bune, (3) creșterea productivității, (4) migrare și integrare și (5) finanțe publice sustenabile. Aceste cinci obiective politice sunt în continuare relevante și au fost confirmate în comunicarea recentă intitulată „Gestionarea impactului îmbătrânirii populației în UE”⁽¹⁰⁾.

Obiectivul Comisiei este să ajute statele membre, care sunt responsabile de punerea în aplicare a politicilor necesare ca răspuns la modificările demografice, ca acestea să gestioneze cât mai bine efectele acestui fenomen. Strategia de la Lisabona oferă cadrul general în acest sens. În plus, Comisia promovează dezbaterile europene privind modificările demografice și oferă o platformă pentru schimbul de experiență și învățarea reciprocă,

⁽⁹⁾ COM(2006) 571 final

⁽¹⁰⁾ COM(2009) 180 final

prin Forumul european pentru demografie și Raportul european pentru demografie ⁽¹¹⁾, ambele apărând o dată la doi ani. Mai mult, în anul 2007 Comisia a numit, de asemenea, un grup consultativ, format din experți guvernamentali pe probleme demografice.

Deși politicile privind familia țin de responsabilitatea exclusivă a statelor membre, Comisia poate juca un rol util. În acest scop, Comisia susține Alianța Europeană pentru Familii, lansată de Consiliul European în primăvara lui 2007. Alianța Europeană pentru Familii servește drept o platformă pentru schimbul de cunoștințe și bune practici privind politicile care se adresează familiilor în statele membre. Comisia a lansat o serie de inițiative prin care facilitează schimbul reciproc între statele membre, cum ar fi crearea unui portal web, organizarea unor seminarii de bune practici, crearea unei rețele de experți din sfera academică, publicarea unei broșuri despre cum să finanțăm proiectele care se adresează familiilor prin fonduri structurale UE, și cooperarea cu OCED privind o bază de date pentru familii.

Este greu de identificat cele mai eficiente politici privind familia în Europa, întrucât statele membre urmăresc obiective diferite. În anumite state membre, prioritatea este creșterea ratei naționale a natalității prin sprijinirea cuplurilor să își îndeplinească planurile de familie. În altele, sprijinul pentru viața de familie face parte dintr-un proiect mai larg de promovare a egalității dintre bărbați și femei. Anumite țări consideră ca fiind cea mai bună abordare măsurile de combatere a sărăciei infantile sau de reducere a inegalităților veniturilor. Informații despre modalitățile în care statele membre îndeplinesc aceste obiective diferite pot fi găsite în diferite rapoarte întocmite periodic de Comisie (de exemplu, raportul privind egalitatea dintre bărbați și femei ⁽¹²⁾, raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială, ⁽¹³⁾, raportul privind situația socială ⁽¹⁴⁾, și raportul privind demografia europeană).

În cele din urmă, Comisia informează onorabilul deputat că nu a comandat un studiu specific privind domeniul de aplicare și posibilele consecințe ale unui „salariu pentru creșterea copiilor”.

*
* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0390/09)

Subiect: Relansarea economică și promovarea ocupării forței de muncă

Principalul subiect al dezbaterilor actuale este modul în care se poate realiza relansarea economică, impulsționând ocuparea forței de muncă și reducând rata șomajului.

Cum pot fi armonizate schimbările structurale și consolidarea bugetară cu o politică fiscală expansionistă, care este considerată de mulți necesară pentru creșterea gradului de ocupare a forței de muncă? Consideră Comisia că măsurile pe care le-a propus de curând, precum schimbările referitoare la Fondul european pentru adaptare la globalizare și noul mecanism de microfinanțare, sunt suficiente pentru impulsționarea ocupării forței de muncă în Europa sau este de părere că este nevoie de o strategie europeană pentru ocuparea forței de muncă nouă și coerentă? Intenționează Comisia să lanseze noi inițiative în acest domeniu sau consideră că aceasta este responsabilitatea guvernelor statelor membre? Cum va asigura Comisia coerența diferitelor politici naționale privind ocuparea forței de muncă, astfel încât să nu fie afectată negativ nici piața unică europeană, nici coeziunea socială la nivel european?

Răspuns

(RO) În iunie Comisia a adoptat o comunicare privind „Un angajament comun pentru ocuparea forței de muncă”, ca răspuns la efectele crizei asupra situației ocupării forței de muncă. Comunicarea stabilește trei priorități-cheie de acțiune: menținerea locurilor de muncă, crearea de locuri de muncă și promovarea mobilității; îmbunătățirea competențelor și satisfacerea necesităților pieței forței de muncă; și ameliorarea accesului la locurile de muncă. Cele trei priorități cheie au fost aprobate de Consiliul European din iunie. Comunicarea propune, de asemenea, mobilizarea instrumentelor financiare ale UE pentru a contribui la eforturile de redresare ale statelor membre, și anume Fondurile structurale europene și Fondul european de ajustare la globalizare (FEG).

⁽¹¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=611&langId=en>

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52009DC0077:EN:NOT>

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/spsi/joint_reports_en.htm#2009

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=en>

FEG are ca scop exprimarea solidarității cu muncitorii disponibilizați ca urmare a schimbărilor structurale majore intervenite în practicile comerciale mondiale sau (până la finalul lui 2011) ca rezultat al crizei financiare și economice globale și să le ofere acestora sprijin. Revizuirea recentă a regulamentului FEG permite ca statele membre să aibă acces la Fond și să ofere asistență unui număr mai mare de muncitori pe o perioadă mai lungă de timp.

În plus, Comisia a sugerat un instrument nou de microfinanțare pentru a oferi microcredite și garanții persoanelor care și-au pierdut locul de muncă și care doresc să își creeze propria lor întreprindere.

Cea mai grea parte a crizei financiare pare să se fi încheiat. Există semnale conform cărora scăderea PIB s-a stabilizat, iar piețele bursiere sunt în proces de redresare. Cu toate acestea, piața muncii se menține într-o situație deteriorată și se preconizează o creștere în continuare a șomajului. Au fost deja demarate au fost deja demarate discuții cu privire la posibile strategii de ieșire din criză, care vor scoate economiile UE din recesiune. Este esențial ca aceste strategii de ieșire din criză să fie puse în aplicare în așa fel și într-un asemenea moment încât să nu pună în pericol redresarea piețelor muncii. În timp ce economia începe să se amelioreze, obiectul principal al pieței muncii va deveni cel de a garanta că măsurile împotriva crizei au un impact în ceea ce privește abordarea nevoilor de reforme structurale pe termen lung, și nu împiedică restructurarea necesară. În contextul constrângerilor bugetare prezente și viitoare, este deosebit de important să se evalueze și, acolo unde este nevoie, să se îmbunătățească eficiența măsurilor pentru piața muncii.

Rolul Comisiei este acela de a coordona atât măsurile de redresare, cât și strategiile de ieșire din criză la nivelul întregii Uniuni Europene, dată fiind probabilitatea ca multe dintre măsurile adoptate de statele membre să aibă efecte de contagiune. Reformele structurale care promovează creșterea economică printr-o mai mare productivitate și o mai bună întrebuințare a forței de muncă vor fi de o importanță crucială.

Strategiile de ieșire din criză pentru politicile privind piața muncii trebuie să mute atenția de la măsuri pe termen scurt, care sunt menite să împiedice o eventuală disponibilizare a muncitorilor, înspre măsuri structurale mai productive. Această schimbare va avea ca scop stimularea creării de locuri de muncă printr-o mărire a ofertei de muncă, facilitând tranzițiile pozitive în piața muncii, precum și să împiedicarea consolidării șomajului pe termen lung.

Strategiile de ieșire din criză ale statelor membre vor trebuie să fie reflectate în Strategia de la Lisabona și în Strategia europeană privind ocuparea forței de muncă pentru perioada de după 2010. Nevoia de reforme structurale va fi constitui un punct central al strategiei viitoare, luând în considerare situația macroeconomică din fiecare stat membru. În această privință, Comisia subliniază că actuala criză a necesitat un suport extraordinar din partea politicilor macroeconomice, inclusiv a politicilor bugetare. Cu toate acestea, eficiența unui astfel de suport depinde de caracterul său temporar. Altfel, preconizarea unor majorări viitoare a impozitelor va duce la o economisire mai atentă. Mai mult, în absența unor marje fiscale adecvate, o continuare a politicilor bugetare expansioniste se poate dovedi nesustenabilă. În mod corespunzător, Consiliul a hotărât, la 20 octombrie 2009, că este o nevoie de retragere imediată a stimulentei fiscale. Dacă previziunile Comisiei continuă să indice faptul că redresarea se consolidează și devine autoîntreținută, consolidarea fiscală în toate statele membre ale UE ar trebui să înceapă în 2011 cel mai târziu. Ar trebui luate în considerare situațiile specifice ale țărilor, câteva dintre acestea trebuind să-și înceapă consolidarea fiscală mai devreme.

La data de 24 noiembrie 2009, Comisia a adoptat un document în care și-a prezentat opiniile inițiale cu privire la orientările strategice ample pentru viitoarea strategie UE 2020 și în care și-a propus să reunească părerile tuturor părților implicate. Comisia intenționează să își prezinte propunerile pentru strategia viitoare UE 2020 la începutul lui 2010, înainte de Consiliul European din primăvară.

*
* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0393/09)

Subiect: Menținerea locurilor de muncă din industrie

Experții apreciază că în Lituania cea mai dificilă fază a recesiunii a fost deja depășită. În septembrie, Comisia a evaluat în mod pozitiv măsurile de revitalizare a conjuncturii, implementate în Lituania. Produsul intern brut al țării a scăzut însă din nou în al treilea trimestru al acestui an, în comparație cu al treilea trimestru din anul precedent, cu 14,3 %. De aici rezultă că declinul înregistrat de PIB în Lituania va ajunge în acest an la 20 %. De aceea, noi, cei din Lituania, nu vedem niciun semn de stabilizare economică, cum se întâmplă în restul Europei.

Cum ar putea Comisia să sprijine statele membre ale Uniunii Europene puternic afectate de criză, printre care și Lituania? Ce alte măsuri propune Comisia pentru menținerea și crearea locurilor de muncă în industrie și în sectorul de prelucrare?

Răspuns

(RO) Reacțiile la criză, mai ales consecințele ei asupra ocupării forței de muncă, sunt, mai întâi de toate, responsabilitatea statelor membre. Cu toate acestea, Comisia a luat o serie de inițiative pentru a contracara impactul crizei financiare și economice asupra pieței muncii de la declanșarea acesteia în toamna anului 2008.

În noiembrie 2008, Comisia a adoptat Planul european de redresare economică (PERE). Planul cheamă la acțiune coordonată la nivelul statelor membre și la realizarea de investiții „inteligente”, care ar trebui să aducă Uniunii beneficii de lungă durată. De asemenea, planul evidențiază importanța punerii în aplicare a politicilor integrate de flexisecuritate pentru a proteja cetățenii europeni de efectele adverse ale crizei economice.

Cele mai recente semnale arată că scăderea produsului intern brut (PIB) s-a stabilizat, iar piețele bursiere sunt în proces de redresare. Cu toate acestea, situația de pe piața muncii este încă sumbră și se așteaptă o creștere în continuare a șomajului. Statele membre și Comisia au început, prin urmare, să discute asupra posibilelor strategii de ieșire din criză, care vor scoate economiile din recesiune. Cu toate acestea, este esențial ca aceste strategii de ieșire din criză să fie puse în aplicare într-un asemenea moment încât să nu pună în pericol redresarea piețelor muncii.

Rolul Comisiei este de a coordona atât măsurile de redresare, cât și strategiile de ieșire din criză la nivelul întregii Uniuni Europene, dată fiind probabilitatea ca multe dintre măsurile adoptate de statele membre să aibă efecte de contagiune. Măsurile pe termen scurt existente vor trebui să fie înlocuite cu măsuri noi care să abordeze provocările structurale. Promovarea creării de locuri de muncă și menținerea populației active ca atare vor fi esențiale în atingerea acestui obiectiv.

PERE subliniază importanța Fondului social european (FSE) în atenuarea efectelor crizei. UE a introdus modificări importante pentru a facilita accesul la FSE, inclusiv:

- prelungirea termenului de eligibilitate pentru programele 2000-2006 până la 30 iunie 2009, permițând statelor membre să utilizeze fondurile necheltuite în valoare de 7 miliarde de euro;
- majorarea plăților în avans pentru programele aferente perioadei 2007-2013, ceea ce presupune o sumă suplimentară de 1,76 miliarde de euro din FSE către statele membre. În total, peste 6,1 miliarde de euro au fost alocate statelor membre ca plăți în avans între anii 2007 și 2009;
- pentru a începe cât de curând posibil punerea în aplicare a programelor FSE, statele membre au fost informate că FSE va suporta 100 % din costurile de lansare a potențialelor proiecte în cazul în care finanțarea națională nu va fi imediat disponibilă, atâta vreme cât statele membre și-au putut finanța singure în continuare proiectele spre sfârșitul perioadei de programare;
- posibilitatea de utilizare a finanțărilor în rate fixe a fost extinsă, dovedindu-se astfel utilă proiectelor mici, care ar putea primi plăți pe bază de sume forfetare de până la 50 000 de euro.

Între 2007 și 2013, Lituania ar trebui să beneficieze de o alocare din Fondul structural în valoare de 5,9 miliarde de euro, dintre care 1 miliard va proveni direct din FSE. Acest sprijin financiar ar trebui să ajute Lituania să facă față consecințelor negative ale crizei și să o pregătească de redresare.

În iulie 2009, la cererea autorităților lituaniene, Comisia a modificat Programul operațional lituanian FSE pentru dezvoltarea resurselor umane. Finanțarea națională a fost redusă la nivelul minim de 15 % prevăzut de regulamentele Fondurilor structurale și a fost acordat sprijinul financiar necesar înființării de întreprinderi noi. Această măsură este de o importanță deosebită pentru Lituania, unde accesul la finanțare al întreprinderilor, în special al celor foarte mici, este dificil.

Mai mult, Lituania a depus o cerere pentru o contribuție din Fondul european pentru globalizare (FEG) destinată combaterii disponibilizărilor în masă. Cererea privind Alytaus Tekstile a fost aprobată de Autoritatea bugetară în 2008. Alte patru cereri din partea Lituaniei sunt studiate în prezent de Comisie.

*

* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Liam Aylward (H-0397/09)**Subiect: Sărăcia și FSE**

Persoanele cele mai vulnerabile din societate resimt cel mai puternic criza economică actuală. Cum își propune Comisia să reducă nivelul de sărăcie din Uniunea Europeană și, în special, să diminueze numărul persoanelor fără adăpost din statele membre? În ce mod intenționează Comisia să garanteze folosirea cât mai eficientă a Fondului social european, astfel încât să abordeze aceste aspecte? Care sunt indicatorii de care dispune Comisia pentru a evalua eficiența acestui fond în domeniile de politică vizate?

Răspuns

(RO) Conceperea și punerea în aplicare a măsurilor de răspuns la criză, mai ales la consecințele acesteia asupra ocupării forței de muncă și a situației sociale, sunt, mai întâi de toate, responsabilitatea statelor membre. Comisia reamintește că, în medie, statele membre acordă 37 % din produsul lor intern brut (PIB) politicilor de protecție socială. În acest context, UE poate juca un rol important în sprijinirea statelor membre în eforturile lor de abordare a efectelor adverse ale crizei prin coordonarea politicilor și mobilizarea instrumentelor financiare ale UE.

Metoda deschisă de coordonare privind protecția socială și incluziunea socială (MDC socială) sprijină eforturile statelor membre prin învățare reciprocă și activități de inter-relaționare, dezvoltarea instrumentelor și indicatorilor statistici, și îmbunătățirea bazei de cunoștințe pentru conceperea de politici. Ca răspuns la situația actuală, au fost organizate în cadrul Comitetului pentru protecție socială schimburi voluntare de informații cu privire la situația socială și răspunsuri politice. Mai mult, sunt publicate periodic actualizări, sub formă de evaluări comune realizate de Comisie și Comitetul pentru protecție socială. Cea de-a doua evaluare comună va fi prezentată Consiliului de Miniștri la 30 noiembrie 2009.

Având în vedere criza actuală, sunt necesare strategii rapide de incluziune socială care să se concentreze asupra asigurării unui venit minim adecvat, consolidării legăturilor cu piața muncii și a accesului la servicii de calitate. Comitetul pentru protecție socială este responsabil de monitorizarea punerii în aplicare a strategiilor de incluziune socială în statele membre. Mai mult, în cadrul monitorizării progresului realizat prin intermediul MDC socială, Comisia este în curs de finalizare a proiectului de Raport comun privind protecția socială și incluziunea socială 2010, care se va concentra asupra problemei locuințelor și a lipsei de adăpost. Raportul va oferi informații cu privire la progresele înregistrate până în prezent și va identifica mesajele de acțiune politică viitoare în aceste domenii.

UE recunoaște importanța combaterii sărăciei și a excluziunii sociale și a dedicat acestei cauze fonduri semnificative din Fondul social european (FSE). FSE îi ajută pe cei care suferă deja din cauza excluziunii sociale și sprijină acțiunile de prevenire și reducere a sărăciei prin intervenție timpurie. Astfel de măsuri includ dezvoltarea abilităților și cunoștințelor, sporirea adaptabilității muncitorilor și combaterea abandonului școlar prematur.

Programele operaționale din cadrul FSE au fost stabilite înainte de criză. Cu toate acestea, statele membre au posibilitatea de a cere Comisiei să aprobe modificarea programelor lor operaționale. Anumite state membre au procedat astfel, în timp ce altele au putut utiliza programele operaționale existente pentru a răspunde efectelor adverse ale crizei.

Comisia reamintește că statele membre sunt pe deplin responsabile de punerea în aplicare a politicilor și de îndeplinirea obiectivelor programelor. Evaluarea gradului de îndeplinire a acestor obiective este realizată în conformitate cu liniile directoare din Regulamentul Comisiei aplicabil fondurilor structurale. De exemplu, beneficiarii FSE pot fi împărțiți pe grupe diferite de vulnerabilitate, cum ar fi migranții sau persoanele cu dizabilități, sau în funcție de statutul lor pe piața muncii fie ca șomeri pe termen lung, fie ca cetățeni inactivi. Fiecare stat membru poate adăuga mai multe criterii care să reflecte circumstanțele proprii.

*

* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Brian Crowley (H-0403/09)**Subiect: Dell și Fondul european de ajustare la globalizare**

În luna septembrie a acestui an Comisia a anunțat că se vor alocă 14,8 milioane de euro din Fondul european de ajustare la globalizare pentru lucrătorii companiei Dell care au fost disponibilizați. Pachetul de măsuri

prevede că lucrătorii vor beneficia de cursuri de formare și recalificare, orientare profesională și alocații pentru studii. Ar putea Comisia să comenteze stadiul actual al pachetului de măsuri?

Răspuns

(RO) Contribuția propusă din Fondul european pentru ajustarea la globalizare (FEG) pentru un pachet de măsuri active pe piața muncii proiectate să reintegreze în piața muncii muncitorii disponibilizați de la Dell și de la câțiva dintre furnizorii săi este studiată în prezent de autoritatea bugetară a UE. Dacă autoritatea bugetară aprobă contribuția, plata către Irlanda va fi efectuată cât de curând posibil.

Între timp, acțiunile pe care le poate confinanța FEG au fost deja întreprinse în favoarea muncitorilor afectați. Autoritățile irlandeze au reacționat rapid la anunțul disponibilizărilor de la Dell și au stabilit un pachet de măsuri prin care să ofere sprijin muncitorilor. Cheltuielile suportate aferente acestor măsuri, care au fost demarate la 3 februarie 2009, vor fi eligibile pentru cofinanțare de către FEG dacă autoritatea bugetară a UE aprobă contribuția.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Georgios Toussas (H-0423/09)

Subiect: Creșterea foarte rapidă a șomajului în EU

Între septembrie 2008 și septembrie 2009, șomajul în cadrul UE-27 a crescut cu 5 011 000, până la un total general de 22 123 000, fiind prevăzut să crească la 12 % în 2010. UE și guvernele statelor sale membre, prin politica lor de „flexicuritate”, ajută la răspândirea relațiilor de muncă minimale și a „închirierii de forță de muncă”. Sub acoperirea „contractelor de stagiu” - mult discutatele stagii - munca temporară, minimală și neasigurată devine extrem de răspândită chiar și în rândul instituțiilor UE (Comisie, Parlament și alte instituții). În Grecia, guvernul PASOK, sub pretextul garantării „egalității în drepturi”, a anunțat mii de concedieri printre stagiarii din sectorul public, lăsând sectorul privat neafectat.

Cum evaluează Comisia acțiunile guvernului grec? Care este poziția sa față de problema critică a garantării dreptului la o normă întreagă și la un loc de muncă stabil, dat fiind faptul că politica sa contravine propunerilor lucrătorilor în favoarea unui loc de muncă stabil și permanent pentru toți, a abolirii tuturor formelor flexibile de angajare în sectorul public și în cel privat, precum și a titularizării imediate a stagiariilor fără rezerve sau condiții prealabile?

Răspuns

(RO) Comisia subliniază faptul că scopul fundamental al flexisecurității este acela de a obține un echilibru între securitate și flexibilitate, ambele fiind indispensabile sprijinului eficient al muncitorilor și facilitării adaptării întreprinderilor.

Flexisecuritatea implică o combinație de măsuri destinate menținerii locurilor de muncă și sprijinirii celor care și-au pierdut locurile de muncă în revenirea lor pe piața muncii, asigurând că orice tranziție la o slujbă nouă se face cât se poate de ușor și că tranziția în sine este o mișcare care îmbunătățește perspectivele muncitorilor.

Principiile comune ale flexisecurității, adoptate de către statele membre în decembrie 2007, subliniază faptul că o flexibilitate contractuală adecvată trebuie să fie însoțită de tranziții sigure de la un loc de muncă la altul. Flexisecuritatea ar trebui să promoveze piețe de muncă mai deschise, receptive și inclusive și să prevină segmentarea pieței muncii. Persoanelor cu locuri de muncă instabile sau de la marginea pieței muncii trebuie să le fie oferite oportunități mai bune, stimulente economice și măsuri de sprijin pentru a le facilita accesul la muncă.

Comisia consideră că flexisecuritatea este un aspect important al politicii privind piața muncii, care va contribui la confruntarea provocărilor economice și sociale actuale. Consiliul European a confirmat recent importanța flexisecurității în stimularea redresării economice și în reducerea șomajului.

Directiva 1999/70/CE a Consiliului⁽¹⁵⁾ prevede stabilirea de către statele membre a unui cadru pentru prevenirea abuzurilor decurgând din utilizarea de contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată

⁽¹⁵⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UCIPE și CEIP, JO L 175, 10.7.1999, p. 43-48

successive. Grecia a utilizat opțiunea prevăzută în clauza 2 alineatul (2) din anexa la această directivă și a exclus contractele de angajare sau raporturile de muncă încheiate în cadrul unui program specific de formare, inserție și reconversie profesională, susținute de Organizația pentru Angajarea Forței de Muncă (OAED), din reglementările naționale de transpunere a Directivei Consiliului 1999/70/CE. După cum se arată în răspunsul la întrebarea scrisă P-5452/09, adresată de dl Tzavela⁽¹⁶⁾, Comisia a scris autorităților elene, solicitând informații și clarificări cu privire la aplicarea unor astfel de programe. Până în prezent, nu a primit niciun răspuns.

De asemenea, Comisia subliniază că a fost în contact cu ministrul grec al muncii pe tema uceniciei în sectorul public. În această privință, Comisia a arătat că experiența profesională poate facilita tranziția de la educație la muncă, dar a subliniat, de asemenea, că aceste programe au necesitat o planificare detaliată, proceduri stricte de selecție și monitorizare atentă pentru a garanta că programul în cauză îmbunătățește perspectivele de angajare a participanților și este util pentru persoanele cu nevoi.

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Rolandas Paksas (H-0362/09)

Subiect: Protecția mediului

Intenționează Comisia să reevalueze situația armelor chimice îngropate în Marea Baltică? Există o monitorizare regulată a modului în care concentrația de substanțe periculoase din Marea Baltică afectează organismele care trăiesc în această mare și o evaluare a riscului pe care această concentrație l-ar putea reprezenta pentru sănătatea publică în cazul consumului de pește din Marea Baltică?

Răspuns

(RO) Aproximativ 40 000 de tone de arme chimice au fost abandonate în Marea Baltică după cel de-al Doilea Război Mondial - mai ales în zona de la est de Bornholm, la sud-est de Gotland și la sud de Little Belt. Comunitatea Europeană este parte contractantă la Comisia de la Helsinki (HELCOM)⁽¹⁷⁾, care a realizat monitorizarea și evaluarea privind abandonarea de arme chimice în Marea Baltică. HELCOM a publicat încă din 1994 un raport privind locurile de deversare și cantitatea și calitatea armelor chimice. Numărându-se printre părțile contractante la HELCOM, Danemarca este responsabilă de urmărirea anuală a numărului de incidente, precum și de raportarea acestora către HELCOM. Din 1995, au fost raportate în total 101 incidente. Între 1995 și 1999, a fost raportată o medie de 7 incidente pe an. Numărul de incidente raportate a crescut în următorii ani și a fost, în medie, de 14 incidente pe an între 2000 și 2003. Totuși, din 2004, a scăzut iarăși: în medie, au fost raportate 3 incidente pe an între 2004 și 2007, în timp ce în 2008 nu a fost raportat niciun (0) incident. Incidentele erau legate de activități de pescuit. Aceste variații se datorează, probabil, unei combinații de factori, cum ar fi intensitatea activităților de pescuit în zonele apropiate de armele chimice abandonate și recomandările emise de HELCOM și de autoritățile locale. Zonele de descărcare sunt marcate drept „murdare” pe hărțile nautice, cu precizarea „acostarea și pescuitul nu sunt recomandate”. Cu toate acestea, nu este interzis pescuitul în aceste ape, iar pescuitul comercial continuă. HELCOM oferă informații cuprinzătoare pe site-ul său de internet⁽¹⁸⁾, inclusiv informații despre gestionarea situațiilor în care arme chimice sunt prinse în plasele pescarilor.

În plus, există un proiect de cercetare finanțat de UE intitulat „Modelarea riscurilor ecologice legate de arme chimice abandonate în mare” (MREAC). Principalul obiectiv al proiectului constă în realizarea unei cercetări și a unor evoluții tehnologice concentrate pentru modelarea căilor de transport și pentru răspândirea prin migrație a agenților toxici în sedimentele marine și în mediul marin. Obiectivul final este evaluarea securității ecologice pentru ecosistem și impactul asupra sănătății oamenilor din statele de pe coastă care se află în vecinătatea locurilor de descărcare. Primul raport public⁽¹⁹⁾ al proiectului MREAC include o analiză completă și detaliată a diferitelor locuri de descărcare și reprezintă punctul de plecare pentru toate celelalte activități din cadrul proiectului. Pentru acest proiect de cercetare se întocmesc rapoarte periodice privind descoperirile sale, care sunt prezentate HELCOM. Concluziile actuale sunt că armele chimice abandonate constituie un

⁽¹⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

⁽¹⁷⁾ http://www.helcom.fi/Convention/en_GB/convention/

⁽¹⁸⁾ http://www.helcom.fi/environment2/hazsubs/en_GB/chemu/?u4.highlight=dumped%20chemical%20munitions

⁽¹⁹⁾ http://www.fimr.fi/en/tutkimus/muu_tutkimus/mercw/en_GB/news/

risc foarte scăzut pentru mediul marin prin scurgerea substanțelor toxice din munițiile abandonate și nu există nicio indicație că ar putea exista un risc la adresa sănătății publice prin consumul de pește.

Programele-cadru de cercetare ale UE au finanțat, în general, un număr mare de proiecte de cercetare privind impactul substanțelor chimice asupra sănătății omului ⁽²⁰⁾. Anumite proiecte, cum ar fi COMPARE ⁽²¹⁾, au inclus studii asupra populațiilor din jurul Mării Baltice.

La data de 29 octombrie 2009, Comisia a înaintat Parlamentului și Consiliului o propunere pentru un program comun de cercetare a Mării Baltice (BONUS-169). Această inițiativă reunește eforturile celor 8 state membre ale UE din jurul Mării Baltice în dezvoltarea unei agende de cercetare strategice, bazate pe politici, precum și în punerea în aplicare a unui program comun de cercetare pe deplin integrat. În prima etapă a programului comun de cercetare, va fi elaborată o agendă strategică de cercetare. Aceasta va fi bazată pe rezultatele consultărilor extinse ale părților implicate, inclusiv cu părțile interesate din alte științe naturale corespunzătoare non-marine, științele sociale și economice și din alte zone geografice. Problemele complexe legate de abandonarea de muniție în Marea Baltică ar putea fi unul dintre aspectele discutate în vederea finanțării apelurilor specifice pentru propuneri de cercetare în etapa de punere în aplicare a inițiativei.

Având la bază activitatea de monitorizare realizată până acum atât de HELCOM, cât și de proiectul MREAC, strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice ⁽²²⁾ include un proiect emblematic specific, care are ca obiectiv „evaluarea necesității de curățare a epavelor contaminate și a armelor chimice”. Acest proiect, care urmează să fie coordonat de Polonia, trebuie să includă activități care cuprind identificarea amenințărilor actuale cu nivel înalt de prioritate și stabilirea costurilor și beneficiilor oricărei acțiuni posibile prin programe de cercetare convenite. El va utiliza cunoștințele și hărțile existente în Marea Baltică.

Mai mult, obiectivul directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin ⁽²³⁾ este ca întregul mediu marin european să aibă o bună stare ecologică până în 2020. Pentru a atinge acest obiectiv, toate statele membre sunt obligate să evalueze și să monitorizeze concentrațiile de agenți de contaminare, toate elementele din lanțurile de hrană marine, contaminanții din pește și alte fructe de mare etc. În special, punerea în aplicare a directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin va trebui, de asemenea, să fie bazată pe cooperarea și coordonarea statelor membre în bazinul hidrografic al unei regiuni sau subregiuni marine, cum ar fi Marea Baltică, și se va baza, pe cât posibil, pe programe existente și activități desfășurate în cadrul unor acorduri internaționale, precum HELCOM. Nivelurile de stare ecologică bună vor trebui să fie coordonate la nivel regional și stabilite până în 2012 și, până în 2014, toate statele membre vor fi pus în aplicare programele lor de monitorizare.

*
* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Hans-Peter Martin (H-0376/09)

Subiect: Încheierea mandatului noilor comisari

La încheierea mandatului, membrii Comisiei au, conform Regulamentului nr. 422/67/CEE ⁽²⁴⁾, dreptul la o indemnizație compensatorie pentru cheltuielile de instalare în valoare de un salariu de bază lunar.

Ulterior se plătește, timp de trei ani, o indemnizație tranzitorie lunară. Valoarea acestei plăți depinde de durata mandatului și este cuprinsă între 40 % și 65 % din valoarea ultimului salariu de bază lunar.

Deoarece durata mandatului celor trei comisari noi, Algirdas Semeta, Pawel Samecki și Karel De Gucht, va fi, probabil, doar una foarte scurtă, iar cei trei au putut deja beneficia de plata a două salarii lunare pentru decontarea cheltuielilor de instalare:

Intenționați să solicitați această indemnizație și la încheierea mandatului?

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/research/environment/themes/projects_en.htm#2;
http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf;
http://ec.europa.eu/research/endocrine/index_en.html

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/env_health_projects/chemicals/c-compare.pdf

⁽²²⁾ COM(2009)248, 10.6.2009

⁽²³⁾ Directiva 2008/56/CE, JO L 164 din 25.6.2008

⁽²⁴⁾ 1 JO 187, 8.8.1967, p.1

Ce durată minimă este necesar să aibă un mandat pentru ca un comisar să aibă dreptul la indemnizația tranzitorie lunară și se face plata pentru întreaga perioadă de trei ani dacă sunt îndeplinite condițiile?

Răspuns

(RO) Comisia nu este de acord cu premisa întrebării, și anume probabilitatea rămânerii în funcție a celor trei comisari noi - Algirdas Šemeta, Pawel Samecki and Karel De Gucht - pentru o perioadă scurtă de timp.

Comisia poate răspunde la prima întrebare doar atunci când, într-adevăr, unul dintre cei trei comisari menționați va solicita indemnizația de reinstalare atunci când își va înceta exercitarea funcției. Cu toate acestea, Comisia poate confirma că indemnizația de reinstalare va fi plătită la plecare, dacă fostul comisar trebuie să își schimbe reședința și nu are dreptul la o indemnizație similară în același scop în noua sa activitate.

În ceea ce privește cea de-a doua întrebare, Comisia dorește să sublinieze că, în conformitate cu Regulamentul 422/67/CEE, nu există o durată minimă a mandatului pentru a primi indemnizația tranzitorie. Dacă mandatul este mai mic de doi ani, dl/dna comisar va avea dreptul la indemnizația tranzitorie timp de trei ani. Indemnizația tranzitorie vine în contrapartidă impunerii de limite (conform articolului 213 CE) asupra activităților pe care le poate prelua un comisar imediat după ieșirea din funcție și, astfel, ea trebuie să prevină conflictele de interese. Datoria de a proceda cu discreție în ceea ce privește viitorul loc de muncă se aplică în mod egal indiferent dacă acesta s-a aflat în funcție 3 săptămâni sau 10 ani.

*

* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Nikolaos Chountis (H-0379/09)

Subiect: Posibile desființări de locuri de muncă în cadrul întreprinderii "Chantiers navals grecs S.A." din Skaramanga, datorită unui șantaj exersat de către societatea-mamă

Întreprinderea „Chantiers navals grecs S.A.”, cu sediul la Skaramanga, și societatea germană HDW (ambele membre ale grupului german „ThyssenKrupp Marine Systems”) au anunțat că vor denunța contractele încheiate cu statul grec pentru construcția a patru submarine și întreținerea a trei alte submersibile, având în vedere faptul că statul grec datorează întreprinderii 524 milioane de euro. Însă, ministerul grec al apărării refuză să efectueze plata sumei datorate și să ia în primire primul din cele patru submarine din cauza unor probleme dovedite de stabilitate. Trebuie menționat și faptul că statul grec a plătit deja 80 % din suma totală datorată pentru cele șapte submarine. Tehnica utilizată de către întreprinderea germană este calificată drept șantaj, având în vedere faptul că denunțarea contractelor ar conduce la o întrerupere a activităților șantierelor navale, lăsând cei 2 000 de lucrători ai întreprinderii „Chantiers navals grecs S.A.” din Skaramanga fără loc de muncă. Ar putea Comisia să răspundă la următoarele întrebări: Ce măsuri pot lua statele membre față de multinaționalele care nu ezită să facă solicitări excesive și care revin asupra termenilor contractuali, amenințând să desființeze locuri de muncă? Cum poate Comisia să contribuie la menținerea locurilor de muncă mai sus menționate?

Răspuns

(RO) Din informațiile oferite în întrebarea cu solicitare de răspuns oral, se pare că problema ridicată de onorabilul deputat privește un contract încheiat între statul grec și o întreprindere privată pentru construcția a patru submarine și mentenanța altor trei.

Problemele ridicate de onorabilul deputat privesc executarea contractului și, mai specific, motivele pentru rezilierea lui de către antreprenor și nu de partea care a alocat contractul public în discuție. Pe baza informațiilor limitate oferite de onorabilul membru, această chestiune nu ridică nicio problemă de drept comunitar privind atribuirea publică și, ca atare, cade sub incidența reglementărilor naționale ale statelor membre. Prin urmare, Comisia îl invită pe onorabilul deputat să se adreseze autorităților naționale competente în această chestiune.

*

* *

Întrebarea nr. 44 adresată de Bendt Bendtsen (H-0380/09)**Subiect: Ajutoare de stat pentru horticultorii olandezi**

Prin intermediul fondului olandez „Borgstellingsfond”, întreprinderile din domeniul horticola pot primi o garanție de stat de până la 85 % din creditele pentru investiții, aceste credite având o valoare de până la 2,5 milioane de euro. Poate Comisia să precizeze pe ce considerente s-a bazat când a aprobat acest sistem?

În afară de sistemul de credit menționat anterior, pentru horticultori au fost aprobate o serie de scheme de ajutor. În acest context, poate Comisia să precizeze dacă se iau în considerare numărul și amploarea măsurilor anterioare atunci când se analizează dacă o posibilă nouă inițiativă respectă normele referitoare la ajutoarele de stat?

Răspuns

(RO) Onorabilul deputat dorește să afle opinia Comisiei cu privire la garanțiile acordate sectorului serelor olandeze.

Sistemul olandez oferă posibilitatea ca Fondul de garantare să acorde ajutoare de stat sub forma unor garanții pentru maximum 80 % din împrumutul garantat. Suma maximă a garanției este 2 500 000 de euro. Garanțiile sunt acordate pentru a acoperi împrumuturile făcute pentru investiții în sectorul serelor și sunt destinate doar întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor).

Acest sistem a fost aprobat printr-o decizie a Comisiei din 23 aprilie 2009 ⁽²⁵⁾. Comisia a evaluat această măsură pe baza normelor privind ajutoarele de stat aplicabile atât în ceea ce privește garanțiile, cât și ajutoarele pentru investiții în sectorul agricol, și a concluzionat că sistemul propus este compatibil cu aceste norme.

În ceea ce privește subvențiile pe care le-ar putea obține firmele de horticultură în plus față de sistemul de garanții menționat anterior, Comisia ar dori să sublinieze faptul că în cadrul altor sisteme existente nu este interzis ajutorul suplimentar, atâta vreme cât sunt respectate intensitățile maxime stabilite în orientările agricole. Autoritățile olandeze s-au angajat să respecte aceste norme de acumulare pentru a evita orice exces de intensitate maximă aplicabilă pentru ajutoare.

*
* *

Întrebarea nr. 45 adresată de Fiorello Provera (H-0382/09)**Subiect: Transmiterea emisiunilor Al-Aqsa TV prin Eutelsat**

Furnizorul francez de servicii de televiziune prin satelit Eutelsat continuă să transmită programele canalului de televiziune Al-Aqsa TV, în ciuda faptului că conținutul acestora constituie o încălcare directă a articolului 3b din directiva UE privind serviciile mass-media audiovizuale (2007/65/CE⁽²⁶⁾). De asemenea, aceste programe contribuie la accentuarea procesului de radicalizare din Europa, reprezentând o amenințare la adresa securității europene. Televiziunea Al-Aqsa TV este deținută, a fost înființată și este controlată de Hamas, o organizație inclusă pe lista UE a entităților teroriste. În decembrie 2008, autoritatea franceză de radiodifuziune, Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (Consiliul Superior al Audiovizualului), a informat Eutelsat că conținutul programelor postului Al-Aqsa TV încalcă articolul 15 din legea franceză a comunicațiilor din 30 septembrie 1986, care interzice toate formele de incitare la ură sau violență pe motive de rasă, religie sau naționalitate. În ciuda notificării CSA, Eutelsat nu a încetat să transmită programele canalului El-Aqsa TV, care continuă să încalce legislația franceză și europeană din domeniul audiovizualului.

Ce măsuri intenționează să ia Comisia pentru ca un furnizor european de servicii de televiziune prin satelit să înceteze transmiterea emisiunilor Al-Aqsa TV? A semnalat Comisia oficial această problemă autorităților franceze și cum intenționează ea să asigure respectarea legislației europene în domeniul audiovizualului?

Răspuns

(RO) Comisia împărtășește preocuparea onorabilului deputat față de programele care conțin incitare la ură din jurisdicția unui stat membru. Aceasta cooperează în mod activ și îndeaproape cu statele membre și

(25) http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/N-112-2009-WLWL-en-23.04.2009.pdf - JO C 190 din 13.8.2009

(26) JO L 332, 18.12.2007, p. 27.

promovează cooperarea dintre ele pentru a asigura aplicarea integrală a dreptului comunitar în acest domeniu deosebit de sensibil.

Comisia cunoaște faptul că programele televiziunii Al-Aqsa sunt difuzate prin Atlantic Bird 4, care aparține operatorului de satelit Eutelsat din Franța. Serviciile furnizate prin Atlantic Bird 4 sunt accesibile preponderent în țările din Orientul Mijlociu. În interiorul Uniunii Europene, cetățenii din sudul Italiei, Cipru, Malta și Grecia sunt singurii care pot accesa acest canal cu echipament standard. În alte țări din UE, ar fi necesare antene parabolice mari pentru recepția programelor televiziunii Al-Aqsa. De asemenea, trebuie notat că Comisia nu a primit până în prezent nicio plângere oficială privind programele difuzate de televiziunea Al-Aqsa.

Deși articolul 22a din Directiva 89/552/CEE interzice incitarea la ură pe motiv de rasă, sex, religie sau naționalitate, dreptul la libertatea de exprimare este baza unei societăți democratice și pluraliste. Uneori există o delimitare foarte vagă între libertatea de exprimare și incitarea la ură. În această privință, o interdicție totală aplicată unui canal de televiziune este o măsură foarte radicală și trebuie să rămână excepțională.

În septembrie 2008, Comisia a scris oficial Autorității franceze de radiodifuziune și televiziune, "Consiliul Superior al Audiovizualului" (CSA) cu privire la televiziunea Al-Aqsa. În urma acestei anchete și luând în considerare intenția postului de televiziune Al-Aqsa de a emite în toate țările Uniunii Europene prin Eurobird 9, un satelit de telecomunicații european operat de Eutelsat, CSA a emis un avertisment („mise en garde”) împotriva Eutelsat în decembrie 2008. Astfel, CSA a asigurat că televiziunea Al-Aqsa nu și-a materializat intenția de a viza publicul din întreaga Uniune Europeană. La data de 23 octombrie 2009, Comisia a scris autorităților franceze, solicitând completarea deciziei din 2008 a CSA.

În general, Comisia, în calitate de gardian al tratatului, poate iniția proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre dacă statul membru în cauză nu respectă dreptul comunitar. În ceea ce privește gestionarea de către Franța a situației legate de televiziunea Al-Aqsa, Comisia se poate folosi de această posibilitate în funcție de răspunsul la scrisoarea menționată anterior.

În plus, Comisia ridică în mod constant problema difuzării postului de televiziune Al-Aqsa și a altor posturi de televiziune în cadrul unui dialog politic cu țările implicate – fie cu țara de origine a acestor posturi, fie cu țara unde este localizată conexiunea la satelit, sau cu țara ai cărei sateliți sunt utilizați pentru aceste posturi.

*
* *

Întrebarea nr. 46 adresată de Martin Ehrenhauser (H-0385/09)

Subiect: Finanțarea în cadrul celui de-al doilea referendum din Irlanda

Consideră Comisia Europeană că desfășurarea de activități de informare în timpul unui referendum este compatibilă cu legislația irlandeză și cea europeană?

A existat, în cadrul activităților de informare finanțate de Comisia Europeană (de exemplu, broșuri), un echilibru între argumentele pentru și, respectiv, împotriva ratificării Tratatului de la Lisabona?

Ce argumente critice au fost prezentate cu privire la Tratatul de la Lisabona?

Răspuns

(RO) Este rolul Comisiei Europene să contribuie la o dezbatere informată privind Uniunea Europeană, prin furnizarea unor informații reale, corecte și clare pentru cetățeni. Acestea includ informații despre noul Tratat de la Lisabona, care a fost semnat de către toate statele membre și a fost susținut de Parlamentul European.

Comisia a oferit pe site-ul Europa (http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm) informații despre Tratatul de la Lisabona, inclusiv întrebări și răspunsuri și textul consolidat al noului Tratat. În plus, Comisia a elaborat un rezumat al noului Tratat pentru cetățeni intitulat „Ghidul dumneavoastră privind Tratatul de la Lisabona”, care prezintă în termeni simpli și concreți modificările prevăzute de Tratatul de la Lisabona. Ghidul este o publicație adresată cetățenilor din toate statele membre și este disponibil în 23 de limbi oficiale ale Uniunii Europene.

Existența unei lipse considerabile de informații cu privire la prezența UE în Irlanda a fost dovedită de concluziile cercetărilor și de concluziile raportului întocmit de subcomitetul Oireachtas (parlamentul irlandez) în noiembrie 2008 privind viitorul Irlandei în Uniunea Europeană.

Ca răspuns la o cerere de informații concrete privind UE, în ianuarie 2009, Parlamentul European și Comisia Europeană au semnat cu guvernul irlandez un memorandum de înțelegere pe trei ani cu privire la comunicarea privind Europa.

În cadrul acestui memorandum și în colaborare strânsă cu guvernul irlandez și Biroul Parlamentului European din Irlanda, a fost preluată o gamă largă de activități în scopul promovării unei înțelegeri mai ample a UE de către publicul din Irlanda.

Comisia a organizat activități precum unsprezece dezbateri publice privind UE în toată Irlanda – o inițiativă de mediatizare la nivel național, care să arate ce face UE pentru consumatori –, un concurs de eseuri între școli generale și activități pe internet, cum ar fi un website interactiv și socializare pe internet. În cadrul inițiativei intitulate „Înapoi la școală”, care implică vizitarea fostelor școli de către funcționari din instituțiile europene, aproximativ 87 de funcționari irlandezi au vizitat 101 școli din 24 de comitate.

De asemenea, Comisia a organizat, în colaborare cu Departamentul irlandez pentru afaceri externe, un număr de sesiuni de informare, intitulate „Adevărul despre Tratatul de la Lisabona” pentru organizațiile interesate, inclusiv organizații neguvernamentale (ONG-uri) și autorități regionale. De asemenea, în 2009 au avut loc șase evenimente audio organizate împreună cu principalele organizații ale femeilor.

*
* *

Întrebarea nr. 47 adresată de Frank Vanhecke (H-0386/09)

Subiect: Regulament privind inițiativa cetățenească

În rezoluția sa din 7 mai 2009, Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte o propunere de regulament privind inițiativa cetățenească imediat după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (P6_TA(2009)0389).

A pregătit Comisia deja o propunere? Intenționează Comisia să prezinte la scurt timp după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona o propunere de regulament? Urmează Comisia liniile generale trasate în raportul Parlamentului European?

Răspuns

(RO) Comisia salută introducerea inițiativei cetățenilor, care va da acestora o posibilitate mai bună de a se exprima, va adăuga o nouă dimensiune democrației europene și va completa setul de drepturi legate de cetățenia Uniunii.

Comisia este convinsă că cetățenii europeni ar trebui să beneficieze de inițiativa cetățenilor europeni cât mai repede posibil după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. În acest scop, Comisia va prezenta o propunere de Regulament în temeiul articolului 24 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după intrarea sa în vigoare. Ambiția Comisiei ar fi să permită adoptarea regulamentului până la sfârșitul acestui prim an de la intrarea în vigoare a tratatului și are încredere că atât Parlamentul European, cât și Consiliul vor împărtăși acest obiectiv.

Data fiind importanța viitoarei propuneri pentru cetățeni, pentru societatea civilă organizată, părțile implicate și autoritățile publice din toate statele membre, cetățenii și toate părțile interesate trebuie să aibă șansa de a-și prezenta părerile cu privire la modul în care ar trebui să funcționeze inițiativa cetățenilor.

Prin urmare, Comisia a adoptat la 11 noiembrie o Carte verde ⁽²⁷⁾ pentru a încorpora opiniile părților interesate cu privire la probleme esențiale care vor da formă viitorului regulament. Comisia speră că această consultare va încuraja o mare varietate de răspunsuri. Rezultatele acestei consultări vor servi drept bază pentru elaborarea propunerii Comisiei.

Comisia salută îndeosebi rezoluția Parlamentului privind inițiativa cetățenească, adoptată în mai 2009, ca fiind o contribuție valoroasă la această dezbatere și împărtășește majoritatea sugestiilor sale.

*
* *

---

(27) Cartea verde privind inițiativa cetățenilor europeni, COM (2009) 622

Întrebarea nr. 48 adresată de John Bufton (H-0387/09)**Subiect: IDE - Regulamentul (CE) nr. 1560/2007**

Având în vedere introducerea IDE obligatorii la 31 decembrie 2009, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1560/⁽²⁸⁾, am ruga Comisia să ia în considerare amânarea introducerii IDE obligatorii, ținând cont de faptul că echipamentul utilizat pentru scanarea/citirea etichetelor electronice nu este suficient de precis, fapt ce va cauza fermierilor probleme majore.

Pe această bază, ar putea introduce Comisia acest program la 31 decembrie 2009, conferindu-i un caracter exclusiv voluntar?

Răspuns

(RO) Normele comunitare actuale privind identificarea individuală și trasabilitatea ovinelor și a caprinelor au fost elaborate ca urmare a crizei virusului febrei aftoase din Regatul Unit în 2001 și a rapoartelor ulterioare ale Parlamentului, Curții de Conturi și așa-numitului „Raport Andersen”, prezentate Camerei Comunelor din Regatul Unit, care indicau faptul că sistemul existent de trasabilitate a „lotului” nu era de sigur. La acel moment, părți implicate importante, precum National Farmers' Union (Uniunea națională a fermierilor - NFU), au cerut nu doar introducerea trasabilității individuale și a identificării electronice, ci și „luarea de măsuri anticipat față de restul Europei”.

Din acest motiv, Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului a introdus sistemul identificării electronice a rumegătoarelor mici, care va deveni obligatoriu începând cu ianuarie 2010.

Identificarea electronică voluntară ar însemna, de fapt, trasabilitate voluntară. Un sistem voluntar ar însemna, de asemenea, condiții inegale, din moment ce unele state membre sunt deja foarte avansate în procesul introducerii identificării electronice.

Tehnologia este acum deplin dezvoltată și gata pentru a fi utilizată în condițiile concrete din agricultură.

Nici Parlamentul și nici Consiliul nu au contestat vreodată dispozițiile de bază ale regulamentului.

Cu toate acestea, Comisia a facilitat, pe cât posibil, introducerea fără probleme a noului sistem pentru a reduce costurile și sarcinile pentru operatori, fără a pune la îndoială principiile regulamentului.

*
* *

Întrebarea nr. 49 adresată de Derk Jan Eppink (H-0388/09)**Subiect: Întârzierea propunerii comisarului Kroes cu privire la posibilitatea ca părțile prejudiciate de carteluri să solicite despăgubiri**

La ședința Comisiei pentru afaceri economice și monetare (ECON) din 29 septembrie 2009, comisarul Kroes a vorbit despre propunerea sa de a oferi părților prejudiciate de carteluri mai multe posibilități legale pentru a solicita despăgubiri. Aceasta a afirmat că propunerea are „o importanță deosebită” și prezintă un interes special. Propunerea urma să fie prezentată Colegiului Comisarilor la data de 7 octombrie.

Cu toate acestea, reuniunea specială programată pentru vineri, 2 octombrie, a fost anulată la cererea cabinetului președintelui. Propunerea a dispărut în mod misterios.

De ce această propunere a dispărut de pe ordinea de zi a Comisiei, deși doamna comisar Kroes informase comisia ECON că o decizie urma să fie luată în curând de către Colegiul Comisarilor?

Potrivit publicației FAZ (Frankfurter Allgemeine Zeitung) din 20 octombrie 2009, președintele Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului European, care este și asociat într-o firmă de avocatură germană specializată în cazuri de cartel, a făcut presiuni asupra Comisiei pentru ca aceasta să își amâne decizia. Este adevărat?

Care este opinia Comisiei cu privire la situația de conflict de interese în care s-ar putea afla președintele Comisiei pentru afaceri juridice, conform articolului din FAZ?

⁽²⁸⁾ JO L 340, 22.12.2007, p. 25.

Când va fi prezentată propunerea?

Răspuns

(RO) Este adevărat că posibilitatea elaborării unui act normativ pe baza Cărții albe din aprilie 2008 este analizată de Comisie, după cum a sugerat Parlamentul European în rezoluția sa din martie 2009 cu privire la Cartea albă. Cu toate acestea, deocamdată, Comisia nu a luat o hotărâre finală în această privință. Onorabilul deputat poate totuși să fie convins de angajamentul deplin al Comisiei în sensul obiectivelor și sugestiilor prezentate în Cartea sa albă.

*
* *

Întrebarea nr. 50 adresată de Jörg Leichtfried (H-0391/09)

Subiect: Autorizarea ggalinerelor

În septembrie 2009 am adresat o întrebare scrisă (E-4313/09) referitoare la studiile comandate de Comisia Europeană privind ggalinerelor. Am constatat cu regret că, în răspunsul său, Comisia nu a abordat în niciun fel întrebările mele. O serie de organizații neguvernamentale și-au exprimat deja îndoielile cu privire la rezultatele și calitatea studiilor. Reacția Comisiei Europene la întrebarea mea scrisă mă determină, de asemenea, să mă îndoiesc de valoarea acestor studii.

Invit, prin urmare, Comisia ca, în cadrul timpului afectat întrebărilor, să ofere un răspuns concret la întrebarea mea.

Răspuns

(FR) Ca răspuns la această întrebare, care urmează întrebării cu solicitare de răspuns scris (E-4313/09) adresate în octombrie 2009 cu privire la cele două studii solicitate de Comisie privind impactul pe care autorizarea unor vehicule mai lungi și mai grele (longer and heavier goods vehicles, LHV) l-ar putea avea asupra traficului intraeuropean, Comisia ar dori să îl asigure pe onorabilul deputat de faptul că răspunsul oferit de Comisie a fost cât se poate de precis, având în vedere datele disponibile la acel moment.

Primul studiu realizat la cererea Comisiei de către „Transport & Mobility Leuven” (T&ML) în noiembrie 2008 a concluzionat în ansamblu că o utilizare mai extinsă a LHV-urilor ar avea cu siguranță un efect pozitiv asupra eficienței generale a sectorului de transporturi în Europa, mulțumită îmbunătățirilor anticipate în ceea ce privește siguranța și performanța de mediu ale transportului rutier.

Cu toate acestea, de la publicarea lor, rezultatele acestui studiu au fost criticate puternic de părțile implicate, nu doar din punctul de vedere al parametrilor folosiți în legătură cu elasticitatea cererii de transport, ci și din cauza potențialelor repercusiuni pe care le-ar avea utilizarea mai amplă a acestor vehicule în ceea ce privește siguranța rutieră și distribuția modală.

Acesta este motivul pentru care Comisia a considerat că este necesară o analiză mai cuprinzătoare a subiectului și, în acest context, un nou studiu a fost realizat de Centrul comun de cercetare - Institutul de Studii Tehnologice Prospective (JRC-IPTS) din Sevilla. Deși concluziile sale sunt mult mai puțin articulate decât cele din raportul întocmit de T&ML, acest studiu nou concluzionează că o utilizare mai amplă a LHV-urilor în traficul intraeuropean ar reduce numărul de călătorii care sunt necesare în prezent, având în vedere parcul existent mai mic și mai ușor.

Este important de subliniat faptul că ipotezele nu au fost încă demonstrate în practică. Prin urmare, Comisia consideră că este nevoie de prudență în elaborarea concluziilor, care au fost provizorii, până în prezent, în așteptarea rezultatului cercetărilor suplimentare. Într-adevăr, precauția utilizată de autorii acestor două studii este în concordanță cu cea utilizată în alte rapoarte redactate de grupuri de interese sau de statele membre.

Pentru a ține cont pe deplin de diversitatea opiniilor reflectate de întrebarea onorabilului deputat, referitoare la subiecte precum elasticitatea cererii, distribuția modală, rata estimată de utilizare a LHV-urilor și consecințele asupra costurilor de infrastructură, Comisia a convocat deja un grup de coordonare cuprinzând reprezentanți ai partidelor implicate în analiza acestor aspecte. Prima ședință a acestui grup de coordonare a avut loc la începutul lui noiembrie 2009, acesta aflându-se pe calea de a propune o serie de parametri economici aprobați pentru un alt studiu, care urmează să fie lansat la începutul anului 2010 (și pentru care sunt evaluate propunerile care au fost prezentate recent Comisiei).

Comisia ar dori să îl asigure pe onorabilul deputat că problemele ridicate vor fi examinate cu mai multă precizie în cadrul noului studiu. În ultimul rând, după cum a declarat deja în câteva ocazii, Comisia va decide asupra nevoii de a modifica legislația în vigoare doar după ce va examina toate consecințele adaptării normelor privind tonajele și dimensiunile LHV-urilor, astfel cum este stabilit în Directiva 96/53/CE⁽²⁹⁾.

*
* *

Întrebarea nr. 51 adresată de Frieda Brepoels (H-0398/09)

Subiect: Taxe la import în Rusia

În răspunsul la întrebarea scrisă E-4200/09 din 25.8.2009, Comisia recunoaște că începând cu finele anului 2008 autoritățile ruse au adoptat o întreagă serie de măsuri protecționiste. Aceste majorări tarifare au consecințe considerabile pentru un număr însemnat de mărfuri exportate din UE, cum ar fi combinele agricole, autoturismele, obiectele de mobilier și numeroase produse agricole. Pe lângă aceasta, taxele la import sunt folosite în mod abuziv pentru a obliga întreprinderile europene să creeze asociații în participațiune, ca în cazul asociației formate recent între întreprinderea Case New Holland și societatea rusă Kamaz. În consecință, UE trebuie să depună în continuare eforturi pentru eliminarea taxelor la import pentru toate aceste produse. În acest context, Comisia este rugată să răspundă la următoarele întrebări:

Ce alte măsuri a luat în acest interval de timp Comisia?

Care au fost rezultatele Summitului UE-Rusia din 18 și 19 noiembrie 2009 în această privință?

S-ar părea că autoritățile ruse intenționează să elimine toate majorările tarifare temporare. Se cunoaște deja rezultatul final?

Sunt pregătite autoritățile ruse să procedeze la consultări oficiale în temeiul articolului 16 din acordul dintre UE și Rusia?

Ce strategie va urmări în continuare Comisia în acest context?

Răspuns

(RO) De la răspunsul său dat la întrebarea cu solicitare de răspuns scris E-4200/09⁽³⁰⁾ a onorabilului deputat, Comisia a continuat presiunile asupra autorităților ruse în ceea ce privește măsurile protecționiste pe care le-a introdus ca reacție la criza economică mondială. Preocuparea principală a Comisiei este legată de intențiile de permanentizare a majorărilor taxelor de import în cadrul noului Tarif Exterior Comun al Uniunii vamale Rusia-Kazakhstan-Belarus, care ar trebui să intre în vigoare la 1 ianuarie 2010.

Prin urmare, în activitățile sale din ultimele săptămâni, Comisia s-a concentrat asupra intensificării preocupărilor UE față de cei trei membri ai Uniunii vamale, solicitând luarea în considerare a acestor probleme în momentul luării unei noi decizii privind Tariful Exterior Comun de către președinții celor trei țări. Consecințele asupra automobilelor și combinelor au fost identificate de Comisie ca priorități, împreună cu o listă de alte produse. Discuțiile au continuat săptămâna trecută și problema a fost ridicată de Președintele Comisiei în cadrul summitului UE-Rusia de la Stockholm, din 18 noiembrie 2009. De asemenea, comisarul pentru comerț a discutat aspectul într-o ședință bilaterală cu dl Nabiullina, ministrul rus al economiei, către finalul summitului.

Deși a fost un semn promițător faptul că însuși președintele Medvedev a declarat la summit că măsurile protecționiste actuale ale Rusiei s-au dovedit inefficiente, a fost, de asemenea, clar, că Tariful Exterior Comun propus va intra în vigoare nemodificat la 1 ianuarie 2010. Comisia a primit doar o promisiune în privința nepermanentizării creșterilor recente ale tarifelor și a revizuirii acestora după stabilirea uniunii vamale.

În ciuda cererilor repetate ale Comisiei, autoritățile ruse nu au fost încă de acord cu consultări formale în conformitate cu dispozițiile articolului 16 din Acordul de parteneriat și cooperare UE-Rusia.

⁽²⁹⁾ Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutateii maxime autorizate în traficul internațional, JO L 235 din 17.09.1996

⁽³⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

*
* *

Întrebarea nr. 52 adresată de Alfreds Rubiks (H-0399/09)**Subiect: Statutul de combatant în coaliția antihitleristă la nivelul Uniunii Europene**

În numeroase state membre ale Uniunii Europene, veteranii celui de Al Doilea Război Mondial care au luptat împotriva nazismului și fascismului beneficiază de un statut specific de combatant în coaliția antihitleristă.

În ce mod se prevede extinderea statutului de combatant în coaliția antihitleristă pe întreg teritoriul Uniunii?

Răspuns

(FR) Comisia nu are nicio jurisdicție în ceea ce privește statutul foștilor soldați. Responsabilitatea pentru această problemă le revine statelor membre.

*
* *

Întrebarea nr. 53 adresată de Ivo Belet (H-0404/09)**Subiect: Combaterea dopajului - informațiile privind locul de ședere**

În Belgia, suspendarea pentru un an a unor jucători de tenis, deoarece aceștia nu au completat în mod adecvat formularele care indicau locul unde urmau să se afle, a produs multă consternare.

Cerința de raportare a locului de ședere reprezintă în orice caz o măsură radicală pentru sportivii „nevinovați” și ridică multe întrebări cu privire la posibila încălcare a sferei lor private.

Pedepsirea sportivilor cu o suspendare de un an pentru raportarea neadecvată a locului lor de ședere nu respectă în niciun caz principiul proporționalității, deoarece sportivii vizați nu au recurs deloc la dopaj.

De vreme ce singurul remediu îl reprezintă un recurs la TAS, nu este ușor pentru sportivi să facă uz de această opțiune.

Cum evaluează Comisia această situație în lumina suspendărilor pronunțate în cauza Meca-Medina?

Este Comisia de acord ca severitatea pedepsei pentru încălcări ale cerinței privind locul de ședere, precum și procedura de recurs să fie coordonate mai bine la nivel european și internațional?

Va lua Comisia măsuri în această privință?

Răspuns

(RO) Comisia este pe deplin dedicată luptei împotriva dopajului în sport și susține conceperea unor măsuri antidoping eficiente, în conformitate cu dispozițiile de drept european privind drepturile și libertățile fundamentale.

Comisia se află în contact permanent cu instituțiile și organizațiile implicate, mai ales cu Parlamentul European, statele membre, Consiliul Europei și Agenția mondială Antidoping (WADA) pentru a discuta aspectele legate de lupta împotriva dopajului. Problema protecției datelor și a protecției vieții private a sportivilor este una dintre cele mai importante și delicate chestiuni. În acest context, Comisia, urmând avizul adoptat în aprilie 2009 de „Grupul de lucru pentru articolul 29” stabilit conform Directivei 95/46/CE privind protecția datelor personale, a solicitat Agenției mondiale Antidoping (WADA) să revizuiască standardul internațional aplicabil protecției vieții private și a informațiilor personale. WADA a procedat, în consecință, la o revizuire substanțială a standardului pentru a fi în conformitate cu dreptul european. Cu toate acestea, o serie de probleme rămân încă în discuție, mai ales chestiunea proporționalității în ceea ce privește „regula locației” (whereabouts rule), în special în lumina altor standarde și practici WADA.

În această privință, Comisia recunoaște că lupta împotriva dopajului în sportul de înaltă performanță justifică punerea în aplicare a controalelor antidopaj la atleți de elită fără înștiințare și în afara competițiilor sportive. Cu toate acestea, controalele trebuie să rămână proporționale și punerea lor în aplicare trebuie să respecte drepturile individuale ale atleților.

De asemenea, Comisia va continua colaborarea strânsă cu instituțiile și organizațiile implicate, inclusiv cu Grupul de experți pentru antidoping și protecția datelor din cadrul din Consiliului Europei. Activitatea acestui

grup de experți va contribui cu siguranță la consolidarea dialogului cu WADA pe marginea orientărilor pentru punerea în aplicare a „regulii locației”, inclusiv a problemelor ridicate de onorabilul deputat, cum ar fi recursul atleților împotriva deciziilor luate la nivel național și proporționalitatea măsurilor disciplinare.

*
* *

Întrebarea nr. 54 adresată de James Nicholson (H-0405/09)

Subiect: Strategia UE împotriva crimei organizate

Recenta captură de 120 milioane de țigarete în portul Greenore, comitatul Louth (Irlanda) a fost desemnată drept cea mai importantă captură de bunuri de contrabandă din istoria Uniunii Europene.

Se crede că a fost implicat un grup terorist disident din Irlanda de Nord, de convență cu grupuri de crimă organizată. Succesul acestei operațiuni s-a datorat excelentei cooperări dintre autoritățile britanice și irlandeze de poliție, marină, vamale și fiscale.

Intenționează Comisia să încurajeze, prin urmare, și alte state ale UE să adopte această strategie ca model pentru o cooperare consolidată la nivelul UE împotriva contrabandei cu țigări și droguri și a crimei organizate în general?

Răspuns

(RO) Cazul la care se referă onorabilul deputat a fost, într-adevăr, singura captură de dimensiuni foarte mari de țigări de contrabandă făcută vreodată în UE și a fost rezultatul unei operațiuni internaționale de succes care a implicat mai multe agenții, coordonată de Departamentul irlandez de taxe vamale și accize și de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF). Aspectele internaționale ale anchetelor care au urmat sunt coordonate, de asemenea, de OLAF.

Cazul în discuție demonstrează clar importanța și avantajele unei cooperări strânse, la nivel internațional, iar Comisia va continua să susțină și să încurajeze acțiunile menite să asigure sinergiile și o abordare interinstituțională și interdisciplinară față de lupta împotriva criminalității transfrontaliere.

În ceea ce privește țigările, în ultimii 14 ani OLAF a organizat conferințe anuale destinate anchetatorilor și personalului serviciilor de informații care lucrează în sectorul tutunului în vederea schimbului de informații privind amenințările actuale și viitoare și a cimentării relațiilor operaționale între statele membre, țări terțe importante și organizații internaționale.

Pentru a stimula tipul de cooperare la care se referă onorabilul deputat, Comunitatea oferă sprijin financiar în forma granturilor din cadrul programului UE intitulat „Prevenirea și combaterea criminalității”, gestionat de Direcția generală pentru Justiție, libertate și securitate al Comisie. Bugetul total al acestui program previzionat pentru anul 2010 este de 85,88 de milioane de euro. Programul Hercule II, gestionat de OLAF, sprijină proiecte care promovează protecția intereselor financiare ale Comunității, și este menit să consolideze cooperarea transnațională și multidisciplinară și crearea de rețele în statele membre, statele în curs de aderare și țările candidate. Contrabanda cu țigări este una dintre domeniile vizate de Hercule II, care are un buget de 98,5 milioane de euro pentru perioada 2007-2013.

*
* *

Întrebarea nr. 55 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0407/09)

Subiect: Discriminările împotriva minorității poloneze din Lituania

Ce măsuri intenționează Comisia să adopte astfel încât guvernul lituanian să pună capăt discriminărilor a căror țintă este minoritatea poloneză din această țară? În ultimele luni s-a înregistrat o recrudescență a practicilor deja existente de mai mulți ani, cum ar fi reducerea numărului de școli și de clase în limba polonă, lituanizarea forțată a numelor de familie, nerestituirea bunurilor confiscate cu multe decenii în urmă de către autoritățile sovietice (în timp ce, în cazul lituanienilor, retrocedarea a fost realizată la o scară mult mai mare), interzicerea, cu încălcarea flagrantă a standardelor europene, a denumirilor în polonă a localităților și străzilor în zonele locuite de minoritatea poloneză și încercările de limitare a autorității deputaților care reprezintă minoritatea poloneză în parlamentul lituanian. Iată numeroase practici pe care Comisia nu le poate trece sub tăcere. Este necesară examinarea de urgență a cazurilor de discriminare și adoptarea de măsuri imediate.

Răspuns

(RO) Respectarea drepturilor persoanelor care aparțin minorităților, inclusiv respectarea principiului nediscriminării, este unul dintre principiile pe care este întemeiată Uniunea Europeană. Acest lucru este prevăzut în mod explicit în articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat de Tratatul de la Lisabona, care va intra în vigoare la 1 decembrie 2009. Acest articol include respectarea drepturilor persoanelor care aparțin minorităților printre valorile fundamentale ale Uniunii Europene.

Cu toate acestea, Comisia poate acționa doar în zonele în care este competentă UE, cum ar fi în zonele în care Directiva 2000/43/CE⁽³¹⁾ pune în aplicare principiul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică.

Problemele ridicate de onorabilul deputat sunt de competența statelor membre care trebuie să asigure protecția drepturilor fundamentale prin aplicarea propriei legislații și a obligațiilor lor internaționale. Astfel de probleme pot fi aduse în fața autorităților judiciare în statele membre și, după epuizarea acțiunilor naționale, în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

*
* *

Întrebarea nr. 56 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0408/09)**Subiect: Al treilea pachet energetic și protecția consumatorilor de energie europeni**

Parlamentul European a aprobat în aprilie cel de-al treilea pachet legislativ privind piețele comunitare ale energiei electrice și gazelor. Unul dintre principalele obiective ale pachetului legislativ a constat în protejarea consumatorilor de energie europeni de marile monopoluri energetice prin separarea activității de exploatare a conductelor de gaze și a rețelilor energetice de activitatea de furnizare a gazelor sau de generare a energiei. Pentru când se anticipează punerea în aplicare integrală a celui de-al treilea pachet energetic, când toate statele membre UE își vor fi ales modelul preferat de separare a activităților (dintre separarea completă, operatorul de sistem independent și operatorul de transport independent) și vor fi pus în aplicare dispozițiile corespunzătoare? Deține Comisia informații cu privire la numărul de state membre care au ales cea mai „ușoară” metodă de separare, adică operatorul de transport independent? Cum intenționează Comisia să protejeze interesele consumatorilor de energie europeni dacă piețele energetice din diferite state membre vor rămâne sub controlul marilor monopoluri energetice?

Răspuns

(RO) Directivele din cadrul celui de-al treilea pachet privind energia au intrat în vigoare la data de 3 septembrie 2009 și trebuie să fie transpuse de statele membre până la data de 3 martie 2011. Normele privind separarea activităților prevăzute de acestea trebuie să fie puse în aplicare de statele membre începând cu 3 martie 2012 și, în anumite cazuri, de la 3 martie 2013.

În conformitate cu dispozițiile din cel de-al treilea pachet privind energia, statele membre pot alege între trei modele de separare a activităților: separarea proprietății, operator de sistem independent (OSI) și operator de transport independent (OTI). Deși aceste trei modele de separare prevăd grade diferite de separare structurală între activitățile de exploatare a rețelilor și cele de furnizare, fiecare dintre ele ar trebui să poată fi utilizat în îndepărtarea oricărui conflict de interese dintre producători, furnizori și operatorii de sistem. În acest stadiu timpuriu al transpunerii, Comisia nu are încă o perspectivă de ansamblu referitoare la câte state membre vor alege modelul OTI pentru separarea activităților.

Pentru a proteja interesele consumatorilor împotriva oricărui comportament abuziv pe piață al întreprinderilor energetice din statele membre, Comisia va depune toate eforturile pentru a se asigura că statele membre pun în practică și aplică dispozițiile celui de-al treilea pachet privind energia corect și la timp, creând un cadru de reglementare care este într-adevăr capabil să protejeze interesele consumatorilor.

*
* *

⁽³¹⁾ Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, JO L 180, 19.07.2000

Întrebarea nr. 57 adresată de Sławomir Witold Nitras (H-0410/09)**Subiect: Nereguli în cursul procedurii de compensare în industria navală**

În conformitate cu legea privind procedura de compensare în cadrul entităților de importanță deosebită pentru industria navală poloneză, ministrul trezoreriei a numit, printre candidații admiși de Comisia Europeană, un observator pentru operațiunile de compensare. Acest observator avea sarcina de a controla derularea procedurii și, mai ales, pregătirea și realizarea vânzării activelor, având, totodată, obligația de a prezenta Comisiei un raport lunar privind controlul operațiunilor de compensare.

Ar dori Comisia să indice dacă, în cursul procedurii de compensare, a semnalat nereguli, dacă observatorul în cauză a participat și participă în continuare la această procedură și dacă această procedură s-a desfășurat în conformitate cu decizia Comisiei Europene din 6 noiembrie 2008 privind ajutoarele de stat acordate de Polonia șantierelor navale de la Szczecin și Gdynia?

Răspuns

(RO) Administratorii care se ocupă de monitorizare joacă un rol important în punerea în aplicare a deciziei Comisiei din 6 noiembrie 2008 referitoare la șantierele navale din Szczecin și Gdynia⁽³²⁾.

Există cât un administrator pentru fiecare șantier, cu rolul de a ține Comisia la curent în legătură cu progresele înregistrate în procesul de vânzare a bunurilor și eventualele dificultăți întâmpinate. Pentru a atinge acest obiectiv, administratorii prezintă Comisiei rapoarte lunare privind progresul înregistrat. Administratorii care se ocupă de monitorizare au întocmit aceste rapoarte lunare de la începutul procesului de vânzare, continuând până în prezent. Implicarea lor în acest proces este limitată la acest rol de supraveghere, aceștia nefiind implicați în conducerea și/sau administrarea procesului de vânzare ca atare.

În diferite ocazii, administratorii care se ocupă de monitorizare au oferit Comisiei informații prețioase cu privire la procesul în cauză și i-au permis să soluționeze o serie de dificultăți tehnice direct cu autoritățile poloneze.

Deciziile Comisiei din 6 noiembrie 2008 anticipau că punerea în aplicare a deciziilor va fi încheiată până la începutul lunii iunie 2009. După adoptarea celor două decizii, șantierele și-au închis activitatea economică, care poate fi reluată de către investitori care au achiziționat aceste șantiere după finalizarea procesului de cumpărare. Dat fiind faptul că - într-o etapă relativ târzie a procesului - liderul nu a reușit să finalizeze achiziționarea unor părți mari din șantiere, acest termen inițial a trebuit să fie prelungit considerabil.

Rolul Comisiei în procesul de vânzare este de a monitoriza punerea în aplicare a celor două decizii ale Comisiei din 6 noiembrie 2008 și a condițiile prevăzute de acestea. Comisia va putea adopta o poziție finală cu privire la respectarea acestor condiții de către Polonia numai după ce va fi finalizat procesul de vânzare.

Comisia nu are competența de a decide dacă au apărut alte nereguli în contextul procesului de vânzare, potrivit normelor de drept intern.

*
* *

Întrebarea nr. 58 adresată de Antonio Cancian (H-0414/09)**Subiect: Expunerea simbolurilor religioase în locurile publice**

La 3 noiembrie 2009, Curtea Europeană a Drepturilor Omului dat curs pozitiv unei sesizări din partea unei cetățene italo-finlandeze prin care se solicita eliminarea crucifixului din școli. Episoade asemănătoare s-au petrecut în Spania, Germania, Franța și Italia, unde, în 1988, Consiliul de stat și-a exprimat opinia că crucifixul „nu este doar un simbol al religiei creștine, ci are și o semnificație independentă de o confesiune anume”. Consideră Comisia că ar exista un risc ca principiul enunțat de Curtea de la Strasbourg să conducă la punerea în discuție a expunerii în locuri publice a simbolurilor religioase și culturale, printre care și drapelul european, care se inspiră din simbolistica creștină a Mariei?

⁽³²⁾ A se vedea comunicatul de presă IP/08/1642

Răspuns

(FR) Comisia dorește să sublinieze faptul că dispozițiile din legislațiile naționale cu privire la prezența simbolurilor religioase în clădiri publice țin de ordinea juridică internă.

De asemenea, Comisia dorește să sublinieze faptul că responsabilitatea punerii în aplicare a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului îi revine Consiliului European.

*
* *

Întrebarea nr. 59 adresată de Mairead McGuinness (H-0416/09)

Subiect: Responsabilitatea pentru siguranța alimentară la nivelul cadrului instituțional existent

La nivelul cadrului instituțional existent problema siguranței alimentare globale intră în competența mai multor comisari diferiți. Poate Comisia confirma când a fost discutată ultima dată problema siguranței alimentare globale la o reuniune a Colegiului? Care a fost ordinea de zi a acestei dezbateri și care a fost rezultatul acestor discuții?

Consideră Comisia că problema viitoarei siguranțe alimentare globale necesită o abordare holistică a procesului de elaborare a politicilor? În caz afirmativ, ce propuneri va face în vederea unei abordări mai strategice la nivelul UE?

Răspuns

(RO) Întrucât siguranța alimentară este o problemă complexă, răspunsul la această provocare necesită contribuția coordonată a mai multor politici și instrumente. Ulterior acțiunilor specifice sectorului, întreprinse de diferiți comisari implicați, colegiul de membri ai Comisiei a evaluat constant situația siguranței alimentare globale și, mai ales, începând din 2008, odată cu majorările prețurilor produselor agricole de bază.

Colegiul de membri ai Comisiei a abordat problemele legate de siguranța alimentară în momentul adoptării comunicării privind „Creșterea prețurilor la produsele alimentare. Direcții de acțiune pentru gestionarea problemei”, în mai 2008. Comunicarea a stabilit agenda acțiunilor ulterioare ale Comisiei în diferite domenii, în interiorul UE și la nivel mondial.

În luna iulie 2008, Comisia a participat la conferința la nivel înalt organizată de președinția franceză la Parlamentul European („Cine va hrăni lumea?”) Tot în luna iulie, colegiul a avut șansa de a reveni asupra siguranței alimentare în cadrul dezbaterilor privind rezultatele summitului liderilor G8 de la Toyako, Hokkaido. În contextul respectiv, s-a făcut referire la „Facilitatea alimentară” a UE și la contribuția acesteia la promovarea producției agricole în țările în curs de dezvoltare.

Mai recent, s-a discutat progresul înregistrat în eforturile mondiale de combatere a insecurității alimentare în timpul dezbaterii colegiului privind rezultatele summitului G8 de la L'Aquila, din zilele 8-10 iulie, în ședința din 14 iulie 2009. Cu acea ocazie, Președintele Barroso a subliniat importanța trecerii de la conceptul de ajutor alimentar la cel de asistență alimentară, precum și a contribuțiilor financiare și conceptuale însemnate din partea UE, salutând entuziasmul generat de summitul G8.

La data de 26 septembrie 2009, Comisia a fost unul dintre vorbitorii principali în cadrul masei rotunde „Parteneriat pentru siguranța alimentară” organizată de Secretarul General al Națiunilor Unite (ONU), Ban Ki Moon, și Secretarul de Stat al SUA, Hillary Clinton. La acel eveniment, organizat spre finalul Adunării generale a ONU, Comisia și-a reafirmat principiile și angajamentele convenite în cadrul summitului G8 de la L'Aquila din iulie.

Săptămâna trecută, Președintele Comisiei, comisarul responsabil pentru agricultură și comisarul responsabil pentru dezvoltare și ajutor umanitar au participat la summitul mondial privind alimentația convocat de Organizația pentru Alimentație și Agricultură (FAO), confirmând încă o dată, în cadrul unor forumuri internaționale, importanța pe care o acordă Comisia siguranței alimentare la nivel global. Facilitatea alimentară a UE a fost salutăată de FAO ca fiind un răspuns rapid la criza alimentară din 2007-2008.

În ceea ce privește propunerile strategice viitoare, Comisia tocmai a lansat la 16 noiembrie 2009 o consultare amplă pe internet privind un „document de sinteză” pentru a aduna orientări și opinii de la părțile implicate privind motivația, dimensiunea, obiectivele strategice, abordarea și punerea în aplicare a unui cadru politic revizuit privind siguranța alimentară pentru UE(<http://ec.europa.eu/development/how/consultation/index.cfm?action=viewcons&id=4785&lng=en>).

După cum au demonstrat dezbaterile din timpul summitului FAO de la Roma, o abordare holistică a siguranței alimentare este esențială. La nivelul UE, acest lucru va fi asigurat prin procesul „Coerența politicilor de dezvoltare (CPD)”.

În ceea ce privește situația siguranței alimentare din Uniunea Europeană, aceasta din urmă a răspuns provocărilor recente prin procesul de reformă a politicii agricole comune (PAC), care a fost aplicată în ultimii 15 ani. Ne-am concentrat asupra unui număr de politici, cum ar fi deplasarea asistenței de la produs către producător, împreună cu respectarea standardelor de bază din domeniul administrării pământului, precum și oferirea unui cadru de siguranță pe piață prin intervenție și consolidarea dezvoltării rurale cu mai multe resurse. Acestea au sporit potențialul de producție al agriculturii europene, respectând, în același timp, echilibrul teritorial și climatic necesar al agriculturii în UE. Analizele indică faptul că nivelul proiectat de productivitate și competitivitate a fermelor în UE ar trebui să ofere sectorului agricol ocazia de a răspunde cererii interne în creștere.

*
* *

Întrebarea nr. 62 adresată de Anne E. Jensen (H-0419/09)

Subiect: Credite anuale pentru fondurile TEN-T

Poate Comisia furniza o defalcare a fondurilor alocate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2236/⁽³³⁾ în 2008 fiecărui stat membru?

Răspuns

(RO) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 680/2007 (Perspective financiare 2007-2013), care a urmat Regulamentului (CE) nr. 2236/95 (Perspective financiare 2000-2006), Comisia a susținut 63 de proiecte de transport însumând un total de 185 de milioane de euro în cadrul apelului anual din 2008 și al apelului multianual din 2008 în domeniile sistemelor de informare fluvială, autostrăzilor maritime și gestionării traficului aerian.

Repartizarea fondurilor pe stat membru se regăsește în tabelul de mai jos:

Stat membru	Total fonduri TEN/ state% membru (EUR)		Număr proiecte
* Uniunea Europeană.	43 603 757	23,5 %	14
Belgia	2 339 298	1,3 %	2
Bulgaria	1 200 000	0,6 %	1
Republica Cehă	5 000 000	2,7 %	1
Germania	22 168 000	12,0 %	5
Grecia	6 715 000	3,6 %	2
Spania	30 705 958	16,6 %	8
Finlanda	17 190 000	9,3 %	3
Franța	11 120 000	6,0 %	3
Italia	16 574 000	8,9 %	6
Luxemburg	237 540	0,1 %	1
Letonia	820 000	0,4 %	1
Țările de Jos	3 564 000	1,9 %	2
Polonia	2 947 500	1,6 %	3

⁽³³⁾ JO L 228, 23.9.1995, p. 1.

Portugalia	2 160 000	1,2 %	1
Suedia	15 688 000	8,5 %	5
Slovenia	700 000	0,4 %	2
Slovacia	1 055 383	0,6 %	2
Regatul Unit	1 580 000	0,9 %	1
TOTAL	185 368 436	100 %	63

* proiecte care implică anumite state membre: Austria, Danemarca, Belgia, Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Slovacia, Germania, Estonia, Grecia, Finlanda, Franța, Ungaria, Italia, Letonia, Malta, Țările de Jos, Polonia, România, Suedia, Slovenia, Slovacia, Regatul Unit.

*
* *

Întrebarea nr. 63 adresată de Charalampos Angourakis (H-0421/09)

Subiect: Exploatarea unei cariere care constituie o amenințare pentru mediu

În localitatea Vianno, care aparține de prefectura Heraklion (Creta), există o carieră a cărei funcționare încalcă dispozițiile referitoare la respectarea unei anumite distanțe față de zonele locuite, la riscurile pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor, a localnicilor și a celor în trecere prin regiune, precum și la degradarea mediului. La aprobarea studiului privind impactul asupra mediului nu s-a ținut seama de faptul că aria carierei, numită „Vachos”, se află în interiorul unei zone protejate prin programul NATURA (GR 4310006).

Exploatarea carierei respective are consecințe serioase asupra sănătății și siguranței locuitorilor din zonă, asupra dezvoltării regiunii și asupra mediului.

Care este poziția Comisiei cu privire la modul în care trebuie abordată această serioasă problemă de mediu, impactul său asupra vieții lucrătorilor și a locuitorilor și, în general, restabilirea echilibrului ecologic în regiune, echilibru afectat din cauza poluării?

Răspuns

(RO) Este responsabilitatea autorităților elene să asigure că exploatarea carierei la care face referire onorabilul deputat este în deplin acord cu legislația UE și națională aplicabilă.

În ceea ce privește, în special, situl Natura 2000 în cauză ('Dikti: Omalos Viannou (Symi-Omalos)' GR4310006), autorizarea și exploatare ulterioară a carierei trebuie să se facă în concordanță cu valorile ecologice ale sitului, conform dispozițiilor articolului 6 din Directiva 92/43/CEE⁽³⁴⁾ (Directiva Habitare). În special, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din directiva menționată, orice plan sau proiect care ar putea avea consecințe grave asupra siturilor Natura 2000, luat individual sau în combinație cu alte planuri și proiecte, trebuie să fie supus unei evaluări corespunzătoare având în vedere obiectivele de conservare a sitului și poate fi autorizat cu condiția ca acesta să nu afecteze integritatea sitului.

Pe baza informațiilor oferite de onorabilul deputat, precum și în contextul întrebării cu solicitare de răspuns scris E-4788/09 pe aceeași temă, Comisia va contacta autoritățile elene pentru a obține informații despre punerea în aplicare a dispozițiilor menționate anterior.

Ar trebui reliefat faptul că Directiva 85/337/CEE⁽³⁵⁾ privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului nu stabilește niciun standard comunitar în ceea ce privește distanța proiectelor de zonele locuite.

În ceea ce privește protecția sănătății și siguranței muncitorilor din industria extractivă, acest domeniu a fost recunoscut de mult timp ca fiind unul care necesită o atenție deosebită. Ca atare, există un corpus legislativ al CE, care definește cerințele minime pentru protecția muncitorilor. Acesta poate fi găsit în Directiva-Cadru

⁽³⁴⁾ JO L 206, 22.7.1992

⁽³⁵⁾ JO L 175, 5.7.85, p. 40 Directiva a fost modificată de Directivele 97/11/CE (JO L 73, 14.3.97, p. 5), 2003/35/CE (JO L 156, 25.6.03, p. 17) și 2009/31/CE (JO L 140, 5.6.09, p. 114)

89/391/CEE⁽³⁶⁾ care stabilește dispozițiile de bază pentru toți muncitorii în vederea promovării îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă. Dispoziții specifice se pot găsi în Directiva 92/104/CEE⁽³⁷⁾ care stabilește cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecției sănătății lucrătorilor din industria extractivă de suprafață și în subteran. Statele membre trebuie să transpună aceste directive în legislația lor națională, iar autorităților naționale competente le revine responsabilitatea consolidării legislației naționale.

În ceea ce privește problema sănătății publice, competența Comunității Europene în acest domeniu este limitată de dispozițiile tratatului. Este de competența autorităților elene să asigure că sănătatea și securitatea locuitorilor nu se află în pericol.

*
* *

Întrebarea nr. 64 adresată de Iliana Malinova Iotova (H-0424/09)

Subiect: Reducerea capturii totale admisibile de calcan pentru Bulgaria și România în anul 2010

Propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a posibilităților de pescuit și a condițiilor aferente pentru anumite resurse halieutice aplicabile în Marea Neagră pentru 2010 (nr. document 14074/09 PECH 262) este de o importanță majoră pentru sectorul pescuitului din Bulgaria și România. Adoptarea propunerii Comisiei va avea consecințe negative asupra sectorului pescuitului, iar efectele de natură ecologică ale reducerii planificate a cotelor sunt incerte. Toate organismele implicate sunt momentan de opinia că stocurile de calcan din Marea Neagră sunt stabile.

Pe baza căror date a fost reclasificat calcanul din categoria 6 în categoria 10 de către Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit?

S-a ținut cont, la elaborarea avizului definitiv, de opinia grupului de experți din care au făcut parte și oameni de știință bulgari și români?

De ce există divergențe de opinii atât de mari între grupul de lucru și Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit?

Va avea reducerea cotelor un impact ecologic asupra Mării Negre?

Există posibilitatea unei revizuirii a grilei de alocare în anul următor pe baza unei abordări unitare din partea Bulgariei și României?

Răspuns

(RO) În propunerea sa privind posibilitățile de pescuit pentru Marea Neagră în 2010⁽³⁸⁾, Comisia a propus reducerea TAC comunitar pentru calcan cu 24 % față de 2009. Această reducere este în concordanță cu avizul Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) și cu criteriile Comunicării Comisiei privind posibilitățile de pescuit pentru 2010⁽³⁹⁾.

Experți științifici din Bulgaria, România, Turcia și Ucraina din grupul de lucru privind Marea Neagră au declarat fără echivoc în raportul lor către CSTEP din iulie 2009⁽⁴⁰⁾ că „biomasa actuală de calcan este mult mai scăzută în comparație cu nivelurile istorice”. Scăderea în cantitate concordă cu scăderile în captura pe unitatea de efort de pescuit (CPUE) și în debarcări. Recrutarea a crescut din 2002 și a influențat în mod pozitiv biomasa reproducătoare⁽⁴¹⁾, dar, dat fiind faptul că mulți calcani mici și neajunși la maturitate sunt capturați de

⁽³⁶⁾ JO L 183, 29.6.1989

⁽³⁷⁾ JO L 404, 31.12.1992

⁽³⁸⁾ Propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a posibilităților de pescuit și a condițiilor aferente pentru anumite resurse halieutice aplicabile în Marea Neagră pentru 2010, COM(2009)517 final

⁽³⁹⁾ Comunicarea Comisiei referitoare la Consultarea privind posibilitățile de pescuit pentru 2010, COM(2009)224 final

⁽⁴⁰⁾ CSTEP-SGRST-09-02, Brest, Franța, 29 iunie-3 iulie 2009, în REVIEW OF SCIENTIFIC ADVICE FOR 2010, partea I

⁽⁴¹⁾ Biomasa reproducătoare

exploatațiile piscicole, este posibil ca o astfel de influență pozitivă să nu se prelungească în următorii ani. Rata mortalității calcanului provocată de pescuit este ridicată.

Cu privire la părerea onorabilului deputat potrivit căreia există o „mare divergență de opinii între grupul de lucru și CSTEP”, este corect să afirmăm că CSTEP a considerat că „rezultatele celor mai recente evaluări desfășurate în cadrul lucrărilor grupului de lucru CSTEP-SGRST de la Brest, în iulie 2009, nu sunt suficient de sigure pentru a fi utilizate drept bază a administrării cantitative pentru posibilitățile de pescuit în 2010”. Prin urmare, în acord cu avizul din raportul plenului CSTEP în aprilie 2009, CSTEP a declarat că exploatarea calcanului în Marea Neagră ar trebui menținută la cel mai scăzut nivel pentru a permite refacerea stocului.

Astfel, CSTEP a recomandat reducerea TAC cu cel puțin 25 % și să fie puse în aplicare măsuri de redresare, inclusiv reducerea eforturilor și introducerea unui echipament de pescuit mai selectiv.

La data de 20 noiembrie 2009, Consiliul a ajuns la un acord politic privind TAC din Marea Neagră pentru 2010, cu o reducere de până la 96 de tone a TAC european pentru 2010. În acest context, pescuitul calcanului nu este permis până în februarie 2010. Până la această dată, Bulgaria și România vor trebui, de asemenea, să prezinte Comisiei planuri complete de administrare și control pentru a garanta gestionarea sustenabilă a pescuitului. Cotele respective vor scădea până la 38 de tone, cu o scădere corespunzătoare a TAC la 76 de tone, cu excepția cazului în care aceste planuri sunt acceptate de Comisie. Cu toate acestea, Comisia a confirmat, de asemenea, disponibilitatea sa de a coopera activ cu autoritățile din aceste state membre pentru a îndeplini obiectivul unui pescuit sustenabil.

*

* *